

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
५९ २४ JAMMU

No. १४६६
क
Title कौलवली तन्त्रम्
Author श्रीमानन्द - परमहंसः
Extent १३० पत्र Age सं. १८४६
Subject तन्त्र

२५६०३
 श्री १३६०३
 १३६०३
 १३६०३
 १३६०३

5924

Comment # 20/20, 60/53 01/54 SS
 56/63, 57/64, 80/73, 74/6
 78/82, 76/83
 Do also # 28

Total No. F = $\begin{array}{r} 137 \\ +1 \\ \hline 138 \end{array}$

Complete

को जेतत्सत विद्महर्षेनमः ॐ श्री गुरवेनमः अथ कौवलीतन्त्रम् ला
 व. जेनत्वा श्री गुरुपादपद्मयुगले सिद्धेः सदा सेवितं शाक्तानां परिभाव
 मोक्षजनकं कौलावलीनिर्णयं वक्ष्ये कुलवर्धनं सुकृतिभिः सेव्यं स
 दा कौलिकैः भावैरेव मनोहरैश्च चरणैश्चैकप्रसादालयं वाञ्छाक
 ल्यतरुतनोति शिवयोर्वाक्यानुसारार्थतो ज्ञानानन्दगिरिर्महेश
 चरणैश्चैकप्रसादालयः यस्याः प्रसादतो लेभे शास्त्रार्थतत्त्वनि
 र्णयं तां नमामि महादेवी वारंगी वाग्निभवप्रदां संवीक्ष्यामलं
 रुद्रब्रह्मविष्णुकसंज्ञकं यामलं शक्तिसंज्ञं च भावच्छ्रुतामणिं त
 था तत्र च्छ्रुतामणिं चैव कुलच्छ्रुतामणिं तथा कुलसारे कुलोद्गीशं
 कुलामृतकुलार्णवं कालिका कुलामृतकुलार्णवं कालिका
 कुलसर्वसंकुलसंभावमेव च काली तंत्रं कुलानंदं कुलचक्रं तथै
 व च कालीकल्पं महाकौलं कुमारी तंत्रं मेव च समयारख्यं काली
 तंत्रं फेत्कारी फेरवी तथा श्रीकमं योगिनी तंत्रं श्रीहंसपरमेश्वरं
 स्वतंत्रं तेजराजं च ज्ञानमालांततः परं वायं वीहंस तंत्रं च ताराक
 ल्पं च मालिनी मंत्रनिर्णय तंत्रं च योगिनी हृदयं तथा कुलार्ण
 वं च गान्धर्व उद्गीयानं च तोडलं शिवशासन तंत्रं च मन्दरं सावनी
 तथा वीराबलिं च वाराही वीर तंत्रं च कुञ्जिकां नील तंत्रं च मत्स्यसूक्तं
 ललिता तंत्रं मेव च प्रभुनिर्णय तंत्रं च वामकेश्वर तंत्रं च कमू वटुक
 संदिता चैव तारार्णवं ततः परं गुमारार्णवं चंदरोषं मायां नील
 मणिं तथा समयारख्यं तंत्रं सारंततो मंत्रविमर्षिणी ज्ञानसारे

॥ योगवत्तं भैरवी तंत्रमेव च भैरवाख्यं महातंत्रं सिद्धिसारसं ततः
 त्रिपुरारण्यं तंत्रं च उत्तरतंत्रमेव च विज्ञातंत्रं वा तुल्यं च दक्षिणामूर्
 तिसंहिता न यो तंत्रं हो कवी रं दृष्ट्वा विविधसंग्रहान् गुरुणां च
 मतं तात्वा सारात्सारतंत्रं महत् हेतुज्ञानविहीनानां मनोभीष्ट
 प्रदायकं प्रतियत्नेन गोप्तव्यं मातृमैथुनवत्सदा यस्मै क
 स्मै न दातव्यं न दृष्टुं च कथं च न न दद्यात्परशिष्याय चुम्बाकाय
 तथैव च सर्वपागोपयेदेनं यदीच्छेच्छुभमात्मनः प्रकृता चा
 रयुक्ताय गुरुसेवा पराय च कुलीनाय महोच्छाय देवीभक्तप
 राय च शिष्याय भक्तिपुक्ताय साथकाय प्रदाययेत् विना परी
 त्ययो दद्यात्सैकस्मै कदाचन स भक्त्यो योगिनी वृन्दैर्मते च नर
 कैर्ब्रजेत् तस्माच्च साथकश्रेष्ठो गोपयेत्सर्वथा पुनः पुस्तकं
 वीत्ययो मूर्खी न लब्धो गुरुवक्तः कुर्यान्नो भवशेनैव सोपिन
 शपति निश्चितं तस्य कर्माणि सर्वाणि नरकाय भवंति हि यो
 गिनीनां भवेद्द्रष्टो नारकी ब्रह्मयातकः तस्माद्ज्ञात्वा गुरुर्व
 ज्ञात्साथने यत्नमाचरेत् सुकृतैर्मानवो भूत्वा ज्ञानी चेन्मोक्ष
 मामुयात् चतुरशीति लक्षेषु शरीरेषु शरीरिराणं न मानु
 ष्यं विना न्यत्र तत्त्वज्ञानं तलभ्यते तत्र जन्म सहस्रेषु जन्मैकं म
 पि भागतः कदाचिन्न भ्यते जंतुर्मानुष्यं पुण्यं संवयात् सोपा
 नभूतं मोक्षस्य मानुष्यं प्राप्य दुर्लभं यस्तारयति नात्मानं तस्मा
 त्पापतरोत्रकः ततश्चापुनर्जन्म लब्ध्वा चेन्द्रियमोक्षं

को नवेत्यात्महितेयस्तु सभवेदात्मदातकः विनादेहेन कस्यापि पुरुषा-
 व र्योनविद्यते तस्मादेहधनं रत्नमुण्यकर्माणि साधयेत् तावत्कर्माणि
 २ ऊर्वीतयावज्ञानेन जायते तानि नो ज्ञानो वापियावदेहस्य रक्षणां
 २ तावद्वर्णसमाचारः मुक्तये ज्ञानेन समतां
 व्रजेत् ऊर्यादनित्यकर्माणि नित्यकर्माणि वाचरेत् सर्वकर्माणि
 संपत्कृतं न शक्यं देहधारिणो ग्रहेभावमप्यास्यैव यः ऊर्यात्मन लि-
 प्यते त्यजेत् कर्म फलं यो वा स त्यागीत्यभिधीयते क्रियमाणानि क-
 र्माणि ज्ञानप्राप्तेरनन्तरं न च स्पृशंति तत्त्वज्ञं जलं पद्मदलं तथा
 तत्त्वनिष्ठस्य कर्माणि पुण्यकर्माणि संतप्य प्रयांति नैव लिप्यंते
 क्रियाभातिवायुना उत्पन्नसहजानन्दतत्त्वज्ञानरतः सदा स
 सर्वसंकल्पसंपत्कः स विहात् कर्मसं त्यजेत् हृद्यैव यैः परित्यक्ते
 कर्मकांडमण्डितैः पाषण्डाः पंडितं मत्प्राप्ते योतिरकंकिल
 फलं प्राप्य यथा ततः पुण्यं त्यजति निस्पृहः तत्त्वंप्राप्य तथा योगी
 त्यजेत् कर्म परिग्रहं ह्येव देवत्वं मोक्षाय निर्ममेति ममेति च ममे-
 ति बध्यते जंतुर्विशुक्तिर्निर्ममेति च विद्याविद्याद्वयोर्योगात्पद-
 द्वयमुदीरितम् ततः कर्म यच्च वन्धाय सा विद्या परिकीर्तिता यत्र
 बन्धाय तत्कर्म सा विद्या परिकीर्तिता यावत्संकल्पकर्मास्ति ताव-
 देवदिवम्भनं यावन्न देवते वास्ति तावदेव हि मोक्षं जपहोमा-
 र्चनं तीर्थवेदशास्त्रागमादिकं तावदेव हि सर्वं च यावन्न त्वं न विद-
 ति अतः प्रयत्नतो धीरः सर्वावस्थासु सर्वदा तत्त्वनिष्ठो भवेच्चैव

यदीच्छे मोक्षमात्मनः तद्धारणमहंवक्ष्येति प्रयेन प्रजायते
यथाविधिगुरोर्वक्त्रादिद्यासंगुह्यसाधनं नित्यं नैमित्तिकं कामं
सोपदेष्टुं पूर्वतः अन्यथानभजेदित्येकरोत्यापात्परस्परम्
इति ज्ञात्वा महाप्राज्ञः क्रमेण समुपाचरेत् प्राप्तरुत्यायसी
रसिसहस्रदलपंकजे तरुणादित्यकिंजल्कविधोर्मंडल
संयुते ध्यायेन्निजगुरुं धीरो रजताचलसन्निभं यस्मासीनं
स्मितमुखं शुक्लाभरणभूषितं शुक्लमाल्याम्बरधरं वरदा
भयपाणिकं वामोरुशक्तिसहितं कारुण्येनावलोकितं
प्रियायाः सख्यहस्तेन धृतचारुकलेवरं वामेनोत्पलधारि-
ण्यारक्तभार्याविभूषणं ज्ञानानन्दसमायुक्तः स्मरेत्तन्नाममृ-
र्वकं मानसैरुपचारैस्तु संपूज्य कल्पयेत्तृतीयः गर्भं भूम्यात्म-
कंदध्याद्वावपुष्पंततः परं धूपं वाद्यात्मकं देयं तेजसादीयमे-
व च नैवेद्यमस्तु दद्यादम्बरं मुकुटं तथा चामरं पादुकेच्छत्रं
तथा लंकारभूषणं दर्शयित्वा योनिमुद्रां गुरुमंत्रं जपेत्ततः
ह्रौः पदं समालिख्य सहस्रमलवरानिलान् वक्त्रिपुक्तां हि
धालिख्य प्राचदीर्घत्रयानितान् विन्दनादकलायुक्तान् श्री-
परांते च पावकं प्रवाराथ्य पदं चैव सर्वमूर्धं पदंततः नाथस-
र्वगुरुप्रांते गुरुः स्वयंततो गुरुः श्रीगुरुनाथशब्दांते सहस्रम-
लवरानिलान् वक्त्रिदीर्घप्रतिपुत्तान्नादविन्दकलानितान्
पिंडीकृतं लिखेदापंचतर्प्यं च ततो लिखेत् तृतीयं पूर्ववत्ने-

को व तं ३
 एवं द्वितीयं च तथैव च ततः श्रीशंभुगुर्वेते पुनरायं समालिख्य
 त आचक्रुर्दं चतुर्थं च पुनरायं तृतीयकं चत्वारिंशत्सामागव
 र्णैर्मंडितो यं गुरोर्मनुः यथाशक्ति जपं कुर्यादथ वा भवेत्तपे
 त दत्तकर्णायुतो गौरो वक्त्रिरुद्रेण भूषितः वर्णाद्यात्म
 को मंत्रश्चतुर्वर्गफलप्रदः गकारः सिद्धिदः प्रोक्तो रेफः पाप
 स्फकारकः उकारो विषादरक्तस्मितयात्मा गुरुः परः गुरो
 र्वा मकरे तत्तु समर्प्य स्तुतिं पठेत् अज्ञानतिमिरात्मस्य
 ज्ञानोजनशाला कया चत्वरुन्मीलितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः
 अखंडमंडलाकारं व्याप्तेन चराचरे तत्पदं दर्शितं येन तस्मै श्री
 गुरवे नमः विश्वात्मकः परः शंभुर्विद्योत्तीर्णोऽस्य हृदयं
 इति यस्याज्ञया तस्मात्तस्य श्रीपादकास्तुतिः सहस्रारेपमे
 विगतशशाठस्रोतरगतं सदा देवैर्वन्द्यं भवभयविनाशकक
 रणं वराभीषाणिभ्यां प्रकटितसमन्दस्मितमुखं नमामीह
 गङ्गपं परमगुरुत्वं सकरुणं शान्तं शुक्लकलेवरं रिनयनं
 कोतांगभूषां शिवं वाङ्मयीनं किरणं प्रचंडं तिमिराज्ञानप्रणा
 शं रविं नित्यं नौमिरविं भवाधितरगतं कर्णधारं गुरुं यस्य
 श्रीपदं कजोद्भवसुधासिद्धैः सदा पीयते सदा विधोर्मंडल
 मथ्यसे संनमामि नित्यं गुरुपादपद्मं प्रसादतो यस्य मया प्र
 लब्धं सवासनाज्ञानविनाशबीजं यमोद्भवे समकलापत
 योपि नित्यं यस्यां द्विपद्ममस्तं परिभावयंति कारुण्यवारी

थिरशेषगुरौकशशिः सोयंगुरुः शिरसिपुङ्गवसरोजमथ्ये
 प्रबंधानां पाशैः सकलगुरा मायामयशोते निर्मग्नानां नित्यं
 भवजलनिये रंतरगतः कृपालेशो वन्यं परिरुतियस्यं त्रि
 तरगः प्रवन्दे सानन्दं तमगुरुनृपं सकरुणं कवित्वं पोटि
 तं त्रिभुवनपतित्वं नहिकदा नवास्वर्गसिद्धिं न सरवरसाम्यं च
 नियतं नवांछामो मोक्षं पुररूपदं नैव शिवतां यदि स्यामे
 च तो निरवधिगुरोः यादकमले स्तवे नानेन संस्तुत्य गुरोरा
 स्तं लभेत्ततः ध्यायेत्कुंडलिनीशक्तिं मूलाधारनिवासिनीं
 निजेष्टदेवता नृपां विषतंतु तनीयसी सुप्ताहिसहस्राकारां
 सार्द्धं त्रिवलयान्वितां कोटिसौदामिनीभासां स्वयंभूलिंगवे
 ष्ठिनीं समुत्थाप्य महादेवीं प्रारामं त्रेण साधकः भेदयि
 त्वाच षट्कं सहस्रारस्थिते चरे स्थापयित्वा च तस्यार्द्धं ध्याये
 त्कुलगुरुन्क्रमात् प्रज्ञादानन्दनाथं च सनकानन्दनाथकं
 कुमारानन्दनाथं च वशिष्ठानन्दनाथकं क्रोधानन्दसखा
 नन्दोक्तानानन्दस्ततः परं बोधानन्दमयाभ्यर्च्य क्रमेणाने
 न साधकः परामृतरसोल्लासहृदयाचूर्णलोचनाः परालं
 गनसंभिन्नचूर्णिताशेषतामसाः कुलशिष्यैः परिवृताः पू
 र्णांतकरणोद्यताः वराभयकराशेषकुलतत्त्वार्थवेदिनः
 सशक्तिसज्जलं चैव कथितं च सखावहं एवं कुलगुरुं न त्वाम्
 तद्वृष्टिं विधाय च तर्पयित्वा च तां देवीं पुनर्मूले समानयेत्

को
ध

तस्याः प्रभासमृद्देश्व्यामंदेहं विभावयेत् अदं देवीन चान्योः
स्मिन्नस्मैवाहं न शोकभाक् सच्चिदानन्दरूपो ह्यमितात्मानं
विभावयेत् बहिर्गता यदा पश्येत्कुलवृत्तं सुसायकः नमः
स्फुर्यात्प्रयत्नेन कुलं कुलपतिं तथा अशोकः केशरः करि
कारश्चूतस्तिलस्तथा नमेरुश्चपियालश्च सिन्धुवारकदम्ब
को मरुवकश्चम्पकशाखीकुलवृत्ताश्च द्वादश अथ वा कुल
वृत्तांश्च कथयामि स सिद्धये श्रेष्ठातककरेजानि निम्बाश्च
कदम्बकाः विल्वो बटो दुम्बरश्च चिंचेति दशमाः स्मृताः तिष्ठे
ति कुलयोगिन्यः कुलवृत्तेश्च सर्वदा न सप्येत् कुलवृत्ताथो न चो
पद्रवमाचरेत् दृष्ट्वा भक्त्या नमस्फुर्याच्छेदयेत्तदा च न काम
वीजं कामदेवं सर्वो ते जनमालिखेत् प्रियाय हृदयो तोयं
मनुर्देत विष्णुदये देतादिकं विष्णुद्वयाथ स्वकल्पोक्तं समा
चरेत् प्रातः कृत्यं च कथितं सायकानां विष्णुदये प्रातः कृ
त्यमकृत्वा तु यो देवीं भक्तितोर्वयेत् तस्य पूजा तु विफला
श्लोचहीना यथा क्रिया इति ज्ञानानन्दपरमहंसविरचिते
कोलावलीनिर्णये ॥ इत्यासः ॥

अथ स्नानं प्रवक्ष्यामि शाक्तानां सिद्धिहेतवे यथा विधिज
लं प्राप्य आत्मानं देवतालये विचिंत्य प्रणामेहीरो वरुणं
वारिदैवतं उत्सृज्य ततः उत्थाय ऊर्ध्वं विधारयेत् अष्टन्योच
करो ऊर्ध्वं सुवर्णरजतैः ऊषोः तत्र शाक्तैः स्वयं ग्राह्यं न च व

त्याः कृशाः कृशाः अनामयोर्भवेत् स्वर्गास्तर्जन्योरजते तथा पय
 एव भवेद्दर्भोतर्धवनसंभवः अथवानैवहर्वायादेव्याः पूजा कदा
 चन तस्माद्दृवीरहीतव्या सर्वपुष्पमयीयतः हस्ते हवीं ऊरे कृत्वा
 सर्वकर्म समाचरेत् आचामेदात्मतत्वाद्यैः प्रणवाद्यैः स्वयंतिकैः
 मंत्रैस्त्रिधा तथा वक्त्रं नासां त्रिश्रोत्रनाभिहृत् मस्तकानि रूशेकं
 ग्रीवा कर्णाच्छ्रोत्राभिवन्धनं भूत्वा पूर्वमुखो मंत्री उत्तराभिमुखोऽपि
 वा मूलं ते चात्मतत्वाय विद्यातत्वाय तत्परं शिवतत्वाय च प्रो
 क्ता क्रमेण वक्रिवज्रभा स्वाहांतमद्रिराचामेत्पूर्वीत्तरमुखः
 सृथीः कुलपात्रं सहर्वचसतिलं सज्जले ततः पभिः संकल्पवीरे
 न्दः समंत्रं वारिणि न्यसेत् सूर्यस्य मंडलानीर्धमा बाह्यां ऊष्ण
 मुद्रया संकल्पदशधा मूलं ततो यं मूर्ध्नि संक्षिपेत् ऊं भास्व मु
 द्रयां चैव स्मरन्नाथकपुंगवः अंगुलीभिर्मुखं श्रोत्रं नासां नेत्रे च
 बोधयन् मूलं स्मरन्निथो नम्य गात्राणि परिमार्जयेत् तिल
 कं मूलमंत्रेण शिखां च परिकल्पयेत् त्रिराचम्य ततो मंत्री घडे
 गानि न्यसेत्ततः गृहीत्वा वामहस्ते तज्जले दक्षिणपाणिना
 समाच्छाद्य ततो व्योमवायुवाक्रिस्ततः परं तौणी वरुणबीजं
 च त्रिवारमभिमंत्रयेत् मूलेन सप्तवारं तमुद्रया तत्त्वसंज्ञया
 स्वमूर्ध्नि च क्षिपेत्तोयं शेषं दत्ते निधाय च ध्यात्वा तेजो मयं तोयं
 सव्यनासापुटेन च तत उत्तो ल्य देहस्य पापं प्रक्षाल्य वामया
 श्रोतसार्थकल्पिते वज्राशिलायां संक्षिपेत्सृथीः प्रक्षाल्य दस्तपु

को

व

५

५

गलमाचामेननंतरं मायाशरणात्मकं संव्रं मार्ते डेभेरवायच प्र
काशशक्तिपुक्ताय प्रच्यं स्वादाततः परं सूर्यायार्थं विधायात्प
शक्तिसन्ध्याप्रकीर्तिता विभाव्यपुरतोमंत्रंतत्र देवीगराणां वि
तो गृहीत्वा गंधतोयं च कुलपात्रंततः परं तर्पयेद्देवतावक्त्रे
विधिवत्साधकोत्तमः मूलमंत्रं समुच्चार्य तदन्ते देवताभिधो
हितीयोतामहं पश्चात्तर्पयामि नमः पदे अथवा मूलांते त
र्पयामीति स्वाहोतं तर्पणं भवेत् गुरुं सपरिवारं च प्रायुषं वा
हनं तथा शक्तिस्तर्पयित्वा च गायत्री शक्तितो जपेत् आ
वासावरणं देवीसूर्यमंडलवासिनी मूलांते उद्यदादित्य
वर्तिन्येतदनंतरं शिवचेतन्यतस्यांते मय्ये स्वाहेति संस्मरन्
अर्घ्यं दत्त्वा ततस्तस्यैतामानीयां कुशो न च सुद्रयाहृदिसंस्था
पजला इत्यायसाधकः मूलेन कुलवस्त्रे देपरिधाय कुलेन
च मोक्षार्थी रक्तवस्त्रेण भोगार्थी चेतवाससा मारणोक्तं
वासस्तु वशेषं सदाग्रही उच्चाटने व्याघ्रचर्मवृत्तवस्त्रं भ
कर्मणि परिधाय ततो मोनीहृदि मंत्रं पराष्टन
प्रहात्य हस्तपादौ च पूजास्थानं समाविशेत् इति स्नानं स
मुदिष्टं प्रधिकारप्रदायकं स्नानतर्पणशुभ्यस्य नाधिकारश्च
पूजने विविधैरुपचारैश्च भक्तिभावसमन्वितः विना स्नाने
नया पूजाविफला सिद्धिस्तानिदा तस्मात्स्नानादिकं कृत्वा र
क्तवस्त्रंततः परं एकलिंगे प्रमशाने च श्रुत्यागारे च तृषथे ।

विल्वमूले प्रांतरेवानदी पर्वतमस्तके उज्जदे निर्जने वापि भूगद
 हे देवता लये असत्य सत्रिधा वापि वटमूले त्रिमूलके हृष्टा
 गारे निजागारे पशुष्टष्टिविवर्जिते नृपालमराठये वापि गङ्गारे
 वापि पंक्तिने निष्छिद्रमंडये वापि कर्तव्यं पूजनं सदा पूजास्था
 नं महादेव्याः कथितं पीठमुत्तमं पंचकोशांतरे यत्र नलिंगांत
 रमीतते तदेकलिंगमित्याहुस्तत्र सिद्धिरनुत्तमा चतुष्यं
 वीजानीया तत्रास्ते चंडिका शिला तत्र यत्नेन गंतव्यं जमव्यं सि
 द्धिकांतिभिः द्वारदेशे ततो गत्वा पूजयेद्द्वारदेवताः कारयेत्तत्र वा
 घादि नृत्यगीतं तथैव च सिद्ध्यत्यतः तद्वाभिस्तिलमिश्रैः सुसा
 थकः अप्रसर्पतते भूता ये भूता भुवि संस्थिताः ये भूता विन्नक
 तारिस्ते न शंभो शिवाज्ञया वाग्भवाद्यं समुच्चार्य नाराचमुद्रया
 सुधीः कुलभूतं समुत्सार्य यागभूमिततो विप्रोक्तं कर्मचक्रं प्रकु
 र्वीत यथा तत्र विधानतः रेखा चतुष्टयं कार्यं इन्द्रवारुणा योग
 गतः उत्तराघास्य पर्यंतं नवकोष्टं यथा भवेत् इन्द्राग्रियास्य
 नैर्ऋत्यप्रतीच्यां पंचवर्गकं वायु ऊर्वे रशं भोचयादिवर्गोऽश्वत
 श्वतः तद्दोऽरुमात्समालिख्य साथकः सिद्धिहेतवे मध्ये कोष्टे
 ततः ऊर्यात् पूर्ववत् नवकोष्टकं पूर्वादीषान् पर्यंतं षोडशाक्षरमा
 लिखेत् प्रकारादिक्रमैर्गो वयुगमयुगमप्रभेदतः क्षेत्राघर्षास्तु
 यत्रास्ते शीर्षतस्त्यविनिश्चितं दीपस्थानं तदेव स्यात्तत्र सिद्धिर
 नुत्तमा निर्यनो जायते यत्सु पार्श्वयोर्वाधिरेव च पुच्छे हानिः

कौ
व.
६
६

सदाज्ञेयादीपस्थाने सदाश्रयेत कर्मचक्रं विना यो हि जपहोमं स
माचरेत् तत्सर्वं निष्फलं विद्यादभिचाराय कल्पते पंचशुद्धिवि
हीनेन यत्कृतं न च तत्कृतं यावन्न कुरुते तत्तु तावद्देवार्चनं कृतः
पंचशुद्धिं विना पूजा अभिचाराय कल्पते भूमिशुद्धिरात्मशुद्धिः
द्रव्याणां शोधनं तथा मंत्रशुद्धिर्देवशुद्धिः पंचशुद्धिरितीरिता
पंचशुद्धिं प्रवक्ष्यामि यथाक्रमविधानतः सामान्यार्घ्यततः ऊर्ध्वा
त्प्रादुरागतं साधकः चतुरस्रं ततो वृत्ते विकोणां वा मतोलिखेत्
आधारं स्थापयेत् तत्र संस्तुतवक्त्रि मंडलं अक्षेणा षोडशितं पात्रं स्था
पयित्वा च पूजयेत् सूर्यमंडलमुच्चार्य हन्मंत्रेणा प्रपूजयेत्
विलिख्य मंडलं तोये पूर्ववत् पूजयेत् ततः इन्द्रमंडलमभ्यर्च्य प्रति
पेक्षपुष्पके पूर्ववत् तीर्थमावाह्य षडंगानि यजेत् ततः अग्नी
षास्रवायव्यमध्ये दिक्ष्वंग पूजनं मूलमंत्रं जपेदष्टौ तज्जले
न प्रसेचयेत् अस्त्रांतमुच्चार्य आत्मानं यागभूमिषु स्थित्य
र्घ्यं ततो दत्त्वा नैर्मत्स्यां साधकोत्तमः प्रणावं भगवतो वधरंणी
डेः पुतां वदेत् धरणीवेदधरे स्वाहा अनेनार्घ्यं विधाय च व्र
त्ताणां पूजयित्वा च पुरुषं वास्तु संस्तवं समार्जानानुले
पाद्यैः दर्पणोदरवत्प्रभं वितानं धूपदीपाद्यैः पुष्पमालाभि
शोभितं पंचवर्णारजश्चित्रं भूमेः शुद्धिरितीरिता विलिख्य
मंडलं भूमौ पूर्ववत् साधकाग्रणीः आसनं स्थापयेत् तत्र यथा
तं नानुसारतः तथासनं प्रवक्ष्यामि शाक्तानां स्थितिकाम्यया

मृदुहृदकमासीनग्रन्थेषु कोमलेषु वा विष्टरेवासमासीनः
 साधयेत्सिद्धिमुन्नमं अर्वावधारणमासतो गर्भच्युतमाङ्गमृदुवुषा
 हृदोपनयनैर्हीने मृदुमहृदकं विडः निवृत्तहृदकोवालोही
 नोपनयनः पुमान् यो मृतः पंचमेव वर्षे तमेव कोमलं विडः
 मृदासनं विना यो हि पूजयेच्चण्डिकां शिवां तावत्काले नारकी
 स्याद्यावदाहृतसंस्तवं पंचाशद्विः ऊर्ध्वोः ब्रह्मतदर्शनं तद्विष्ट
 रः कोशेयं भोगदं रक्तकम्बलं सिद्धिदं स्मृतं वसं रोगहरं ते
 यं मोक्षं श्रीः व्याघ्रचर्मणि ऊर्णाडः खहरी प्रोक्ता तानसिद्धि
 र्मगाजिने संन्यासी ब्रह्मचारी तद्विशेषः कृष्णचर्मणि का
 ष्ठासनं नज्जीत यत्र दौर्भाग्यवान्भवेत् असुप्तेनातिनीचं च
 भग्नं च परिवर्जयेत् मनोहरं मृदुहृदकमासनं परिकीर्तितं
 यथा मन्यतमं प्राप्य श्रोतयेत्तदनंतरं सामान्यार्घ्यं स्पर्शयेत्
 पुटंजलि विधानतः मेरुपृष्ठं ऋषिः प्रोक्तः स्तनं छन्द
 ईरितं कूर्मोपि देवताचारश्चासनस्थायनाय च विनियो
 गः परितो योऽपि मिलाप्य पठेत्ततः पृथिव्या धृता लोका
 देवि पदं ततो वदेत् त्वं विष्णुना धृता त्वं चतारयमांततः प
 रं नित्यं पवित्रं कुरु च आसनं च समुच्चरेत् अनेन प्रणावा
 घेन तत्र कृपात्रयं लिपेत् आभारशक्तिं संप्रोच्यते पुतं कम
 लासनं हृदंतं मनुमुच्चार्य मायाघेन प्रपूजयेत् आसने सं
 विशेषेण श्यातवीरासनेन साधकः यदगुलफं हि वामोरो

कौ
व.

तदयोवामगुल्फकं ऊर्यादृजवर्गुग्रीवःशरीरंऋजुवच्चरेत् स
मग्रीवंविधायायप्रोक्तंवीरासनं परं कामाख्यादिमुखःसुस्थः
प्रामुख्योवाप्रपूजयेत् सामान्यार्च्यस्तोयेनप्रोक्तयेद्यागभूमि
षु स्नातोनिच्छिद्रगेहेकुलविमलजलैरर्घ्यपात्रंविधायभक्ति
श्रद्धानितासौनिजकुलकमलोयंत्रराजं विलिख्यसिन्दूरैर्वा
पिताभिः सुकुलयुवतिभिः पूजयित्वाजपेदयस्तस्यश्रीर्न
त्रपमेविलसतिसततंवक्त्रचन्द्रेचवाणी दीक्षिताभिःकुली
नाभिर्धुवतीभिःसुशोभने देवतागुरुभक्ताभिःसंचितंयाग
भूमिषु नानाविधानिपुष्पाणिगंधानिविविधानिच कर्ष
स्नातिधूपादिवासितं पटवासितं तामूलं देवद्रव्यं च धूपदी
पादिकंचपत् सर्वालंकारभूषाभिर्भूषितःसायकोत्तमः मू
लविधानप्रतोयेःप्रक्षाल्यस्यापयेत्ततः सर्वस्वदक्षिणोस्या
प्यं वामेकुंभंनिवेशयेत् पश्चिमेदेवतायाश्चकुलद्रव्याणि
धारयेत् अथवा नैवेद्यंदक्षिणोवामेपुरतोवानष्टुष्टतः अ
थवा वामतोदधानतष्टुष्टेकदाचन दीपंदक्षिणातोदधात्
रतोवानवामतः वामरस्ततलेधूपमग्नेवानतदक्षिणो निवे
दयेत् पुरोभागोगन्धपुष्पादिभूषणं मलिनंभूमिसंस्पृष्टं
कृमिकेंशादिदूषितं ग्रंगसंस्पृष्टमात्रातं त्यजेत्पुष्पं सदाबुधः
नेवपुष्पं द्विधाकृतानदधात्कलिकामपिरक्तमाद्यंसेतद्वर्वा
नीलकंठंऊरुंदकं नदद्याच्चमरादेव्यदीक्ष्यैष्टुभमात्मनः

सुगंधिष्येत लौहित्यं कृत्स्नमैरर्चयेत्कुशैः विल्वैर्मरुवकाद्यैश्च
तलसीवर्जितैः शुभैः पत्रैर्न चार्चयेद्देवी विल्वपत्रविवर्जितैः
निर्गन्धैर्नार्चयेत्पुष्पैः सुगन्धैः सर्ववस्तुभिः जवावंपृक्कमन्दारैः
सिंहद्वैश्च महोत्पलैः संपूजयेच्च निर्गन्धैस्तथा चरत्तचन्दनैः
अथवा नद्यावर्ततिलापत्रंतथा केशरपत्रकं मदनं मरुवकं
चैव दाडिमं कन्दपुष्पकं नानोपहारवलिभिर्नाना पुष्पैः मनो
हरैः अयासार्गदलेर्भृगैस्तलसीवर्जितैः शुभैः कुलपुष्पैराधु
पेन कुलदीपेन तां सुधीः चंडिकां पूजयेद्दीमान्त्यथा सिद्धि
रोपकृत् नदघात्मा लतीपुष्पं ताराकालीप्रपूजकः उन्मत्ते
च नदातव्यं साथकेन महात्मना न पर्युषितदोषोऽसिजल
जोत्पलचम्पके अगस्त्यवकुले चैव विल्वगंगाजले तथा नि
जदेव स्पृष्ट्वा गिष्ठ्यक्वात्रे निधापयेत् एकीभावं न कर्तव्यं
यदीच्छेच्छुभमात्मनः नैवेद्यादीनि सर्वाणि तथा जानीहि नि
श्चितं पूजाकाले तसंप्राप्ते वा स देवं स्मरेत्तु यः पूजाफलं न वा
प्नोति नरकं प्रतिपद्यते वैष्णवं कृत्स्नं संपृष्ट्वा पूजाकाले च स
र्वदा हस्तप्रक्षालनाद्धौ च माचांतस्तदाचरेत् शुचिः सा
वदितो भूत्वा भक्तिश्रद्धासमन्वितः संस्थाप्य वामभागे तश
क्तिं स्वामिपरायणं रक्तवस्त्रपरीधानां दीप्तितां चारुहासि
नीं विनाशकपातया पूजाविफलानां त्रसंशयः तस्याश
क्तिपुतो वीरो भवेच्च यत्र पूर्वकं याशक्तिः सामहादेवी हरत्

को पस्तसायकः अन्योत्पत्तिनाच्चैव देवत्वमुपजायते प्राणां वि
 व. नायथा देविस्मृदितं नैव शक्यते शक्तिं विनापि पूजायां नाथि
 कारी भवेत्तदा विनाशतत्पातया पूजाविफलानां संशयः
 ८ तस्माच्छक्तिपुतो वीरो भवेच्च यत्र पूर्वकं विद्वद्याधिवासेन
 ४ तज्जपेत्तस्मरेत्तदा विना हेतुकमास्वाद्यतो भयुक्तो भवेन्नरः
 न पूजां न जपं कुर्यान्न ध्यानं न च चिंतनं तस्माद्भुक्ता च पीत्वा च
 पूजयेत्परमेश्वरीं न क्रमच्युतिदोषोस्ति नाचारदोषदृष्ट्या
 न भुक्ता च न पीत्वा च न स्मरेत्तज्जपेत्तदा ये स्मरन्ति नरा मूढा
 स्ते षोडशः खं पदे पदे आनन्देन विनायस्तु चंद्रिको परिपूजयेत्
 रोगी दुःखी भवेत्सोऽपि मृते च नरकं व्रजेत् तस्मादोदो प्रकृते
 व्यं सविदा सवयोजने सविदा सवयोर्मध्ये सविदेव गरीय
 सी विजयाग्रहणं कृत्वा ध्यानं यः कुरुते नरः तदा ध्यानमयी
 मूर्तिः प्रत्यक्षा तस्य जायते सखितप्रयोगसेने ह पूजादौ सा
 थकोत्तमैः कर्तव्या च महापूजा करुणामय नन्दितैः तस्माभे
 दं प्रवक्ष्यामि याथार्थ्यं तं ब्रह्मना सैतदुष्मा च ब्रह्माणी रक्तात्
 तन्निष्कृता वेषणा पीतप्रसन्ना च शृङ्गा कृष्णा प्रसूनि का आ
 सांशोथनमंत्रं वक्तव्यमिष्टकथक सविदेव त्रसंभुते व्र
 ह्मपुत्रिसदानन्दे भैरवाणां च तत्पर्यं प्रसन्ना भव सर्वदा ओं ब्रह्मा
 रोये नमः स्वाहा ब्रह्माणी शोथयेदथ। सिद्धि मूल किये देवि
 हीन दोष प्रबोधिनि राजप्रजावशां करि शत्रुकं वनिश्रुतिनी

ॐ ऐं ह्रीं त्रिंयाये नमः स्वाहा त्रिंयायाः स्मृतो मनुः अज्ञानेन
 दीप्ताग्नेज्ञानाग्नेज्ञानरूपिणि आनन्दस्याङ्गतिं सम्यग्ज्ञाने
 प्रयच्छमे ह्रीं वैश्याये नमः स्वाहा शूद्रं संशोथयेदथ ॐ न
 मस्यामि नमस्यामि योगमार्गप्रदर्शिनि त्रैलोक्यविजये मातः
 समाधिफलदा भव क्लीं शूद्राये नमः स्वाहा कथितं मंत्रमुत्तमं
 ॐ अमृतेश्वरतोद्भवे अमृतवर्षिणि पदं ततः अमृतमाकर्ष
 यद्ददं सिद्धिं देहि ततः परं असुकं मे ततो ब्रूयाद्दृष्टानयतत
 परं द्विष्टांतोयं मनुः प्रोक्तश्चतुर्धोरां वशोयने अथवाह
 सत्तमलवरहं हंसरोचततः परं आनन्दभेरवायेति वषट्
 कपरो मनुः अनयोरेकतेररोवविशोय्यविजयीततः स
 प्रथामूलमंत्रं च तासां सुपरिसंजयेत् आवाहत्यादिमुद्रां
 च येन योनिं च दर्शयेत् त्रितालच्छोदिकाभिश्च दिग्बन्ध
 नं समाचरेत् दिव्यदृष्ट्या पदाद्यात्तैर्विघ्नांश्च विनिवारयेत्
 सप्तधा तर्पयेत् सूर्यं गुरुं वरुणं सप्तसायकः तत्त्वमुद्राविधानेन ह
 दि देवीं गणान्वितां तर्पयित्वा महादेवीं प्राप्तिभ्योऽपि ददेत्
 तः गृहीत्वा वामहस्तेन पठेदमुं मन्त्रं ततः ऐं वदवदपदं प्रो
 क्त्वा वाग्वादिनिततः परं मम निष्काये स्थिरीति भव सर्वपदं
 लिखेत् सत्त्ववशांकरि स्वाहा मंत्रेणातदनंतरं स्वीकुर्यात्सा
 यकं प्रेष्टुमुमुक्षुपथशितया (पदमिच्छया)
 मार्गशीर्षादिभिर्मसैः क्रमात्संसेव्यतां त्रिभिः उपयुक्तम

कौ

व.

६

९

पुसरावर्णानामनुपानकं एककालेदिकालस्वानिकालंपंच
कालकं क्रमात्संसेवनीयावसिद्धिदासिद्धिभूलिका तथातथा
प्रकर्तव्यं समिदासवभोजनं यथायथानहिभवेत्याकलंपश्च
मेलके निर्जनेचैवकर्तव्यंसदैवगुरुसन्निधौ नपित्तः सन्निधा
नेवानमातः सन्निधौ तथा किंवापतिपतंगादिदर्शनेनैवका
रयेत् ऊलपुष्पं ऊलद्वयं ऊलपूजां ऊलंजपं गुरुं ऊलपतिं चै
व ऊलमालां ऊलाऊलं ऊलचक्रं ऊलध्यानं सर्वथानप्रका
शयेत् प्रकाशासिद्धिदानिः स्यात्प्रकाशादननाशनं प्रका
शान्मंत्रनाशः स्यात्प्रकाशाद्देवहिंसनं प्रकाशान्मृत्युलाभः
स्यात्प्रकाशंपंकदाचन पूजाकालेत्कर्तव्यं (संप्राप्ते)
यदिकोष्पत्रगच्छति दर्शयेद्देवावीमुद्रां विष्णुन्यासंतथा
स्तवं प्रकाशाद्यदिगुमिः स्यात्प्रकाशं नदृष्टं गोपनाद्य
दिव्यक्तिः स्यात्प्रगुमिः साविधीयते कदाचिदंगदानिः स्यात्
चव्यक्तिः कदाचन वरं पूजानकर्तव्यानचव्यक्तिः कदाचन
रक्तमात्यास्वरथोयुधिष्ठितो महाशयः तामूलपुरितमु
खोष्पामोदसुगंधितः देवोभूत्वायनेदेवंनादेवोदेवमर्चयेत्
प्रसेरागंधपुष्पाभ्यां सुरभीकृतहस्तकः मर्दयेत्सायकश्रे
ष्ठोमूलमंत्रं परस्परं निर्मच्छनं त्रिधा कृत्वा प्रसेरावामपाणि
ना दियेत्तद्वरतः पुष्पं मंत्रीनाराचमुद्रया ग्रंथयेत्तत्तर्ज
न्यासं योज्योषोर्दरेखया ग्रन्थो गृहीतयोर्दरेखया नाराचः स्या

त्वसार्यते ध्यात्वाशुक्तं न्यसेद्वामेदक्षिणे गरापतितथा निज
 देवीततः पश्चान्मथ्यदेशे च साधकः पार्श्वीचातकरास्फोट
 सप्तदंचितवक्रकैः तत्रतालत्रयंदद्यात्सप्राहं संप्रदायतः प्रा
 णायामैर्विनायस्यजपहोमार्चनादिकाः नभवंत्येवसफला
 यत्नेनापि कृताः क्रियाः जपस्यष्टरतः कार्यप्राणायामे समा
 हितः अन्यथानिष्फलाः सर्वाजपहोमार्चनादिकाः ऋतुच
 न्दैर्वेदरसैर्नैत्ररामैयथाक्रमं मात्राभिः प्राणवेज्जम्बाष्टरकजंभ
 करेचकैः वामाचमथ्यमाचैवतथादक्षिणानाडिभिः कनि
 ष्ठानामिकांगुष्ठैः यत्रासाप्तदंधाराणां प्राणायामः सविज्ञेय
 स्तर्जनीमथ्यमेविना अथवा प्राणायामेततः ऊर्यान्मूलेन
 प्राणवेनवा उच्चारयंस्तु प्राणवेवामेनैकेन मंत्रवित् उदरं
 पूरयित्वा तवायुनायावदास्थितिः प्राणायामो भवत्येवं पूर
 को देहपूरकः पिथायसर्वगात्राणि निश्वा सोऽस्य सवर्जितः
 संपूर्णजंभवतिष्ठेत् प्राणायामः सजंभकः सुचेहायुंतथै
 केनश्वासेनैकेन मंत्रवित् निश्वासयोगयुक्तस्तवायुंवाह्ये
 नरेचयेत् रेचकस्तेवसंप्रोक्तः प्राणायामो न संशयः जानुप्र
 दक्षिणीकृत्य नडुतं न विलम्बितं कियते चांगुलिस्फोटं सामात्रा
 परिकीर्तिता ततोद्वादशमात्राभिः पूरकः कियते बुधैः तस्मा
 द्विगुणमात्राभिः कियते रेचकः शुचिः तस्माद्विगुणमात्रा
 भिः जंभकः कियते तथा प्राणायामत्रयेणैवमेकैकं कृतं

को
व
१०

यात्मकं लिंगकार्यं हृदि स्थितं चैतन्यं साक्षिणं प्रणावेन विनिः
सार्य ब्रह्मरन्धाद्विर्भूतः तेनैव संयुटी कृत्य मस्तकोपरिवि
न्यसेत् चैतन्यरहितं देहं बाह्यं चाभ्यन्तरे तथा नाभि मंडलम
ध्यस्थं वायुमंडलमध्यगं यंबीजं धृषरं तमेव्यात्वा तं तं विशो
धयेत् अग्निमंडलसंस्थेन वंबीजेनाग्निवृत्तिं निर्देहेदथ
तद्गमराशिदेहाकृतिर्भवेत् भूमध्यस्थं हृदि स्थं वाध्यायेद्
रुणमंडलं अर्धचन्द्राकृतिं स्थितं पद्महयसदक्षिणं तत्र स्थे
नवकारेणाप्रावयेन्मधुवृत्तिं जीवंतपार्थिवं न्यस्य चित्त
येहेममंडलं प्रणावेणाद्विधा कृत्य तत्र चैतन्यवृत्तिं मस्त
कोपरिविन्यस्य चैतन्येन नियोजयेत् अस्तस्रावितः पिंडः
समर्प्यो जातकल्मषः आत्मानं चित्तयेत्यश्वादेवतावृत्तिं
ततः प्राणायामं च कथितं भूतशुद्धिं तथा परं अथ वान्यप्र
कारेणाभूतशुद्धिश्च कथ्यते प्राणायामत्रयं कृत्वा भूतशुद्धिं
ततश्चरेत् भूतशुद्धिं विना कर्मजपहोमार्चनादिकं तावन्न हि
फलं सर्वप्रकारेणास्य निश्चितं भूतशुद्धिं विना यस्तु न्यासश्च
जां करोति हि न्यासजालं हृत्वा तस्य सृजा सा विफला भवेत्
तस्मात् साधकश्चेष्टो भूतशुद्धिं समाचरेत् मूलाधारततः प्रा
णो ब्रह्ममार्गेणांतरिकः हंसेन पुष्करस्थाने परमात्मनियोजये
त् संसारक्रमयोगेन पंचतत्त्वं समुहरेत् शोषदाहसबाष्प
ता वायुमिसलिलाक्षरेः अनेन विधिना मंत्री भूतशुद्धिं समा

चरेत् आत्मानं देवता रूपे विभाव्य साथ कोतमः स देहे देवता
 जीवं विन्यसेत्तदनंतरं शुभवृत्तं समुच्चार्य हंसस्त्रविपरीततः
 क्रमात्प्राणा इह प्राणा स्तथा जीव इह स्थितः अमुष्माः सर्वे
 याणि भूयो मुष्मपदेततः वायुनोनयनश्रोत्रज्वालाप्राणापदान्
 य पश्चादिहागत्य सखंचिरं तिष्ठेत्तव हयं अथवा पाशबीजं च
 लजाचां कुशमेव च प्राणमंत्रं ततः पश्चाच्छेषं पूर्ववदाचरेत्
 जीवन्मासमनुः प्रोक्तः जीवन्मासेषु योजयेत् ततः ऊर्यात्सक
 लोक्तं त्यासादिकं स साथकः षडंगानां च मुद्रां च स्थानं च मंत्रं
 मुच्यते विद्ये कदशराविहिसंख्यां गुलिगतक्रमात् हृदि मत्ते
 शिखायां च कवचेलोचनासके नमः स्वाहा वषट्कुं ववौषस्व
 त्योजयेत्क्रमात् ऋषिस्मृत्तसंयुक्तं देवताबीजशक्तिकम्
 कीलितं देयुतं सर्वविन्यसेदेषु साथकः शिरोवदनहृदय
 दसर्वांगके न्यसेत् अंग षट्कं ततः ऊर्यात्सर्वोक्तं नैववर्त्मना यं
 चाशदत्तरत्नासेयद्विशेषस्तु द्रव्यते ललाटे नामिका मध्ये वि
 न्यसेत्शुखवर्त्मके तर्जनी मध्यमा नामा वृद्धा नामा च नेत्रयोः
 अग्रं कर्णयोर्न्यस्य कनिष्ठां गुह्यकोनयोः मध्यास्ति स्त्रोग
 डयोश्च मध्यमा मोष्ठयोर्न्यसेत् अनामोदंतयोर्न्यस्य मध्यमां
 तमांगके मुखे नामां मध्यमां च हस्ते पादे च पार्श्वयोः कनिष्ठा
 नामिका मध्यास्तास्तुष्टुष्टु च विन्यसेत् ताः सांगुष्ठानां भिदे
 प्रोसर्वाः कुक्षौ च विन्यसेत् हृदये च तले पूर्वग्रंथयोश्च ककु

को तस्य ले हृत् सर्वहस्तपत्कृतिमुत्प्रेषतलमेवच पतास्तमात्-
 व. कामुद्राः क्रमेण परिकीर्तिताः अज्ञात्वा वित्यसेयस्तन्यासः
 ११ स्यात्तस्य निष्फलः पंचाशदक्षरन्यासः क्रमेणैव प्रकाशितः
 ॥ जे माघे तो नमो वासविन्दुः विन्दुवर्जितः माया लक्ष्मी बीजपू-
 र्वात्मसम्या उच्यते बुधेः अथवा केवलं सर्गविन्दुपुक्तां कलानि-
 तां तात्तीयरुद्रशक्त्यंतां स्मरादिकेशरान्वितां शक्तिपूर्वांश्चि-
 यापुक्तां स्रथास्यो वर्तनोत्पसेत् शक्तिश्रीकामबीजांतां
 वेदादिशक्तिमातृकां अजयापरमात्माचद्विष्टप्रपंचयाग-
 कः रविसंख्यात्मिकां प्रोक्तां मातृकां तस्वतृपिणीं यस्य पत्र-
 रुचिर्गच्छेत्ततद्रूपात्ततनौचतां वित्यस्य तन्मयो मंत्रीयाति
 वागीश्वरीमयं दृष्ट्वा वानामयावापिमनसा वात्पसेद्बुधः ऋ-
 ष्यादिव्यापकां तंच स्वकल्पोक्तं समापयेत् प्राणायामादिभि-
 न्यासैरात्मशुद्धिश्च जायते इति श्री ज्ञानानन्दपरमहंसवि-
 रचिते कोलावलीनिर्णयो द्वितीयः उल्लासः ॥
 आत्मशुद्धिः समाख्याता ग्रन्तर्यागश्च कथ्यते ग्रन्तर्यागविधिं
 कृत्वा वह्निर्यागं समाचरेत् वह्निर्यागेनाधिकारी ग्रन्तर्यागवि-
 वर्जितः वह्निर्यागफलं नास्ति विना तर्पजनं कदा तस्मात्प्रय-
 त्नतो वीरश्चां तर्पणं सदा कुरु शिवशक्तिसमायोगात्सुधावृ-
 ष्ठीविधाय च तर्पयित्वा महादेवीयमेयमेव साधकः
 मूलाधारे समानीय सोढं संचिन्तयेत्ततः इत्यंतर्पजनं प्रोक्तं

सर्वसिद्धिप्रदायकं यद्वांतर्यजनं वदते सायकस्य ससिद्धये
 स्वकीयहृदये ध्यायेत्सुधासागरमुत्तमं रत्नदीपं ततस्तथेसु
 वर्णावालुकामयं परितो भावयेन्मन्त्री पारिजातं मनोहरं तत्र
 कल्पद्रुमं ध्यायेत्पंचाशदक्षरात्मकं तन्मूले भावयेन्मन्त्री ना
 नारत्नोपशोभितं उद्यदादित्यसंकाशं व्याघ्रं ब्रह्मांडमंडलं
 प्रातः योजनविस्तीर्णं ज्योतिर्मन्दिरमुत्तमं चतुर्द्वारसमायुक्तं
 हेमप्राकारशोभितं बहुचामरघंटादिविनेरुपशोभितं
 मन्दवायुसमाक्रांतं गंधधूपैरलंकृतं तन्मध्ये वेदिको ध्याये
 त् नानारत्नोपशोभितं सुवर्णसूत्ररचितं चिन्तयेच्छत्रमुत्तमं
 विभावयेन्महायंत्रं पीयूषपूरहरितं पाद्यपात्रत्रयं ऊर्यादयं
 पात्रत्रयं तथा घटाश्च मनपात्राणि मधुपर्कत्रयं ततः एकं
 तृभोगपात्रं तसायकः षोडशोदले सहस्रारमृतेनैव पात्रा
 णि पूरयेत्तथा पीवष्टजांततः ऊर्यात्तत्कल्पोक्तविधानतः
 सर्वोपरिततो ध्यायेत्पश्चिमाननयंकजं स्ववेतममृतं निमं
 दिव्यांगकमलोत्तरे शिवशक्तिसमायोगादमृतानन्दनन्दि
 नी स्वस्वरूपं समावासपरिवारगणैः सह मानसैरूपचा
 रैश्च दीयते इव मुत्तमं आसनं स्वागतं दृष्ट्वा ऊशालंतदनंतरं
 पाद्यचरणयोर्दक्षिणौ लौचाद्यं निवेदयेत् सहस्रदलभंगा
 रत्नं विकानालविकानालिविद्युतं परामृतं च पानीयं भाव
 पुष्पैः समन्वितं स्वर्णपात्रेजलं कृत्वा दद्यादासनं मुत्तमे ।

को मधुपर्कसुरवेदपात्रनराचमनीयकं चतुर्विंशतितत्त्वेन गेयं
 व ते दद्याद्विचक्षणाः स्वयंभूजसुमंदयात्कुंजमंरक्तचन्दनं समा
 १२ १३ सुभावपुष्पैश्चसंस्पृश्यपदीपकं मनःकल्पितनैवेद्यं दद्या
 देवैर्मनोरमं तर्पयेच्च त्रिधा देवीयथोक्तवारिणा ततः षडे
 गंगुलपेक्तिचसृजयेदंगदेवताः पूजयित्वा प्रयत्नेन स्नानीये
 दापयेद्यथा स्वामेमेडलेहृत्वारत्नसिंहासनान्वितं तत्र
 देवीसमानीयनानांगं समन्वितं उद्धर्तनादिकं कृत्वा तैले
 नारायणादिकं दत्त्वा देवैश्च प्रयत्नेन स्नानीये दापयेत्ततः
 सुवर्णकोटिजंभेश्च गेयतोयसमन्वितैः नानातीर्थजलेनै
 व स्नापयेत्परदेवतां नयने तेजसस्तत्प्रेच्छयेत्तेन चेतुः श्रा
 काशतत्त्वं श्रोत्रे च तेन वस्त्रे प्रकल्पयेत् विधिवद्वन्दनं कृत्वा
 केशसंस्कारमाचरेत् नानारत्नसमायुक्तं कंकट्यासाथको
 त्तमः पद्मगुच्छं केशपाशेनानारत्नसमाकुलं ललाटे
 लकंदद्यात्सिन्धूरं केशमथ के नागेन्द्रदंतरचितं शंखं द
 द्यात्सुनोहरं हस्ते केयूरकंचैव कंकनं कटकं तथा पादांगु
 लीयकं दद्यान्नानारत्नोपशोभितं पादयोर्नूपुरं दद्यात्क
 ट्याचक्षुद्रद्वंद्विकां शिरोरत्नं प्रदद्याच्च मुकुटं रत्ननिर्मितं
 ताडकं कुंडलं कर्णभूषणं सुपरिष्कृतं नयने कज्जलं दद्या
 न्नासाग्रे गजमौक्तिकं ग्रीवापरं कंठभूषणं मुक्तामणिविरा
 जितं आनन्दहारव्रितयं प्रगुणीयकरत्नकं सर्वांगलेप

नकार्ये गंधचन्दनसिल्लकैः कांचनां वितकं चूलीमलकं रदतच्छ
दे सुवर्णापाङ्ककां दत्त्वा प्रवालदंतचिह्नितं मंडपेषु समानीय
रत्ननिर्मितदोलया पुनः पाद्यादिकं दत्त्वा पूजयेत्तां सनातनीं
गंधादिकंततो दत्त्वा भावपुष्पैः प्रपूजयेत् अमायमनहंकार
मरागममदंतया अमोहकमदंतं च अद्देषालोभकौ तथा
अमात्सर्पमलोभं च दशापुष्पं विडुर्बुधाः अहिंसा परमं पुष्पं
पुष्पमिन्द्रियविग्रहं दयापुष्पं तमापुष्पं ज्ञानपुष्पं च यंचमं
इति पंचदशौर्भावपुष्पैः संपूजयेच्छिवो करवीरं जवाडोरां च
अपकं नागकेशरं अयरांचकदम्बं च पारिजातादिकं तथा द
द्यादेवै प्रयत्नेन मात्संगं यस्मात्तितं सुमेखलां पद्ममालां पु
ष्पानानाविधं तथा समदीपसमुद्भूतं दद्यादेवै सुसायकः
ऊंडगोलोद्भवं चैव धूपं दद्यात्समीरणं सहस्राकर्णिकापात्रं
तैलं स्याच्च परास्तं मूलाधारं वर्तिरूपं चिदग्निः स्यात्प्रदीपकः
आमूलाद्भस्मरन्नांतं स्रष्टुं श्वास्तवायुना अनाहतधनिमयीं
चंद्रामेतां निवेदयेत् नैवेद्यं षडसोपेतं पवनं चामरं तथा
सूर्यचदर्पणं चन्द्रमंडलं च त्रुत्तमं सुरोभाधिं मांसघ्नोत्तं
मत्स्यराशिं फलानि च सुपकं च रुकं चैव वृताक्तं परमात्मकं
भक्ष्यं भोज्यं तथा चोष्णं लेपं पेयं च चर्वणं दद्याच्छेषास्तुतोयेन
पुनराचमनीयकं वासचकंततो दद्यान्मूलाधारो वायुना
रजःसत्त्वगुणाणां च कर्षूरक्षारमिश्रितं रत्नपात्रे परिष्कृत्य

को

व

१३

13

तामूलं च निवेदयेत् तर्पयित्वा पुनः देवीं पूजयित्वा गदेवताः
विधाय तर्पणं तेष्वां देवीं संपूजयेत् पुनः विधिवत् पूजनं कृत्वा त
र्पयेत् तदनंतरं श्रुतं मालिकया जप्त्वा समर्पचस्तुतिं पठेत् पुष्प
शय्यां च संस्कार्यात् तत्र देवीं सुदृश्यं मनो नर्तकतां लेश
शृंगारीदिरसोद्भवैः गीतैर्नानाविधैर्देवीं तोषयेत् सायकोत्तमः
तस्मात्कामेश्वरी देवि पिता कामेश्वरश्च सः मनश्चैकां विभा
व्याय सायकः सिद्धिमाप्नुवेत् इत्येतर्पजनं प्रोक्तं भुक्तिमुक्ति
प्रदायकं रक्तपद्मसहस्राणि मनसा यः प्रयच्छति क
ल्पकोटि सहस्राणि कल्पकोटि शतानि च स्त्रिता देवी पुरे
श्रीमान्न तोराजाति तो भवेत् मनसापि महादेव्यै नैवेद्यं दा
तुमिच्छति यो नरो भक्ति संयुक्तः स दीर्घायुः सखी भवेत्
मनसापि च यो भक्त्या देव्यै कुर्यात् तदतिरां देवी गृहे देवसेत् सोऽपि
नरकाणि न पश्यति न मनसा देव्यै यो भक्त्या कुरुते नरः
सोऽपि लोकां विजित्वा सुशिवलोके महीयते अथान्तर्प
जनं वक्ष्ये दृष्टा दृष्टफलप्रदं गुरुध्यानं प्रकुर्वीत यथा पूर्वं
विशालयोः स्नायाच्च विमले तीर्थे पुष्करे हृदयाश्रिते
बिन्दु तीर्थे यवास्नायात् पुनर्जन्म न विद्यते ईडा सुपुत्रे शिव
तीर्थे कोस्मिन्नानासु पूर्णवहतः शरीरे ब्रह्मा सुभिः स्नाति
तयोः सदायः किंतु स्पृगां गौरपि पुष्करे वा इति स्नानं समु
दिष्टमथ संख्यां समाचरेत् शिवशक्त्याः समायोगाद्यस्मि

काले प्रवर्तते सा संस्था कुलनिष्ठानां समधिस्थैः प्रगीयते च
 न्दार्कानलसंचराह्णितं यत्परा मृतं तेनामृतेन दिव्येन त
 र्पयेत्परदेवतां तर्पणं कथितं दिव्यमर्घ्यसाधनमुच्यते ब्रह्म
 रन्ध्रादयो भागे यच्चान्द्रपात्रमुत्तमं कलासारेण संसृज्य तर्प
 येते नखे चरीं आधारे लिंगनाभौ हृदयसरसि जे तालुमू
 ले ललाटे द्वे पत्रेषोऽङ्गारे द्विदशादशादले द्वादशादशार्धे चतु
 र्षे वासांते कालमध्ये ऽफकठसहिते कंठदेशे स्वरांश्च
 हस्तौ कोटं मध्ये नसत विमलधीर्न्याससम्पत्तिरिति सिद्धौ ।
 इत्यन्तमाह कावर्णान्यायेत्कंठच्छदकमात्रं षडंगमथ
 कुर्यात्तयेन देवी मयो भवेत् हन्यमानहृदयो यं हृदयं स
 च्छिदात्मकं क्रियते तत्परत्वेन हन्मन्त्रेण ततः परं सर्वा
 गादिगुणोत्तंगे समिद्धूपे परमात्मनि क्रियते विषयाहार
 शिरोमन्त्रेण देशिकैः हृच्छिवोदूपविद्वामममताभावना
 दृष्टा क्रियते निजदेहस्य शिखा मन्त्रेण देशिकः मन्त्रात्म
 कस्य देहस्य मन्त्रवाच्येन तेजसा सर्वतो मन्त्रवरो न क्रियते त
 स्य संवृतिः यद्वाति परज्ञानं संविद्धूपे परात्मनि हृदयाद्दे
 मयं तेजः स्यादेतन्नेत्रसंस्थितं अथात्मिकादिद्रूपं मत्साधक
 स्य विनाशयेत् अविद्याजातमन्त्रं तत्परं धाम समीरितम्
 इति न्यासं विधायाथ ततोऽप्यायेच्चिदात्मकं शक्तिद्वयपुटं
 तस्य हलतत्रयसंस्थितं ज्योतिस्तत्त्वमयं व्यायेत्कुलाकुल

को नियोजनात् अथष्टंगमध्यस्थशक्तिद्वयपुटीकृतोमदा स
 व. मरसंध्येयं ध्यानं तत्कलयोगिनो अथवा किरणस्थितदशस्थं
 १५ चन्द्रभास्करमध्यगं मरुत्पूत्येनयंकृताष्टर्णास्तिष्ठतियोगिरा
 २ निगलमेपदेशूत्येयतेजउपजायते तद्गर्भमभ्यसेन्नित्यं
 ध्यानमेतदियोगिनो अथष्टनोप्रवक्ष्यामियथातंत्रानुसार
 तः अर्चयन्निषयेः पुष्पैस्तत्तरणान्मयोभवेत् न्यासस्त
 न्मयतावुहिः सोहंभावेन पूजयेत् ह्र्वोक्तभावपुष्पाणि द
 घादेवैससाधकः अथवत्प्रेजपंतत्रयमस्यवर्णमालया
 मालापंचाशीकाप्रोक्तास्तत्रंशक्तिशिवात्मकं अथिताऊंड
 लाशक्तिः कलांतेमेरुसंस्थितिः सविन्दुवर्णमुच्चार्यमूलमे
 त्रंस्मरेत्ततः अनुलोमविलोमाभ्यां यथाशक्तिजपंचरेत्
 जप्त्वासमर्पयेत्पश्चात्सकल्लोक्तविधानतः स्मृति सकलंत
 त्रसमर्पणं पुनः पुनः अथहोमविधिंवत्प्रेयेनचिन्मयतां
 लभेत् आत्मानमपरिच्छिन्नं तातव्यं साधकोत्तमैः आत्मा
 नारात्मा परमत्तानात्मानः प्रकीर्तिताः एतद्व्यंतचित्तज
 रांचतुरस्रं विभावयेत् आनन्दमेखलारम्यं विन्दुविल
 यान्तितां अर्हमात्रा योनिद्वयं व्रत्मानन्दमयं भवेत् परदेव
 मये सर्वतानदीपविजृम्भिते समिदशौङ्गनेद्वयं साधकः
 स्थिरमानसः प्राह्वारं मातृका रूपमक्षवर्णा विराजितं
 अक्षराणि कृतात्मनिः प्राह्वं व्रत्मानन्दमयं कृतात्मकं पाप

पुण्ये संकल्पाश्च विकल्पकान् धर्माधर्मोपाधकेन्द्रो हविस्तेन प्र
 कल्पयेत् चिदभोज्यया नमो व्रीह्यास्तेन यथा क्रमात् होममेव ।
 नाभिमेतल्लवैतन्मन्त्रपात्रो मनसा शुचा ज्ञानप्रदीपिते नित्यमह
 वृत्तीर्ज्यहोम्यहं वक्रिजायांतमंत्रेणादद्याच्च प्रथमाहुतिं धर्माध
 र्मद्विदीप्तमात्माश्रयो मनसा शुचा सप्तप्रावर्त्मनानित्यमह
 वृत्तीर्ज्यहोम्यहं वक्रिजायांतमंत्रेणाद्वितीयाहुतिमाचरेत् प्रकाशा
 काशाहस्ताभ्यामवलम्ब्यो मनीशुचा धर्माधर्मकलास्ते हर्षण
 मश्रौज्यहोम्यहं वक्रिजायांतमंत्रेणाद्वितीयाहुतिमाचरेत् अ
 तर्निरंतवनिवंधनमेधमाने मायांथकारपरिपन्थिनि संविद
 श्रौ कस्मिंश्चिदद्भुतमरीचिविकाशिभूमो विष्णुर्ज्यहोमि वसु
 थादिशिवावसाने इदं त्रयात्र भरितं महोत्तापपरामृतं पूर्ण
 हुतिमयेव क्रौर्णहोमं ज्यहोम्यहं इत्थं तर्पयन् न कृत्वा साक्षाद्
 त्रिमयो भवेत् महोत्तर्पयन् न वक्ष्ये ब्रह्म यत्तत्स्वरूपकं ब्रह्म यत्तं
 महायत्तं ब्रह्म ज्ञानी यजेत् सदा मनसा च मनोऽष्टाष्टयथासि
 भुगतानदी तथा सर्वशरीराणि महाशून्येनियोजयेत्
 यत्तकर्ता महायोगी सर्वमंत्रं जपेत्पुनः प्रात्मे स्थः सर्वयत्तस्तु
 बहिर्यत्तविवर्जितः कर्मयत्तो मनोयत्तः प्राणयत्तो हुताशनः
 मंत्रयत्तः सप्तप्रांतः सर्वयत्तफलं लभेत् ब्रह्मार्पणं ब्रह्म ह
 विर्व्रीह्याश्रौ ब्रह्मणा हुतं ब्रह्मैव तेन गन्तव्यं ब्रह्म कर्म समाधि
 ना ब्रह्मवत्सर्वमार्गेषु सर्वकर्मसमभ्यसेत् अथ वक्ष्ये बहिर्य

को
व.
१५

गविधानंतंत्रवर्त्मना पषामम्यतमेकतामेवराजंसमालिखित
स्वार्योवाराजतेताप्रेपाषारोवाष्टथातषु अथवा गंडकीती
रपाषारोतथैवरुचिपीठके श्रीखंडसंभवेपीठेरक्तचन्दनसंभ
वे यद्वासवर्गादृष्यादौताप्रेवादपरोतथा काष्मीरप्रभवेभू
मौयंत्रंऊर्यायथाविधि गोमयेनचसंलितेभुप्रदेशेमनोरमे
सिन्दूररजसावापिरक्ताभिःऊंऊमस्यवा अथवा पुद्गेसमेभू
र्जयत्रे पुष्केसमेभूग्दहेवास्फाटिके
स्वर्णपट्टके रत्नेवाऊलशक्तौवायंत्रंऊर्यात्सुसाथकः पद्म
लकंविलिप्यते वक्ष्यमाणैकवस्तुना स्वयंभूऊसुमेऊंरगोलो
कंरोचनागुरुं काष्मीरंरगनाभिंचमयंचमलयोद्भवे पषां
यःसमाख्यातः सर्वदाचंद्रिकाप्रियः पतेनगंधयोगेनचक्ररा
जंसमालिखित अथवा स्वयंभूऊसुमेनैवऊंरगोलेनवापुनः
तदातस्यसर्वसिद्धिर्जायतेनात्रसंशयः यद्वा चन्दनागुरुचंद्रे
रासिन्दूररजसापिवाकसूरीमसुरोद्भवे रोचनालासयात
था यद्वा ऊंरगोलोद्भवेद्रव्यैः स्वयंभूऊसुमेनच रोचनाला
दयापुक्तैःऊंऊमागुरुचन्दनैः सुवर्णरित्तलेखन्यासर्वकार्यो
र्षसिद्धये यद्वा पुष्पेराविलिखेवापियंत्रराजंससाथकः
चन्द्रसूर्यातपन्यावा अथवा विल्वकंटकैः चन्द्रसूर्यातपद्मो
मोद्भवयाविल्वकंटकैः पषामेकतमेलन्यासीयंत्रंसमुद्भवे
त साद्वैत्रिकोदितार्थेषुस्नातायत्फलमाप्नुयात् ।

तत्फलं लभते भक्त्या कृतेष्टचक्रदर्शनं नालोच्य जं वर्त्मन ज्ञात्वा
सूत्रधारणं न ज्ञात्वा सुषमां रेखा मालिख्य सुषमं मुखं तस्य
सर्वहरे देवीयोस्मिन्यत्रे प्रपूजकः अथ वक्ष्ये च शाक्तानां सा
मान्ये यंत्रमुत्तमं यत्रा पराजिता पुष्पं जवा पुष्पं च विद्यते
करवीरै रक्तमुक्ते दोरो वायं त्रराजके तत्र देवी वसे त्रित्यंत
यंत्रे चंडिका चर्चने पशोरा लोकने न स्यात्तथा ऊर्या त्रयत्नतः
यदि दैवा सशोर ग्रे लिखनं विद्यते क्वचित् देव्यं गति तिरेवा
त्र क्रियते पापबुद्धिना उत्तराशा मुखो भूत्वा यदा चक्रं समुद्धरेत्
उत्तराशा तदा सापि पूर्वाशौवन संशयः ईशा कोरांत देवस्या
दात्रे यंचन संशयः पश्चिमाशा मुखो मंत्री यथा चक्रं समुद्धरे
त् पश्चिमाशा तदा ज्ञेया पूर्वाशौवन संशयः वायु कोरांत
दात्रे ये ईशानं रात संभवेत् दक्षिणाभिमुखो मंत्री यदा च
क्रं समुद्धरेत् पूर्वाशौवतदा सादि क्रतुः कोरांत वक्रिकं पूर्वा
शाभिमुखो भूत्वा यदा चक्रं समुद्धरेत् पूर्वाशा पितदा ज्ञेया
पूर्वाशौवन संशयः आग्नेयं च तथाग्नेयं ईशा कोरांत च ईशाकं
यदा शाभिमुखो मंत्री पूजये चंडिकां शुभां पूर्वाशौव च वि
ज्ञेया साथ केन मदात्मना देवी पश्चात्पतीची स्यात्प्राचीत चं
कापुरः अन्ते षां चैव देवानां विधिश्चात्र प्रकथ्यते पूज्य पूजक
रंतः पूर्वाशौव निगद्यते लिखित्वा पुरतो यंत्रं स्थापयेदा स
नोपि सीसके कां प्रपपात्रे वारंगे वा साथ कोत्रमः फलका

को
व.
१६
१६

यां पदे भित्तौ स्थापयेत्तदा च न स्थापितं यदि लोभेन मोहेना
ज्ञानतोपि वा कुले विन्नमपत्यं च निर्मूलं याति सर्वथा पुष्पं तत्र
विनिलिप्य गंधं च न संयुतं प्रसूनं स्थापयेच्च कंष्ट्रं न्ये विन्नम
मो भवेत् स्वकल्योक्तविधानेन देवी ध्याता सुसाधकः प्राप्ता
भेदेन संभाव्य पुष्पं दद्यात्समूर्हति इति ज्ञानानन्दपरमहंस
विरचिते कौलावली निर्याये तृतीयोऽध्यायः ३ ॥

अथ वत्से च मंत्राणां विधानं यत्र यद्देवता वात्साया विप्ररां दे
वी सव्या स्वाप्यथ भैरवी कामेश्वरी च कामाख्या पूजयेच्च य
थेच्छया दक्षिणाया ह्यमभावाद्वा सर्वथा सिद्धिमाप्नुयात्
महामायां शारदां च शैलपुत्रीं तथा सिको यथा तथा प्रका
रेणा वामदक्षिणातो यजेत् प्रमशानभैरवी काली उग्रतारां
च पंचमी उच्छिष्टभैरवी चैव तारां विप्रसुन्दरी उन्मुखी चै
व उग्रगोचरी मर्दिनी स्वमवोधिनी एतास्तु वामभावेन पूज्याद
क्षिणां विना सिद्धिर्न जायते दत्तात्रयं तज्जन्म यजेद्यदि वामा
त्सर्वसमृद्धिः स्यादेव्याः प्रियतरो भवेत् दक्षिणेन लभेच्छा
पे सतेन रक्तमाप्नुयात् ब्रह्मापि च भवेद्दामो विष्णुश्चैव सदा
शिवः विष्णोश्च वामिका मूर्तिर्नारसिंहान्नयो भवेत् सत्त
दक्षिणा वामाभ्यां पूजयेत्प्रयत्नतः तथैव बालगोपालम्
निर्यापरमात्मनः मत्स्यं मांसां सवाभोगी लोत्तपः स्त्रीषु
सर्वदा गणेशोऽपि च वेतालः कायितो वामनायकः ।

भैरवोपि भवेद्दामस्तथा मे देवतादयः पतास्तभावेन पूज
 नीयाविशेषतः अस्याश्च चंडिका देवा वालिका मूर्तयः स्म
 ताः लक्ष्म्या वा मिका मूर्ती रक्ता च दश भैरवी वाग्भवे च स
 रस्वत्या वालिका मूर्तिरीरिता वामभावेन सिद्धिः स्यादिति
 एतेन विना कदा पूजकोपि भवेद्दामस्तथैव सततं गुरुः
 यजेच्च मां समीनेन मे युनायै विशेष्टतः महाभैरव नृपेरात
 था चरति संगमे नान्यथा जायते सिद्धि मे नाराणां च सुनिश्चितं
 अथातः संप्रवक्ष्यामि पंचतत्त्व विनिर्णयं अथ वत्से च पंचा
 नां शोधने तत्र वर्त्मना पंचमात्र परं नास्ति शाक्तानां सुखमो
 दयोः केवलैः पंचमैरेव सिद्धो भवति सायकः केवलेनाथ
 योगेन सायको भैरवो भवेत् द्वितीयेन चतस्त्रेन पूजको ब्रह्म
 रूपभाक् केवलेन तृतीयेन महाभैरवतां व्रजेत् चतुर्थे
 न तत्र तेन भुवि पूजकनायकः परेण परतां याति शिवतः
 ल्यः स सायकः पंचमेन भवेद्भोगी सर्वसिद्धि परायणः
 यस्य भवेद्यदा नित्यं पंचतत्त्वस्य संभवः पंचतत्त्वे भवेद्दीरः
 शिववत्स्यः स सायकः पंचमेन विना देवि पंचमी पूजयेत्
 यः सत्तु स्याद्वाकिनी भोग्यो नारकी ब्रह्मवातकः अन्यमू
 र्तेस्तु दुर्गायाः पंचमेन विना सदा निश्चितं नैव सिद्धिः स्याज्ज
 पद्मो मां चतुर्थे रात तद्विहीनस्य या पूजा जपे वा तर्पणं
 पुनः रौरवाय भवेत्स वतस्य भ्रष्टस्य निश्चितं चंडिकां पू

कौ जयेद्यस्तु विनापंचमकारकैः चत्वारितस्य मप्रतिश्रायुर्वि
 व. घापशोथने मकारपंचमं चैव देवताप्रीतिकारकं पंचमेन
 १७ त्वीरेन्दः सर्वपापैः प्रमुच्यते मयं मां संतथा मत्स्यं मुद्रामेषु
 नमेवच मकारपंचमं देवि देवताप्रीतिदायकं विनापंचो
 पचारं हि देवीपूजां करोति यः योगी नानां भवेद्भयः पापं चै
 वपदेपदे विना मां सेन मये न पुंश्चली सेवनं विना नमं च
 सिद्धिमाप्नोति तस्माद्यत्नपरो भवेत् प्रमादाद्यदित्युपेत
 देवताप्रापमाप्नुयात् यथाविधियजेदेवी मकारपंचकैः
 सदा तत्प्रयत्नं सर्वदेवानां तत्त्वज्ञानोद्भाय च तेषां चलत्
 रां वसे शोथनं च क्रमेण त मयस्पलत्त रां वसे साधकानां
 हिताय च सत्प्रेकमास्तु त्वर्योः तीराज्यमभुपिष्टकैः त्रेता
 यां पूजिता देवि वृतेन सर्वजातिभिः मधुभिः सर्ववर्योश्च
 पूजिता हायरेयुगे पूजनीया कलौ देवी केवलैरासवैश्चतैः
 चतुर्युगेषु संसृज्या तुरीयेरासवैः सदा तत्तु नानाविधं द्रव्यं
 कथ्यते तं च वर्त्मना वादं गौडं तथा पौष्पं तौद्रं फलममुद्र
 वं सर्वोत्कृष्टं तद्वित्तं यद्रव्यमन्त्रेन संभवं अथवा पत्रपु
 ष्पां ऊरुफलं मूलवल्कलपात्रजं रसं हृतलताजातमैत
 वंदशविधं स्मृतं पानसंज्ञातमाधीकं खार्जूरतालमैतवं
 माधीकमासवं श्रेष्ठं मेरेयं नारिकेलजं आलोकैकादशौ
 तानि भुक्तिमुक्तिकाराणि च द्वादशोत्तराद्वयं सर्वेषां

तमोत्तमं मधुघृणसोदृतमासवेतंडुलोद्भवं सर्वसिद्धि
 रीपैष्टीगोडीभोगप्रदायिनी माधीमुक्तिकरीप्रोक्तावाजरी
 रिपुनाशिनी नारिकेलोद्भात्रीदापेक्षवंसखवर्द्धनं अन्यथा
 पि गोडीपिष्टकजाततालतरुजाडातीचमाधीतथा खा
 र्जरीनवनारिकेलतरुजा (जानिता) गोडीचभोगप्रदायैष्टी
 सिद्धिकरीविषतदलनीतालीचडातीशुभाग्र्या (आद्या
 आविहितासदाशुभकरीमोक्षप्रदाः सप्तिकाः अथक्कैश्वसु
 यक्कैश्वद्रवैरसुतसन्निभैः तर्पणं परमेशान्याः सर्वकामफ
 लप्रदं आत्मस्थानं मनुद्भवं देहसुद्धिचपंचमी यावन्नजुरु
 तेमंतीतावदेवार्चनं कृतः असंस्कृतं यजेद्भवं बलाकारेण
 मेषुनं स्वप्रियेण हतं मासं रौरवं नरकं व्रजेत् संशोधनमा
 नाचर्यस्त्रीषु मयेषु सायकः कृतेपि सिद्धिहानिः स्यात्कुहा
 भवति चंडिका तस्मात्संशोधनं वल्येयद्यातं वासुसारतः
 वामभागे च षड्दोषांतन्मथ्ये व्रत्सरन्ध्रकं तद्वासे मंडलं कृ
 त्वा चतुरस्रं समालिखेत् सामान्यार्चनं नैव प्रोत्तयेत् मंड
 लंततः अभ्यर्चाधारशक्तिं च कुंभस्थाधारमास्तरेत् तत्र
 संसृजं दक्षिणं मंडलं तदन्तरे तत्र संस्थापयेत् कुंभं सौवर्णं
 राजतनया ताग्रं भूमिमयं वापि यद्वा लौहविवर्जितं
 सौवर्णं भोगदं प्रोक्तं राजतं मोक्षदं भवेत् कां स्पृशति
 करं चैव मरणमयं प्राप्तिरंतथा पंचाशदं गुलायामडत्सेप

कौ षोडशांगुलः कलसानां प्रमाणं तदुत्तमष्टांगुलः भवेत् पश्चा
 व मेकतमंजंभं अस्त्रेणाक्षालितं ततः आधारेस्थापयित्वा तत्र
 १८ पूजयेत्क्षरपुष्पमंडलं ततश्चकारौदियैः पूरयेन्मूलमुच्चरन्
 १८ भूषयेद्भक्तपुष्पेणावृत्तमाल्येन सायकः रक्तवस्त्रेणासंवे-
 १८ ष्यलेपयेद्भक्तचन्दनैः सोममंडलमभ्यर्च्य अमृतं परिभा-
 व्यच विभावयेत्ततोद्भवमिष्टदेवस्वरूपकं प्रणामेद्भक्ति
 भावेन मुद्राभिः पंचसंज्ञकैः अथो मुखौ समौ कृत्वा भूमौ पा-
 णितलद्वयं सकलांगुलिभिः सम्पद्भुजेयं चतुरास्त्रिका अ-
 थर्हं (अथो मुखे) मुष्टिपुग्मे संवृत्तं परिकीर्तितं प्रणो-
 न्याभिमुखौ हस्तौ मुद्राकारेणाकारेणाकारयेत् संमुद्रा-
 र्थमहा मुद्रा योजितानातिकर्माणि पतस्यापवमुद्रायाः
 कनिष्ठामूलदेशके अंगुष्ठौ चालियेत्तत्र संमुद्रांजलिरीरिता
 मथ्यमेसरलेकत्वा तर्जस्य परिसंस्थिते अनामिका मथ्यग
 तेतयेव हि कनिष्ठके सर्वायकत्र संयोज्य अंगुष्ठपरिपीडिता
 पश्चात् परमा मुद्रा योनिमुद्रा प्रकीर्तिता ज्ञानमश्नुत रसं
 स्याद्भीनमः संवृत्तस्तथा लोभनमः सेषदंते ये स्त्रेणमः संमुद्रां
 जलिः सः नमो योनिद्रा स्यात्पंचमुद्राः प्रकीर्तिताः भक्त्या वि-
 लोकयेद्द्रव्यमूलमंत्रं समुच्चरन् प्राणवं वरुणां सेतुवामदेवं च
 उ. युतं वीषडं तं समुच्चार्य पूजयेत्तु यमुतमं विषं कूर्चेततः
 पशुपतयेतदनेतरं अस्त्रायवर्मवीजं च फटकारांतः परोम

३: अनेनादौ प्रसूयैव पथिक सवल्लिहरेत् त्रिकोणावृत्तश्च
 गेहं लिखेत्कुंभसमीपतः सिद्धरंजं कुमाभ्यां च सर्वपथि
 कदेवताः तत्र संपूजयित्वा च वलिंदयात्ततः परं सहेतुं
 सामिषान्नेच निधाय मनुमुहरेत् मायां लक्ष्मीं समुद्रुत्पस
 र्वपथिकदेवता भ्यो हृन्मन्त्रं समुच्चार्य अनेनोतस्तज्यसाध
 कः उद्धृत्य वामहस्तेन भ्रामयेत्कलसोपरि ततः लिप्ताव
 लिः स्थाने मूलमंत्रं समुच्चरन् धूपयित्वा ततो द्रव्यविकारानां
 प्रायेततः मायां लक्ष्मीं यमुहं हंसेन्दुदीर्घदयान्वितं छुरि
 काभेति शोभिनि विकारानस्य चांतरं द्रव्यस्य हरयेगमेच
 दिठांतं प्रजयेन्मन्त्रं विकारहारिणीं जप्त्वा च तद्दर्शयितुं
 चरेत् अस्तेराताडने कुर्याद्दर्मरागाभ्युत्तरांततः मूले
 नवीतारं कृत्वा प्रोक्षयेत्तत्र मूलेन गंधमादाय वस्त्रा
 सां सुदेवि धाद्रव्यमथैलिखेद्यो नितन्मथे च त्सौ लिखेत्
 त्सौः त्सौः नामांतेन पूजयेत्कुंभमथ के वाङ्माया कम
 लाप्रोक्ता आनन्देश्वराय विमहे सुधादेव्यै धीमहीति त
 नोर्ध्वनारी चरेति च प्रचोदयादिति जपे गायत्रीं दृष्ट्वा
 सुधीः मायावक्रिपुतं कामं रतिविन्दुसमन्वितं परमसा
 मिनिपदं परमाकाशमूत्य च बाहिनि चन्दतः प्रांते सूर्या
 ग्निभक्षिणीत्यपि पात्रं विशापादांते तत्र विशाखाहाततः
 परं त्रिधा च प्रजयेन्मन्त्रं ब्रह्मशापं विमोचयेत् वेदादि

कौ वरुणां बीजं उदीर्घस्वरभेरितं ब्रह्मशापपदस्यांते विमोचितं
 व. चडेयुतां सुधादेवै नमो नंच दशाथा प्रजपेन्मनुं मायां लक्ष्मी
 १५ (कंदं) मदं सेतुं षट् दीर्घस्वरवक्रिमत् सुधाकृष्णस्वरूपोते
 १९ शापं मोचयत त्वरं अमृतं स्वावयदं देहितांते मनुमुत्तमं द
 १९ शाथा परिसंजप्य कृष्णशापविमुक्तये विषं विन्दुयुतं वांते
 दीर्घषट्समन्वितं शुक्रशापदं प्रोच्य विमोचितं त्रडेयुतां
 सुधादेवै हृदंत च दशाथा संजपेन्मनुं अथ वान्यप्रकारेण
 शुक्रशापं विमोचयेत् सायोकामेस्वरी वाचं अमृतं अमृतो
 ऽवे अमृतवर्षिणी प्रोक्ता कामबीजं ततो मृतं स्वावयहि
 तयं शक्तिबीजं भार्गवमुदरेत् शापं च मोचय प्रोक्ता (
 ज्ञायनां च) मयी नां वततो वदेत् सिद्धिसामर्थ्यभा
 स्य दह्युगं महापदं खेचरी पदतो मुद्रांतथा प्रकटय ह
 यं अस्त्राय फट् देहितांते च उहुत्स दशाथा जपेत् अथ वान्यं
 प्रवक्ष्यामि शापत्रयविमोचनं सुराणाममृतं पूर्वं वलभ
 देन धीमता समानीता प्रयत्नेन पानार्थं वारुणी सुरा
 दत्ताचयेण सुनिनाशुक्रेण च महात्मना धीमता वलभ
 देण पुरापीतो स्थितार्णवात् वारचयंत संजप्य पठेद न्य
 तमं मनुं शिवशक्तियुतां वारुणी वरुणां दिति संयुतं षट्
 दीर्घस्वरसंभिन्नं नादविन्दुविभूषितं अमृतं अमृतो ऽवे
 अमृतवर्षिणीति च सुराशुक्रशापं प्रोच्य मोचय हितयंततः

अमृतं स वायुदं दं साहाय्य परो मनुः दयाया परिसंज्ञप्यशा
 पत्रये विमोचयेत् त्रिशापमोचनीजत्वा प्रकाशयुक्तांततो ज
 पेत् मायां लंसीत तो वाचं अमृतं अमृतोद्भवे अमृतवर्षिणी
 प्रोच्य महाप्रकाशयुक्तेऽपि च दिठान्ते च समुच्चार्यऽश्चरेत्कु
 ज्जिकांततः प्रेतवीजं समुच्चार्य हसंती हसरी तथा हसत्
 फ्रेंच हसरी भगवति ततो वदेत् अनुग्रहो (अनुग्रह) (शठ)
 हसमानोऽज्जिके पिततः एवं हसत् फ्रेंचुगं प्रचसन्नो रेवत
 तो वदेत् द्यौरेख मां च खसं प्रीच किल हयसमन्वितं विष्टे
 पितृ सखा जंच हसत् खं च हसरी शिवशक्तिद्वयांते च माया
 हससेत तो वदेत् अनेन मनुना मंत्री अमृतं परिचितयेत्
 तिरस्करिणी ततो ध्यायेत् सदा पशुविनाशिनी नीलं हयं
 समधिरुह्य पुरः प्रयांती नीलां शुक्लाभरणा मात्प विलेप
 नाय्या निद्रापुरे न भुवनानि तिरो दधानां खड्गा युथा भग
 वती परिपात भक्तान् एवं ध्यात्वा जपेद्दिघादयं च सायको
 तमः मायां लंसी समुद्रुत्पन्न मो भगवती ति च माहेस्वरिप
 दस्योते सर्व पशुजनोद्भवेत् मनश्चक्षुस्तिरस्करिणी कुरु
 दहं च दहयं अन्यतिरस्करिणी वक्ष्ये मायां कामेश्वरीनातः
 वारंती त्रैतिरस्करिणी सकलेति जनेति च वाग्वादिनिपद
 स्योते सकल पशुचक्रतात् जनांते च मनश्चक्षुः श्रोत्रजिह्वा
 पदंततः आणोक्ति च तिरस्कांते रिणी कुरुद्वयंततः

को दहयंचसर्गयुतंहिवांतोयंसहामनुः विधाजसाचवीरिन्द्रसि
व. कोरोचिन्तयेततः

२० प्रकथादिविपेक्षातुल्यतंसमथ्यसंहिते इतिसंचिन्तयतत्य
आद्वयशुद्धिसमाचरेत् अथवात्यप्रकारेणाद्वयशुद्धिसमा
चरेत् ओहसःशुचिसहसुरंतरीतसहोतावेदिसदतिथिर्दे
गोरासत नृषादरसत्सहोतिसहोमसदज्ञागोजाकृत
जाग्रदिजाग्रते बृहत्तयेत्तमोद्भवसिहोभवसर्वतोभव
सर्वजनकोद्वायग्रमृताय ग्रमृतनाथायग्रमृतकुलकुंभाय
पेफ्रेचलचलपिवपिवकुलकुंडलिनिग्रमृतकुंडलिनिग्रम
तंदवदवनिर्फरनिर्फरपेड्रीकुलकुंडलिनिग्रमृतंऊरुऊरु
साहा प्रथमंप्रणावंहंसःशुचीतितदनेतरे सहसुरन्तरीते
तिसहोतावेदिसेत्यथ दतिथिर्देगोलसदित्यर्हमस्याकृतो
भवेत् नृषादरसदित्यत्कासहोतीत्यनेतरे सहोमसदर
जागोजाकृतजाग्रदिजा कृतंबृहदित्यर्हचग्रस्याकृतचउदा
हृतं विधाचसंजयेत्संजग्रथवात्यतमंजयेत् वाक्कृतमोद्भ
वस्योतेसिहोद्भवततःपरं सर्वतोद्भवसर्वातेजनकोद्भव
डे.युते ग्रमृतायग्रमृतंश्रोत्रानाथायपदतोमृत कुलकुंभा
यवाभवंफ्रेततग्रचलयुग्मकं पिवहंदकुलंश्रोत्राकुंडली
नीततोवदेत् ग्रमृतपदतःकुंडलिनीतिग्रमृतंदव हयंने
र्फरयुग्मंचवाभवंभुवनेधरी कुलकुंडलिनीश्रोत्रग्रमृतं

ऊरुयुग्मके दिव्यतममनुशुभार्यपाययिताचक्रं दंती शिव
 शक्तिसमायोगंचितयिताचसाथकः तस्मात्सुखांसमुत्पाद्य
 ह्ययेत्यादमुत्तमं अनेनैवविधानेन इव्यशुद्धिसमाचरेत्
 कालिकायाविशेषं च वत्सेहंतं त्रवर्त्मना एकमेव परं ब्रह्म
 स्थूलसूक्ष्ममयं भवं कचोद्भवां ब्रह्महत्यां तेन तेनाशायाम्
 हं सूर्यमंडलसंभूते वरुणालयसंभवे अमाबीजमयेदे
 विष्णुकशापादिमुच्यतां वेदानां प्रणावोबीजं ब्रह्मानन्द
 मयं यदि तेन सत्येन ते देवि ब्रह्महत्यां व्यपोहतु एवं संवत्
 येनैव अभिमंशसुरां शुभां प्रदद्यात्कालीकायैव ततो नैव
 यशुभवेत् इति शुद्धिर्यं ज्ञेयं शायानां भोजनात्परं पश्चा
 मेकतमं कृत्वा व्यायेदानन्दमैरवं सूर्यकोटिप्रतीकांशं
 तत्र कोटिसुशीतलं अष्टादशभुजं देवंपंचवक्त्रं त्रिलोचनं
 अमृतार्णवमथ स्पृश्यात्पश्चात्परिस्थितं दृष्ट्वा हृदये नील
 कंदं सर्वाभरणाभूषितं आकल्पयद्वांगथं चंटाडमरुवा
 दिने पाशांकुशथं देवंगदासुसलथारिणं खड्गखेट
 कपटीशं मुहुरंशूलदंडं च खेटकं मुंडहस्तं च वरदाभय
 विग्रहं लोहितं देवदेवशं इव्यमध्ये नियोजयेत् तस्योत्सं
 गे सुरां देवीं चंद्रकोटयुतप्रभां हिमकुन्देन्दुधवलां ये च
 वक्त्रां त्रिलोचनां भुजाष्टदशसंयुतां सर्वायुधकरो यतां
 प्रहसंती विशालाक्षी देवदेवस्य संमुखी अथवा न्यप्र

को कारेणसुगदेवीचचिन्तयेत् चंद्रांशुसदृशीस्येतांवारुणी
 २१ तृपिरां शिरश्चंद्राद्विगलंतीधात्वाचपरदेवतां एवंथा
 २१ त्वाततोवीरः पूजयेन्मंत्रमुच्चरन् आनन्दभैरवंदेवमानन्द
 २१ भैरवीतथा शिवचन्द्राघवरांतिकालभूवरुणानलं
 २१ घट्टस्रगवितंवायुंविन्दनादविभूषितं आनन्दभैरवाये
 ति शिखामंत्रंततोवदेत् ततः पूर्ववद्धृत्यविपरीतमु
 खेदयं वायुवीजं वामनेत्रे आनन्दभैरवीततः डेः पुतांनेत्र
 मंत्रं च कथितो मनुसन्तमः पूजयित्वा द्रव्यमथो वरुणो व
 स्रथांजयेत् मूलचोपरिसंजप्य अमृतं परिभावयेत्
 आवाहत्यादिमुद्रां च दर्शयेन्नदनंतरं आवाहनीं दर्शयि
 ता स्थापनीं तदनंतरं सन्निधापनमंत्रं च तथा च सन्निरो
 धनं अवगुठेन मुद्रां च विधाय साथकोत्तमः ग्रंथद्वय
 मुद्रां च तालत्रयपुरःसरं दिग्बन्धनं प्रकुर्वेति छोटिका
 भिरनंतरं परमीकरां कृत्वा अमृतीकरां चरेत् येन मु
 द्रा मृतीकृत्यद्रव्यमुद्दिंसमाचरेत् आलोकाजिह्वाणा
 द्यानात्त्वानाद्रव्यं विमुद्रति द्रव्यस्नानंततः ऊर्यादक्षेप
 ताचमुल्लंघ्य द्रव्यमुल्लंघ्यं करे कृत्वा त्रसाथकः वाम
 नासांगुष्ठयोगात्पृष्ठाद्रव्येणुनित्तियेत् विन्दंतिस्मात्सर्वक
 चमार्जयेदस्तपुरमकं हस्ताभ्यामार्जयेद्देहं मूलमंत्रं समु
 च्चरन् पतत्रकाराणां दिव्यं सुरसंघं निषेवितं अतपवना

मतस्यसुरेतिभुवनत्रये शित्तानानन्दपरमहंसविरवि
 तेकौलावलीनिर्णये ४ उन्नासः ॥
 अथातः संवत्सामिमोसानितंत्रवर्त्मना मांसंचत्रिविधं प्रो
 क्तं जलभूचरवेचरे गोनरेभास्यमहिषवराहाजमृगोद्वे
 महामांसाष्टकं प्रोक्तं देवताप्रीतिकारकं गोनेभास्यवरा
 हाणां माहिषं मृगखड्गयोः पतन्मांसाष्टकं प्रोक्तं चंडि
 काप्रीतिकारकं अथवा प्रजाद्यावपिगंडाचमहिषश्च
 मरीतथा वराहव्याज्रभक्षुकशाशकाः कर्मज्जुदौ कृ
 षासायश्च हरिरास्यथा विज्रमृगानपि मनुष्योगवय
 श्चैव शाल्मकीचविशेषतः हंसः पारावतश्चैव तथैव प्रा
 मज्जुताः विहिताबलयः प्रोक्ताश्चंडिकाप्रीतिकारकाः
 एतेषां मांसदानेन सर्वसिद्धिः प्रजायते अथवा गोनेभास्य
 वराहाणां माहिषं मृगखड्गयोः पतन्मांसाष्टकं तेयं चंडि
 काप्रीतिकारकं ययामेकतमं लब्ध्वा तर्पयार्थं प्रकल्पये
 त मांसं सन्दर्शनेनापि सुरासन्दर्शनवत्फलं पितृदेव
 तयत्तेषु वेदे हिंसा विधीयते अन्वार्थं प्राणिनां हिंसा क
 साचिन्नोदिता सदा अनिमित्तं तृणं वापि छेदयेन्न कदाच
 न देवतार्थं हि जंगमां वदन्वापापैः न लिप्यते मांसं विनापि
 प्रजायां पापं स्याच्च पदे पदे गंधपुष्पात्तैः पूजामन्यथान
 रकं व्रजेत् हन्यामंत्रेणाचानेन अभिमंत्र्य यश्चेततः ॥

कौ शिवोक्तमिदं पिंडमतस्त्वं शिवतांगतः तद्गुह्यस्तपशो तं हि
 नाशिवस्त्वं शिवो सिद्धिं ब्रह्मास्मात्पल्लस्योते विष्णुचंद्रश्च त
 २२ २३ इत्यौ परमात्मा तदा नन्दसत्यमेतन्नतः सुधीः इति हत्वा पशुं प
 आञ्चारुपक्षं समाचरेत् पूजासु आसमांसा निदद्याद्देसाथ
 कः क्वचित् ऋते तलोहितं शीर्षममृतं तत्तु जायते संशोथ
 येन मांसा नियथाशास्त्रप्रमाणतः मांसमुद्धिं प्रवक्ष्यामि
 शाक्तानां सिद्धिहेतवे अस्मांतमूलमंत्रेणाप्रोक्तयित्वा सुसाथ
 कः चतुर्था शोथनं ऊर्ध्वार्धेन तत्तु वर्त्मना शोथयेद्वायुवी
 जेन वक्रि वीजेन संदहेत् शिवशक्तिसमायोगाद्धारुणो नाम
 तं ऊरु ततश्च संजपेन्मंत्रं मांसानां शोथनाय च प्रणवे पूर्व
 मुच्चार्य प्रतद्दिषात्ततः परं तरेति मृगान्मीमः संप्रोच्य ऊ
 चरो भवेत् गरिष्ठेति च यस्मोरुषु विषु प्रोक्तस्ततः परं विक्र
 मणोऽपि लियंति भुवनानि विद्येति पूर्वोक्ता दर्शयेन्मुद्रा
 आवाहनादि संज्ञकाः मूलमंत्रं जपेद्दीर्घः सप्तवारं ततः परं
 मत्स्यानां शोथनं वसेयथा तंत्रानुसारतः पाप्मीनश्च वीराल
 च तथा शाकुलशालकौ महाशाकुलचित्री च खट्वाची च जलवृ
 शिकाः अनेन विहिता सर्वे पीमा मीनाः शुभप्रदाः आदौ ऊ
 र्वीतमीनं च पूर्ववत्प्रोक्षणादिकं जपेन्मंत्रं ततः पश्चात्मीनानां
 च विषुदये गेंचस्वकं यजामहे सुगंधिं पुष्टिवर्धनं उर्वारुक
 मिव वर्धनान्मृत्योर्मुक्षीय मामृतात् शोषं पूर्ववदाचर्य मुद्रां

व षोरिशोथयेत् वैदेयं मंडलाकारे चन्द्रविम्बनिभं शुभं चारु
 पद्ममनोहारिशर्कराद्यैः प्रपूरितं पूजाकाले देवतायामुद्रे
 षापरिकीर्तिता अष्टधा न्यादिकं यच्च वर्णीयं प्रकल्पयेत्
 तस्याः संज्ञा कृता मुद्रा महासोदप्रवर्द्धिनी मुद्रा तीति मुद्रा
 स्याद्येनैका मुष्टिभेदतः मुद्रां च प्रोक्तयेदादौ शेषं पूर्ववदाचरेत्
 तं गेहं हि क्षोः परमं पदं सदा पश्येति सूरयः दिवी वचसा
 ततं न हि प्राप्सो विपत्य वोजा महोसः समित्यते विष्णोर्यत्पर
 मं पदं इति संजय्य वीरेन्द्रः शेषं पूर्ववदाचरेत् ॥
 अथ वत्से च कुंडोऽस्य देवता प्रीतिकारकं मय कुंभसदसै नमो
 सभारशातैरपि नैव तद्विभवे देव्याः कुंडगोलोद्भवविना (भग
 लिंगा मृतं विना) भगलिंगात्मिका देवी भंगलिंगा मृतात्मा
 का शुक्ररूपा च शुक्रस्थारजो रूपा रजःस्थिता विन्दुरूपा च
 विन्दुस्थारजो विन्दुस्वरूपिणी भगलिंगप्रिया देवी भंगलि
 गा मृतप्रिया भगलिंगा मृतं नैव तस्मात्तां परिपूजयेत् वीरभ
 वस्य यानेन परस्त्री रमणेन च भगलिंगा मृतं नैव देवी यश्च
 प्रपूजयेत् नरः खंजायते तस्य सिद्धमंगो भवेन्नरः कुलस्त्री कु
 लपुष्पैश्च कुलद्वयैः कुला मृतैः संपूज्य लभते कामानष्टसि
 हिंस्तु साधकः विना कुंडोद्भवैः द्वयैः पूजयेद्यश्च चंडिकां
 जन्मान्तरसहस्रस्य सुकृतं तस्य नश्यति द्रव्यशोधनमाचर्य
 शक्तिशोधनमाचरेत् यथा द्रव्यं तथा शक्तिसमानीय यथा

को

३५

23

क्रमे स्नापितोऽप्रमदां दिव्यां हेतुयुक्तां च दीक्षितां स्वाकांतां
परकांतां स्वाह्वरणा लज्जाविवर्जितां सलंकारां सुवेषां च स्या
पयेत्तलिकोपरि न्यासेनालं प्रकुर्वीत स्वकल्पोक्तविधानतः
मातृकान्यासमाचर्य कलान्यासे समाचरेत् द्वीकारस्तुलला
देचल्लोकारं वदने तथा पैकारं हृदये चैव नाभौ स्त्रीकारमेव च
स्त्रीकारं विन्दसेदुसे पंचकामान्यसेदुयः ऋष्यादिकं स्वक
लोक्तं पाद्यादिभिस्तोयजेत् द्वाविंशीं विन्यसेद्यो न्यै मूलवी
द्याततः परं आधारे हृदये चैव भुवोर्मध्ये न्यसेत्कमात् पुनः शृ
लंत्रस्त्रं न्यसेत्साथकपुंगवः मूर्धादिपादपर्यन्तं न्यासेत्कुर्वी
ततः परं मौलौ कुंतलकर्षणं नयनयोराचुस्वने गंडयोर्दने
नाथरपीडनं हृदि हतिर्मुष्पाचनाभोशानैः कुत्ताकंठकपो
लमंडलज्ज्वलाणीषु देयानवाः सीमंते लिखनं नखैरुरसि
जंगदह्णीतगाढं ततः कुर्वीता विरतं मनोभवगृहे मातंग
लाश्वजं चांगुष्ठपदोरुगुल्फदनं चान्योन्यतः कामिनोः
याषावीजं वामनेत्रं कामवरुणाभूयुतं पकादष्टास्त्ररेणा
ष्टांचंद्रविन्दसमन्वितं शुभ्रकुंडलावयवाहाविन्यसेत्साथ
कोत्तमः वामायाचपलचित्तेरेतोऽमुंच हयं पठेत् वरुणाभू
दत्तकर्णायुतं च कामबीजकं सोमवधू समायुक्तं चन्द्रमंथ
सरान्वितं द्वाविंशीं बीजं कथितं साधकानां हिताय च त
स्यायोनौ न्यसेद्विधाततो मेषु न माचरेत् आत्मनि चिंतयेद्दे

वीं शक्तिमायास्वरूपिणी लिंगेन चर्षयेयो निमूलमुच्चार्य
 साधकः धर्माधर्महविर्दीप्तमात्माग्रौमनसाशुचा सुशुभ्रा
 वर्त्मनानित्यमलहृत्तीर्जसोम्यहं स्वाहातोयं महामंत्रं श्राव्यं मे
 परिकीर्तितः ततो जपेत्स्त्रिये गच्छन्मुखे निष्कामते पिवे
 त् कलमयं समानीय वारुणो न च संस्कृतं वरुणोऽस्वरसेषु
 कं प्रचदीर्घं समन्वितं वैवर्णाय प्रणावंसे वराजेन शोधि
 तं मुहुर्मुहुः पिवेत्पानं शक्तिजिह्वा विलोदितं आत्मनि देवी
 संयोगाद्देवी भूता विचिंतयेत् आत्मनि शक्तिसंयोगाद्देवी
 भूता विचिंतयेत् सत्सङ्गपकमात्मानं शक्तिं कुंडलिनीरूपिणी
 कुलाकुलविभागेन आत्मानं नीयते तपि सुहृदं प्रोषयेत्
 वयोनेः प्रमथने चरेत् मथ्यमाने पुनस्तस्या जायते तत्त्वमु
 ज्जमे तत्त्वत्यागे पठेन्मूलं साधकः स्थिरमानसः प्रकाशा
 काशहस्ताभ्यामवलंब्योत्तमीशुचा धर्माधर्मकलास्नेह
 पूर्णमग्रौजसोम्यहं स्वाहातोयं महामंत्रं श्रुत्वा गेयकी
 र्तिनः शिवशक्तिसमायोगो यत्र यत्र प्रजायते तत्र तत्रैव
 संयोज्यं हृदये न यथा क्रमात् गृह्णीयात् तत्त्वयत्नेन द्रव्यं कु
 णोद्भवं स्मृते इदं कुंडोद्भवं द्रव्यं कथितं सरदुर्लभं ॥
 गोलोद्भवं प्रवक्ष्यामि वीरणां सिद्धिहेतवे कुलीनां दीप्तितां
 मर्तापतिदीपां विचक्षणं सालंकारं हेतुशुक्लामनयत्नां
 मनोरमां सुन्दरीशोभनां दीपां पीनोन्नतपयोधरां साथ

को
व
२४

काकोतहृदयो कलाशास्त्रविचारिणी न्यासादिकंप्रज
वीतस्वकल्पोक्तविधानतः पूर्वोक्तक्रमयोगेन तत्त्वमुत्पा
दयेत्सुधीः तत्त्वप्रगटयत्वेन पूजार्थसाधकोत्तमः
इदंगोलोद्वंद्व्यंदेवतात्त्विकारकं ताप्रपात्रे गृही
त्वा तत्तद्व्यंजुलोचितं नानागंधसमायुक्तं कटुत्रयस
मन्वितं कुंडगोलोद्ववादीनां शोथने च प्रचसते शोथये
त्कुंडगोलादीन्यत्तर्चा समाहितः शैविस्तुः योनिंकल्प
तत्त्वष्टारूपाणि पिबत प्रासिंचत प्रजापतिः धाता गर्भं
दधातुते गर्भयो हिसिनी वालि गर्भं देहि सरसति गर्भं
ते प्राप्तिनौ देवा वायतां पुष्करस्वजौ सुभ्रुं सुभ्रुंततः सा
हा प्रसृतो तिततो वदेत् प्रसृते प्रसृतो द्वे प्रसृतवर्षि
णी निच प्रसृतं स्वावय स्वाहा हिरुश्चार्थे तपि स्मरेत्
शेषं पूर्ववदाचर्य प्रयवा न्यतमंचरेत् तारं कूर्वा स्वमुश्चार्य
शिवादित्रयविन्दुयुक् वक्रिजाया तारमाया श्रीबीजं सुर
तिप्रिये तारमाया रमा स्तं च वक्रिजायां च वर्तुलं ततो मृतो
द्ववायेति प्रसृतवर्षिणी तत्परं प्रिये देवि पदं प्रकृषाये
मोचय युग्मकं प्रसृतं स्वावय हं हं मृतं कुरु युग्मकं व
क्रिजायेत मंत्रेण द्रव्य (सुक) अहिं समाचरेत् वीर्यमेतत्
मादाय विशेषार्थं नियोजयेत् तेनामृतं न देवे शीतर्प
येत्साधकोत्तमः सान्निध्यं जायते देवाः सर्वकाममुपाल

भेत अविशान्त्सुमाश्रोतिदं हं कृतान राथमः निर्विकल्पक
 चेतास्तु कुर्यादेवं समाहितः शोकयाजायते शानिः शोकयाजः
 खभाजनं शोकयासर्वहानिः स्याच्छोकयाथनहानिता शोक
 यासिद्धिहानिः स्यात्तस्माच्छोकोपरित्यजेत् अथ वस्त्रादि
 व्याणां शक्तिभेदेन यद्वेत् सत्पांगी दीर्घकेशी च साथकः
 शुद्धभावतः पुष्पगंधाजवा पुष्पैर्देवी गंधैश्च पूजयेत् तस्याः
 पुष्पैः प्रयत्नेन सर्वकाममुपालभेत् १ दीर्घांगी दीर्घनयना
 प्रणामाविलजिता सदा सुगंधासा सदा वै विल्वपत्रैः सुगं
 धिना तस्याः पुष्पैः प्रयत्नेन देवीं संपूजयेत्परां २ गौरांगी पु
 ष्पजंवाया पुष्टहस्ता मदातरा मदगंधाच खान्द्रैः पलाशैः
 ऊसमैर्यजेत् ३ पुष्पगंधाजगद्वात्री सा सदा कृष्णा त्रिपिराणी
 कृशांगी कृशमथ्या च मधुदत्तां यजेत्परां ४ क्षीरांगी च
 सदा कृष्णा दीर्घकेशी मदाकुला तीव्रगंधा च मन्दोदरेनारि
 के लोद्भवैः सदा ५ पुष्टा खर्वासितांगी या सा भवेत्तदनाश्र
 या मधुगंधा च गौरीभिः पुष्पपुष्पैर्यजेत्परां ६ कृशांगी
 गौरदीर्घा या सा परा शिशुमालिनी साथकः पूजयेद्देवीं
 मल्लिकाभिर्विशेषतः पुष्टा खर्वासितांगी या सेन्दीवरवि
 कारकैः अस्यामैथुनसंभूतैः केतकी गंधयोजितैः ८
 क्षीरांगी दीर्घा च गौरांगी मालती गंधयोजिता सा भवेदंजुषा
 (दक्षिणा) नाम्नी तस्यामैथुनभावुकैः ९ वंधूकैर्यदि

को गौरीगीयानं गमेखलाशुभा कर्पूरगंधहारिद्रव्यैस्तात्परि
 २५ पूजयेत् १० आसौद्रव्यं गृहीत्वा तृतेनैव परिशोधयेत् तत्र
 सुधैः प्रपूज्यैव सर्वसिद्धिपुपालभेत् ज्ञात्वा नैव कर्मकोटि
 २५ यदि देवी प्रपूजयेत् भवेद्विषयफलं सर्वयज्ञेषु ब्रूतवर्जितं
 यडक्तादशमीशक्तिः संकीर्णवृत्तिसंस्थिता गंधमात्रं तु
 गृहीयाद्दण्डमात्रं न भेदयेत् स्वयं स्रष्टा स्वयं विष्णुः स्वयं दे
 वो महेश्वरः साधकानन्दभावेन यजेद्देवीं कलकमे गजाद्या
 नाहृषाजानां नगराणां शोणितारुरोः ऊरुगोलोद्भवैर्मौसैः
 स्वयं भूक्तुमैः सदा मत्स्यैः (रत्नैः) मधैश्च नैवेद्यैः प्रत्यक्षीक
 यते नरैः मदि रायां मैशुने च जातिभेदेन चाचरेत् (जातिमा
 त्रेन चिंतयेत्) नाथमोजायते किंचिन्महामंत्रस्य साथने
 सर्वसिद्धिर्भवत्येव पंचतत्त्वं निवेदनात् द्रव्यशुद्धे रभावेन
 नित्यं कर्म न लोपयेत् प्रमादाद्यदित्युपेतौ रवं नरकं ब्र
 जेत मकारपंचकं कृत्वा पुनः जन्म न विधत्ते अतएव महा
 प्रातः पंचतत्त्वेन पूजयेत् येनावश्यं विधातव्यं मदि रादान
 पूजनं नष्टैः पर्युषितोच्छिष्टैर्दुर्गभैर्गत्य वर्जितैः हेतुभि
 परपात्रस्थैस्तर्पणानिष्फलं भवेत् आमिषासवसौरभ्यसी
 नं यस्य सुखं भवेत् प्रायश्चित्तीसवर्ग्यश्च यश्चरे वनसंशयः
 यावदासवगंधः स्यात्तावत्पशुपतिः स्वयं विनालिमांसग
 भेन पशुः पशुपतिः स्वयं मत्स्यमोसविहीनेन (मधेन)

द्वेष्टापि न तर्पयेत् न ऊर्यान्मत्स्यमांसाभ्यां विना द्वेष्टा
 तर्पणं पिशितं तिलमात्रं तनिलाद्वैमपि विन्दुना सह तत्र
 र्पणमात्रेण यत्तकोटिफलं लभेत् रक्तवस्त्रैः समाच्छाद्य
 पंचतन्त्रं तत्तयेत् मकारपंचकैर्देवीं नार्चयेत्पुसत्रिधौ
 संस्थापयेत्तदस्ते च द्रव्यशुद्धिरितीरिता पतत्रकथितं द्रव्यं
 सर्वसिद्धिप्रदायकं दिजानामनुकल्पं तनसात्ताञ्च विकल्प
 नां श्रुत्यातः संप्रवक्ष्यामि द्रव्यादिपरिकल्पने ब्रह्मणस्तान्
 पात्रेभ्यः श्रुत्वा तान् प्रपात्रेषु गच्छेत्तद्विना नारिकेलोदकं
 कांक्षेत्तु गच्छेत्ततश्चैव च गोडी देया तत्रियेणामाधीवेशेन
 तत्रैव सर्वे शूद्रेण दातव्यं यत्र वातदुर्चिर्भवेत् श्रुत्वा ।
 मत्स्यमांसाविजयाचाष्टगंधैः समिश्रिता संमर्धवटिकां कृ
 त्वा संगृह्णाथ विचक्षणाः तदभावे तत्र वटिकां जले संलोड्य त
 र्पयेत् गुडमिश्रेण तत्रैरातर्पयेत्तन्मथुयोजितं सौवीरेणाथ
 वा ऊर्यात्पतत्रकर्मनलोपयेत् मांसाभावे तु लघुनमार्दकं
 नागरं तवा शूरणामांसवटकं मूलं वा न्यतमंचरेत् मांसा
 नुकल्पं कथितं मीनस्याथ विधिं शृणु साहिषं गवयं तीरे
 प्रजातीरं तथैव च फलमूलं च यत्किंचिद्गन्धं चेदामिषं भवेत्
 मीनस्य कथितं कल्पं कुंडगोलोद्भवं शृणु अपराशुष्यगर्भे
 तज्जलस्थानं मनोरमं सर्वसुखं भवेत्तत्र महाकामकलात्म
 कं हयारिजसुमेनितं स्वयमास्ति सदा शिवः तन्मुखे द्रव्य

कौ

२६

२६

मादायपुष्पमथेतुचन्दनं रक्तजंजमरागस्वाभिन्नतत्त्वांशिवा
त्मकं योजयेच्छिवशक्त्यास्तपेकांसंभावयन्धिया तरांवि
चिंतयतत्रैवविचिंतयपरमेश्वरी जप्त्वातदेवजंजोस्यंद्रव्यं पर
मडलभं अंतरादधिकं ज्ञेयं पतद्रव्यं सुडलभं यद्यच्चकथि
तंद्रव्यमनुकल्पं विकल्पिनां आदायपूजयेद्देवीमन्यथानि
ष्कालंभवेत् प्रकृतापंचमेषूजोनलव्यागुरुसंमतिं स्वह
स्तेनयमुंरुतागौरवंनरकं ब्रजेत् इति कौलावलीयेपंचमः ५
अथेदानीं प्रवक्ष्यामि अर्च्यस्य विधिमुत्तमं गृहीत्वात्तां महो
देव्याविशेषार्च्यं समाचरेत् आत्मदेवी ह्ययोर्मध्ये भूमौ चक्रे
लिखेत्ततः त्रिकोरां चैव षट्कोरां हृत्तं भूरुद्रसंयुते मथ्येमा
यां समालिख्य प्रोतयेत्तदनंतरं अस्मांतमूलमंत्रेण सामा-
न्यार्च्यजलेन च आथारशक्तिमभ्यर्च्य पूजयेत्पीठदेवताः
चतुरस्रे पूर्णशैलं डुडीयानं जलन्धरं पूजयेत्कामहृत्पंचपूर्वा
दिकमयोगतः अंगषट्कं पूजेत्तत्र षट्कोरां शुचमंत्रवित् मूलं
त्रैत्रिकोरां शुभं पूज्य साथकोत्तमः आथारशक्तिं मथ्ये च संपू-
ज्य तदनंतरं अस्त्रेण कालिनाथारं स्थापयेत्तत्र साथकः
आथारेण विनाशं शोचतत्प्यंतिमातरः तस्माद्विधिवदाथा
रं कल्पयेत्कुलनायिके आथारविपदं प्रोक्तं षट्पदं वा चतुष्ष
दं अथ वा वर्तलाकारं कुर्यादाथारमुत्तमं यथा मन्यतमं सर्वं
पूजयेत्कुलवर्त्मना पूर्ववत्संस्तुतं कृत्वा संपूज्य तेन वर्त्मना

आदौ सैन्दं महाका मं वक्रि मंडल उ० पुतं हृदंतं मंत्रमुच्चार्य
 आधारे सजयेत्ततः तत्र संसृजयेद्दक्षेः कलादशक संज्ञ
 या ४ आर्चिरुषाञ्जलिनी ज्वालिनी विस्फुलिङ्गिनी सञ्ज्ञीः
 सत्त्वाकपिलाह्वकव्यवहाग्रपियादिसेन्दुतकारांताः
 अज्ञायाः परिकीर्तिताः डे० पुतावैनमोन्नाश्च कलावक्त्रे
 रितीरिताः अस्त्रांतमूलमंत्रेण तालितं पात्रमुत्तमं सर्रा
 रौप्यशिलाकर्मकपालालासुस्रामयं नारिकेलंच शोखं
 च मुक्ताशुक्तिसमुद्भवं पुण्यवृत्तसमुद्भूतं पात्रं कुर्यान्मनो
 रमं यद्वाकांचनरौप्यकाचजनितं मुक्ताकपालोद्भवं विद्या
 मित्रमयंच कामदमिदं ह्ये मं प्रियं स्फाटिकं ताग्रं ८ शोखं
 प्रीतिदमंत्रसिद्धिजनकं श्रीनारिकेलोद्भवं कपालं स्फुट
 मंत्रसिद्धिजनकं मुक्तिप्रदं मौक्तिकं अथवा सौवर्णरौप्य
 ताग्राणि सर्वसिद्धिकराणि च शान्तिकेच शिलापात्रं स्तंभे
 चैव तस्रामयं नारिकेलं सर्ववश्ये मोक्षे चैव तस्रमौक्तिकं ज्ञान
 प्रदं कपालं स्यान्मारणोत्तमं कुर्यात्सरामयं पात्रं
 विद्यामित्रं कपालकं शोखं ज्ञानप्रदं मुक्ताशुक्तिर्विद्या
 प्रदायिनी कपालालासुपात्राणि सिद्धिकराणि च पुण्य
 वृत्तजपात्राणि सर्वपापहराणि च उक्तेष्वेतेषु पात्रेषु पा
 त्रमेकं प्रकल्पयेत् षोडशांगुलविस्तारं षंडगुलसमुद्भू
 यं अथवा पितदंर्हं स्यात्तदंर्हं वायकारयेत् पकांगुलं त

को

२७

२७
थासांर्द्धं षट्चवैप्रमाणतः अतिसूक्ष्ममतिस्थूलं सच्छिद्रं परि
वर्जयेत् नयोजयेद्गुणपात्रं संप्रादेशं प्रशास्यते यथा मेकतमे
पात्रं स्थापयेत्त्रिपदोपरि मंगलं पूर्ववत्कृत्वा पूजयेत्पूर्वव
त्तना सूर्यस्य मंडलं तत्र चिंतयित्वा पूजयेत् वर्गाद्यं वि
न्दुसहितं अर्कमंडलं पुनं नमो नमो मंत्रमुच्चार्य पूजयित्वा
पात्रकं कलाः संपूजयेत्तत्र भानोर्द्वादश संज्ञकाः तपिनी
तापिनी पूष्पामरीचिज्वलिनी रुचिः सुषुम्ना भोगदा विद्या
बोधिनी धारिणी तमा कभाघाश्चटडानां वै विन्दुयुक्ता
यथा क्रमात् बीजायाश्च कलाज्ञेयाश्च तर्प्य तानमो न्विताः
इमाः कलाः संपूज्याः पात्रं च पूजयेत्ततः रक्तचन्दनपुष्पे
श्च सुगंधैः सुमनोहरैः ततश्च पूरयेत्पात्रं त्रिभागे कुंभहेत
कः वरुणं मूलमंत्रं च विलोममाह्वाकं पठन् जलेन भागमे
कं तदपूरयेत्साधकोत्तमः तत्र हृत्वा ततारक्तपुष्पचन्दन
संयुतं पूर्वोद्धृतं कुंडगोलं विल्वपत्रं तिपेत्ततः सोमं मत्स्यं
विनित्तिप्यमुद्रां चैवाविशोषतः नानासुगंधिकं चैव नव
रत्नं विनित्तियेत् यत्नालवंगकक्कोलजातीफलसम
न्वितं चन्दचन्दनकस्तूरीरोचनागुरुकुंभं सयं भूजस
मं कुंडगोलोत्सं ज्ञाष्टगंधकं तत्र तिप्त्वा च वीरेन्द्रः पूजयेच्च
न्द्रमंडलं सविन्दुं वामकर्णी सोमं डलं पुनं हृदं तं मंत्रमु
च्चार्य पत्रमध्ये प्रपूजयेत् कलाः सोमस्य तत्रैव हि रष्टसेव्य

कायजेत अस्तामानदासुषातष्टिः पुष्टीरतिधृतिः शशि
 नीचंदिकानिर्जोत्ताश्रीः श्रीतिरंगदा पूर्णाश्रुणास्ताका
 मदायित्यः स्वरजाः कलाः अकारायाविन्दुयुताडेः युताश्च
 नमोन्तिकाः पूजाः सर्वाः अयत्नेन कलाज्ञेयाविधोरिमाः
 पूर्ववत्तीर्थमावाह्यपूर्ववन्मंडलं लिखेत् पूर्ववन्मंत्रमुच्चार्य
 आनन्दभैरवं यजेत् आनन्दभैरवी देवी तत्र संस्पृश्य देशिकः
 निजैष्टदेवतां तत्रावाहयेच्च ततः परं आवाहत्यादिमुद्रां
 च साधको दर्शयेत्ततः स्वकल्योक्तविधानेन मुद्राः संदर्शये
 ततः दर्शयित्वा ततो मुद्रामिष्टदेवं यजेत्ततः पूर्ववच्च घडेणा
 त्रिविकोरानि प्रपूजयेत् अकथादित्रिरेखायां मथ्येमा
 यां समालिखेत् स्त्रोमथ्ये च संलिख्य पूर्वोदिचातुरस्रिके
 संस्पृजयेत्ततः पश्चात्पंचरत्ने सुसायकः पंचांतकं तितियुते
 दत्तकर्णसमन्वितं गगंगांते चरत्नेभ्यो नमो नमः पुद्गेत्
 शीतलंशकसंयुक्तमग्रविंडविभूषितं स्वर्गपदं समुच्चार्य
 त्नेभ्यो नमश्चपि पंचमंदेवराजं च दत्तश्रोत्रसमन्वितं
 पातालपदं रत्नेभ्यो नमो नमः आचरो मनुः महाकालं तिति
 युते दत्तकर्णसमन्वितं मर्त्यरत्ने ततः पश्चाद्भ्यो नमो नमः
 पुद्गेत् वासपादं तितियुते दत्तश्रवणभूषितं नागपदं स
 मुच्चार्य रत्नेभ्यो नमश्चपि इति मथ्ये सुसंस्पृज्य त्रिरेखासु ततः
 परं वाग्भवांते च दिव्यौ च गुरुसंज्ञाश्च पाङ्कजं पूजयामि
 ततः पश्चाद्देवं विधेयं यजेत् सिद्धौ च मानवौ च चपूजये

कौ.
१८
३१

28

29

मनुजपेत अथरौकरसानन्दकरेपरसुधात्मनि स्वसुन्दर
 णामत्र निधेयकृतश्रुतिणि अकृतस्थामृताकारेप्रदिता
 नकरेपरे अमृतत्वेनिधेयसिन्धुस्तनिक्लिन्नश्रुतिणि तद्
 पेरौकरम्वदत्वासेतत्त्वश्रुतिणि भूत्वापरामृताकारं
 मयिचित्स्फुराङ्कुरु इतिमंत्रत्रयैरावमभिमंत्र्यततः
 परं ब्रह्मांडावेडसंभूतमशेषरससंभवं आश्रितंमहापा
 त्रंपीयूषरसमावह वाग्भवंयंचमंदौराणीवामश्रोत्रसम
 न्नितां तौजंसेअमृतोमृतोद्भवेमृजेश्वरि अमृतवर्षिणि
 प्रोच्यअमृतंसावयहयं वक्त्रिजायांतुमुश्चार्यउद्वरेदपरं
 ततः वाग्भवंवदपुगंमंचवाग्वादिनिततःपरं वाय्वनः
 षट्माभास्यक्लिन्नेकैदिनिततपरं क्लेदयदितयंमहा
 मोक्षकुरुहयंवदेत् कामबीजंशक्तिबीजंमोक्षकुरुहयं
 वदेत् प्रेतबीजंसमुश्चार्यक्षौर्नमस्ततःपरं अनेनैवविधा
 नेनअभिमंत्र्यततःपरं आनन्दभैरवंदेवंआनन्दभैरवीम
 पि त्रिवारंमूर्ध्निसेतर्प्यमुद्रांसन्दर्शयेत्ततः पूर्वोक्ताश्चत
 रस्त्राद्याः शंखमुद्राततःपरं वामांगुष्ठंचमंदत्पदति
 रोन्ततपाणिना हृत्तोत्तानंतथा मुष्टि मंगुहंतुप्रसारये
 त वामांगुल्यस्तथाप्रिष्टाः संयुक्ताः सुप्रसारिताः दक्षी
 णांगुष्टं संरुष्टा मुद्रैवा शंखमुद्रिकाः अथोमुखंदत्तपा
 णिं वामंचैवतथाविधिं उपर्युपरियोगेन मिलिताः सर
 लांगुलीः अंगुष्ठौ चालयेत्किंचिन्मुद्रैवामत्स्यं संसिता ।

सत्सु पुद्गलसन्दर्पयेत्तु पुद्गलचदर्शयेत् अवगुह्यततः प
 श्चात्योनिपुद्गलचदर्शयेत् वितालच्छोटिकाभिश्चदिवंध
 नेततश्चरेत् अष्टथा मूलविधौ च जप्त्वा त्विन्नयेततः इष्टदे
 वसूत्रपंचविभावसाधकोत्तमः अर्च्यस्यापने प्रोक्ते स
 र्वशाक्तेषु सिद्धिदं तथा च सिद्धविधानोक्तं तत्रैव । ततः श्रा
 खं वीरपात्रं स्थापयेत् मध्यभारतः श्रीविद्योक्तविधानेन ततः पू
 जां समाचरेत् विसर्जनावधि वीरो नोद्धरेन्न च चालयेत् तस्मादिदं
 विनितिप्सामान्यार्चयेत्ततः परं देवार्च्यं कुंभयोर्मध्ये पात्राणि स्थाप
 येद्यथा गुरोः पात्रं च दृष्ट्या ते तदंते भागपात्रकं तदंते शक्तिपात्रं च
 योगिनानां तदंतिके तदंते वीरपात्रं च वलिपात्रं तदंतिके पाद्यमा
 चमनीयं च पात्राणि स्थापयेदुपः उत्तमं नवपात्राणि सप्तपात्राणि
 मध्यमं केचिदंति मंत्रज्ञाः पंचपात्राणि मध्यमं अथ मंतानि पात्रा
 णि एकपात्रेन कारयेत् एकपात्रेन कुर्वीत यदि साक्षात्कुले चरः
 मंत्राः पराङ्मुखा यांति विज्ञाश्चैव पदे पदे इह लोके च दारिद्र्यं मृते च
 पशुतां जनेत देवीपात्रं गुरोः पात्रं पंचपात्रेष्वयं विधिः शाक्तेपात्रं
 वीरपात्रं सप्तपात्रेष्वयं विधिः पूजापात्रं च वित्तैर्योगिनीनां च पू
 जने पाद्यमाचमनीयं च नवपात्रेष्वयं विधिः ॥ पात्रारण्यं स्थापने
 वत्येयथा तत्र विधानतः कुंभस्य दक्षिणे ऊर्या त्रिकोणी वृत्तभूगृहे
 पूर्ववत्प्रोक्षणादिं च कृत्वा थारं विनितिपेत् तत्र संपूजयेदक्षि मंड
 ले तदनेतरं प्रक्षाल्य पूर्ववत्पात्रः आधारे स्थापयेत्ततः अभ्यर्च्य

को

३-

30

मंडलं तत्र सूर्यस्य पूरयेत्ततः कुंभा मृतेन संपूज्य सोमस्य मंडलं यजे
त कुंडगोलं लिपेत्तत्र कुसुमं गंधचन्दनं घट्टोरांशुभृष्टं लिखि
त्वा पूजयेत्ततः श्रृंग षट्कोरा षट्कुद्राः पूर्ववदाचरेत् दिग्बन्धनं
विधायाद्यत्तत्तत्र यपुरःसरं प्रष्टुधामंत्रं च नम्रा विन्दं लिपेत्ततः
विशेषार्घ्यं सवीरेन्द्रो गुरुंश्च परितर्पयेत् स्वसनाममुतान्दिया
न्निदमानवसंज्ञकान् तर्पयित्वा स्वीयमूर्ध्नि मुद्रया तत्त्वसंज्ञया
श्रृंगुष्ठानामिकाभ्यां च वामदक्षस्य सर्वदा कथिता तत्त्वमुद्रयं
योजिता तर्पणोत्तुथेः गुरुं परगुरुं चैव परापरगुरुं तथा परमेष्टि
गुरुं चैव तर्पयेत्तदनंतरं विशेषार्घ्या मृतेनैव तर्पयेत्त्रिजदेवतां
पंचधा समथा वापि हस्तरोजे तु सायकः गुरुणां पात्रदत्ते च भो
गपात्रं प्रकल्पयेत् पूर्ववत्पात्रं संस्थाप्य तत्त्वमुद्रिं समाचरेत्
कलाय सट्टशतं त्रिपेक्षुद्धिचतुष्टयं श्रृंगुष्ठमध्यमाना मायोगे
रेकं च धारयेत् वामदक्षस्य विप्रेन्द्रः स्वीकुर्यात्तदनेन तु मायां
च कमला बीजं शिवशक्तिसदाशिवे एवं विद्या कलात्मानं स
विन्दं षोडशतं उच्चार्य वाग्भवं मूलं प्रात्मतत्त्वेन तत्परम्
मूलदेहं ततः पश्चात् प्रोथयामि पदाद्विठः अनेनायः शुद्धि
एवं स्वीकृत्य तदनंतरं माया लक्ष्मी ततो माया कलानियति शब्दतः
कलात्ममुद्रं विद्या अरगा अगुरुयात्मने कादिपंचकवर्गं च वि
दुयक्तामबीजकं मूलमंत्रं ततो विद्या तत्त्वेन सत्सदेहकं प्रो
थयामि ततः स्वादा स्वीकुर्यादपरंततः लज्जालक्ष्मी प्रकृत्य हेकार

बुद्धिमनः श्रोत्रतक्त्वस्ततो जिह्वाघ्राणावाक्पाणिपादच पाशूष
 स्थपदं शब्दस्पर्शरूपं ततो रसः गंधाकाशपदं वायुतेजः सलिलशब्द
 तः भूमात्मने समुच्चार्य विन्दुगुप्तादिवर्णकं प्राक्त्रिबीजं स्वमंत्रं च
 शिवतत्त्वेन तत्परं परदेहं शोधयामि स्वाहा चैव तृतीयकं स्वीकृ
 त् च पुनः मायां लक्ष्मीबीजं समुच्चरेत् पुनः शिवादिकं प्रोच्य माया
 दिकं ततः परम् प्रकृत्यादिकं पुच्चार्य पंचाशत्साहस्रं ततः वालां
 चमूलविघांच सर्वतत्त्वेन तत्परं तत्त्वत्रयान्वितं बीजं शोधयामि ततः
 स्वाहा स्वीकृत्योदमुना पुग्मंदत्तवामक्रमेणात्तु गेंगार्द्रां जलतिघो
 तिरहमस्मि शोतिर्जलति ब्रह्महमस्मि षोडशमि ब्रह्माहमस्मि अहं
 मास्मि अहमेवाहं मां जहो स्वाहा गेंतमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मासित्वमेव प्रत्य
 क्षं ब्रह्मवदिष्यामि अहं वदिष्यामि सत्यं वदिष्यामि तन्मा मवत्
 तदकारमवत् अवत् मां अवत् वक्तारं गें यच्चन्दसारस्य योगावो
 दयस्य ता ब्रह्मभुवमा मंगोः नेथया स्पृष्ट्वा त्वावविष्य अवं मे गो
 पायेत्तु वाससा करपुग्मंच स्पृष्ट्वा देहच शोधयेत् पाणिभ्यां सर्वदेहं
 प्रोच्छेयेदिति शोधनं क्षालयेद्दत्तपुगलमथ वान्यमतं चरेत्
 गेंग्राणापानव्योमोदानसमानामेष्टुहंतां ज्योतिरहं विस्त्वा विषा
 ष्माभूया संस्वाहा १ गेंष्टुषिष्यमेजोवाद्याकाशानि मेष्टुहंता
 मित्यादि २ गेंप्रकृत्यहंकारबुद्धिमनः श्रोत्राणिष्टुहंता मित्या
 दि ३ गेंत्वक्त्वर्जिह्वाघ्राणावचांसि मेष्टुहंता मित्यादि ४
 गेंपाणिपादपाशूषस्थशब्दमेष्टुहंता मित्यादि ५ गेंस्पर्श

को

३१

रूपगन्धरसानिमेसुद्योतामित्यादि ६ वायुतेजःसलिलभूतात्मने
मेसुद्योतामित्यादि ७ सप्तमंत्रमिदंचैवपठेत्तत्त्वविशुद्धये तत्त्वशु
द्धिविधायायस्यापयेच्छक्तिपात्रकं योगिनीनांचसंस्थाप्यवीरपा
त्रंततः परं बलिपात्रंततः पश्चात्पाद्यपात्रंचसंदिशेत् आचमनी
यपात्रंचपूर्ववत्स्यापयेदुधः योगिनीपात्रंतत्वेनतर्पयेद्दक्षिमृत्
कं बलिपात्रासृतेनैववटुकांदीश्वरतर्पयेत् तत्रदभावतोवीरः
सामामाख्येणतर्पयेत् देवीपात्रासृतेविन्दं पूजाद्व्योपरितिलिपेत्
आत्मदेहंचसंप्रोक्ष्यभावयेद्देवतामयं भोगपात्रासृतेविन्दंस्वीकृ
यतिदनंतरं ग्रथातः संप्रवक्ष्यामिबलिपंचकमुत्तमं यावन्नेवटुके
दद्याद्योगिनांसर्वभूतके तेनृपालेतथाराजराजेश्वरेचसाधकः
प्रकृताबलिदानेहिकथं पूजांसमाचरेत् अदत्त्वातेनृपालायक
थंतेनृपेषुपूजयेत् अदत्त्वावटुकादीनांयः पूजयतिचंडिकां पू
जाच विफलातस्यदेवीशापः प्रजायते दक्षिणेवटुकेदेयउत्तरेयो
गिनीबलिः सर्वभूतेबलिंदद्यात्तेनृपालस्यपश्चिमे राजराजेश्वरे
मध्येबलिंदद्यात्समाधकः दक्षिणादिचतुर्दिक्षुपूर्ववत्संडलं
लिखेत् प्रोक्षणां पूर्ववत्कृत्वावटुकंतत्रचिन्तयेत् करकलित
कपालः कुंडलीदंडपाणिस्तरुणातिमिरनीलो बालयज्ञोपवी
ती क्रमसमयसपर्याविघ्नविच्छेदहेतुर्जयतिवटुकनाथः सिद्धिः
साधकानां इतिध्यात्वातसंपूज्यपूर्वोक्तबलिमाचरेत् अंगुष्ठाना
मिकाभ्यांचवटुकस्यबलिंहरेत् विषंमायारमादेवीपुत्रवटुकनाथतः

पिंगलपदतो जराभासप्रोचपिंगल विनेत्रच इमे बलिंष्टजोर
 द्वायुगंततः वक्रिजायांतमुच्चार्यवदुकस्यमहात्मनः अनेन बलि
 मुत्सृज्ययोगिनींचितयेत्ततः योगिनः कामरूपाणि विलगुणा
 युतास्तमकांतसभावा मन्त्राः कंकालमालाकलितऊचतदीरक्त
 वस्त्रोन्नरीयाः लिंगं पाशं कपालं शृणिमपि दधतः सुस्मिताः
 सुप्रसन्ना भक्तानां साथकानामभिलषितफलं दीयमानाः
 सुवेशाः एवं ध्यात्वा प्रपूज्यैव पश्चादपि बलिंददेत् अंगुष्ठ
 मध्यमानामा योगिनीभ्यो बलिं हरेत् तारे लज्जोरमां सर्वासि
 द्विच योगिनीभ्यः सर्वाभ्यो मातृकाभ्यश्च इत्युत्सृज्य बलिंददेत्
 विषं मायांततः सर्वभूतेभ्यश्च ततः परं सर्वभूतपतिं प्रोच्य भ्यो
 भ्योनमो नमो समुच्चरेत् सर्वभूतबलिंदत्वात्तत्रपालबलिंदरेत्
 ततः संचितयेत्तेत्रनायकं सिद्धिहेतवे निर्वाणं निर्विकल्पं नि
 रूपमसकलं निर्विकारं तकारं ह्रकारं वज्रदंष्ट्रं कृतवहवदनं
 रौद्रमुत्तमभावं फट्कारं वहनागं भुज्जटितट्टुखं भेरवं शूलपाणिं
 त्र्यहंगं व्योमनीलं उमरुकसहितं तत्रपालं नमामि इति ध्या
 त्वा तु संपूज्य बलिं पश्चात्त्रिवेदयेत् अंगुष्ठतर्जनीभ्यां च तत्रपा
 लबलिंदरेत् विषं मायां रमाबीजंतकारं विन्दुभूषितं षट्तीर्थस्व
 रसंभिन्नं सस्यानं तत्रपालं च इमे बलिं पदस्यांतेष्टजोरद्वायुगंत
 तः स्वाहांतमंत्रमुच्चार्य तत्रपालबलिं दिशेत् तत्रपालबलिंद
 त्वा मथोदघाततः परं इत्युत्सृज्य बलिंदद्याद्राजराजे च रायच

कौ

३२

32

बलिपात्रादनेनैव तर्पयेद्दुकादिकं एकत्र वापंचबलिं द
याद्यापकमंडले वामभागे स्थिते चैव सर्वविघ्नहरो भवेत् द
क्षिणे वटुके देयादुत्तरे योगिनीबलिं पूर्वभूतबलिं दद्यात्तले
उपातस्य पश्चिमे राजराजेश्वरे मध्ये बलिंदयात्सुसाधकः
इति श्री ज्ञानानन्दपरमहंसविरचिते कौलावलीनिर्णये. ६
अथ बले च पूजाया विधानं यत्र यद्वेत् पूजादौ च जपादौ
च जपस्यांते तथैव च पूजांते चाभिकार्यंते प्राणायामत्रयं
चरेत् प्राणायामघटं गंच कृत्वा साधक नमः पीठपूजां
प्रकुर्वीत स्वकल्योक्तविधानतः स्वकल्योक्तविधाने
न ध्यात्वा देवीं समाहितः हृत्सरोजात्समानीय नासा
गुटमथासृधीः तेजामयीं महादेवीं दीपादीपांतरं यथा
पुष्पांजलौततः पश्चात्प्रमथ्य समानयेत् आवाहत्या
दिमुद्रां च दर्शयेत्तदनंतरं मुद्रांजलिबद्धः कुर्यादियमावा
हनी भवेत् इत्यंत विपरीता चेत्तदा वै स्यापनी भवेत् मि
लितं मुष्टिमुगलं सन्निधापनकं भवेत् अंतरंगुष्टमुष्टिभ्यां
सन्निरोधनरूपिणी पतस्यापवमुद्रायास्तर्जनी सरले
यदि अवगुंठनमुद्देयमभिनोभ्रामिता सती देवतांगेषु
डंगानां न्यासः स्यात्सकलीकृतिः अन्योन्यप्रथितांगुष्ठा प्र
सारितकशांगुलिः महासुदेति कथिता परमी करणो बु
धेः परिहृत्य करौ पश्चात्तर्जनी मध्यमे पुगे कनिष्ठा

नामिकायुग्मं परस्परयुतेकुरु येनमुदेयमाख्याता अस्मृतीकर
रोबुधेः स्वसकल्योक्तविधिनामुद्राः सन्दर्शयेत्ततः दर्शयित्वात
तोमुद्रां तालत्रयपुरःसरं छोटिकाभिर्दिग्वन्धने कृत्वा जीवं
त्यसेत्ततः लेलिहामुद्रयायंत्रेस्पृष्ट्वा स्पृष्ट्वापेचक्रघोनवा तर्जनी
मध्यमाङ्गुलीः समं कृत्वा अथोमुखं अनामायांतिपेद्रुद्रां ऋजुं कृ
त्वा कनिष्ठिकां लेलिहितिच विख्याताजीवत्यासे प्रकीर्तिता
मूलमंत्रेणादीमात्मा अविभाव्योदकेनचविवारं प्रोक्षयेद्दीमा
नदेवमुद्रिरितीरिताः ततः संपूजयेद्देवीघोडशौरुपचारकैः
आसनं स्नागतेपाद्यमर्घ्यमाचमनीयकं मधुपर्काचमनस्नानव
सनाभरणानिच गन्धपुष्पेतथा धूपदीपनैवेद्यवल्गना, अथवा।
पाद्यार्घ्याचमनस्नानवसनाभरणानिच गन्धपुष्पे धूपदीप
नैवेद्याचमनेततः तामूलमर्चनास्तोत्रैर्तर्पणीचततः परं अर्घ्यं
पाद्यं निवेद्यायतयेवचामनीयकं मधुपर्काचमनंचैव गंधप्रसू
नकेततः धूपदीपोच नैवेद्यं दशोपचारकं स्मृतम् गंधादयो
नैवेद्यांता पूजापंचोपचारिका उत्तमामथ्यमांचैव बुधैस्तत्ताथमा
कृमात अभावेपुष्पतोयोभ्यां पत्रेणातदभावतः तदभावे सर्व
पेण स्रुतेनापि विशेषतः तदभावेतर्पणेनैव हर्षयातदभावतः अ
भावेवारिणावापितदभावेचमानसैः मूलांतेदेवतानामडे. पुतेच
समुद्भवेत् देयद्रव्यपदोन्नेखंकृत्वाचतदनंतरं हृदयेन तपाद्यंच
शिरसार्घ्यं निवेदयेत् वारुणेनाचमनं प्रोक्तं तेनैव मधुपर्ककं

को

१३

३३

शिरस्त्रामंत्रेण गंधं च पुष्पं नेत्रेण दापयेत् निवेदयामिव दत्ते दद्यात्
सर्वसुसाधकः पाचारिकं निवेद्या यस्त्रानीयं च निवेदयेत् ततश्च
पाङ्कजोदत्ता सरस्वती स्नानमन्त्रिरे नानारत्नसमायुक्तसर्पासिंहा
सनात्तिते तत्रानीय महादेवी साधकः शुद्धभावतः हृतेनोदत्त
ने कार्यं मनसा तदनंतरं सगंधिदिव्यतैलेन देवकन्या सहस्रकैः
सहस्रैः स्वर्गाङ्गैश्च सुगंधजलहरितैः आसिंचेद्भक्तिभावे
न भवान्भी भक्तवत्सलं नानातीर्थोदकैः शुद्धैर्गंधराजसहस्र
कैः नागकन्या सहस्रैस्तु किन्नरैरप्सरोगणैः पंचामृतैः पं
चगव्यैः स्त्रापयेत्तदनंतरं नारिकेलोदकेनैव तथेत्स्वारिणा
ततः समस्तत्रिकया युक्तशीतलेन जलेन च शीतलोष्णोद
केनैव तथारत्नोदकेन च सुवासितजलेनैव देव्याः स्नानं
समाचरेत् सहस्रशीर्षामंत्रेण यवमान्यातथैव च भृङ्गाराष्ट्र
कङ्कभैस्तु देव्याः स्नानं विधाय च ततः शुद्धैर्दुर्गलैश्च गात्रमार्ज
नमाचरेत् कार्पासं वाक्कलं वार्तिकोषजं वस्त्रमिष्यते रक्तकौषे
यवसं च महादेव्यै प्रशस्यते सपीताम्बरकौषभ्यां स्वदेवाय च उ
त्तजेत् विचित्रं सर्वदेवेभ्यो दिव्यांशुकं निवेदयेत् नीलरक्तं
त यद्वस्त्रं तत्सर्वत्र विवर्जयेत् विचित्ररागविषुलं लघ्नीने
विवर्जयेत् वसंदधान्महादेव्यै नान्यस्मेत्तु कदाचन रक्तवस्त्रं
रक्तमाल्यं रक्तालंकरणं तथा दत्त्वांगलेपनं कार्यं गंधचन्दन

सिद्धकैः पुनश्चापाङ्के दत्ता मनोरमे सुसाधकः यंत्रमध्ये समानीय न
 मस्कुर्यात्समाहितः पुनः पाद्यादिकं दत्त्वा पूजयेद्दिधि पूर्वकं यद्योत्प
 न्नफलं पुष्पं तथा दद्याच्च पत्रकं पुष्पांजलिप्रदानेन न भवेन्नियमस्त
 ये नाभो मुखं फलं दद्यादिति शास्त्रस्य निर्णयः ज्ञानाख्यमुद्रया
 चैव पूजयेत्पुनश्चरं श्रीं ग्रंथात्तर्जनीभ्यां तज्ज्ञानमुद्राप्रकीर्तिता
 मथ्यमाना मिकाभ्यां त्र्यंशुष्टाग्रेण साधकः दद्याच्च विमलं
 यन्त्रं मंत्रेण पूर्ववत् यथागतं तथा चैव धूपं दद्याद्दिचक्षणाः
 मथ्यमाना मिकाभ्यां त्र्यंशुष्टाग्रेण साधकः दद्याच्च विमलं
 चक्षुःताचविनिवेदयेत् उन्नीलनेत्रिधा कृत्वा गायत्र्या मूलयोगतः
 अनामिकां गुह्ययोगेनैवेद्यं निवेदयेत् अन्तर्द्वयं सर्वसंशयैः
 प्रदद्यात्ज्ञानमुद्रया दधिमधुचूतेनैव मधुपर्कः प्रकीर्तितः
 पायसं कृशारं दद्यात्कृत्वा त्र्यंशुसंयुतं पिष्टकं मोदकं चैव उ
 त्प्रेक्ष्य तथैव फलं तामूलं च ततो दद्यात्कर्पूरं गन्धं वासितं
 तत्र तत्र जलं दद्यात्तपचारं तत्र तत्र पुनर्मौल्यं प्रदातव्यं गन्धं चंद
 नपंकजं दर्पणं चामरं छत्रं पाङ्कजं च निवेदयेत् विधिवत् पूज
 नं कृत्वा तर्पयेत्तत्र मुद्रया त्र्यंशुष्टानामिकायोगाद्वा महस्तस्य
 सर्वदा त्र्यंशुष्टेभ्यो देवोनामायां चण्डिका सदा अनामिकां गु
 ह्ययोगेन तर्पयेत्कुलसंततिं त्र्यंशुष्टामथ्यमाभ्यां च वश्यकं
 मीणां तर्पयेत् कनिष्ठां गुह्ययोगेन संभने तर्पयेत्ततः तर्जनीं
 गुह्ययोगेन तर्पयेद्दक्षिणं चैव सर्वं तर्पयेद्देवेशीं कुलद्रव्ये

को

३५

३५

र्यथाविधि तर्पणं चाष्टधा कार्यं सकृद्वापि यथेच्छया नार्चये
देकहस्तेन तर्पयेत्ते कपाणिना तर्पयित्वा महादेवीं स्वीयक्र
ममथाचरेत् देवतामंतिकं कुर्यात्कुसुमैर्विहितैः सदा पूजा
काले देवतायाज्ञोपरिभ्रामयेत्करं देव्यनुज्ञां गृहीत्वा तद्वज्र
येदंगदेवताः ध्यात्वा गुरुकुलं धीरो राक्षसि हृन्दते ये वच
स्वस्वस्थाने समावाप्त्युरयेत्तदनंतरं विना यो हि गुरोः पू
जां इष्टदेवं यजेद्यदि निष्कृतिर्नीस्तितस्येव न रकार्णावकोटि
षु तस्मात्सर्वप्रयत्नेन गुरुपूजां समाचरेत् दिव्यौघा गुरवो नै
व सिद्धौघा गुरवस्तथा मानवौघाः समासेन पूजनीयाः प्रयत्न
तः अथ वा सर्वशास्त्रेषु गुरवः पूर्वसूचिताः अथ वा येषु येषु
चमंत्रेषु ये ये ऋषिगणाः स्मृताः ते ते पूज्याः सपर्यादौ संते य
द्भूतं मया अज्ञात्वा गुरुनाम्नो वै गुरुवित्तमर्चयेत् चतुष्टये
वासंकोचो न च कार्यस्ततः परं गुरुः परगुरुश्चैव परापरगुरु
स्ततः परमेष्विगुरुश्चैव कथिता गुरवः शुभाः न जानाति गुरो
नामवंशशुद्धिः कदाचन तत्पादाभ्युज्ज्वेणानां करणमादेहि
दासतां इति स्तवेन संस्तुत्य तस्मिन्निजगुरुं यदि तन्नाम्ना पूजये
द्यस्तत्तेन पूजा गुरोर्भवेत् गुरुपूजां विना चैव यदि पूजां समाच
रेत् तदोषशामने चैव कुलपूजां समाचरेत् पूर्ववत्तर्पणं कृत्वा
राक्षसि हृन्दे प्रपूजयेत् यत्र यत्र स्थितिश्चैव तत्र तं नार्चयेद्यदि
तन्मां सरुधिरेरेणैव पारणं तस्य जायते पकपीष्टेष्ट्यकजां

विनायेने करोतियः अंगोगिते परित्यज्य देवता प्रायमाश्रुयात्
 आवाह्यदेवतामेकासर्चयेच्चान्यदेवता उभाभ्यां लभते प्रायेमेत्री
 चंचलमानसः तस्मात्सर्वप्रयत्नेन स्वस्वस्थाने यथाकृमात् संपूज्य
 देवताः सर्वासर्पयेत्तदनन्तरं ब्रह्माण्वादाष्टप्राक्तीक्ष्णपूजयित्वा
 चतुर्पयेत् पुनः संपूजयेद्देवीपुष्पचौरैश्च विस्तरैः आसनं प्रथमं
 दद्यात्त्रोष्पं दारुकमेव वा वसं वा चार्मरं कोषं मंडपस्योत्तरे स्त
 जेत पाद्यं दत्त्वा महादेव्यै चार्घ्यं दद्यात्ततः परं प्रणामाहर्वापं
 कर्जं च विषाडक्रांता समन्वितं गंधपुष्पात्ततजवाज्जप्राग्रतिल
 सर्षपैः सडैर्वैः सर्वदेवानामेतदर्थमुदीरितं केवलं तोयमात्रेण
 तदा च मनमिष्यते वासितं तसु गंधाक्षैः कर्तव्यं यदि लभ्यते
 अर्घ्यादिकं प्रदद्यात्तु गन्धाष्टकं निवेदयेत् चन्दना गुरुकर्पूर
 चोरज्जंजमरोचना जटामांसी कपियुता प्राक्तर्गंधाष्टकं विडुः
 नानाविधानि पुष्पाणि वसनाभरणानि च मात्स्यं दद्यात्ततो
 देव्यै गंधचन्दनमिश्रितं सर्वांगलेपनं दद्यात्पुष्पं दद्यात्ततः परं
 उशीरं चन्दनं कुष्ठं अगुरुं गुग्गुलुं तथा मधुना वृतं संयुक्तो धूपो यं
 चंडिकाप्रियः अथवा रोगरोगहररोगदकेशाः स्वरतरु यज्ञ
 लघुपत्रविशेषाः रक्तविवर्जितवारिजमुद्गाधूपवर्तिसिद्धसुन्द
 रिभद्रा अथवा मधुसर्पिः प्रार्कराचचन्दना गुरुगुग्गुलुः उशीर
 उशीरः समं धूपेते धूपो यं चंडिकाप्रियः अथवा अगुरुशीरगु
 गुलुप्रार्करा मधुचन्दनैः धूपयेदाज्यसंमिश्रे नीचैरस्य तद्देशिकः

को.

३५

35

केवलं शुभं लभ्यते अगुरुं वापि संदिशेत् पशामेकतमेकत्वा
निवेद्य प्रासवर्त्मना नभूमौ स्थापयेद्दुग्धमासने च दृष्टेयवा
हृतदीपं प्रथमं तिलं तैलौ द्वे ततः सार्धं फलनिर्यासना
तं वा वारिजो द्वं प्रणवं जयधनिपदं मातः स्वारा ततः परम्
अनेन एजयेद्दं मनेन परिवारयेत् तैजसं दारुजं वापि
मार्तिकं दापयद्दकं अत्र दीपं प्रदातव्यं भूमौ नहिक दाचन
एवं दीपं प्रकुर्वीत नेत्रं जनकं च हृतदीपं दक्षिणे तस्य वा
मे तैलदीपकं अभिज्ञो दीपयेन्मन्त्री दीपमालां हृतस्मृतां
कर्षरवर्तिका युक्तां तेनैव वापरि स्मृता शु
वर्त्मा कर्षरगंधिन्या सार्धं पातिलजेन वा शरोप्यदर्शयेद्दीपा
उच्चैः सौरभशालिनः दीपा बलिततो दत्त्वा कुलदीपं निवेदये
त् सौवर्णं राजते कांशे स्थानके कुकुमेन तु दन्नाष्टकयुतं पद्मे
विलिख्य तत्र सायकः यवगोधूमदग्धाद्यैः कृतेन रूपकं चक्रे
प्रष्टपत्रेषु मध्ये च स्थापयित्वा ततः परं नवदीपं क्षिपेत्तत्र सूतमं
त्रेण मंत्रयेत् समथा ततः उत्तरोत्तरं नवधा भ्रामयेत्ततः निर्मल्ये
न्महादेवी मूलमंत्रं समुच्चरन् ततश्च सायकश्रेष्ठश्चक्रमुद्रां प्र
दर्शयेत् दक्षिणे तरुस्तस्य दृष्ट्वा गर्भकनिष्ठिका दक्षिणे यो
जायित्वा तत्र कनिष्ठे गर्भके बुधः वामे च दक्षिणे गुरुं सायको
विनियोजयेत् अन्योन्ययोगतश्चैव चक्रमुद्रा प्रकीर्तिता प्रदत्त्वा
प्रदत्त्वा कुलदीपं च नैवेद्येन प्रदापयेत् तैजसेषु च पात्रेषु प्रक्षरे

वाङ्मयके यत्तदाक्रमयेवापि नैवेद्यं कल्पयेद्बुधः सर्वाभावे तु मा
 हेये सहस्रचरिते यदि न दद्यात्काले लोहे दत्ते नरकमाप्नुयात्
 ययोग्यं सर्वपात्रे तु तन्निधाय निवेदयेत् अन्यतो यैर्यथा स्पृष्टमर्घ्यं
 पात्रस्थिते तैरेः नगराति महादेवी दत्ते विधि शान्तेरपि नैवेद्यं
 षड्रसोपेतं नानाविधफलं तथा नानाविधानिद्रव्याणि दत्त्वा दे
 व्यै प्रयत्नतः मर्घं निवेद्य मांसं च मत्स्यं मुद्रांततः परम् दत्त्वा देव्यै
 प्रयत्नेन अत्रैव बद्धविधं तथा इष्टं दधितथा तर्कं नवनीतं सशर्करं
 शर्करामोदकं दद्यादत्यं नानाविधं तथा चर्व्यचोषं लेह्यपेयं
 भक्ष्यं भोज्यं निवेदयेत् अशक्तो मनसा दद्यादेतत्कर्म न लोपयेत्
 मुल्लुकं च ततो दत्त्वा प्राणमुद्राः प्रदर्शयेत् ब्रह्मनामा कनिष्ठाभिः
 प्राणमुद्रा समीविता समानमुद्रा सर्वाभिरेगुलीभिः प्रदर्शि
 ता प्राणायामौ तथा व्यान उदानश्च समानकः चतुर्थतो मि
 जायांतस्ताराघोमुद्रिका मनुः वामहस्ते यासमुद्रा यासवत्यरि
 कीर्तिता पुनराचमनीयं च दत्त्वा देव्यै सहायकः सयं भूक्तुं सं
 कुंडलो गोलो रोचनागुरुं कस्तूरीकुंडलमारक्तचंदनानि प्रदाप
 येत् गंधपुष्पं तथा माल्यं रक्तपुष्पादिभूषणं सिन्दूरं कज्ज्वलं
 दद्यादलकं पद्मगुच्छं शोणापराजितापुष्पं करवीरं जवांतथा
 प्रयत्नेन प्रदातव्यं चंडिकाप्रीतिकारकं दत्ते चैव जवापुष्पे पद्मवत्
 फलं लभेत् अपरायाश्च माहात्म्यं वक्तुं न हि कदाचन ताम्बूलं च
 ततो दद्यात्कर्पूरादि सुवासितं पुनर्मात्म्यं प्रदातव्यं गंधचन्दनं

को

३६

३६

युतं दर्पणं पादुकांछत्रं चामरं व्यजनादिकं अजादिवलिदानेन
 चंडिकांतोषयेत्ततः यत्नतस्तुवलिंदयात्रहत्यादात्मनापुनः
 सहस्रैर्नपुंसैर्हत्यां सतोहिंसाविवर्जितं यदिहत्यात्ममादेनरोरवं
 नरकं व्रजेत् अगादीनिबलेदत्ताधूपदीपं निवेदयेत् गृहीत्वा
 शोणितं पात्रे स्पर्शयेद्दयोद्भवं तोयसैन्यवसंयुक्तं शार्करामधुसं
 युतं प्रदद्याच्च महादेव्यै सर्वसौभाग्यहेतवे अभ्युदयरुथिरंथीरो
 वाग्भवेन प्रदाययेत् प्राक्किबीजेन वा दद्यान्नाभेरुर्हस्यो न हि
 पुष्पांजलित्रयंदत्त्वा तर्पयेत्त्रिजदेवतां ततश्च सायकश्रेष्ठे मंत्र
 सिद्धिं समाचरेत् गृहीत्वा मातृकावरणं मूलमंत्राक्षराणि च क्र
 माद्विशृतिर्नमस्त्रिसिद्धिः रित्तीरिता आदौ मंत्रविष्णुहार्थं जपं
 कुर्यात्ततः परं जपंच त्रिविधं श्रोतं वाचिकं पांशुमानसं त्रिको
 ष्ठाक्षरं संस्मर्तेर्जपो यश्च प्रजायते तज्जपं वाचिकं विद्विजिक्तामा
 त्रमुपांशुकं मनसा मंत्रवरणं स्पष्टं चिंतनं मानसं स्मृतं वाचिकं
 प्रातर्ज्ञेयं पकोत्तरमुपांशुना तस्माच्छतगुणं श्रोतं मानसं जपमु
 त्तमं अथवा निगदश्च तथा ज्ञेयः स्पष्टवाचानिगद्यते अव्यक्त
 स्फुटवद्गर्णोऽपांशुः परिकीर्तितः मानसश्च स बोद्धव्यश्चिन्तेनांतर
 रूपवान् निगदेन तयजमं लक्षमात्रं स सायकः उपांशुस्मरणे
 नैव तत्पंभवति सर्वथा उपांशुलक्षमात्रं तयजमं सायकं केन च सा
 नसोच्चारणात् तत्पंजायते सायकस्य च प्राणायामं षडंगं च कृ
 त्वा ऋष्यादिकं चरेत् सगुरुं मूर्ध्नि संचिन्त्य हृदि देवी ततः परं

स्वयंकामकलाहपेभावयज्ञपमारभेत जपस्यादौ शिवांध्यायेद्यान
 स्यांतेषु नर्जयेत् जपध्यानसमायुक्तः शीघ्रं सिद्धाति साधकः ध्यातुं
 ताजयेन्मंत्रं गुरुकृतं कर्मतीव्रतः सर्वमंत्राः सिद्धिदाः स्युः सत्यमेव न संश
 ततः संपूजयेन्मालां तोयैरभ्युक्ष्य यत्नतः ऐं ह्रीं व्रजमालां ये ह्यमंत्रे
 राप्रपूजयेत् ओं माले माले महामाले सर्वसिद्धिस्वप्तिरणी चत
 र्वर्गस्तपिन्यस्तस्तस्मान्ने सिद्धिदा भव पूजयित्वा ततो मालां गृहीत्वा
 दक्षिणे करे हस्तमीये समानीय नतु वामेन संस्पृशेत् विनायकं च मंत्रं
 चकवचं मंत्रं शून्यतः मालां च वामहस्तेन स्पृशेत् विक्रमस्य लक्षणं संख्या
 कृता मृतिका च अक्षतं च तथैव च मथ्यमायामथ्यभागे स्थापयित्वा
 समाहितः तर्जन्या न स्पृशेन्मालां मंत्रं गृह्णायेत् राचालयेत् पार्श्वयोः
 सेतुमादाय जपकः समाचरेत् निःसेतुश्च षथातोयं तरणात्रिंश
 सर्पति मंत्रस्तथैव प्रणवो द्विजानां सेतुरीरितः शृङ्गाणां चन्द्रवित्तस्य
 मौकारं सेतुरुच्यते शृङ्गाणामादि सेतुर्वाहि सेतुर्वायथेच्छया हि सेत
 वः समाख्याताः सर्वथैव हि जातयः यथा मंत्रं तथा स्तोत्रं चकवचं च त
 थाविधं सेतुं विना भवेद्यर्थं तस्मान्ने तं समाचरेत् प्रत्येकं बीजमादा
 यमंत्रं काहर्हेन मंत्रं वित्तं सर्वबीजं जपन्त्यस्तु परबीजं तसंस्पृशेत् ओं
 अंगुष्ठेन विनायस्य निष्फलः स जपः सदा पवमुक्तविधानेन विलम्ब
 तरितं त्यजेत् मेरुं प्रदक्षिणीकृत्य प्रजपेत् साधकोत्तमः गणनाविधि
 मुल्लेख्यो जपेत्तजपं पुनः गृह्णात्तिराद सास्तेन गणायेत् सर्वथा बुधाः
 अथ वा करमालायां मातृकायां तथैव च नित्यं जपं करे कुर्यान्न तत्काम्यं

को

३७

३७

कदाचन नित्यजपेच होमेच यत्र संख्या न चोदिता तत्रेयं गणना
प्रोक्ता अष्टोत्तरसहस्रकं अष्टोत्तरशतं वापि त्रिंशदापि कदाचन
त्रिंशान्नूनं न कुर्याच्च नित्यजपेच साथकः यथा शक्तिजपं कृत्वा प्राणा
यामं विधाय च गोपयित्वा ततो मालां सप्रसूनार्घ्यवारिणा तेजोम
यं जपफलं देव्या हस्ते समर्पयेत् गुह्यातीति समर्प्य सवत्सं
दां च वादयेत् त्रिविधेन नतिं कुर्यादष्टांगकविधानकेः चिबुकेन
मुखेनाथनासया मस्तकेन च ब्रह्मरन्ध्रनकर्णाभ्यां यद्गुमेः स्पर्शनं
भवेत् अथ वा उरःशिरोऽष्टिजानुमनश्चरणवाङ्मूत्रैः अष्टांगन
मनं ज्ञेयं नित्यहोमंततः परं नित्येनैमिदं किं होमं स्थंडिले वा समाच
रेत् न कुर्यात्काम्यहोमं वै विना कुंडेन मंत्रवित् स्वदक्षिणो लिखेद
स्तप्रमाणं चतुरस्रकं अंगुलोत्सेथसंयुक्तबालकाभिः समंततः
तत्र मध्ये च षट्कोणं लिखित्वा प्रोक्ष्य पूजयेत् आथारशक्तिमभ्यर्च्य
पूर्ववच्च षट्गकं ततो वक्त्रिसमुज्जाल्य कव्यादंशं परित्यजेत् आह्वास्त्र
मनुनामं ग्रीनैर्ऋत्यां जलदग्निं आत्मनोभिमुखं कृत्वा वक्त्रिसंस्थाप
येदुधः अग्निं प्रज्वाल्य मूलेन ज्वालिनीं च प्रदर्शयेत् मणिवन्यो सस्यो
कृत्वा करोतु प्रसृतांगुली मध्यमे मिलिते कृत्वा तन्मध्ये ह्रस्वकोटि
पेत् इयं स्याज्ज्वालिनी मुद्रा परमाहोमकर्मणि अग्निं संपूजयित्वा तु
शिवशक्तिसमागमात् वक्त्रिसध्ये समावाह्यं शृङ्खलादेवी समाहितः
आवाहनादिकां मुद्रां दर्शयित्वा तत्र रक्षयेत् संपूज्य च महादेवीं ह्रस्वं
संप्रोथयेत्ततः संस्थाप्य हवनं यंच पूर्ववत्प्रोक्षणं चरेत् चतुर्धा

शोथनं कृत्वा आज्यस्यालीतसंदिशेत् पूर्ववन्मंडलं कृत्वा पूजये
 त्पूर्ववर्त्मना अत्र पात्रं विनिक्षिप्य हव्यं तत्र निधापयेत् दशथामू
 लमंत्रेण अभिमंत्र्य हुनेततः प्रणवं भूस्ततः स्वाहा इदमग्निं चडे
 युतां तारं भुवो वक्रिजाया इदं च वायवे पदं ॐ स्वः स्वाहा इदं प्रो
 च्य प्रजापिपतयेततः इत्याहुतिं त्रयं दत्त्वा महाव्याहूतिं संज्ञकं
 हव्ये वक्रौ तथा देव्याः आत्मन्येकं विभावयेत् षडंगमनुनाषदू
 माहुतिं जुहुयात्ततः मूलांते स्वीयदेवानां नामडे युतमुदरेत्
 ततः स्वाहा समुच्चार्य अष्टोत्तरसहस्रकं हविषा च हुनेद्दीरस्ति
 लेन पललेन वा अष्टोत्तरशतं वा पितदं हं वापि साधकः अथ वा
 षादशं कुर्यान्नित्यहोमेष्टयं विधिः मांसेन मधुना चाज्यैर्मत्स्यैः पु
 ष्यैस्तिलैस्तथा यवैधान्यैश्च सुद्राभिः कुलपुष्पैस्तथा फलेः अ
 पामार्गैर्विल्वपत्रैर्भृंगराजैः सुशोभनैः करवीरैर्जवापुष्पैरपराद्रोण
 किंशुकैः यमैश्च कुसुदैः कुन्दैर्नीलरक्तोत्पलैस्तथा सौगंधिकैश्च बंधू
 कैः केशरैश्च मयकैस्तथा जातीभिर्मालतीभिश्च मालिकाभिः रुद्र
 मयकैः मनोरमैः प्रसूनैश्च फलेः पत्रैर्यथाविधि अनेन विधिना मं
 त्रीदेव्याहोमं समाप्य च पंच प्राणाहुतीं मूलेः षडंगानां षडहुतीः
 शुरुहृन्दं वणिमहृन्दं समावाह्य हुनेततः क्रमादेकाहुतिं हुत्वा प्रत्येके
 न ससाधकः आहुतिं त्रितयं हुत्वा पुन्येकेन ससाधुनर्देव्यै प्रयत्नतः
 पुनराचमनीयं तदन्वा विन्दौ समानयेत् संहारमुद्रया देवीं गेह
 मयेततः परं वक्रिजायां तमंत्रेण आहुतिं त्रितयं हुनेत् विसृज्या

को

३८

38

त्रिं च देवीं च शोखं च वा दयेत् तर्पयित्वा ततो देवीं च क्रम्योप
 रमेष्टरी देव्यां तस्यां मूर्द्ध्नि कृत्वा शेषं कर्म समाचरेत् ततश्च को
 लिकैः सार्द्धं पानं कुर्यात्कुलामृतं पंचतन्त्रं महादेव्यै दत्त्वा न स्वीक
 रोति यः नैवेद्यादितथा सोऽपि देवीनां प्राप भागं भवेत् रोगी दुः
 खी दारिद्र्यभूतानरकमाप्नुयात् यकाकीनाचरेत्पानं कौलिकैः
 मायया सह पानं च त्रिविधं प्रोक्तं दिव्यवीर्यपञ्चक्रमात् दिव्यदेव्य
 यतः पानं वीर्यमेकांतवासिनं संस्कारादिरहितं यन्नत्पानं पाषाणं स्मृ
 तं इति श्रीज्ञानानन्दपरमहंसविरचिते कौलावलीनिर्णये सप्त
 क्रमे तस्य प्रवक्ष्यामि चतुर्वर्गप्रदायकं अन्नमध्ये त्वष्टयं यमं नि
 र्माय तत्र वै कारणैः पूर्णपात्रं तसंस्थाप्य तत्र सायकः षड्दी
 र्घमायया चैव षडंगत्या समाचरेत् ततोऽध्यायेत् अन्नस्य पूर्णपरमा
 नन्ददायिनी आदाय दक्षिणकवेरा सुवर्णद्वीडगुणान् पूर्णमि
 तरेण च रत्नपात्रं भित्ता नदाननिरतानवस्त्रे मवरणी मन्त्रां भजे स
 कलभूषणमालशोभां एवं ध्यात्वा महादेवी तत्रावाह्य सुसाय
 कः तत्र मुद्रां प्रदक्ष्याथ इदमन्नामृतं वदेत् पूरय हं हमुच्चार्य न
 मः स्वाहा ततः परं तत्र संसृजयेद्भक्त्या अन्नपूर्णं यजेत्ततः तां च
 भुवनेशानीं श्रीबीजं कामबीजकं हृदंते भगवत्यस्ते मादेष्टरी
 पदं लिखेत् अन्नपूर्णं अग्निजाया तत्र पूर्णमनुत्तमं यथाशक्ति
 जपं कृत्वा स्तुत्वा देवीं समाहितः अर्चयित्वा तद्देवेशी कौलिकानां
 च यंति ये पापिष्ठास्ते चंडिकायाः प्रसादभाजनं नहि नैवेद्यं

रत्नोत्पलसंदर्शनात्स्वीकृतं मया साधुभक्तश्चजिकाया
 मश्रातिकमलेक्षणा वसंतितस्यजिकायांशिवशास्त्रादिदे
 वताः तस्मात्कोलिकवक्त्रेषुहोतव्यंसाधुकोत्रमेः चडिकायाः
 प्रियाकांदीदेवीभक्तान्यजेत्सदा ॥ कोलानांलक्षणां वसे
 यथातंत्रानुसारतः निवृत्तिदुःखसंतुष्टविद्यागमविमत्सराः
 कुलज्ञानरताः शोभाःशिवभक्तादृष्टवताः कीर्त्यमानेकुलेये
 षांरोमांचगङ्गदस्वराः श्रानन्दाश्रयताथीराःकथिताःकोलिके
 श्वराः सर्वधर्माधिकोलोकेकुलधर्मः प्रिवोदितः इतियेनि
 श्चितधियः प्रोक्तास्तेकोलिकोत्रसाः योभवेत्कुलतत्त्वतः कुल
 शास्त्रविशारदः कुलार्चनरताः पुंसःकोलिकास्तेयिकाःसदा
 कुलभक्तान्कुलाचाराङ्कुलज्ञानाङ्कुलव्रतां प्रीतोभवतिये
 दृष्टाकोलिकःसशिवप्रियः पंचतत्त्वस्वीकरणान्मूलमंत्रार्थ
 तत्त्ववित् देवतारुद्रभक्तश्चेत्कोलिकः स्वातदीदया डर्लभं
 सर्वलोकेषुकोलिकामोचलक्षणां यः प्राप्तिंस्वयमारुह्य
 कुलभिज्ञानत्रयैवच अभ्यर्च्यदेवताबुद्ध्यागंधपुष्पादतादि
 भिः सादिभिः पंचमुद्राभिः यद्गङ्गापरितोषयेत् तेषुदत्तेषु
 सन्तुष्टाःशिवाद्याःसर्वदेवताः कुलज्ञानीवसेद्यत्रसदेशाःपु
 श्यभाजनः दर्शनादर्चनात्तस्यविसमकुलमुद्धरेत् कुलज्ञा
 निनमालोक्यस्वगृहेन्यगृहेस्थिते समायांतिसदातत्रयोगि
 न्योगोगिभिःसह प्रविश्यकुलयोगीशोभुजन्तेपितृदेवताः

को

३१

३९

यत्कृतं कुलनिष्ठानां तदेवानां कृतं भवेत् देवाः कुलप्रियाः स
र्वतस्मात्कौलिकमर्चयेत् ब्रह्मेन्द्राद्युत्तरादिदेवतासु नि
त्तसाः कुलधर्मपरास्ते मानुषेषु च काकया न तृष्ठाचंडि
का न्यत्र तथातः स्यात्सृजिता कोलिकेन्द्रे चिते सम्यग्यथा त
ष्टाचंडिका यत्फलं कोलिकेन्द्रेणां पूजनात् भवति सृष्टीः
तत्फलं नापुयातीर्थे तयोत्र तस्यैवेः सदा पूजनाजपनादो
मात्सृकृतं विविधस्तथा कौलिकस्य भवेद्दार्ढ्यं कौलिकं यो व
मानयेत् समशानं तद्गुरुं विद्विषापि सुः सपचायमः कुलनि
ष्टं परित्यज्य यच्चान्यस्मै प्रदीयते तदानं निष्फलं विद्यादातापि
नरकं व्रजेत् पापाचारसमायुक्तं सर्वलोकवह्निष्कृतं ज्ञायते
हि कुलद्रव्यं कुलयोगीश्वरार्पितं कोलिकेन्द्रः सकृद्भुङ्क्ते पुण्यं
कोटिशरां भवेत् किं पुनर्बहुभिभुक्ते सत्पुण्यं नैव गम्यते
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन सर्वावस्थासु सर्वदा कुलधर्मपरो भूत्वा
कुलज्ञानिनमर्चयेत् नन्दति पितरः सर्वगायंति च पितामहाः
प्रपितामहास्तदप्यंति कोलिकेन्द्रमागते यत्तकोटिफलं
तस्य वाजपेयशतानि च ददाति कोलिकेभ्यश्च विनुमात्राणि
संगमात् पृथिवीहेमपूर्याच कल्पकोटिप्रदानतः तत्पद
स्पर्शनाद्यानात् कोलिकेयागमन्दिरे कोलिकेषु प्रसन्नेषु प्र
सन्नाचंडिका भवेत् संस्मृतः कीर्तितो दृष्टो वन्दितो भावितो
पिवा पुनाति कुलधर्मिषु शृङ्गालोपियदृष्ट्या सर्वलोका

पिभूर्लोवाडन्नमोवाथमोपिवा सर्वथैवशिवः सोपितस्माद्यत्ने
 समाचरेत् सयन्तः खल्लोकेषु पुरुषः दीरागकल्मषः यत्समी
 पंसमायांति कुलचार्याश्चसाथकाः अथकौलान्समानीयशक्ती
 शैवविशेषतः स्वशक्तिर्वीरशक्तिश्चादीदितो गदहिणीमथ
 पापयित्वापिवेद्व्यमितिशास्त्रस्यनिरागः अनिवेयतयः
 शक्तौकुलद्रव्यनिषेवते पूजाचविफलातस्यदेवतानप्रसीद
 ति विनायंवेणयापूजाविनामांसेनतर्पणं विनाशक्त्यातय
 त्पानंतत्सर्वनिष्फलंभवेत् प्राहुतोयोनिवर्तेतअनाहुतोपि
 योविशेत् चक्रमथेसपापीस्यात्सर्वथर्मवहिष्कृतः तिरश्चां
 योनिमालम्यनरकान्तिपयते पूजाम्यानेप्रयत्नेनशास
 नानिप्रदापयेत् ततःकौलाःस्त्रियःसर्वाःप्रताप्यपाणिपाद
 कं प्रणाम्यप्रविशेच्चक्रंमुद्राभिःपंचसंज्ञकैः स्त्रीणामन्यन
 संस्थानंभुंसामन्यतमंसहत् अथवामिथुनंकृत्वाक्रमात्समुप
 वेशयेत् पंक्ताकारेणवासम्यक्क्रकाकारेणवाथवा चक्र
 मथ्येतपूजात्माजातिभेदंकरोतियः तंभक्षयंतियोगिन्य
 संश्रयेचंद्रिकासदा जातिभेदोनचक्रोस्मिन्सर्वेशिवसमाः
 स्मृताः प्रहृत्तेभेरवीचक्रेसर्ववर्णादिजातयः निहृत्तेभेरवीच
 क्रेसर्ववर्णाः पृथक्पृथक् अथवा रहस्यमार्गेनिरतायेयेव
 र्णाभवंतिहि तेतेविश्राःसर्वथैवसत्यंसत्यंसंश्रयः स्वर्गादि
 पुण्यलोकेषु देवादमोयथानदि तथैवचक्रमथ्येतदेवाःस
 र्वेत्तमानवाः देवेषिस्थितमेवंहिसर्वंजस्मेतिचाब्रवीत् ब्रह्म

को

४.

नात्र किमुक्तेन चक्रमध्ये तु साधकाः पुरुषाः शिवरूपाश्च देवी
 रूपाः स्त्रियः सदा शिवशक्तिधिया सर्वाश्चक्रमध्ये समन्वयेत्
 संस्कारं पेषुक्रमतो ललाटे गंधचन्दनं शक्तीनां साधकानां च
 तिलकं च महादत्तं कृत्वा वलेपनं सात्त्विकं प्रदद्यात्साधकोत्तमः
 नमस्कृतं नदिसूक्ष्मं पात्रं कृत्वा मनोरमं नयनाग्निवानसां व्या
 तैः कर्ष्यत साधको न च हेतुपात्रं प्रकर्तव्यं इत्युक्तं कुलसाधने
 इत्यप्यधिकपात्रं न कर्तव्यं तसाधकैः कराभ्यां पात्रमुद्धृत्य हि
 तीर्थं च यथा क्रमात् ततः श्रीगुरुपादाय सात्वात्पराशिवाय च
 समां संदेवता बुद्ध्या समर्पयेद्यथा क्रमात् कुलाम्बरसंस्पर्शं
 गुरवे तदनंतरं योषिद्वारं वषोषं तवीरेभ्यश्च ततः परं कुल
 जायकुलीनाय कुलभक्ताय दापयेत् गुरुभ्यो गुरुपात्रं च शा
 शाक्तभ्यः शक्तिपात्रं वीरेभ्यो वीरपात्रं च भोगपात्रं संयंपिबे
 त सात्वाद्यदि गुरुर्न स्यात् तदा तोये विसर्जयेत् सुधाबुद्ध्या
 ततः सर्वे गृहीत्वा पात्रमुत्तमं ध्यानं कुर्यात्सुधादेव्याः यथाशा
 सप्रमाणतः समुद्रे मथ्यमाने तद्दीर्घे दोसागरोत्तमे तत्रोत्पन्नो
 सुधादेवीकृत्यकारूपधारिणी गोमूत्रसदृशकारो फेणाम्
 तसमुद्भवां अष्टादशभुजैर्युक्तां नीरजायतलोचनां आनन्दशि
 खरेजातप्रानन्दश्चमहेस्वरः तस्यायोगाद्भवेद्भस्माविस्मयशि
 वपवच तस्मादिमां सरादेवीं हरेर्दंतां भजाय हं पवंध्याताम्
 लमंत्रं सप्तवारं जपेत्ततः तस्योपरिततो वीरः पंचमुद्रां प्रदर्शयेत्
 धेनुयोनिततः पश्चाद्दर्शयेच्च पुनः पुनः तालत्रयं छोटिकाभिः

कुर्वीतदित्यवयनं पूर्ववत्तर्पणं मूर्द्धिग्रानन्दभैरवं तथा ग्रानन्द
 भैरवीं देवीं गुरुपंक्तिं प्रयत्नतः इष्टदेवं शिम्वृन्दं गणेशं क्षेत्रपालकं
 वटुकं भैरवं चैव योगिनीं डाकिनीं तथा महाभूतानि त्रिदशं श्वतर्पयेच्च
 यथाकृमात् अथ ह्यभैरवं देवं मकृत्वा गुरुतर्पणं पञ्चपानविधौ
 पितावीरोपिनरकं त्रजेत् गुरुपंक्तिं स तर्पणं शिम्वृन्दं तथैव च
 यः पिवेत् कोलिकोद्व्यं तस्य पानं तु पाशवं कोलज्ञानं विना यो पित
 द्रव्यं भोक्तुमिच्छति स महापातकी भूयात् सर्वकर्मवद्भिः कृतः सेवेत म
 यमांसां निवृत्त्या चरेत् पातकी भवेत् मंत्रार्थं सरणार्थं तु मनसः
 स्थिरहेतवे भेदशायविनिर्मुक्तो मय पानं समाचरेत् सेवेत यः स
 त्वार्थं मया दीनं स पातकी प्राशयेद् देवतां प्रीत्यै तत्तमांसां नि साधकः
 पंचमुद्रां नि सेवेत अन्यथा पातकी भवेत् यागफलं विना न्यत्र ह्य
 र्णं जायते सदा यः प्राशविधिमुत्सृज्य वर्तते कामचारतः न स सिद्धि
 मवाप्नोति परत्र नरकं गतिं सेच्छ्या वर्तमानो यो दीक्षासंस्कारवर्जि
 तः न तस्य सृष्टिः कापितपसः सृष्ट्यादिभिः पूरणीभिश्चैकमुक्ता
 नां पानमन्यतमिष्यते पूरणीभिश्चैकहीनानां पानमन्यत इति गतिः अ
 कृत्वा कोलिकाचारमथ ह्यगुरुपाङ्कजं ये स्मिन् चक्रे प्रवर्तन्ते तेषां
 हिंसेति भैरवाः अदीक्षितैरनाचारैश्चुद्रामंत्रविवर्जितैः जपपूजाविना
 नैव न कुर्याद्द्रव्यभक्षणं भक्षणान्नरकं याति निष्कृतिर्नैव जायते
 मंत्रसंस्कारमुद्वात्मा अलिपानं समाचरेत् जायते देवताभावो भवव
 त्त्वं विमोचयेत् विचारयेत् ततो वीरः स तर्केण विशेषतः सिद्धात्रं भं

को

५१

तेविषाश्रुर्गंशमूकसंभवे काजिकंकासमर्दच तथैवचशिवाद्यु
ते पतेषुयदिदोषोस्मितदासर्वदोषभाक सरोपीत्वाहिजोमोहा
दप्रिवर्गसुरापिवेत इतिमंत्रादिशास्त्रेषुनिषेधःपरिनिश्चितः
मोहादज्ञानतःपीत्वाश्रायश्चित्तंविधीयते यत्पानेदृषणांप्रोक्तंश्राय
श्चित्तंतदैवरि देवान्पितृन्समभ्यर्च्यवेदशास्त्रोक्तवर्त्मना ज्ञानतो
भैरवीचक्रेज्ञानिनोनैवदृषणां गुरुंस्मरन्पितृन्मघंत्वादन्मांसंनदोष
भाक नमांसभक्षणोदोषोनमघेनचमैषुने यथाकृतपुविप्राणां
सोमपानंविधीयते मघपानंतथाकार्येसमयेभोगमोहाद
फलार्थिनामहंभावरतांभूषणामेवहि निरहंकारिणांचैवननिषे
थोनवाविधिः पानेभ्रांतिर्भवेद्यस्यचृणास्याद्रक्तेतसोः शुद्धेवा
शुद्धताभ्रांतिराशंकाचैवमैषुने नश्रष्टःपूजयेच्चरंटीदेवीमंत्रक
थंजयेत् रोगीडःस्त्रीभवेत्सोपिगौरवेनरक्तैज्जयेत् तस्मादहै
तभावेनसाथकःपंचसंभजेत् पात्रंब्रह्मासुराविषाडरसादोरुद्र
यवच आनन्दःशोखरःप्रोक्तः आनन्दस्तुसदाशिवः मघस्तुभैर
वोदेवोमदःशक्तिःसमीरिता ग्रहोभक्तंचमघंदिमोहायेत्रिदशान
पि सुराशक्तिःशिवोमांसंतद्भोक्ताभैरवःस्वयं तयोरैकांसमु
तपत्रे आनन्दोमोहाउच्यते आनन्दो ब्रह्मणोरूपंतच्चद्रव्येप्रती
ष्ठितं तस्याभिभंजनंमघंयोगिभिस्तेनपीयते एवंविचिंत्यमति
मात्रत्वशोधनमाचरेत् पूर्ववद्विधिनावीरःपात्रस्यचदनंचरे
त् श्रीमद्भैरवशोखरप्रविलसच्चन्द्रामृतासावितं क्षेत्रार्थी

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

कौ

४२

42

येत्यानात्रऊर्यात्पात्रशंकरं सशङ्गेनोदरेत्पात्रं तथैव च न पूरयेत्
 पात्रं न पात्रमानयेदथः साधारं नोदरेत्पात्रमनाथारेन निःसिपेत्
 रिक्तपात्रं न कुर्वीत न पात्रं भ्रामयेत्सदा न पात्रं लंघयेद्दीमानुक्ति
 प्यन च पातयेत् समीनं च पुनः पात्रं प्रदध्याच्च यथाक्रमम् व
 न्दयेच्च पुनः पात्रं मं मं मं स्मरेदुथः हे मं मीनरसावहं दयितया
 दंतं च पेयादिभिः किंचिच्च चत्तरक्तपंकजदृशा तस्ये समावेदितं
 वामे स्नाडुविशुद्धिशुद्धिकरणं पारो निधायात्मके वन्दे पात्रम
 हं द्वितीयमधुना नैकसम्बर्द्धनं ३ पूर्ववत्तर्पणं कृत्वा तृतीयं
 च समाचरेत् मुद्रया सहितं कृत्वा वन्दयेत्पात्रमुत्तमं सर्वाश्रायक
 ताकलापकलितं कोतहलघोतकं चन्द्रोपेन्द्रमहेन्द्रशंभुवत्
 राब्रह्मादिभिः सेवितं ध्यातं देवगणैः परं मुनिगणैः मोक्षा
 र्थिभिः सर्वदा वन्दे पात्रमहं तृतीयमधुना स्वात्मावबोधयत्तमः
 पूर्ववत्तर्पयित्वा तृतीयं वन्दयेत्ततः मयं मीनरसावहं हरिहर
 ब्रह्मादिभिः पूरितं मुद्रामैश्वर्यधर्मकर्मनिरतं तारास्रतिक्ताश्रयं
 आचार्याष्टकसिन्धुभैरवकलामांसेन संप्रोथितं पायात्मचम
 कारतत्त्वसहितं पात्रं चतुर्थं नमः ४ इति चतुर्थपात्रवन्दनम्
 पूर्ववत्तर्पयित्वा तृतीयं वन्दयेत्ततः आथारेभुजगाधिराजवल
 ये पात्रमहं मंडलं मयं सप्तसमुद्रवापिशितं चाष्टौ च दिग्दक्षिणः
 सोमभैरवमर्चयन् प्रतिदिनं तारागणैरक्षितं रादित्यप्रभुर्वैः सुरा
 सुरगणैराज्ञाकरैः किंकरैः ५ इति श्रीपंचमपात्रवन्दनम् ॥

३

अथ षष्ठपात्रवन्दनं यथा ॐ रुद्रं चामरमद्रपीठपरमानन्दोदितं दीप
 नम् वामोरज्यमनोरमांशुभकरं सायुज्यसाम्राज्यकम् नानाया
 थिभवाद्यकृपहरणं जन्मांतरनाशनम् श्रीमत्सन्दरितर्पणं हरि
 रसं पात्रं वषट्मभजे इत्यन्यत्सर्वपूर्ववत् अथ सप्तमपात्रवन्दनम्
 यथा ॥ ॐ जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिकार्यपरतश्चेतन्यसाक्षिप्रदम् वि
 नुभास्करवह्निवन्द्यनुषो ज्योतिः कलावर्षितम् इन्द्राणि गल
 मध्यमात्रिवलयायुक्ताउलीमध्यगम् पात्रं सप्तमहरणेन य
 रमानन्दाधिकपात्रमाम् इत्यन्यत्सर्वपूर्ववत् अथाष्टमपात्र
 वन्दनम् ॥ ॐ मूढाज्ञानकंदकाननकटोरग्निस्रूपाय राम
 ज्ञानव्यस्तसमस्तसंशयधिया पूर्णसुधाधारया भोगं मोक्ष
 करं सभावशकरं मूर्ध्नि ज्वलन्ती पराम् देवी वत्सलसिं सत्तपन्न
 उदितं पात्रं भजे चाष्टमम् इत्यन्यत्सर्वपूर्ववत् अथ नवमपा
 त्रवन्दनम् यथा ॐ मये ब्रह्ममयं समस्तजगतो सारं मदस्ता
 त्ततम् उर्जये भवभोगं चलधिद्याष्टलाकृतिर्ध्यायताम्
 अस्माकंद्वरूपतां करुणया प्राप्तं तदेतद्भुतम् तत्पात्रं नवमं
 पिवेच्च नियतं भुक्तिं वमुक्तिप्रदम् इत्यन्यत्सर्वपूर्ववत् अथ द
 शमपात्रवन्दनं यथा ॐ वामे चन्द्रमुखी मुखे च मधुरं पात्रं करं
 मोरुहे मूर्ध्नि श्रीगुरुचिन्तनं भगवती ध्यानास्पदं मानसे जिह्वा
 यां जपसाधनं परिणतं कोलकृमाभ्यासनम् तत्पात्रं दशमं पिवे
 च परमं भुक्तिं वमुक्तिप्रदम् इत्यन्यत्सर्वपूर्ववत् अथ एकादशपा

८
कौ
४३

५३

उवन्दनम् यथा ओं वामा वामकरे स्वधां च अधरे मंत्रं न पश्मानसे
वीणावेणरवावयंत्रविधिवद्वायन्ति पंचो रसः क्रीडाकेलिकल
हलेन कमलालावणलीलारसः पात्रोत्तामविलासपूर्णसमये
पात्रंचपकादशम् रसमत्सर्वपूर्ववत् सर्वपात्रे स्वाकृष्टः तत्रतः
यावन्नचलते दृष्टिर्वावन्नचलते मनः तावत्मानं प्रकुर्वीत पशुणा
उमतः परम् तेन यावदृष्ट्यादिकं न चलते तावत्परिमाणं पात
स्येति तत्रैवाह समयातन्नादौ मन्त्रार्थस्फुरणार्थाय ब्रह्मज्ञान
स्थिराय च अलिपानं प्रकर्तुं लोलुपो न रंकं व्रजेत् यस्य पंच
मे पंचमं कुर्यादद्यावदेकादशावधि तत्रतः धुमितरेऽथ वाश
कौदयात् पूर्णाकृतिं बुधः तेन पञ्चमारभेदनेन मंत्रेण ओं य
र्माथर्महविदीप्ते आत्माग्रेसरमनसा श्रुत्वा सुमुक्तावर्त्मना नित्यम
दृष्टिं जुहोम्यहम् स्वाहेति मूलमंत्रेण मंत्रमेतमुदीरयन् पंचमे
पंचमं कुर्यादन्ते पूर्णाकृतिं वरेत् अन्ते एकादशपात्रे तदश
कौनवमे सप्तमे पंचमेवेत प्रागेवोक्तं पूर्णाकृतिमन्त्रं ओं प्र
काशाकाशहस्ताभ्यामवलंब्यो मनीश्रुत्वा यर्माथर्मकलास्त्रे
हं पूर्णमग्रे जुहोम्यहम् स्वाहेति मूलमंत्रं ज्ञाते प्रोच्यतस्ते समुत्सृजेत्
ततः सखकस्योक्तस्तवयादानन्तरम् ओं नश्यन्तप्रेतकूष्माण्डान-
श्यन्त रूषका नराः साधकानां शिवाः सन्त आम्नाय परिपालिता
जयन्ति मातराः सर्वा जयन्ति योगिनी गणाः जयन्ति सिद्धशक्ति-
मो जयन्ति गुरवः सदा जयन्ति साधकाः सर्वे विष्णुदाः साधकाश्च

ये समयाचारसम्पन्ना जयन्ति पूजका नराः नन्दन्तश्चणिमासिद्धा
नन्दन्तुलपालकाः नन्दन्तश्चणिमासिद्धानन्दन्तुलपालकाः
इन्द्राद्यो देवताः सर्वे तृणतवास्तु देवताः चन्द्रसूर्यादयो देवास्तु
अन्तममभक्तिः नक्षत्राणि ग्रहायोगाः करणाराशयश्च ये स
र्वे ते सविनो यान्तु सर्पान् यस्तु पक्षिणः पशवस्तु रवश्चैव पर्वताः
कन्दरागुहाः श्वयोत्रास्त्राणाः सर्वे शान्तिं कुर्वन्तु मे सदा शुभा
मेव दिताः सन्तु मित्रास्त्रिष्टन्तु पूजकाः ये ये पापयथियास्तु रूषाण
रतामन्त्रिन्काः पूजने वेदाचारविमर्दनहृदयाभ्रष्टाश्च ये साध
काः दृष्ट्वा चक्रमपूर्णमन्दरुदयाये कौलिका रूषकास्ते ते यस्तु
विनाशमत्र समये श्रीभैरवस्मात्तया साधकानां चेष्टेष्टारः सदैव
स्माद्यरूषकाः सुकिनीनां मुखे यान्तु तस्मात्तु पिशितैः स्तुताः
शत्रुवो नाशमायान्तु मम निन्दाकरश्च ये हेष्टारः साधकानां च
तेन शण्णन्तु शिवाज्ञया ओं इति शान्तिस्तोत्रपाठानन्तरं श्रीकृता
र्चकानामानन्दस्तोत्रपाठस्यावश्यकत्वात्तदपि लिख्यते यथा
रत्नमालायाम् ओं नमो मन्दं मङ्गलयोगमुद्रां सौन्दर्यलक्ष्मीं
भुवि वैजयन्तीम् श्रीसन्दरीमिन्दुकलावतं सां सानन्दमान
न्दमङ्गीस्मरामि श्रीसन्दरीपूजनतमराणां हालाभिराहूर्णित
लोचनानाम् अस्माकमानन्दितमानसानां मादेश्वराणां दिव
साः प्रयातु नियायथा रं वदने सधानां श्रीचक्रमभ्यर्चकृतक
मेण आस्तायमद्यपि शितं मृगादीमां लिङ्गमोक्षसथियः प्रया

२
कौ

४४

५५

ननु दिनेदिनेतीर्थचटोः सप्तर्षीदिनेदिनेतर्षणमस्तुदेव्याः दिनेदि
नेसंचटतां द्वितीयदिनेदिनेपञ्चममंगलोः सप्त आसादयन्तपिशि
तस्यावांउमाकण्ठपूर्णमदिरापिवन्ति वामेक्षणासरूपमादधाना
भुक्तिं च मुक्तिं च नराः प्रयान्ति नास्वादलाभः पिशितस्य यस्मिन् प्रव
र्तते हेतुकथानयस्मिन् नयत्रसङ्गे मृगलोचनायास्तुस्तदिने उ
दितमेवमसे प्रवर्तकानां सदसाग्रलक्ष्मीः प्रयोक्तृगेहेषु पदक्रमे
ण श्रीसुन्दरीसाधकविन्दकानामायुः सद्यंगच्छति तत्ततो न स्था
गेषु रुष्टं सृष्टेष्टलक्ष्मीर्वदः शरीरे भवनं श्रमशानम् श्रीसुन्दरी
साधकविन्दकानां आयुश्च चित्तं चलयं प्रयाति हलापिवन्तीदिति
मन्दिरेषु सपत्रिशायागणिकाष्टदेषु दृष्टेष्टभोजनमेव कुर्वन्
वंश्रम्यते साधकचक्रवर्ती अनन्तरं कालवशेन योऽहं सोऽहं म
विष्णामिनमे विष्ठादः श्रीसुन्दरीं तां सततं स्मरामि दिनततद्वैरवा
सोऽहमेव विकल्पवाटी तटसन्निर्घर्षे प्रवर्तमानाः पशवो चराकाः
प्रविश्यमानाश्च यथैवादेयजल्पयानि नृति कोलमार्गम् उन्मूल
नं पात्रविनिन्दकानां उन्मीलनं चित्तकृत् हलानाम् आकर्षणं
करुहेक्षणानां मैरेयपात्रं सद्यमाचरामि वाराणसीजरू सताप्र
पागे केदारतीर्थानि महाप्रयासः तेनैव पुण्येन जगत्सनात् श्री
सुन्दरी चित्ततथैव तथ्यम् आयातयातेन भवाभिलाषो जातो महा
नेव मम प्रवासः मोक्षाय नाथस्पदप्रसादादङ्गीकृतः संप्रति कोल
मार्गः नाथं भजेऽहं न तथा तमीडे नांयस्मरे नो पुनराश्रयामि अद्यापि

नाहं पुरमाथ भावं श्रीसन्दरीचेतसि विस्मयमि विलिख्यसिन्दरम
यं सराभिः श्रीचक्रमितं निशितर्पयन्तः श्रीसन्दरीचेतसि चिन्त
यन्तः कृपावलोकैर्वशयन्ति लोकान् यथास्ति भोगो न च तत्र भो
द्योयथास्ति मोक्षो न च तत्र भोगः श्रीसन्दरीतर्पणतमराणां भो
गस्य मोक्षश्च करस्य एव वामे रामारमणकृष्णलादक्षिणे वालि
पात्रं अग्रे मल्लं मरिचं सहितं शूकरस्योष्ठं मांसम् स्कन्धे वीणा
ललितसुभगासक्त्या सदुत्तुङ्गं कौलोत्थमः परमगहनो यो
गिनामप्यगम्यः वामे चन्द्रमुखे मुखे च मधुरं पात्रं करं भोरुद्धे
मूर्ध्नि श्रीगुरुचिन्तनं भगवती ध्यानास्पदं मानसे जिह्वायां न
पसायनं प्रयतिभिः कोलकमाभ्यासतम् मज्जामो नियतं पिबन्ति
सततं भक्तिं च मुक्तिं नराः करे पात्रं मुखे स्तोत्रं आनन्दं हृदये वज्रे
मूर्ध्नि श्रीगुरुचिन्ता च चिन्तनं किमतः परम् एकेन शुकचने के
न चटं पिबामि वां पीबिष्यामि सहस्रालवणादकेन आसादया
मि यदि रोहितमुत्तुङ्गं गंगा पिबामि यमुनां सहसा गङ्गां च
ये देव्याः क्रमदूषकाः समयिना मुद्वेजकाः सदुरोद्वेष्टाः क्रुल
योगिनी गणमनस्तापाः क्रुलद्वेषिणः वीरद्वयविनिन्दकाः क्रु
लवधूर्वैरासिकाः सृजने शोहाचारधियः पतन्त नियतं ययोगि
नीनां मुखे प्रतिपिषितपुरंदरीभोगसजारतोः हं वक्रविथक्रुल
मार्गारंभसंभावितोः हं पञ्चजनविमुखोः हं सन्दरीमाश्रितोः
हं गुरुवरणारतोः हं भैरवोः हं शिवोः हं करमालामुखे हाता

वामेवातासकोमला हृदयेविष्णवावालाश्रमशालागृहेगृहे श्रु
 लकुलमयनीचक्रमध्येस्फुरन्ती मधुरमधुपिवनीसायकान्तो
 मयनी उरितमपहरन्तीकाण्डकान्तर्वयनी जयतिजयवदनी
 सन्दरीकीडयनी कटाविड्वैरवीचकेलभेचिन्तारसंयदि तदाम
 घादिकंपीतासमेरुष्टगमाहरेत् श्यामदस्तोत्रं समाप्तम् ॥
 चक्रमध्येचरेभग्रेपात्रेचयतिते तथा द्वीपेनिर्वाणमापन्ने पुन
 श्रुं समाचरेत् पाययित्वा यथाभोग्यपाताचसायकोत्तमः पु
 नः संतर्पयेद्देवीं परिवारसमन्विताम् पुनर्मील्यदिकंदत्वा गन्ध
 चन्दनमिश्रितम् यूपदीपंततः पश्चादर्पणं चामरंतथा नैवेद्यं
 शालवचांटाचवादेयेत्तुमनोहरम् यथाशक्तिस्तवं कृत्वा प्रद
 क्षिणीकृतसायकः संपुष्पांश्चामर्तनीत्वा आत्मानं च समर्पयेत्
 इतः पूर्वततः प्राणबुद्धिदेहंततो वदेत् यमीधिकारतो जाग्रत्स्व
 मसुषुप्त्यवस्थासु च कर्मणामनसा वाचा हस्ताभ्यां च ततः पश्चा
 उदरे च शिखा च यत्कृतं यत्कृतं ततः यत्कृतं प्रोच्य तत्सर्वं मांसदी
 पं च संलित्वैत सकलं श्रीमदिष्टान्ते देवता च पदेततः समर्पणं त
 तः पश्चादेतेनैव समर्पयेत् देवी पदेततो दत्वा हस्तं ति वसेततः
 पुनराचमनीयं च दद्यादेवै पुनः पुनः समस्ता वरणं देव्यां गेही
 नं विभाष्य च श्रृं पात्रंततः पश्चात्तोत्पसायकोत्तमः देव्युपरिवि
 धाभ्यामनिवेदयेततः परम् तेजोमंथीमहादेवीं संहारमुद्रया ह
 दि नासापद्यान्समानीय निर्मील्य वासिनीं यजेत् निर्मील्य कृत

मेर्वीरः प्रणम्य गुरुपादकाम भक्तिभावेततः पश्चात्प्राणायामम्
 उद्भूको कृत्वा सोऽद्विभाषायाः सायकः स्थिरमानसः ब्रह्मरथेण
 रोः स्थानेयं तले पंचधारयेत् नास्तिकेभ्यो न पशुभ्यो न मूर्खिभ्यो
 न वाहिजे कृत्वा नायचदानममथवाजलमध्यतः नैवेद्यं चण्डि
 कादेवावांद्धन्ति विवृथाः सदा तस्मादेयं सदा प्रष्टव्यं ब्राह्मणो विस्म
 वेपि च मसंशुक्ताय सूर्याय गणेशाय यमाय च अग्रे ये वरुणा
 यापि वायवे यनदाय च इन्द्रायाय महादेवि सायकाय प्रकल्पये
 त् अथ वातरुमूले च गर्ते वा शुचिदेशके पत्ततः सायकश्रेष्ठो
 निर्माद्यानि समर्पयेत् शक्तिभ्यः सायकेभ्यश्च दत्तानि र्मात्य च
 न्नम मात्स्यगन्धततो दत्त्वा आत्मदेहं ततोऽर्चयेत् अथ वा कार
 येत्मानमधुना वीरसायकः श्रीपात्रगृह्णां कृत्वा आदौ चक्रं क
 रोति यः पशुपानं भवेत्तस्य प्रायश्चित्तीस सायकः अर्च्यं भूतं ततो
 वीरः सामयिकेभ्यो निवेद्य च ततश्च सायकश्रेष्ठः शेषमात्मनियो
 जयेत् प्रवेष्टे हर्षणां च प्रगृह्य सायकोत्तमः देहं मंत्रमयं विधा
 य पुरतः कृत्वा गुरो वन्दनं श्रीपात्रं कृत्वा विद्यया विलसितं संशो
 ध्य विद्यामृतम् विद्यापीठं च तद्व्यं शिवशिवो सन्तर्प्य सिद्धिं क
 मात् आस्ताद्यापि पिबेद्दसंस्त्रावकरं उः त्वस्य निर्मलनम् महापा
 तकमुक्तो वा वरुणाया सुतोऽपि वा अर्च्यं विन्दुमात्रेण मुक्तो भ
 वति यातकात् एवं पानं समाचार्य सी कृत्वा हर्षणां च कम् सुप्ती
 कुर्याच्च तं भूमौ तत्र पुष्पं हविषे दुधः तदमृतं सिग्द भूमौ मायावीजं

४
को
४६

५०

विलिख्य च कनिष्ठागुलिना वामहस्तस्य तिलकं कृत्वा अनेन मनु
नामं जीमूलाद्येन समाहितः यं यं स्थणामि पादेन यं यं पश्यामि च
क्षणा स एव दासतां यातु यदि शक्यं समो भवेत् ततः प्रदात्पवीरे
द्रो गोपयेत्मात्रमुत्तमम् ततो यथाक्रमेणैव प्रसादं परिवेष्य च
भोजयेत् ततो विद्वान्स्त्रीभिश्च साधकैः सह सत्कादद्यात्पुनर्मा
त्संगद्वन्द्वनसंयुतम् तां हलाभरणदीप्तिं यथा तत्समाधकः
सेविते च कुलद्रव्ये कुलतत्त्वार्थदर्शिनः जायते भैरवावेशः सर्वत्र
समदर्शिनः मातरं वापि गच्छन्तं कोलिकेन निवारयेत् वारुणा
विप्रारुष्टा ततो हानिस्तु जायते कोलिकः पशुगामी च परशक्ति
रमेष्टतात् गोष्ठीमध्ये तयत्नेन स्पर्शतस्तन कारयेत् भगिनी वा
सतां भार्या यो दद्यात्कुलयोगिने मधुमताय वीराय प्राणतस्तन
गणपते कूलं कोलाय यो दद्यात्कोपियो नोन जायते भगवत्पाव
सा देवी रेतःप्रीता च सर्वदा रेतःसमर्पणं तस्मै मयेर्मासैः संमस
दा ध्यात्वा ऊर्जलिनी शक्तिं रमन् रेतो विमुञ्चयेत् श्रामं प्रत्य
दाना रीव लायत्ता तलभ्यते आत्मदेहस्वरूपेण तं कर्णे मंत्रमुत्
सृजेत् ततः सा शक्तिरूपा स्यात् भुक्तिमुक्तिफलप्रदा रतिकाले च
दीक्षायां मभिषेकं समाचरेत् सुरपारे तसा वापि जलेन चन्दनां वु
ना संभोगोऽभिषिचेन्नारीराजं च मंत्रवर्जिताम् आदीवालां समु
च्चार्य विप्रराज्ये समुच्चरेत् नमः शर्त्तु समुच्चार्य इमां शक्तिं ततो
वदेत् पवित्री कुरु शशते मम शक्तिं कुरु प्रिये वक्रि जायां समुच्चा

र्यशुद्धिमन्त्रः प्रकीर्तितः अनेन मनुना चैव अभिषिक्ताः स्त्रियः
 सदा रममाणो भवेन्नित्यं सर्वसिद्धिमवाप्नुयात् इह लोके परं भोगं
 भुक्ता मुक्तिमवाप्नुयात् रंभाशुर्वशीमुत्पाद्या नारी गगने भु
 वि पातालैश्च स्थिता याचतस्या नाथस्तु कोलिकः तस्मै वर्णा च
 यानारी कथ्यते तन्त्रवर्त्मना विपुरैव गुरुः साक्षात्तयतीत
 त्वरूपिणी मनसा कर्मणा वाचारमनंतवर्जयेत् तस्या
 एकपदे भक्तो मुक्तिमप्यविना भवेत् गुरोः सुखावकन्या च सु
 पत्नी मन्त्रमुत्रिका एतस्मात् रमनं वर्ज्यं ब्रह्मविमानसेन च
 कोलिकस्य च पत्नी वै साक्षात्सिद्धीं प्रदायात् तस्मात् रमण
 मात्रेण कोलिको नारी की भवेत् मातापि गौरवाद्दयापि
 बहीना तथैव च अयं स्थाने विचारे च देवीशायः प्रजायते
 मन्त्रमाता च पुत्री च भगिनी च कुलांगना नरमेत्कोलिको नि
 समेताः सम्यक् समर्चयेत् अथवा गुरुवीरवधूस्त्यक्ताः
 माः सर्वाश्च योषिताः अथवा गुरुपत्नी मातरं च परित्यज्य
 उपासते अथवा मातृयोनिं परित्यज्य सर्वयोनिं विचारयेत्
 पुताः वर्णाः प्रयत्नेन सन्दिग्दानां च सर्वदा भुङ्क्ते तां च कु
 शापिनिषेयो नैव विद्यते मातृगर्भस्य बीजेन शिशुरेव न सं
 शयः गर्भनिःसारकाले तत्वालको हि दिगंबरः जननीज
 टरायो निरर्ध्वा राहृर्भवान् जननी योनिः समन्दसतः
 सिद्धोऽपि गच्छति एवं विचार्य मानेत् कोलोऽस्याङ्गु रतस्य

५
कौ
४७

गः निर्विकारतया नात्र भवेत्तस्मादस्यथा ततः अतएव यदा
यस्य वासना कृत्स्निता भवेत् तदा दोषाय भवति नास्य ह
स्रणं कृत्स्नं निर्विकल्पमनः भूत्वा चिन्मयी समुपासयेत्
तदा रूढेषु वीरेषु कार्याकार्ये न विद्यते तस्माद्द्वैतरूपे
ण सर्वयोर्निविचारयेत् निश्चयं मुक्तिमाप्नोति सदस्यो
निदर्शनात् अनाचारः सदाचारः अकार्यं कार्यं मुत्तमम्
अमेय्यमपि मेयं स्यात् अद्वैतानां च निश्चितम् अपेयमपि
पेयं स्यात् अभोज्यं भोज्यमेव च अगम्यापि वगम्या स्यात् अ
द्वैतानां सुनिश्चितम् न विधिर्न निषेधश्च न पुनर्न च पात
कम् न सर्गो नैव न रक्तं अद्वैतानां च निश्चितम् यत्र यत्र
निषेधश्च विधिर्वा परिकल्प्यते तत्र तत्रापि बोद्धव्यं सति
त्यानां च निश्चितम् सर्वथैव गुरोरग्रे अद्वैतं नैव कारयेत्
तस्माच्च यत्नतो वीरो गुरुयोर्निपरित्यजेत् अद्वैतं द्वैतमे
देन पूजनं कथितं मरुत् पञ्चतत्त्वमसंयुक्तं पञ्चमयस्त
कारयेत् तस्य पूजा वसानष्टा प्रायश्चित्ती स सायकः तत्त्व
हीनं कृतं कर्म जप कर्म च निष्फलम् शांभवी कृप्यते तेजो
ब्रह्म हस्तादिनेदिने चक्रं सक्ता तदेव शीघ्रं पूजयेत् परं
विना चत्वारितस्य नर्पति आयुर्विद्या यशोवलम् चक्रम
येत यदृष्टं भवाय दिवा शुभम् प्रभाते तन्न वक्तव्यं सा
यकेन महात्मना नित्यं पूजा च कथिता सायकानां स्वसि

द्वये ॥ इति ज्ञानानन्दपरमहंसविरचिते कौलावलीनिर्ण
 येऽष्टमोऽंशः ८ ॥ इति गुप्ततरं ज्ञेयं गन्धर्वस्य कर्मशुभ
 म् अप्रसन्नगोपनायस्तु पंचतत्वेन पूजयेत् सर्वसिद्धिमवाप्नो
 तिमन्दभाष्योऽपि पूजनात् तस्मात्पूजां सदा कुर्यात्सिद्धार्थी
 सिद्धिसंग्रहः पूजाफलेन दोर्भाग्यदुःखद्वारिद्र्यनिग्रहम् स
 र्वप्रशमनं याति ईश्वरो जायते भुवि अर्चनक्षणाभंगेन वि
 कलायोगिनी भवेत् पूजाहीनोऽशुचिनिर्मगर्हितः सर्वक
 र्मसु पूजाविहाय यो मूढो मनुजः जपति नित्यशः तजपेनि
 ष्फलं विद्यात्समं त्रीपातकी भवेत् विद्यासंग्रहस्य पूजायां प्र
 णायस्य न विद्यते समहापातकी भूत्वा पशुयोनिमवाप्नुया
 त् पूजाहीनस्य मांसेन रुधिराण्यविशेषतः परेण योगिनीनां
 च भैरवाणां भवेत्क्रवम् तस्मात्पूजां सदा कुर्यात्सिद्धार्थी मा
 नसः यथा यद्देहे पूजयेद्देवीं सदैव तत्र पूजनम् अतिगुप्तेन त
 त्कार्थं दिवसे नैव सर्वदा दिवसे पञ्चमैः पूजाशष्टहानि
 करोति हि सायकस्य महाक्षोभं प्रददाति स निश्चितम्
 तस्मात्पञ्चमकारेण दिवसे नैव सर्वदा उत्तमानि स पूजाया
 त्पूर्वपूजाचमय्यमा मास पूजायमा प्रोक्ता मासार्धं पशुभ
 वेत् विहितैर्मादिभिर्द्वैर्मासाहर्षसमाचरेत् पशोभूयः प्र
 वेशे वायदिस्पादीक्षयेत्ततः सप्ततौ च यजेत्ताभेतपोदीक्षाव
 ते शुभे पीठोपगमने वीरफलपीठस्य दर्शने देशिकागमने

कौ
४८

उपनिधिदेवतदर्शने पवमादिषुकालेषुविषोषदिवसे
षुच गुरुजन्मदिने प्राप्ते तद्गुरोस्तद्गुरोरपि मानवीचा
दिभ्यंसांच स्वजनम् दिवसेऽपि च पकादर्शाद्यतीयाते क
र्मलोपनकारयेत् अष्टस्यांच चतुर्दश्या पूजा कार्या प्र
यत्नतः न लब्धये दृष्टमीचलं च नामातकी भवेत्
इति पर्वदिने प्राप्ते पंचतज्ञेषु साधकः पूजा ऊर्घ्यात्प्रय
त्नेन श्रमथा सिद्धि हा भवेत् वरिः पूजा विधानेन गन्द
वीचापिकिन्नरः राजापि साधको वा पिनामः कोपिम
हीतले यतिर्वीभूपतिर्वीपिनामोऽस्ति पूजकः कुचित्
पूजाकोटिसंस्तोत्रं स्तोत्रकोटिसमोजयः जपकोटि
संमथ्यानं ध्यानकोटिसमोलयः नदि ध्यानात्मरो मंत्रो
न देवस्त्वात्मनः परः नानु सत्यापरा पूजानदिह तप्तः प
रफलम् उत्तमा सह जावस्थामध्यमा ध्यानधारणा
जपस्तुतिः स्वादय मा होम पूजा थ मा थ मा उत्तमा तत्र
चिन्ता स्यात् जप चिन्ता च मध्यमा शास्त्र चिन्ता थ मा
ज्ञेया लोक चिन्ता थ मा थ मा न देवः पर्वताग्रेषु न देशो
विष्णु सत्यनि देवश्चिदानन्दमयो हृदि भावेन दृश्यते य
त्र यत्र दृढा भक्ति र्यदा यस्य महात्मनः तत्र तत्र महादेवी
प्रकाशमनुगच्छति ॥ अथ वक्ष्ये फलाधिकं पूजायां
यत्र जायते वाराणस्यां महा पूजा सम्पूर्ण फलदायिनी

ततस्तद्विगुणप्रोक्ताप्रकृतमसन्नियो ततोपिद्विगुणा
प्रोक्ताहारवर्णविशेषतः सर्वक्षेत्रेषुतीर्थेषुप्रजाहारवती
समा विद्योशतगुणप्रोक्तागङ्गायामपितत्समा आर्याव
र्तमध्यदेशेजलावर्ततथैवच विन्ध्यवत्फलदाक्षजाप्रया
गेषुक्षरेषुच ततश्चतुर्गुणप्रोक्ताकरतोयानदाजले त
स्माच्चतुर्गुणफलानन्दिऊर्णेचनिश्चितम् ततश्चतुर्गु
णप्रोक्ताजल्पीशस्यचसन्नियो ततःसिद्धीप्सरीयोतौत
तोपिद्विगुणस्तत् ततश्चतुर्गुणप्रोक्तालोहितनद्या
यसि तत्समाकामरूपावसर्वत्रैवजलेस्थले सर्वश्रेष्ठ
यथाविस्मर्त्तन्मीःसर्वोत्तमायथा देवीप्रजातथाशास्त्रा
कामरूपेस्त्रालये कृत्वाणिवे कामरूपंचद्विविधंयत्नं
गुप्तमहेष्वरि करतोयानदीर्ध्वयावदिक्करवासिनी
त्रिंशद्योजनविस्तीर्णशतयोजनमायतम् त्रिकोणकृत्वा
वर्णवकामरूपमुदाहृतम् यत्नं तत्रैववित्तयंगुप्तं चैव
गृहेगृहे अक्ताद्गुप्तमहाप्राणंलभतेसायकोत्तमैः
देवीक्षेत्रंकामरूपंविद्यादमवतत्समम् अमवविरला
देवीकामरूपेगृहेगृहे ततःशतगुणप्रोक्तानीलकूटस्य
मस्तके ततोऽपिद्विगुणप्रोक्तास्वमेरोशिखलिंगके त
तोपिद्विगुणप्रोक्ताशैलपुत्राश्चयोनिषु ततःशतगुण

कौ

४५

५९

प्रोक्ताकामाख्यायोनिमण्डले तत्समापितसाष्टजायो
षितांयोनिमण्डले पीठानां परमं पीठकामरूपमहाकुल
म् ततः शतगुणं प्रोक्तं कामाख्यायोनिमण्डलम् यत्र को
टिगुणैः सार्द्धं मायामहिषमर्दिनी यत्पीठं ब्रह्मणो वक्तुं गु
प्तं सर्वसत्त्वावहम् यतो देवाश्च देव्यश्च मुनयश्चैव भावजाः
सर्वेऽप्याविर्भवन्मउतेन गुप्तं महाकुलम् कामाख्यायां
महायोनौ पूजायः कृतवान्सकृत् सचेहलभते कामा
नयत्र शिवतां व्रजेत् अत्र यत्कियते पूजा सकृद्वा
साधकेन च विहाय सर्वपीठानि तस्य देहेव सेतुं शिवा
अथ वक्ष्यामि सामान्यपूजायाः क्रममुत्तमम् आदा
वृष्णादिकन्यासः करश्चुद्धिस्ततः परम् अंगुल्यमा
पकन्यासौ सदादिन्यासपवच तालत्रितयदिग्
वंदः प्राणायामस्ततः परम् ध्यानं पूजा जपश्चेति
सर्वतन्त्रेष्वयं विधिः जपार्थं सर्वमन्त्राणां वित्तये
तु लिपिं विना कृतं च निष्फलं विद्या तस्मादादौ
लिपिं त्यजेत् ॥ ॥

अथातः संप्रवक्ष्यामि शिवाया बलिमुत्तमम् तद्व्यातिवर्त्तिय
 सुशिवायाः शिवतामये सपाषिष्ठो नाधिकारी कुलदेव्यास्तु
 जने पशुरूपं शिवो देवीयो नास्त्वयतिनिर्जने शिवारवेण त
 स्पाशु सर्वं नश्यति निश्चितम् पूजाजपविधानानियतं किंचि
 त्सकृत्तानि च गृहीता शापमासाद्य शिवारोदिति निर्जने
 अवश्यमन्नपातेन नियतं तोषयेत् शिवम् एकया भूज्य
 ते यत्र शिवायाश्चैव सर्वदा तदैव सर्वशक्तीनां प्रीतिः परमदु
 र्लभा पशुशक्तिर्नरशक्तिः पक्षिशक्तिस्तु सर्वदा पूजिता हि
 गुणकर्मसगुणसादयेद्यतः तेन सर्वप्रयत्नेन कर्तव्यं
 पूजनं महत् राजादिभ्यमापन्ने देशांतरभयादिके शुभा
 शुभानिकर्माणि विचिंत्य बलिमाहरेत् विल्वमूले प्रांतरे वा
 श्मशाने वापि सायकः मांसप्रधानं नैवेद्यं सव्याकाले निवे
 दयेत् गृहदेवि महाभागेशिवे कालाग्रिरूपिणि शुभाशुभं
 फलं यत्कंचिद्गृहं बलितव पशुमुच्चार्य दातव्यो बलिः कु
 लजनप्रियः कालीकालीति वक्तव्ये तत्रोमा शिवरूपिणी प
 शुरूपसमाधातिपरिवारगणैः सह भुक्ता रोति यदेशां
 सुखसुतोत्पलससरा तदेव मंगलं तस्यानामया सायकस्य च
 यदि न भुज्यते तत्र तदा नैव शुभं भवेत् निमिषे नैमिषिके काम्ये
 बलिं दद्यात् प्रयत्नतः अतिगृहे न कर्तव्यं बलिदानं शुभावहं ।
 कुलपूजां प्रवक्ष्यामि यथाशास्त्रविधानतः कुलागमे कुलवा

को

५०

५०

५०

रेकुलाष्टम्यं च तर्दंशं विशेषतः कुलतिथौ कुलर्क्षे च कुलपूजा
समाचरेत् योगिनीपूजनं यत्र प्रधानं कुलपूजनम् यथाविस्मृति
यौविलः पूजितो वा द्वात्रिंशदः तथा कुलतिथौ देवीपूजिता फ
लदायिनी निमग्ना दंतथा सन्ध्यावन्दनं पितृतर्पणम् तथैव
कौलिकीनां च निसता कुलपूजने पक्षरात्रं द्विरात्रं वा नदिचेत्
कुलपूजनम् तदा तं सायंकं सत्कालयमेष्टिचण्डिका कुल
पूजासमंतास्त्रिगुणसम्यग्वात्रये तस्माद्यः पूजयेद्ब्रह्मा मुक्ति
मुक्त्योः समाजनम् अत्रयीतिः पञ्चास्र जोगुरुभक्तो दृढव्रतः
कुलपूजा रतो यस्य समेप्रियतरो भवेत् इच्छासिद्धिफलं दद्या
त्पूजितासु वधुरिव अपूजिता यदा देवी उः तदा कुवधुरिव
कुलपूजा तर्पयतयः करोति हि दुर्मतिः स्याति नरके चोरेप
कविंशतिभिः कुलेः विगणयत्र यद्यत्स्यात्स गणं कुलपूज
नात् कुलावलोकनं चेत्स्यात्कृतः प्रोक्षणमार्जनम् कस्मा
नं कचवाकशुद्धिः कचमासविशोधनम् तस्मात्सर्वप्रयत्ने
न कुलपूजाः समाचरेत् लभते सर्वसिद्धिचतात्रकार्या विवा
रण कथ्यते कुलवारादिनिर्णयः सिद्धिदेतवे द्वितीया नवा
मीषष्टी कुला कुलमुदाहृतं विषमाष्टा कुलाः सर्वाः शेषाश्च
तिथयः कुलाः रविः सोमो गुरुः शोरीश्च तारश्चा कुलामता
भोमशुक्रौ कुला व्यातत्रयवारः कुला कुलः वारुणाद्रीभिजि
नैः कुला कुलमुदाहृतम् कुलानि समधिष्ठानि शेषमायुः

लानिच तिथिवारेचनत्वेवाकूलेस्थायिनोऽजयः कुलदेजयि
 नोति संसाम्पेचैवकूलाकूले षोणिमास्यत्तमासेनतिथिकुसंवि
 यीयते महाष्टमेवविज्ञेयाकूलाष्टमोसुसिद्धिदा कथितकूल।
 वारादिनिर्णयसिद्धिहेतवे स्नानपाशार्थपर्व्यंतसकल्पाकूवि
 थायच लाक्षारसष्टहेवीरस्तूतिकारचयेततः नटीकापालिकी
 वेषपारजकीनापितांगता ब्राह्मणीमूदकमाचतथागोपाल
 कत्यका मालाकारस्यकमाचनवकन्याः प्रकीर्तिताः अथवा
 वण्डालीचर्मचारीचमागधीपुक्कसीतथा सयचीखण्डिकावे
 वकैवर्तीविटयोषितः कूलाष्टकंतकायतमकूलष्टकमुच्यते
 कल्मषीचैवशोणीचशस्त्रीविचवर्द्धसी गोमुखीरजकीशि
 ल्पीकोलिकीचतथाष्टमी अथवा गणिकाशोणिकीचैवकै
 वर्तीरजकीतथा तंतुकारीचर्मकारीमातंगीपुक्कसीतथा अ
 थवा नटीकापालिकीवेषपुक्कसीयोगिनीतथा रजकीरज
 कीचैवसेरिन्धीचविलासिनी खटिकाचटिकाचैवतथागोपा
 लकत्यका विशेषवैदग्ध्ययुताःसर्वापवकूलांगताः उक्तजा
 तंगताभावेवातर्वांगी नायजेत् मंत्रतंत्रसमायुक्ताः समयाचा
 रपालकाः अवीराचव्रतयरायोगमुद्राधरापिवा गुरुभक्तादेवभ
 क्ताष्टगालज्ञाविवर्जिताः संगोपनरताः प्रायस्तरुण्यःसिद्धिदा
 यिकाः दीहितामनुनायेनकेनमूलेनवायुनः तत्रवर्माचया
 नारीकथ्यतेतंत्रमार्गतः विहृताविधवांर्यंगीवृद्धाचैवतपसिनी

को दीर्गांगीदीर्णवसनासदावकलरुप्रियाम् लोकवेदविहङ्गावतः।
 ४४ छानिष्ठुरभाषिणीम् मिथ्याप्रलापनिरुतामिथ्याचारमदोत्सुकां
 ५१ रुपादिरोषसंयुक्तां प्रमत्तां च विवर्जयेत् विहृतास्यामदीक्षितां स
 विकल्पमानसाम् वर्षीयसीपापरतां क्रूरामसंतलोत्थाम् अत
 ५१ र्कमनसादीनां वर्जयेत्साधकोत्तमः ततः समानयेद्दीर्घः पूर्वो।
 काष्ठरुलोद्भवाम् एकतरासूरूपां च सालंकारां सदीक्षिताम्
 वृणविवर्जितां शांतां शिववाक्यदृढवताम् गुरुदेवपदेभक्तां स द
 तीसायिकां पराम् सकांतां परकांतां वा विदग्धां चारुहासिनीम् त
 स्मैवाद्यादिकंदत्तास्यापयेत्तलिकोपरि साधयेत्सिद्धिमतलोसा
 धकः स्थिरमानसः पूजाकालेयतः प्रोक्ताः शक्तयः सहजा बुधेः त
 स्यादेहे सकल्योक्त्या सजालं प्रविश्येत् देवीपराभगवती जग
 दाधाररूपिणी ब्रह्मविस्त्रुशिवा नोच यो निरुत्पत्तिकारिणी सा
 योनिः सर्वभूतानां सृष्टिस्थितिलयान्तिका गुणत्रयसमापन्ना का
 व्यत्रयविभाविनी शृंगाररूपमापन्नाविकारतांगता भगरूपेण स
 र्वेषां भूतानां देहमध्यागा शिवसन्निधिमास्याधरसंयुक्तां रूपि
 णीम् सर्वेषां जननी सा तत्संयुक्ता रमणीयरा पुंसां योनिः स्त्रियां यो
 निर्भगदाभगरूपिणी यस्यां तजायते जंतुस्तस्यां चांते प्रलीयते
 विशक्तिसहिता यो निर्ब्रह्मविस्त्रुशिवात्मिका देवी भगवती एषा त
 भगवांश्च सदा शिवः पदैव परमा देवी भगलिङ्गसरूपिणी स
 र्वेषां योनिरूपेण सा देवी भगरूपिणी योनिस्था योनिमध्यस्था।

योनिरूपस्वरूपिणी त्रिकोणचत्रिकोणचत्रिदेवतमयीपरा संयो
 गेवातरीयायाएणीतापंचमीसृता तस्माद्योनौयजेदेवीनिम
 मानरूपिणी प्रह्लादगन्धतोयेनधूपयित्वाबुधपकैः सिद्ध
 रजसांचैवयोनौवक्त्रं समाहित्वैत् सकल्लोकविधानेनतत्रदे।
 वीप्रएजयेत् सर्वयोषिन्मयेदेविसर्वकामार्थदायिनि कामे
 षरिकामभूतेकामुकेसन्निधिंरुरु अनेनावाहयेदेवीस्त्रीयक
 ममथाचरेत् पुंसाप्रसंगेनतावन्नैवविवर्जयेत् यदिशंकास
 दंतत्रतदादेवीविसर्जयेत् प्रसादाद्यदिपापात्मातत्संगमनु
 गच्छति तदाकृष्णीभवेत्सद्योनिर्दितासिद्धिमाप्नुयात् मध्यमा
 संविनायस्तुललएजासमाचरेत् जन्मांतरसहस्रस्रस्रकृतं
 तस्मनश्नति विधिवत्एजनंकृत्वाजन्मास्तुत्वाप्रणम्यच तस्या
 यंत्रंसमालिख्यपुनस्तस्यानिवेदयेत् यावत्साविठलानस्यात्
 तावत्तानविसर्जयेत् विसर्जनविधायैवशक्तीच्छाद्यदिविद्यते
 तस्याश्रांताष्टहीत्वातर्ध्ववन्मेषुनचरेत् ततो जपेत्स्त्रियं
 छन्नशेषैर्ध्ववदाचरेत् मध्यमांसंतथाचात्स्यत्किंचित्कृत
 साधनम् तस्येदत्ताततः शेषंयत्वेविनिवेद्यच तदनुज्ञांमूर्च्छि
 कृत्वाशेषमात्मनिघोजयेत् शक्तयेदृदिणादत्तासाहंसंचित्तये
 ततः कलएजनमेतत्कथितंसिद्धिहेतवे संक्षेपयजनंवल्लेख
 यातंजानुसारतः आलिङ्गनंभवेन्मासः शुभनंध्यानमीरितम्
 शीतकारयजनंप्रोक्तंनैवेद्यनाखलेखनम् पानंजिह्वामृतंजेयम्।

को मणचजपोभवेत् आनन्दसर्वनविद्धिरेतः पातोविसर्जनम् अद्वैत
 ४५ ज्ञानरूपेण सदा देवी समर्चयेत् ज्ञानिनोः ज्ञानिनो वापि यावदेहस्य
 ५२ धारणम् तावद्दुर्मसमाचारः कर्तव्यः कर्मयुक्तये कर्मणामिलितं
 ५२ ज्ञानज्ञानेन समतां व्रजेत् शिवेषु नैव मुक्तिः स्यात् यतः कर्म समाव
 ५२ रेत कुर्यादनिमकर्मणि नित्यकर्म समावरेत् सर्वकर्मणि सं
 ५२ मत्तं न शक्ते देहधारिणः त्यजेत् कर्मफलं यो वा स सागीत्यभिधी
 यते स कार्थेषु प्रवर्तते करणनीतिविन्यन् अदभावमप्यस्यैव
 यः कुर्यात् स न लिप्यते क्रियमाणानि कर्मणि ज्ञानप्रप्तेरनंत
 रम् न च स्पृशति तत्तत्तज्जलं पद्मदलं यथा तत्तन्निष्ठस्य कर्मणि
 पुण्यापुण्यानि सद्यम् प्रयाति नैव नरकं तज्जनिष्ठाः कदाचन
 उत्पन्नसहजानन्दतज्ज्ञानरतः सदा सर्वसंशयसंप्रक्तः स वि
 दान् कर्मसंमजेत् वृथैव येः परिसक्तं कर्मकारमपि उतैः पा
 षाण्डाः पण्डितमन्यासेयाति नरकं सदा फलप्राप्य यथा वृक्षः पु
 ष्पं त्यजति निष्ठुरः तत्प्राप्य तथा योगी त्यजेत् कर्मपरिग्रहम्
 अश्वमेधशतेनापि ब्रह्महत्याशतेन वा पुण्यपापैर्न लिख्यते येषां
 ब्रह्महृदि स्थितम् पृथिव्यां यानि कर्मणि निष्क्रोपस्य निमित्तकं
 निष्क्रोपस्य परिमार्गी कर्मण किं करिष्यति तावत्कर्मणि क्व
 र्त्तुं तथा वज्ञानं प्रजायते पूजाकोटिसंस्तोत्रं स्तोत्रकोटिसंमोजयः
 जयकोटिसंमंध्यां न ध्यातुं कोटिसंमोक्षयः न दिव्यानां परोमंत्रो
 न देवस्त्वात्मनं परः तावत्सत्यात्परा पूजा न हितमेः परं फलम् मे

जोदकैर्विनासम्याजपदोमेविनातपः उपचारेर्विनासजायोगीनिं
 समाचरेत् देहोदेवालयोदेविजीवोदेवः सदाशिवः तज्ज्ञान।
 निर्माल्यसोऽहंभावेन पूजयेत् जीवः शिवः शिवो जीवः सजीवः के।
 वलः शिवः पाणवहः पञ्चदेविपाशुक्तः सदाशिवः तुषेणवत्यो
 ग्रीहिः स्नातृघाभावेततएलम् कर्मवत्यः सदाजीवः कर्ममुक्तः
 सदाशिवः ध्यायतां क्षणमात्रं वा प्रहया परमं लिह यद्देवतम्
 हाश्रं पतस्यो तो नैव गम्यते क्षणं ब्रह्माहमस्मीति सः कुर्यादा।
 त्मचिन्तनम् तत्सर्वपातकं हन्यात्तमः सूर्योदये यथा व्रतका।
 ततपस्तीर्थादानदेवादिषु यत्फलं कोटिगणितं तदेवामो
 तिततवित् उत्तमा सहजावस्थामथमाध्यानधारणा जपः स्तु
 तिः स्पादयमाहोमस्तुतायमायमा उत्तमा तत्त्वचिन्ता स्पातजप
 चिन्ता तमथमा योनिदास्तुतिशीलतसखडः खादिवन्धुषु
 समश्चेत्सतयोगीन्द्रो हर्षाहर्षविवर्जितः निस्पृहो नित्यसंत
 एः समदर्शी जितेन्द्रियः श्रास्ते देहप्रवासी च सयोगी परतत्त्व।
 वित् निःसंकल्पो निर्विकल्पो निर्जितोपाधिवासनः निजस्व
 रूपनिर्म्ममः सयोगी परतत्त्ववित् यथा मां वन्धवधिरक्लीबो
 न्मनजरादयः निवृत्तचित्तः सर्वत्र सयोगी परमो मतः पंचमु
 द्रासमुत्तमं परमानन्दनिर्भरः यश्चास्ते सतयोगीन्द्रः पश्य
 तात्मानमात्मनि येन युक्तेन मनसा प्रसन्नावर्णिका भवेत्
 तेन संतुष्ट हृदयेः मेधादेवी न संशयः वदिः पूजाविधानेन ग।

को.

४६

५३

५३

धर्मेवाधिकिन्नरः राजावापूजकोवापितामः कोपिमहीतले यति
वर्धभूपतिर्वापितामोः स्निपूजकः क्वचित् इति ज्ञानानन्दपरमहंस
विरचिते कोलावलीनिर्णयेन वसः उल्लासः । अथाचारप्रवक्ष्या
मियथातंत्रानुसारतः सर्वभूतहितेयुक्तः समयाचारतत्परः अ
नित्यकर्मसंस्मार्गानित्यनुष्ठानतत्परः मंत्रधारणमात्रेण शिवभा
वेन तत्परः परस्मादेवतायां तसर्वकर्मनिवेदकः येषां च निष्क
लाभक्तिर्गुरोदेवे मनागपि तेषां सिद्धिर्भवेदाशुनाम्यथा कल्पको
टिषु गुरुर्वल्लगुरुर्विष्णुर्गुरुदेवो महेश्वरः गुरुर्मनुर्गुरुर्जीवोगु
रुरेव परंतपः तेषां सिद्धिर्भवेदाशुनामकल्पकदाचन प्रातेरेव ग
रुध्याने ब्रह्मरथे च सायकः संपूज्य सकलं कर्म कुर्यात्तस्मात्
यासदा विंशतिः गुरुभानवापि सप्तसप्तत्रयोऽपि वा अज्ञात्वा ग
रुवंशानां शिष्यश्चेन्नष्टसंततिः ज्ञात्वा गुरुकुले नैव नष्टमार्गो
भविष्यति नष्टमार्गान् मंत्रविद्येन तादृकसिद्धिगोचरे गुरुणा
शिष्यभूतानां तालिचेत् संततिक्रमः तंत्रमंत्राश्च विद्याश्च निष्क
लानात्र संशयः संवशादधिकं ज्ञेयं गुरुवंशाशुभावहम् उत्प
दकब्रह्मदात्रोर्गरीयान् मंत्रदः पिता अस्मात्स्येत सततं पित
रप्यधिकं गुरुम् गमनं पूजनं सर्वभोजनं मरणं तथा गृहीत्वा
ज्ञागुरोः कुर्यात्तस्य सिद्धिर्विना जपात् गुरोर्भुज्य बुद्धिचंभवे
चाक्षरभावनाम् प्रतिमासु शिलाबुद्धिं कुर्यात् नरकं व्रजेत्
गुरोर्भुज्य बुद्ध्या न पश्येत् शिष्यः कदाचन कदाचित्तलमेत

सिद्धिमन्दैर्वादेवतार्चनैः श्रीगुरुप्राकृतेः सांख्येस्मरतिवदं-
 तिव तेषां हि सकृत् संवृत्तं कं भवति क्षणतः चापल्यं परि-
 हास्य च गुरोः साक्षाद्विबुधयेत् दृष्ट्या त एजनेन मुद्रा क्रियते मन-
 दबुद्धिभिः श्रीगुरोः संस्थिते साक्षात् किं वृथा ध्यानयोगतः गु-
 रौ सन्निहिते यस्त एजयेदस्य देवताम् स याति नरकं चो रसा-
 एजा विफला भवेत् यतः सर्ववर्मत्राणामगुरु एजा गरीयसी
 तदग्रे भवतं तत्राणामाघातं तेव कारयेत् एजिते गुरुपादे वै स-
 र्वदेवः सखी भवेत् सर्वेषां भवतं तत्राणामपिता सौम्यः सदा शिवः
 अन्यदेवस्य पर्यावा अन्यदेवस्य कीर्तनं गुरुदेवं विना चैव तद-
 ग्रे नरकं व्रजेत् गुरोः प्रीतिकरं कर्मायः कुर्यात् सायकोत्तमः
 तस्याशु सिद्धयः सर्वाः संति प्रादुर्भवेत् कायेन मनसा वा वा-
 यो भक्त्यश्रयेण गुरोः तस्य सिद्धिर्भवेत् शुभपदो मो विना कृते
 गुरुभक्तिविहीनस्य हानिस्तस्य पदे पदे प्रसहेत्वा परोक्षे वा प्र-
 सहेत् प्रणमेद् गुरुम् गुरोरेष्ट्य कृशनामो हतं च विवर्जयेत्
 दीक्षायां व्याघ्रभूतं च गुरोरेन कारयेत् सर्वदा तृष्टिमुत्पाद्य
 गुरोः प्रसादमात्मनेत् अणदानं तथा दानं वस्तूनां कुर्यात् विक्रयं
 न कुर्याद् गुरुणा सांख्ये शिष्योऽपि न कदाचन आज्ञाभंगोऽशिर-
 णं गुरोरेषियवर्तनं गुरुद्वेषमिदं प्राहुः यः कुर्यात् स च पातकी
 स्नेहद्वयं विनियोगं च नानिवेद्य गुरोश्चरेत् अनिवेद्य च यः कुर्यात्
 स भवेद् ब्रह्मचातकः गुरुनाम न भाषेत जपकालादृते क्वचित्

को

४७

५४

३५

श्रीनाथदेवस्वामीसमिवादेसायनेवदेत् गुरुं कुरु स कुरु स वाचा
निर्मतस्यः कदा विकल्पकलशास्त्राणि भवन्ति कलराक्षसाम्
पकाक्षरप्रदातारं यो गुरुं नावममते पुनो यो निशान्तगत्वा वणा
लतमवाश्रयात् गर्वयेन तपः कुर्यान्नाथवासवतादिकम् ती
र्थयात्रां च यः कुर्यात्तु कुर्यादात्मबुद्धये तन्नियोगं गुरोर्दद्याद्
उष्ट्रं तन्निभावेत् यस्मिन् द्रव्ये गुरोस्तिष्ठेद्दानानुभवेत्ततः अ
वश्यं यदि वा व्यासादनुभूयात्तदाज्ञया यास्तुलां हतं दर्दवागुरु
समुपजीवति महालोभात्पतेद्ध्यत नरके च त्रिसप्तके यद्य
त्पदि गुरोर्द्वयं अदत्तं स्वीकरोति यः तिरश्चा यो निमालं च कुर्या
देर्भक्षते सदा गुरुद्वयाभिलाषी च गुरुस्त्री गमनोत्सुकः य
त्तितस्यापि तस्यापि प्रायश्चित्तं न विद्यते तत्प्राप्य समवाप्नोति गुरु
ग्रेः मृतभाषणान्न गोब्राह्मणवधं कृत्वा घत्प्राप्य समवाश्रयात्
शक्तिच्छायां गुरुच्छायां देवच्छायां न लब्धयेत् यद्यत्र गुरुणा सांख्यं
समिप्यपविशेत्तु यः स्यात्ति नरकं चोत्तरं यावदिच्छा तर्दशः ग
रुवाक्यं हतं कृत्वा आत्मवाक्यं तरोपयेत् गुरुं जेतुं मनोयस्य य
त्तेन नरकाग्रे अनेकधा पशेत्तन्मुं जेतुं ये च कौलिकाः ते।
भ्यः प्रकुर्यात्ते देवी तत्संगं नैव कारयेत् लक्षत्रयं जपेत्तोषां लक्ष
वाप्यजपं जपेत् होमयेद्द्विविधं जपेत्तन्निष्पापः स्यात्तदा भुवम् ग
रुणा लोकितः शिष्य उतिष्ठेदासनं सजेत् गुरुणा सदसद्वापि य
दुक्तं तन्न लब्धयेत् रभंसं मे शुभं मिष्टायां वदेद्गुरुमन्दिरे स।

यातिनरकं चोपशंभूना परिभाषितम् तविशोदासनेधीरो देवताः
 गुरुसन्निधौ गुरोः सिंहासनं चैव ज्येष्ठानामुत्तमासनम् रिक्तदक्षिणे
 नमस्तेन राजानं देवतं गुरुम् फलमुष्णादिकं नीत्वा यथाशक्त्या
 मर्षयन् पूर्वयोनाचरेन्मन्त्री ब्रह्मरात्रसतां व्रजेत् शालिङ्गनप्रदा
 नेन गुरौ तद्वै सकृत् यदि तदा किंवा न लभ्येते सायका गुरुसे
 वकाः गुरुशय्यासनं पीठं पादुकोपानहौ तदा स्नानपादोदकं
 चैव लंबयेन्न कदाचन गुरुसागे ध्रुवो मृत्युर्मन्त्राणां दूरिद्रता
 गुरुमन्त्रपरिमाणेन द्वौ रवेन रकं व्रजेत् गुरुसागकरः शिष्यः प्रा
 यश्चिती भवेद्भुवम् लक्ष्मीपादुका मन्त्रं जप्त्वा पापात् प्रमुच्यते म
 न्त्रागकरः शिष्यास्तत्संगे नैव कारयेत् लक्ष्मीकं जपेन्मन्त्रं
 होमतर्पणतः शुचिः ब्रह्मापराधरक्षासविष्णुमित्राद पुनः
 गुरुशुश्रूषणात् सिद्धिं प्राप्तास्ते भुवनत्रये शिवो गुरुप्रसादेन
 सर्ववित्सर्वगः प्रभुः सायकः शिव एव स्याद्गुरौ तद्वै सकृद्
 यदि तदा किंवा न लभ्येते सायका गुरुसेवकाः तस्मादेव प्रयत
 नेन गुरुसेवां समाचरेत् सर्वदा गोपयेदेनं गुरुं च मनो मेव च
 गुरुशय्यासनं पीठं पादुकोपानहौ तथा स्नानोदकं तथा द्वा
 यो लंबयेन्न कदाचन देवं गुरुं गुरुस्थानं ह्येवं देवाधिदेवता सि
 द्धिं सिद्धाधिवासं श्रद्धापूर्वकं समुदीरयेत् दृष्ट्या कालं न गणयेत्
 श्रुतकीटादिना सखीः गमयेदेवतासु जातमयागस्तवादिना गु
 रोः कृपा लायकं दद्यात्सोऽगमावलोकनेः गणयेदनिर्णयकालं न

कौ

४८

५५

५५

वदेत्पश्यन्मम रागलोभमदकोयपेषु मानिविवर्जयेत् कुला
 चारंगुहं देवं मनसापि न निन्देत् पूजायानं न पदो मयथा क
 र्मवत्तुष्टयम् प्रत्यहं सायकः कुर्यात्स्वयं वेत्सिद्धिमिच्छति क
 म्पायो निष्पश्यतीति दिग्विस्त्रां प्रकटस्तीनां नालोकयेत्परद्वयं
 रदारश्च वर्जयेत् न निन्देत् त्रतिनं विप्रं वेदांगं संहितास्तथा पु
 राणागमशास्त्राणि कमाश्चापि न हृषयेत् असंमन्त्रार्चने अहम
 संमन्त्रप्रयोजनम् एकस्मात्पथं न कृत्वा नात्यसायनमाचरेत् अथ
 स्पृश्यात्पदद्वयं विद्योगिनीणां पमात्तमेत् अपमृत्सुर्भवेत्समृ
 ते च नरकं व्रजेत् कुलदर्शनं शास्त्राणि कुलद्रव्याणि कोलिकात्
 मेव कान्त्वेर कान्त्वावका न्दर्शकात् तथा शिद्वकान् मोक्षका
 न्वापि योगिनी सिद्धिरूपकान् कन्याकुमारिकान् ग्रामुन्मत्ताम्
 पि योषितम् न निन्देन्न जुगुप्सेत् न हसन्नावमानयेत् नाप्रियं ना
 नृतं ब्रूयात्कस्यापि कुलयोगिनः कुरूपेति निरुष्टेति न वदेत् कु
 लयोषितम् परीक्षयेन्न भक्ताश्च वीरणां च कृताकृतम् याका
 चिदंगतालोके सामात् कुलसंभवा कुर्यात्कुलयोगिनीं वनिता
 नामतिक्रमात् स्त्रीणां शातापराधेन पुष्पेणापि न ताडयेत् कुल
 स्त्री वीरनिन्दोचतत्र द्रव्यापहारणम् कुलरोधप्रहारं च तंगोतसंघं
 वर्जयेन्मतिमान् सदा स्त्रीमयं च जगत्संघं स्वयं तावत्तथा भवेत्
 न हिंसेदपि लान् जंतून् न निन्देद्दामलोचनाम् न निन्देदस्तिर्गवामं
 देववाक्यं तथैव च न निन्देत्शक्तिसिद्धांतं शक्तिपूजनतत्परः न नि

नेहृदवाक्यं न निदेदेवतादिनम् न निदेदृमात्स्यचननिदेच
 पतिव्रताम् न निदेदेवलोकादीन् न निदेत्समयस्थितान् न नि
 देदृकलं मांसं निन्द्या सर्वत्र वर्जयेत् प्रमत्ता मन्यजा कस्यां पृषि
 तां पतिव्रताम् विरूपांशु केशी च कामार्तचननिदयेत् श
 क्रिमयं जगत्सर्वं स्वयं तावत्तथा भवेत् शक्तिरूपा यतो देवी स
 द्दिमयेव्यवस्थिता शक्तेः सृष्टिः समुत्पन्ना लीयते च पुनः पुनः
 तस्मात् शक्तिप्रधाना च पूजनीया प्रयत्नतः भक्तयेद्व्योषिता सा
 ईश्वर्यादग्निमन्त्रेव आरक्तवसनानां रीयता इत्या समा
 नयेत् शक्तिपूजा सदा कुर्यात् प्रसन्ना येन जायते सांविशक्ति
 प्रसन्ने तदुःखं तद्वर्जना इवेत् भक्त्यभोज्यं तथा पेयं गन्धं पुष्पं त
 था पुनः शक्तौ निवेद्य प्रथमं तथा चाभरणदिकम् तत्पश्चादा
 त्मसात् कुर्यात् सिद्ध्यर्थी सायकश्च यः शक्तौ दर्पं चृणुत् लज्जां
 वर्जयेत् कोयलं च नम् कदाचिद्वर्षेण पुष्पेण नापिता इयेत्
 शक्तौ न विस्मयं कार्यं यस्मात् कुट्टा च चण्डिका विस्मिते वरुले
 तां शम्भुलाभमवा मुयात् वर्षे चोष्णं लेहपेयं भक्ष्यं भोज्यं दं
 सुखम् सर्वं वयुवती रूपं भावयेन्मतिमान् सदा कृतज्ञा युवतीं वी
 सनमस्कुर्यात् समाहितः यदि भाग्यवशेनैव कृतदृष्टिस्तथा य
 ते तदैवमानं सीपूजा तत्र तासां प्रकल्पयेत् वालावायो वनोन्म
 ता वृद्धा वा सुन्दरी तथा कृतसितां वामद्वारां नमस्कृत्य विस
 र्जयेत् तासां प्रद्वारं निन्द्या च कोटिलम्पिवाप्रियं सर्वं ध्यानवक

को

४१

५६

५८

त्वमममयासिद्धिरोयकृत स्त्रियोदेवाः स्त्रियः प्राणाः स्त्रियमवविभू
 षणम् स्त्रीसंगितासदाभावनमयासस्त्रियाअपि नपप्रेतप
 तितानग्राशुभतांप्रकटस्तनीम् दिवसेनरमेन्नांरीतद्योनिं
 ननिरीक्षयेत् स्त्रीदोषो नैवकर्तव्यो विशेषात् पूजनं स्त्रियाः
 जपस्थाने महाशक्तिनिवेशेणार्द्धजपंचरेत् स्त्रियंगच्छन्स्पृशन्
 पश्यन्विशेषात्कूलजाशुभाम् मांसमत्स्यदधिदौद्रभक्षद्र
 व्येयथारुचि भोज्यान्नासनभक्तानिभुक्ताभक्षचरेत्तपम् वि
 नापीत्वासंभुक्तामांसंगत्वारजसलाम् योजनेष्वण्डिकां दे
 वीदुःखितस्यपदेपदे श्रतःशाक्तोवदिःशैवाःसभायांवेस्वाम
 ताः कूलपूजादिलिंगैस्तु रहितो विलसतत्परः गच्छन्सपन्म
 मन्वापिस्वलन्विस्सपरायणः हरिताम्नाजातभावोभावावि
 लविचेष्टितः जयविष्णो हरेवल्लनानाथपरविस्तारैः स्मृत्या
 वमहादेवीकूलीनैः विपिनेगृहे नानावेषायराः कौलाविचरं
 तिमहीतले रात्रौपद्याटनंचैवरात्रौतशक्तिपूजनम् नकरोति
 कथंचैवसायकः कौलिकोभवेत् वधिराद्विहरेदेकः सदासंगवि
 लेखितः सिमंगच्छन्स्पृशन्पश्यन्विशेषात्कूलजाशुभाम् भ
 क्षन्तां कूलमत्स्याम्भक्षद्रव्यान् यथारुचि मत्स्यमांसदधिदौ
 द्रभक्षद्रव्यान् यथारुचि भुक्ताद्येषां भक्तानिभुक्ताभक्षचरेत्तप
 दिककालनियमो नात्र स्थितादिनियमो न च नजयेकालनिय
 मो नार्चादिषु वलिष्वपि सेव्या नियमउक्तोऽशक्तिमत्स्यसायने

स्नानादिमानसंशौचं मानसं प्रचरेत्तपसः पूजनं मानसं दिव्यं मानसं
 तर्पणदिकम् सर्वेष्वप्युभः कालो नाशुभो विद्यते क्वचित् न विशेष
 षोडशरात्रौ न सव्यायामहानिषि वस्त्रासनस्थानगोहदेहस्पर्शा
 दिधारिणः शुद्धिं न वाचरेत्तत्र निर्विकल्पं मनश्चरेत् नात्र शुद्धेरपेक्षा
 स्ति न चामेध्यादिदृष्ट्याम् सपंचिंतयेत्सत्री सर्वकामार्थसि
 द्धिदम् मद्यपयमयी वाणी समायांतस्य जायते तस्य दर्शनमात्रेण
 वादिनो निष्प्रभागताः राजानोऽपि वदासत्वं भजते किं परेजनाः
 सर्वदेवमयं देहं सर्वदेवमयं तनुम् आत्मानं देवतारूपं अद्वैतं प
 रिचिंतयेत् आत्मा च परमात्मा च जगद्व्यापी स्वयं विभुः आत्मानं
 ब्रह्मरूपं च सर्वदा परिचिंतयेत् शत्रवश्चापि मित्रं तिसाक्षादा
 सेति भूमिपः वाचयंतियशः सर्वसायकानां सति श्रितम् उन्मुखाः
 सन्मुखाः सर्वगच्छिताः प्रणमन्ति च वायकः सायकायां तिसायक
 स्पविशेषतः सर्वदा पूजयेद्देवीमस्मातः कृतभोजनः महानि
 श्च शुचौ देशे बलिं मंत्रेण दापयेत् अत्यंत रोगयुक्तो वा शुचिर्वा
 प्यथवा शुचिः अकालेऽप्यथवा काले अधिकारी सदैव हि कृ
 तार्थं मत्प्रमानस्तु संतुष्टं निजमानसः दिक्कालनियमो नात्र
 स्थित्यादिनियो मनश्च नायमो विद्यते किंचित् किंचिद्वर्त्मम
 हात् भवेत् कलानैवेव भुंजीत क्लीनेन सह सपेत् न जपे
 कालनियमो नार्वादिषु बलिषुपि सेव्यं नियमोऽक्तोऽत्र म
 हां मंत्रस्य सायते कृतार्थं मत्प्रमानस्तु संतुष्टं निजमानसः क

कौ

५०

५०

57

लप्रसंगः कर्तव्यः कुलीनेन पशोः क्वचित् यस्मिन्मंत्रेयश्चाचारः
 स्तस्यथर्मस्तदादृशः तद्वत्साद्वितंभोज्यतद्वत्साद्वितंजलम् त
 द्वत्साद्वितंपुष्पदेवताभ्योनिवेदयेत् उच्छिष्टंभक्षयेत्स्त्रीणांता
 भ्योमोच्छिष्टमर्पयेत् घटंगमासमाचर्यध्यात्वारौजपेत्कृती
 सदाकालंजपेन्मंत्रं सर्वसिद्धिप्राप्तयः नद्योषः सर्वदाज्ञापेत्सर्व
 देशैः पिसर्वदा जपनिष्ठोजपेद्यस्तु सर्वयज्ञेफलंलभेत् स
 र्वेषामेवयज्ञानांजपयज्ञः प्रशस्यते रात्रौजपेत्कमोत्रेणसिद्धिदाच
 णिकामवेत् उद्यावाचगतेरात्रौशक्तिमंत्रंजपेद्यदि पिंगलायां
 गतेजीवेपुंमंत्रंजपेत्सदा नचेत्तन्मसहस्रैस्तुनैवसिद्धिः प्रजा
 यते कृतार्थस्तेनजायतेसर्गावामोक्षपववा भ्रातिरत्रनकर्तुः
 व्यासिद्धिरितिः प्रजायते विस्मिताविलयंयंतिपशवः शास्रमो
 दिताः विश्वद्वितोऽत्रभवेत्सिद्धिः स्यादपवर्गदा एतैस्तत्तत्
 क्षणात्सिद्धिर्विस्मयोनास्तिवापयः सर्वचारपरिभ्रष्टः कुला
 चारसमाचरेत् कुलाचारपरिभ्रष्टोरोरवंनरकं व्रजेत् शास्रेषु
 निष्कृतिर्दृष्टामहापातकिनामपि कुलभ्रष्टस्य कुत्रापिनदृष्टानि
 कृतिः क्वचित् आपदंहरितंरोगोदारिद्र्यकलहोभयम् योगिनी
 नांप्रकोपश्चस्वलितानिपदेपदे भ्रंशमानः प्राणष्टश्चेत्तेजोही
 नश्चउर्मतिः निन्दितः सर्वविद्धिष्टेविद्धिनः संप्रहृजितः देश
 देशांतरंयातिकार्यहानिश्चसर्वदा तत्रापि कुलमार्गवः शक्ति
 यः कुलपालिकाः भक्षयंतिपुनातासांवरोदतोमयेवत तस्मा

दाचारवान्वीरोयोगिनाप्रियोभवेत् कुलचारेणदेवंतंयोगिनीवी
 रमणलम् तिर्थागयोनिंसमामोतिकौलिकसुद्विपर्ययात् आ-
 ऋसिद्धिर्भवेत्स्यआचारपालनात्सदा संस्कारस्पृहीतत्वात्गु
 रुवाक्यस्पलंचनात् आचारवर्जनाच्चेवकौलिकःपतितोभवेत् भो
 गोमोक्षायतेतस्यपातकंसकृतायते भोक्षायतेचसंसारःसाध
 कःशुद्धभावतः पंचतत्वेनकर्तव्यंसदैवपूजनंमहत् अतिगु
 तेनकर्तव्यंसर्वथैवसुनिश्चितम् इत्याचारपरःश्रीमानजपसू
 जापशयणः पालकःकुलतत्त्वानांपरतत्वेप्रलीयते अणिमाद्य
 ष्टसिद्धीनामाश्रयःसाधकोत्तमः प्रायश्चित्तभृगोःपातसन्नासंव
 तथारणम् कायकेशमनास्त्रिकंतीर्थयात्रासुपोषणम् वर्ज
 येच्चप्रयत्नेनयदीच्छेत्सिद्धिमात्मनः वीरदत्तावस्थापानंवीरद-
 व्यापहारिता वीरस्त्रीगमनंचापितत्संयोगाच्चपंचमः महापात
 कमिसंक्तसर्वथापरिवर्जयेत् रुसंभंतालिकांचैवचिंचामेव
 नावादयेत् भुक्तावाद्यायणंरुर्ध्यात्सिद्धविद्याप्रपूजकः इत्त
 र्वाग्निभृजीतशिवाकालीतिनोवदेत् नल्लेदयेत्कदंबचत्रि
 पुरापूजकःसदा प्रमादाद्यदिऊर्चीतसुन्दरीणायमाश्रयात्
 कुलयर्मसमाश्रित्यआचार्योत्तपालयेत् यथेच्छाचारिणस्त
 समहापातकिनःसदा निष्कृतिर्नास्तिस्तेवमहारौरवसंकुले
 समहापशुरिक्तोदेवताणायमाश्रयात् गुप्तप्रकटसंभूतंज्ञाना
 तानकृतंतथा निषिद्धाचरणंयत्ररुद्रापिदिजायते प्रायश्चित्तं

को
५८

58

तत्र तत्र कर्तव्यं साधकेन च निषिद्धाचरणे सम्यक्पापस्य गुरुलाघ
वम देशकालत्रयो विनं सम्यग्यथाविधि प्रायश्चित्तं गुरोः कृप्या
त सर्वपापविशुद्धये शिष्योऽपि त्वत्तत्प्रोक्तं प्रायश्चित्तं समाचरे
त् अथ वा सर्वपापानां गुरुनाम जपः स्मृतः जातु न दस्य कलंघप
रिशुद्धयथाग्निना अनाचारस्य मालिन्मप्रायश्चित्ताग्निना दहेत्
लक्ष्मणो गुरोर्जाये सर्वपापद्विशुद्धयति अथ वाप्यजपालं दत्तं
लोप्यलक्ष्मणं तथा जपान्मुद्येत पापेभ्यः सर्वेभ्यः साधकः सदा
वियच्छन्मयुतं शक्तिः सविमर्गः जपामनुः वियच्छन्मस्ततः का
मोक्षोऽणीच परमेश्वरी आकाशेश्वरगुरुकामौ वशिष्ठः शक्तिश्च पार्श्व
ति चन्द्रोऽन्गो यरादेवी लोपा मुद्रा प्रकाशिता वक्रनात्र किमुक्ते
नरहं जप्यतेऽथुना वर्णिश्रमाणा सर्वेषामाचारः सद्गतिप्रदः
प्रतापोषश्च राजानं जायादोषपतियथा तथा प्राप्नोत्यसन्देहः शि
ष्यापां गुरुः सदा गुरुस्त्विवा रमाचारं कथयेच्च सशिष्यके न गृह्णा
ति हि शिष्यश्चेत्तदा पापं गुरोर्न हि कुलधर्मप्रसंगतपशूनां पुर
तस्य जेतुं कदाचिन्नैव कुर्वति शूद्राग्रे वेदपाठवत् पीठे जगामा
म्रायं तद्विद्याचारकोलिकान् कुलद्रव्यादिकं चापि न वेदेन पशुस
न्त्रियो यथा रक्षति वीरेभ्यो यनयामां वरादिकम् कुलधर्मतथा
चैव पशुभ्यः परिरक्षयेत् स गुरुः कोलिकाचारमनुगृह्णन्ति देवताः
वाङ्मसिद्धिमवाप्नोति नाशयति प्रकाशकान् इति श्रीज्ञानानन्दप
रमहंसविरचिते कोलावलीनिर्णये दशमोऽंशः २॥

अथ भावं प्रवक्ष्यामि यथा तत्रात्र सारतः भावस्तद्विविधः श्रेष्ठादिषु।
 वीरपशुः क्रमात् गुरुष्वविविधं श्रेवतैवेवमत्र देवता आद्यभावो म
 हाश्रेष्ठान्सर्वसिद्धिप्रदायकः द्वितीयो मध्यमश्चैव तृतीयो वि
 श्वनिर्दिष्टः वक्रजगत्तथा होमात्कायकेशान्तविस्तरेः न भा
 वेन विना चैव तत्र मंत्राः फलप्रदाः किं वीरसायने लक्ष्यैः किं वा
 रुष्टकुलाकुलेः किं पीठपूजेनैव किं विप्रभोजनादिभिः स्रु
 लंप्रीतिदानेन किं परेषां तथैव च किं जितेन्द्रियभावेन किं कुला
 चारकर्मणा यदि भावविशुद्धात्मानस्यात्कुलपरायणः भा
 वेन लभते मुक्तिं भावेन कुलवर्द्धनम् भावेन गोत्रवृद्धिः स्यात्
 भावेन कायशोधनम् किं यासविस्तरेणैव किं भूतशुद्धिविस्त
 रैः किं दृष्ट्या पूजेनैव यदि भावो न जायते केन वा दृश्यते विद्या
 नरा केन प्रजयते फलाभासश्च नियतं भावाभावात् प्रजायते प्र
 थमं ब्रह्म भावं तदकथ्यते तत्र वर्त्मना यद्वर्णिदेवता यत्र तत्तेजः पू
 जपूरितम् तेजो मयं जगत्सर्वं विभाय मूर्तिकल्पनम् ततन्मू
 र्तिमये मन्दैः सेनैवेनैव वा पुनः आत्मानं तन्मयं दृष्टुं सर्वं भावं
 तथैव च तत्सर्वं यो धित्तिं ध्यात्वा चिन्तयेत्तमानसः अष्टा
 द्वातष्टोऽष्टाद्वृत्तं युवतीति प्रवक्ष्यते तत्र भावप्रकाशश्चेत्स भावः
 परमो मतः वराणामूलपर्यंतं पीत्वा पीत्वा पुनः धिमेत् तस्मान्न
 वृषाणि सोऽस्मात्प्राविता च तमो भवेत् स्थित्या तं करणो वीरोति
 विकारः सदा भवेत् स्रुतजानुनाचारुजं चोरुजं च नश्रिणाः

को नाभिरोमावलीवत्तःस्थलैःपीनपयोधरैः ग्रीवानघनपंथ्यंतकेशा
 ५१ ग्रेःप्रकरस्मितैः यावन्मधुमदापूर्णदिव्यभावविलोकितैः स्निग्धे
 ५९ न्द्रियसंसतष्टसत्तर्जनीपदाश्रयः ततःकामकलाध्यायेत्साधः
 स्थिरमानसः निवृत्तिकानिष्ठतर्भावपूर्णमृतैर्निजैः मुंविन्द
 वदाकारंतदयःकुत्रयुगमकम् तदयःसपरांर्द्धचंचितयेत्तदयो।
 मुत्वम् सर्वविद्यामृतापूर्णसर्ववाग्बिभवप्रदम् सर्वार्थसाधकं
 चैवसर्वरंजनकारकम् सर्वदेवादिभूतचसर्वदेवनमस्कृतम् स
 र्वीक्षादनंसर्गपूर्णसर्वमोहनकारणम् सर्वार्थसाधनंचैवसर्वव
 शप्रवर्तकम् पंचकामकलाध्यानंसगोप्यसाधकोत्तमैः पतङ्
 पंतवात्मानंचितयेत्साधकसदा सदा। मेढस्थानेशिवाका
 रमाधारेकनकप्रभम् नाभिस्थसूर्यविप्राभंतरूपादिसर्वसम्
 प्तिवद्भिषिवाकारंतर्द्धभास्करद्युतिम् कंठेदीपशिवाकारं
 चेटावेदुष्यसन्निभम् लंबिकेचन्द्रविंबाभंभूमध्येरत्नवदुचिम्
 नयनेविष्यतेजश्चिन्त्येदेषुसाधकः धृत्वाष्टुष्टुवाष्टुष्टु
 त्वाकामकलातनुम् कुलेषुतत्कलारूपमकुलेपरिचिंत्य च
 णंतद्विर्मर्षेणजायतेभावसंचयः कृत्वाजायतेयस्मान्नतत्
 सर्वकथितंश्रुतम् कुलेसाक्षाद्यतस्तत्तदेवीतिष्ठतितत्ततः ते
 नतत्कलशास्त्रागोपनीयाप्रयत्नतः कृत्वादेवीच स्वदेवीनिष्
 लायस्पविद्यते सयमःपुरुषोलोकेनिष्कलोपतपवसः इतिका
 मकलाध्यानंकथितंसर्वसिद्धिदम् परयोषादिकाज्ञेयानिजसी

प्रीतिवर्द्धिनी आगतेसागतं कुर्यात्लीलायोगात्सलीलया तत्प्राप्तौ
 श्यामरस्त्राग्रेष्टुतांसेवेशयेततः वामभागासमासीनांसेवेशीवा
 रुदासिनीम् एवाकामकलांतत्रविन्हादिर्द्वविग्रहाम् गायमा
 ल्यंततोदत्ताभुक्तावसायकः पृच्छेत्कलकथां सर्वलौकिका
 लौकिकादिकाम् तस्मान्निन्दाभयक्रोधकटूक्तियोजनं यदि क
 रोति कलशास्रजः सिद्धोऽपि न श्यति अथ वम् कृत्वादोषादिकं त
 उस्मेददृष्टीवशिद्वया भावयेन्न कटूक्तावैकृतेतु निष्फलं भवेत्
 कलशास्ररहसांत कलमूलं ततो जगत् वरं कलमनोस्मागो व
 रं कलगुरोरपि न त्यागयोगं प्स कलं दृष्टोषेण सर्वथा सकृले
 कलवाक्यं यदि साद्राग्ययोगतः समरूपविधातयं वैपरित्य
 परित्यजेत् पृथक् स्थाने पृथग्गन्धानं पृथक् पूजा पृथक् स्तुतिः
 न कर्तव्या प्रयत्नेन किमेभिर्वहुजल्पितैः वीर्यसकृलेवैव वीर्य
 नीकलेऽपि च सद्यतिष्ठति देवेशिना उकार्ण्या विचारणा तासां
 निष्वासयोगेन तद्देशांश्चैन श्यति प्रमोदादमृतस्नानं देव्याः
 स्यान्नाउं संशयः कलजासामहायुद्धे वीर्यस्फातननादिनी नदो
 षमनुगच्छतीया लयं तीयतो जगत् मान् सूर्यपतिविद्वेषः क
 टूक्तिः कलदादिकम् नीचाभिगमनाच्चैव न सा देवी हरप्रिया एवं
 कलं परित्यज्य साययेत् सिद्धिमात्मनः फलणकविधानं हि कथा
 तेनैव वर्त्मना वीर्यतीव परमाख्यमेव महेश्वरी तत्सताक
 लविद्यानामाद्यावैत्रिप्रातनी तद्दधुमुवनेशानी सर्वमंत्रं प्रा

को बोधिनी सायतोः सायतोवापिवीरपत्नी गुरुयदि दीक्षणेदेवसर्वा
 ५३ र्यसायकः सायको भवेत् यदि भाग्यवशादेविवीरपत्नी तलभ्यते
 ६ फलपाकं तत्र कृत्वा किं न सिध्यति भूते फलपाकविधानं तसर्वदे
 ७ वनमस्तु तम् दृष्ट्वा दृष्ट्वा कलं चैव देवगर्भं किन्नराः आयाति फ
 ८ लपाकार्यं तस्माद् व्यत्नविशेषतः विसर्जनं विधातव्यं गोपनं भाव
 ९ शक्तिकम् ततस्तत्कल्पविधानेन कलं कुर्यात् सशिक्षितम् या
 १० त्रेपतिव्रताधर्मात् धर्मे न हि जगत्रये पतिः प्राणप्रदो नित्यं पतिरे
 ११ वपरंतपः पतिरेव परं ब्रह्म पतिः प्राणधिकः प्रभुः सर्वतीर्थमयः
 १२ सामी सर्वदेवमयः पतिः सर्वदेवीमयश्चैव पतिरेव महागुरुः
 १३ सर्वदेवमयं हित्वा या नारी परगोचरा शूकरी गर्दभी काकी शुग
 १४ ली जायते भ्रवम् अहं तत्र वदे विना त्रभीतिर्न च त्रया तव लिङ्गे
 १५ यो हियाति पतिरूपधरः क्वचित् मूलमंत्रं जप्तो यतद्गुणोद्गम
 १६ यीश्वरी तदा यदि वदति न स्यात् तदा स पतिरेव हि इत्यादि शिक्षया
 १७ कार्य्याः शिक्षिताः कलयोधितः आगतोपविशेत् पार्श्वे मुखं वी
 १८ द्यस्मिता भवेत् पतिभावं गिते दक्षारुष्टा स्यात् पतिदर्शने उत्त
 १९ रेनोत्तरं दद्याद्वा हरेर्लुभकर्मणि रत्नां कृत्वा विधातेन सायकः
 २० स्थिरमानसः योगिनीनां महापूजावटुकानां तथैव च कार्य्या वि
 २१ च विना शार्थं कलवारक्षयोगतः तां सामूलतरोन्मूलमूलविद्यां
 २२ च कालिकाम् विसर्जनवियोगं कुर्यात् सायकः कलपातनम् यद्
 २३ यो पतिरेतस्मिन् कलस्य कलवित्तमः तद्गुणं विग्रहं कृत्वा सायकः स्थि

१मानसः तत्रवीजार्पणः कृत्वा ऊर्वति कृत्वा लक्षणम् लिङ्गोर्ध्वीकोः पदे
 श्वैव ज्ञात्वा कृत्वा लक्षणम् देवजातनरैर्जीतं यथार्थं ज्ञानशास्त्रतः
 ज्ञात्वा कृत्वा लक्षणं तं पंचमानपरतो बुधः सममाष्टममासा द्वाष्ट
 मध्ये सरोवरे ^{संज्ञा} देवाणां उक्ता विद्यां संहारयोगतः जपे दष्टसहस्रं
 वै स्यं दृष्ट्वा तत्पतिष्यति पादकां पूजयानीति कथितः पादकामनुः
 एवं कृते यत्पतितं तत्फलं देहिनिर्मितम् सस्वामिकं वपति तं वै
 परिष्ठागमागमात् एतल्लिङ्गफलं ज्ञात्वा आनीय दत्ता लयेततः गत्य
 इयं कटुद्रव्यं दत्त्वा वसाय कोतमः येन मुद्रा मृती कृत्वा होमं कुर्या
 दलक्षितः राजा वैव विधाये वयस्त्रशेषं भुजेततः मुक्तमात्रे तत
 स्मिन् वै चिरजीविदितो भवेत् स एवा मधुमती तस्य करस्था भोग
 दायिनी निष्ठा मधुमती तस्य जायते नात्र संशयः मधुमत्या फलं
 चैव कथयामि शृणु श्रमे स्याथा रासमावाणी वक्ता तस्य प्रजा
 यते सर्वज्ञः सर्वज्ञा स्त्राणामधीयः कृत्वा यकः चन्द्रसूर्या वधि
 पृथ्वी भुनक्ति वक्रुलं सखम् देवक मासरोभिश्च दिव्यगन्धर्वना
 र्णैः नानाविता संपन्नैः कलाकृशालकोविदैः नृसर्गा तैश्च वक्रु
 लैर्नानोपाय रसायनैः अमृताद्यैः प्रीतिकरैर्देवभागैः सुदुर्लभैः
 देवक माहस्तगतेरहमारुह्योत्सका आयाति सायकाकांक्ष
 रुदया परमेश्वरी यत्र कामे सरो देवश्चिन्तारसमुपागतः तत्रैव
 यांति सततं देवक्याः सहस्रशः इन्द्रयोग्यां पुंरी कृत्वा वसन्ति सा
 थकैः सह तत्रोपगमणाय आभुक्ता तव कृलं सखम् चिरकाले भु

को विस्थितावांते मुक्तिमवाप्नुयात् साधकानां कुलज्ञानां न दोषः फल
 ५४ पातने पतत्फलनिपातार्थं कुलप्राप्तापदेपदे विभ्रं करोति सर्वत्र
 ५६ निजसंकोचकारणात् फलवृद्धौ परितथा विभ्रमाचरति फ्रवम्
 फलवृद्धस्य दानि श्रेत कदाचिदेव योगतः साधकोऽपि भवेदत्र त-
 दावसविकल्पनम् तावन्न कुलज्ञानात् प्राप्यावत्तु निष्कृतिर्भवेत्
 तावन्निजकुलालापावर्जनीयाः प्रयत्नतः पतत्कार्यविधानेन
 योग्यानां स्त्रीरुभूतले अतिरूस्थिते देशे नामवर्णविवर्जिते करो
 ति यदि तत्र स्याद्विघ्ने वा फलसाधनम् न दोषेस्तत्र वाधांते साध-
 काः कुलदेवताः विघ्नप्रधानमेतत्तु कदाचित् फलसाधनम्
 शंकेते नैव कर्तव्यं सर्वत्र फलसाधनम् सफलं समनुप्राप्य कि-
 षते यदि नामरैः फलं भवति तेनैव नामेन वय्यते फ्रवम् दिव्यभा-
 वः साधकेन्द्रोर्मेशक्रसमो भवेत् पठते कथितो दिव्यो भावः प-
 रसावावहः न देयो यस्य कस्यापि पशो गोप्यः प्रयत्नतः ॥

म्रथातः संप्रवक्ष्यामि वीरभावं च मध्यमम् निर्दुन्दुमानसो भूत्वा
 रुदाकामकलातनुः निशि पूजाप्रकर्तव्या हेतुयुक्तः सदा भवेत्
 निजकुलं समादाय संयमैरव रूपयुक्तं कुलं च भैरवी रूपेण
 त्रेयासविस्तरम् विसृजेत् सकलं तस्यां नवयोऽन्तात्मकं तथा प्रसून-
 तलिकामये प्रपन्नकरं संकुले नानागत्य समाकीर्णं कुलद्वये
 ण्यं उक्तम् लिखित्वा पूजयेत् त्रैलोक्ये चटस्थापनपूर्वकम् पूर्वव-
 त्मा एतलं कृत्वा पूर्वोक्ते कृतं मंत्रं चटम् संस्थाप्य हेतुना पूर्य ब्राह्म

णादिविभेदतः तत्रमंत्रविलिख्यद्वयत्तुलसमुद्रवम्
 ध्यात्वेष्टदेवतांतत्रजपेदष्टोतरंशतम् येनमुद्रांप्रदर्शयाम्
 तंतद्विचिंतयेत् दृष्टुंस्वस्त्यांवेत्तुंतियोगिनीगणः
 इन्द्रादयःसुराःसर्वेत्तुंतिमधुलोलपाः ब्रह्मविस्मयेणाद्य
 त्तुंतिहर्षतत्पराः अर्चयान्त्रिधाकृत्वागुरवेचैकभागकं
 पकंकृत्वायदत्तावेयकेनदेवतर्पणम् पीत्वाकृत्तरसंस्पर्शना
 तालंकारभूषितम् आनन्दरूपवान्मुक्ताक्षजयेत्परमेश्वरीं
 ततत्कल्पोक्तविधिनाततन्मंत्रप्रत्यक्षं विसर्जनंविधायाथ
 स्वकृतेयोजयेत्ततः भक्तिस्वरसपानेनदेवीमुनक्तिचामृतम्
 ततत्तुल्यसाक्षादैर्देव्याः प्रीतिः प्रजायेते तत्फलग्रहाणां देव
 सुमेरुश्चगरोदणम् लतालिंगनमात्रेणसुधाधौतकलेवरः
 मूलयोगकृतेतत्रजपेदष्टसहस्रकम् जपेत्तद्विद्वंशगृही
 त्वातेनतर्पयेत् विधायतर्पणं चैवप्रदक्षिणामनुव्रजन् कल्पो
 क्तेनप्रणम्याथस्तोत्रेणतोषयेत्ततः इंद्वीरकलंचैवसुन्दरं
 मनोहरम् यदेशेवियतेवीरस्तत्तुल्यं चैवतत्सतः नवना
 रीभयेतत्रनवराजभयादिकम् समंगलंसदातत्रयनमुत्रवि
 बर्हणम् लक्ष्मीवीणि सदातत्रसुस्थिराभवतिध्रुवम् मंत्रंस्वम
 विरोधियाश्रवणंरुद्रमूलके योजनीयंप्रयत्नेननवविद्वं प्र
 वर्तते नामवीरेणतद्योगग्रहणोदेवतैरपि योगिनीभिर्नृ
 संतन्त्रवपापेनयुज्यते यत्रतत्रजपेदष्टसहस्रकम् ततःकृते

कौ

५५

६२

५९

६२

एजाफलं भवेत्तत्र सप्तवासा समितम् चतुर्दश्या गते तत्र पक्षे
 फलं लभेत् न गते नास्ति तेऽप्यने पञ्चरेव तसंशयः नामस्मादः
 थिको देव इति चिन्ता परायणः साधके लोभमापन्ने देवाः लोभः
 प्रजायते तस्माद्यत्नाद्भोगयुक्तो भवेद्दीरवारः सुधीः भोगेन
 मोक्षमाप्नोति भोगेन कुलसाधनम् यद्यद्यदति निद्रातिथि
 करोति यद्वति तत्सर्वं कुलरूपं तथा चावविहवित् सुधीः प
 काकी निर्जने देशे शमपाने निर्जने वने श्रूत्यागारे नदीतीरे निः
 संगो विहरेन्मृदा वीराणां जपकालस्तु सर्वदेवप्रशास्यते सर्व
 पीठे सर्वदेशे कर्तव्यं तत्र संशयः वीरसाधनकार्यं च कर्तव्यं वी
 १७ रुषैः दिव्यैरपि च कर्तव्यं पञ्चभिर्न च पाप्मणैः वरं पाप्मणका
 र्यं तत्र न पशोरिति निश्चयः यच्च देवाः पुरा प्रोक्तं शाश्वतं मंत्रसाध
 नम् अत्र न गुटिकां दीप्तिं कुर्याद्दीरो महाबलः दिव्यवीरेण भेदो
 स्त्रियो भेदः सतः कष्टते शातो वीरानि तो मयुरः कलात्वा वापं सं
 पुतः दिव्यश्च देववत् प्रायो वीरश्चोद्धतमानसः विभूतिभूषणो
 वापि च त्वनेनापि लेपितः अथ कुर्यात्प्राप्तो वायको वा दिव्यसा
 धकः रक्तवदनदिग्धा गोवैलवो वाप्यवैलवः संस्कृतः संस
 कृतो वा नित्यसिक्तः कुलेश्वरः अपमाने च पूजायां लघुपुष्टः सदा
 भवेत् वेदनिद्रापरो वापि तत्पूजादिपरोऽपि वा शृङ्गारतस्तद्व
 दितः कुलाकुलमते स्थितः निजभावसमायुक्तो देववद्विद्वरेत्
 क्षितो वेदहीने हि जै चैव यच्च मश्रुति संसृष्टि या विसृष्टि विना

देविभक्तिर्न प्रभवेद्यथा शक्तिज्ञानं विनाशुक्तिर्यथा हास्याय-
 कल्पते गुरुविनायथा तन्त्रे नाधिकारः कथंचन पतिहीनायथा
 नारीसर्वकर्मविवर्जिता कुलविनायथा देयावीरो वाममसा-
 थकः नाधिकारीति कौलियस्तस्माद्भावपरो भवेत् विना कु-
 लेन विद्यानां वीराणां च तथैव च मंत्रसिद्धिर्न जायेत जन्म
 कोटिशतैरपि अविनीतं कुलं यस्य सकथं मम पूजकः त-
 स्माद्यत्नात् सदा कार्यं यथा स्याद्विनयान्वितम् भावाभावा-
 त्कुलेशास्त्रिनाधिकारः कथंचन तेन भावविशुद्धस्तसाथ-
 कः कौलिके भवेत् इंद्वीरकुलं चैव दिव्यादपि मनोरमम्
 पशुभावं प्रवक्ष्यामि तृतीयं सर्वनिन्दितम् यथाविधि पणो-
 विद्यां गृहीत्वा भावतत्परः प्रथमं पूज्यमेवार्थं यत्नतः शुद्धि-
 माचरेत् नमस्तस्य भोजनं कुर्यात् स्त्रियं मनसा स्मरेत् परद-
 येन लोभः स्यान्न भोगं मानं संभवेत् परद्वेषेन लोभः स्यान्न मि-
 न्युतीरे पक्षते वा कानने वा सगलये विलम्बमूले विधिके तपु-
 ण्ये चोत्सृज्य शोभने नष्टदृष्टी न कुर्यात् कौटिल्यदूरतस्तेज-
 देवताशुभं वर्णितव्या तस्यासमाहितैः त्रिसंध्यं देवपूजा-
 स्यात् त्रिसंध्यं न पमाचरेत् रात्रौ मालावमंत्रं च सृष्टौ नैव क-
 दाचन नमंत्रं प्रजपेद्भुक्ता मोक्षी स्यात् सर्वकर्मसु सर्वकाले
 स्त्रियं नैव गच्छेद्द्वैसायको तमः पुष्पगन्धजलं चैव सयमानी-
 यश्नयेत् मेषु न तत्कथा लापेत् दूगोष्ठीं परिवर्जयेत् सृत्त

को कालं विना गच्छेन्न च सस्त्रियमादरात् पुराणश्रवणे श्रद्धावेदवे.
 ५६ दार्ढ्यतत्परः नरात्रोभोजयेद्विहंगस्तानूलं च तथैव च पुराण
 ६३ यद्यदादिष्टे तत्सर्वं यत्नतश्चरेत् सजातकृत्समं चैव हेतुद
 ५६ ६३ मंतथैव च एतत्सृष्ट्या विराजं च पंचगव्येन शुध्यति रक्तव.
 स्वनगृह्णीयात्तदेवी भक्तिपरायणः विस्मृतं त्रोककल्पादि
 तदनुष्ठानमेव च कार्यं वीरकथा लापेन कुर्याद्दीर्घवदितं
 निमग्नादंगरां ग्रांसं सत्पावदनमेव च तीर्थस्नानपीठदे
 शोगमनं यस्मिन् तत्परः पशुस्तु द्विविधं श्रेयादीदितो दीक्षि
 तस्तथा दीक्षितस्याधिकारोऽस्ति पूजायां चैव निश्चितम् गुरु
 द्वैतस्य कृत्रापि नाधिकारश्च सर्वदा पूर्वस्याधिकारोऽस्ति
 पूजादेशागतागतौ पूर्वस्तु कौलिकैः सर्वैर्वहिः कार्यः स्वदे
 शतः पूर्वदर्शनमात्रेण कूलदर्शनमाचरेत् ब्रह्महत्यादिकं
 पापं कथं संप्रवरं च न पूर्वस्य दर्शनं नैव सत्यं सत्यं निश्चि
 तम् देव्यात्मा सोऽपि नियतं विभूत्वाद्ययपि ध्रुवम् तथापि
 जायते शंका तदा देव्याः पदे पदे वरं कूलपरिणागं चरं स्रु
 तं हिंसनम् वरं स्रुतं कूलतनम् का
 येन मनसा वाचा वरं स्रुतं कूलपातनम् न च कुर्यात्पूर्वसंगं
 देशं गह्वरकारणतः कूलशमो दृश्यपापं गरिष्ठो भवति ध्रुवं
 स्रुते महती निन्दा परयोगे तथैव च तस्मादपि महत्पापं
 पशुसंगात् प्रजायते गोलोके तस्मात्पातस्पर्शात् संतो

वसंस्कृतात् नसिधंतिमहाभवाः संसर्गसंनिश्चितम् ब्रह्मरूप
 स्रष्टानमगम्यागमनंतथा स्तेयसंसर्गपवेतिमहापातकजातयः
 दीक्षणादेवनर्षपतिजपान्नर्षपतिचापरम् वीररूपावृथापातंवी
 रजायाश्चसंगमः पतद्ग्रंथैकदेशस्यगुरोर्धत्तादिलोकनम् हा
 त्वावीरवंचापितन्निन्दातदकीर्तनम् नचतस्मैयनारोपस्तेयमि
 मभिधीयते पशुनायःसमालापःसमाशय्यासमासनम् एक
 त्रभोजनंचैवसंसर्गश्चततःपरम् संसर्गपातकंप्रोक्तंकूलीनस्यम
 हात्मनः पातकंनचतेघोवैसंक्षेपेणसंचयम् प्रभवन्तिनती
 र्णानिनगंगानचकाशिका महाविद्याजपादेवचत्वारिपातका
 निच नर्षपतिनचसंसर्गःक्षय्यातिकदाचन अतानात्पशुसं
 सर्गीयदिदेवान्प्रजायते तदा द्वादशवर्षात्त्रयसंथयत्तमाच
 रेत् कूलीनायाःसमीपस्थःकूलसेवापरायणः उच्छिष्टभोजीत
 न्नामप्रजापीतत्पतेरपि तदंतेतांसमभ्यर्चयन्नैश्चपरितोषच
 शुचिर्भुत्वापुनर्विद्यादृष्टीत्वाशुद्धिमाप्नुयात् व्रताशक्तोयदिभ
 वेत्सर्वोःपरितोषकृत् दद्यात्कूलायपापानाक्षयार्थसाध
 कोत्तमः ज्ञानात्संसर्गमासाद्यमरणान्नैवशुध्यति मृतेचभा
 सकाकादियोनिमालंघ्यसर्वतः नानाक्लेशसमायुक्तोनरका
 न्प्रतिपद्यते नचैवंदीक्ष्येन्नामनवास्पदर्शनंचरेत् देवीशास्त्र
 कथांचात्रप्रयत्नेनविवर्जयेत् कर्मणामनसावाचापशुश्ला
 दिभजनम् प्रकुर्वन्तिमहापापास्तेनैकलसायकैः निषेवेक

को लशास्त्राणि सायकः सर्वदा वरेत पशुशास्त्राणि सर्वाणि वर्जयेत् परशु
 ५० रवत् स्ववर्मास्य यथा क्षीरं न देयं स्याद्विजेष्यि तथा पशुमुवाहृमी न
 ६४ श्रोतव्यं कौलिकैः अश्वद्वयानां येषां कुलसंस्थे कौलिकाः न
 ५१ वाध्या नान्विर्वर्तते यावदाहृतं संसवम् कौलाः पशुव्रताश्चैव पक्षद्वय
 ६५ विंशकाः केषां सत्यास्मृतायावतावतिष्ठन्ति रौरवे दीक्षणात् पू-
 जनाद्दोषा तथा दृष्टव्यं लोकनात् यत्किंचिज्ज्ञानमात्रेण पशु
 नानिर्जितो यदि तस्य सर्वं हरे देवीशं पदत्वा सनिश्चितम् पशोर्वि-
 द्यां समादाय यदि पूजापरो भवेत् तस्य वक्त्रं समालोक्य कुलवक्त्रं वि-
 लोकयेत् एवं चेत् कुलीनस्य विद्याहानिस्तु जायते पशूपदिष्टं
 यत्किंचित् कियते कुलसायकैः तत्तत्कर्मसंकृतेषां अभिवा-
 नाय कल्पते यायाः सर्वा महाविद्याश्चण्डिकायाः सुनिश्चितम् प-
 शुरष्टिनिपातेन सायकं नाशयेत् क्रवम् यदि देवात् पशोर्विद्यां लभ-
 ते कुलजैर्नरैः द्विजस्य कौलिकीं प्रार्थयन् विद्यामुपालभेत् अ-
 ज्ञानाद्यत्कृतं मातृनीलोत्पलकुलकौलिकम् तमस्वमा तस्तत्
 पापं हरे देवि कृपां कुरु एवं प्रार्थयन् महारत्नैरत्नैः स्वर्णघविस्तरैः स-
 पूज्य कुलदांपत्यं प्रष्टव्यं यत्ततो नयेत् भृष्टस्य वा हृमीवेति तिथी-
 नां बलमप्यथा दीक्षाकालः स एव स्यान्नामः कालः प्रशस्यते अ-
 ष्टावकुविधाः संतिययन् कुलसायकाः पशुशिष्यसमो नास्ति स-
 त्संभनवाप्यथा कुलाचारं पशोर्गते तत्तत्तेषां परं विदुः पतत्
 शास्त्रप्रसंगो वा पतत् प्रसदृशं नम् पशोरग्रेन कर्तव्यं प्राणोत्ते-

कदाचन कृत्वा सूर्यमिव दृष्ट्वा स्मृत्यः कुलनाशकः निर्जीवेका
 हलो ह्येवाशर्कयोरारण्यः पितृ सर्वत्र चिन्तिता देवी न पशोर्भवेति
 यदा च चेतनाधिष्ठितं सर्वं सर्वत्र विप्रकल्पितम् तत्रैव चेतना
 भावान्नियमो नास्ति तादृशः तस्मादेवाश्वसर्वसं देवी सृजाया
 यौः गोप्यं सर्वथा चैव पशौ कल्याणहेतवे सर्वथा तत्र भावो
 ह्येन प्रकारेण कदाचन सभावश्च विभावश्च पशुर्ह्येवावस्थितः
 विभावः पशुभावेन जन्मपत्रविभावना वीरभावो भवेदेव ततो
 देवः प्रजायते देवाश्च जायते वीरो वीरा देवः प्रजायते देवे वीरे
 न सन्देहः साम्यमित्यभिधीयते भावस्तु मनसो यस्मिन् सदृशः
 दृः कथं भवेत् तस्माद्भावो न वक्तव्यो दिङ्मात्रं समुदाहृतम्
 यथेक्ष्यते गुडमांशुर्ध्वजिह्वा जायते सदा तस्माद्भावो विभावस्तु
 मनसा परिभाष्यते एक एव महाभावो नातां तं भजते यतः उपा
 धिभेदभावेन भावभेदो लयिष्यति आनन्दश्च तसन्देहः प्रभुः प्र
 कृतिरूपक रस रूपः स एवात्मा स प्रभुः परमो महान् श्रोत
 वः सर्वमन्तव्यो नियातव्यः स एव हि साक्षात् कार्यस्ततो वीरैरा
 गमैर्विविधैस्तथा श्रोतव्यः श्रुतिवाक्येभ्यो मन्तव्यो मननादिभिः
 सोपपत्तिभिरेवायं व्यातव्यो गुरुदेशितैः तदा स एव सर्वज्ञात्मा प्रत्य
 सदीभवति भ्रुवम् तस्मिन् देहे तु भगवान् प्रत्यक्षं परमेश्वरः भा
 वेवैव विद्येतेव भावस्तु गपि नीयते मूत्का नाना विध्यं संगविद्ये
 को यथा रसः उपायभासयोगेन नातां तं भजते यतः तणेन जा

को यतेवैवरसस्मात्परोरसः तस्मादधिततो ह्यतस्मादपिरसोदयः स
 १६५ एवकारांतस्मतत्कार्यसचकथ्यते दृश्यतेचसदातत्रनकार्यना
 65 पिकारणम् तथैवायंसपवात्मानानाविग्रहयोनिषु जायेतनिष्प
 तेजातः कार्यभेदादिभाष्यते सजातः समृतोवहः सयुक्तः ससखी
 प्रमान सस्त्रीनपुंसकः सौः पिसपवानंगएवसः नानाध्यानसमा
 योगान्नानातंभजतेयथा एकएवसपवात्मारसदृशीसनातनः
 अयक्तः सचस्यक्तः प्रकृत्याक्रियतेभ्रुवम् तस्मात्प्रकृतियोगेन
 ज्ञायतेनामथाक्वचित् विनावदत्वयोगेननप्रसक्तोयथावदः
 रतराद्रिद्यमानोऽपिनभेदमुपगच्छति नभेदंपुरुषोयातिविनाश
 किंकथंचन नप्रयोगैर्नवज्ञानैर्नपुत्यानगुरुकमात् प्रकृत्याज्ञा
 यतेब्रह्मप्रकृत्यालीयतेपुनः प्रकृत्याधिष्ठितं सर्वप्रकृत्यावांक्षितं
 जगत् प्रकृत्याभेदमाप्नोतिप्रकृत्यालीयतेः खिलम् नवस्तप्रकृति
 र्नेवनप्रमानपरमेश्वरः तयोः समरसंज्ञानंवस्ततत्परंपदम् उ
 भयोः समवायस्तवस्ततत्सनिश्चितम् ज्ञायतेः स्मिन्स्वयंज्ञात
 श्रितस्वरूपः प्रमानसो निर्विकारः सर्वदेवप्रमाणगोचरः प्रमान
 यक्तोभवतिसर्वत्रसयमात्मासंयंभुवः उपायाः सतिवदबोज्ञातं
 ब्रह्मसनातनम् तथापिप्रकृतेयोगात्क्षिप्रंप्रसक्ततांवेजेत् सा
 याविकाः कृतेदेशेयथानांवंप्रगृह्यन्त नानादेशंसमुत्तीर्णसमुद्रंवि
 शतेचिरात् तत्तेनावमास्यायत्तण्दद्याति यथापुनः वैजासना
 स्मिचेतत्रकथंनद्वितकारणम् तस्मात्परंपरायातास्तेदिकारण

तांगताः नकारणानितैवेवसात्तातप्रकृतिकारणम् स्त्रीभावः प्र
 कृतिर्ज्ञेयः पुंभावः पुरुषोमतः तृप्तिज्ञेयविभागेनज्ञायतांसाथः
 कोत्तमेः चटप्रसक्ततायांतस्मालोकाग्रजकोयथा चत्तरादिततः
 किंचिदधिकंनिर्विकल्पनम् चटत्वं पुनरेतस्यभेदकारणमेवदि
 तथानव्यक्तिविषयेतन्मेवजकतांगताः सात्तातकारणमेवैत
 त्प्रकृतिष्वेवनिश्चितम् दिव्यभावोवीरभावोयस्यदेहेववस्थि
 तः एकेनजन्मनातस्यपरंप्रसक्तमाश्रयात् जीवन्मुक्तः सपवा
 त्माभोगार्थमटतेमहीम् देवीपुत्रः सपवात्सोभेवः परिकीर्तितः
 भावत्रयाणामप्येतद्वैभावोसप्रतिष्ठितो नवकृत्योमुक्तिमार्गो
 कूलसारो कूलोत्तमो योभावोयस्यवैप्रोक्तस्तेर्भावेर्नच्येद्यदि
 दशाहकमयोगेनभ्रष्टोभवतिसाथकः नोपदिश्येतत्रभावं न
 प्रजातत्रमन्दिशेत् कूलान्तं वृहीतातभावशुद्धिः प्रजायते
 तस्माद्रावणोभूत्वादेवीसंभोजयेत्सुधीः इति श्रीज्ञानानन्दप
 रमहंसविरचितेकौलावलीनिर्णयेपकादशोऽष्टासः ॥ १॥
 अथवक्ष्येचमालातांविधानंतत्रवर्त्मना आरभ्यानामिकामध्या
 त्प्रादक्षिण्येनैकमात्रं तर्जनीमूलपर्यंतं जपेदशसुपर्वसु
 तर्जन्मग्रेतथामध्येयोजपेत्संतपामरः चत्वारितस्यनर्पतिआ
 शुर्विद्यायशोयनम् शक्तिमालासमाख्यातासर्वमंत्रप्रदीपनी अ
 थवा अनामिकात्रयपर्वकनिष्ठाचत्रिपर्विका मध्यमायासुयं
 पर्वतर्जनीमूलपर्यिका अंगुलीर्नविद्यंतीतकिंचित्संकोचयेत्

को
६५

६६

लम् अंगुलीनां विषो ग्रेषु तद्विद्वेषतरते जपः अंगुल्यग्रेषु यज्ञसंय
जं मेरुलंघने पर्वसन्निषयज्ञसंतत्सर्वनिष्फलं भवेत् नित्यज्ञ
पेमहादेविकरमालाशुभप्रदा अथवा अक्षमालां तथा च सर्व
यासिद्धये पुनः अथवा मुक्ताफलमयी माला राज्ञोत्पदायिनी
सर्वसिद्धिप्रदानि संपूर्वराजवंशकरी यथा मुक्ताफलमयी तथा
स्फाटिकनिर्मिता रुद्राक्षमालिका मोक्षे भवेत् सर्वसिद्धिदा
प्रवालमालिका वैश्वेश्वरी विद्याप्रदा मता तथा मालिका माला च
साम्राज्यफलदायिनी पुत्रजीवकमाला त्वविद्यालक्ष्मीप्रदायिनी
पद्माक्षमाला लक्ष्मीर्जायते च मरुहमृ रक्तचन्दनमाला त्वै
श्वसौभाग्यदायिका रुद्राक्षमालिका सूते जपेन समतोरयात्
पद्माक्षैः शत्रुहामाला कृतग्रंथिस्तपापहा पुत्रजीवकमाला पु
त्रवितनुतेः चिरात् हिरण्यमीकामप्रदा स्यात् प्रवालैः पुष्कलं यन्
सौभाग्यं स्फाटिकी माला रुद्राक्षैः लघुकामदा शाक्तां स्फाटि
की माला रक्तचन्दनसंभवा पुत्रजीवैर्दशगुणं शतं शंखैः सदस्र
कैः प्रवालैः पद्मरागैश्च तथा युतगुणं भवेत् अयुतं स्फाटिकैः प्रो
क्तं मोक्तिकैर्लक्षमुच्यते पद्माक्षैर्दशलक्षं स्यादाजतैः कोटिरुच्यते
सौवर्णैर्दशकोटिः सादनंतरं रक्तचन्दनैः इन्द्राक्षैश्च महासिद्धिं त
नुते मालिका सदा रक्तचन्दनमालाभिः शिवत्वं लभते प्रवम्
रुद्राक्षैश्च रुद्राक्षैर्न तत्फलदा भवेत् अथवा गुंजायाः सर्वसिद्धिः
स्याद्विल्वकाष्ठेन सिद्धिदा शमेन रचिता माला सर्वसौभाग्यदायि

का सामामाकथितामालाविशेषात्कथ्यतेऽयुता कक्तेनवन्दने
 नापिवालामालाप्रकल्पयेत् दंतेनकालिकायास्तराजदंतेनमेरु
 ण उग्रताराजपेशस्तामहाशंखस्यमालिका उन्मुखाश्चतथाते
 यामोक्षदामालिकाभवेत् वैस्मवानांपद्मवीजेर्मालिकातुलसी
 मता गजदंतेर्गणेशोत्तरोवेरुद्राक्षउच्यते गर्दभैश्वराहाणांदंते
 रप्यभिचारके अष्टोत्तरशतामालाचतुःपंचाशिकापिवा पथ
 त्रविंशद्वितामालाउत्तमाथममध्यमा अथवामातकासंख्या
 मालाकार्याप्रयत्नतः सप्तविंशतिभिः कार्या सर्वसाधारणेज
 पे पंचविंशतिभिर्मोक्षार्थीधनार्थीविंशताजपेत् पुण्यार्थीसप्त
 विंशत्यापंचदशभिचारके अष्टोत्तरशतेःसर्वासिद्धिरुक्तामनी
 षिभिः पंचाशद्भिः सर्वकार्यकर्तव्येनात्रंशयः स्रष्टुं सन्द
 रंवीजं वदरीवीजमालिकं शिल्पिनेदक्षिणां दत्त्वा गृहीत्वा साय
 कोतमः संस्कारं च ततः ऊर्ध्वादूयथाशास्त्रप्रमाणतः अप्रतिष्ठि
 तमालाभिर्मंत्रं जपति यो नरः सर्वतद्विफलं विद्यार्तकृद्वाभव
 ति चण्डिका ७ एष सीरचितं सूत्रं कार्पासं वाथपटकम् पंकजोद्भव
 सूत्रं च तथा चण्डिकासूत्रकम् कोषकारस्य ससेणप्रथयेदक्षमालि
 काम् स्वर्णादिसंभवं सूत्रं त्रिगुणोत्तिगुणीकृतम् शुक्लं रक्तं तथा क
 लंशान्तिवर्णभिचारके रक्ते मुक्तिमवाप्नोति स्वेतैर्योगादि साधने
 पीतेः कामं यशसं च कुक्षेरोगादिसंभवः निसेते मितिकेशं स्रष्टु
 क्लं रक्तं तथा शुभम् बीजानि च तथा सूत्रं पंचाग्येन दद्यादिपेत् प्रदा

को
६७

लमूलमंत्रेण ग्रथयेदथ सूत्रकम् गुरुसुप्रजा मातृपुत्रैः स्वयमन-
यथीः तैरेव ग्रथितां मालां कारयेन्नामनः क्वचित् कान्तयारविता-
माला दुतसिद्धिकरी मता एकैकमणिमादाय ब्रह्मग्रंथि विनिर्दिशेत्
ग्रंथि हीनं न कर्तव्यं पुष्पाष्टेन दृष्यति शैवे च वैश्वे सौरे गणेशे
श्रीकरेऽपि च बीजसर्पेषु नः ऊर्यात्संस्कारं यत्नतः सुधीः ह
वर्णयन्नास्तेव ग्रंथि हीनोऽपि नित्यशः कालिका त्वरिता यास्तु व
जायाः षट्कभेदके तोतनावनवा सिन्धोर्वा राणाद्या विशेषतः अ
न्यायाश्चण्डिकादेव्यां ग्रंथि हीना विधीयन्ते एकैकमणिमादाय सा
यकः स्थिरमानसः ब्रह्मग्रंथितो दद्यात् रुदये तारमास्मरन् स्वय
मेव जपेन्मंत्रमस्यः प्रणवमुच्चरेत् गोपुच्छसदृशी कार्या अथ वा स
र्पपिणी मेरुमेकं विधाया मालां तैसा यकोत्तमः यो मेरुसगु-
रुं विद्यान्मंत्रबीजं तदक्षिणे अर्चयेच्च गुरुं ध्यायन्त्या समंत्रं च दक्षि
णे वामतोऽपि भवेद्देवध्यानतः सिद्धिमाप्नुयात् एवं निष्ठाया माला
लावप्रतिष्ठां च समाचरेत् अनुलोमविलोमाभ्यां मातृकां तरितां च
मेत पंचगव्येक्षिते पन्नालां शिवमंत्रेण मंत्रिताम् प्रांतं शक्रे शरा-
गुहं नादविन्दुविभूषितम् कथितं शिवमंत्रं च सायकानां हिताय च
पंचमृतैः पंचगव्यैः स्नापयेन्मूलमुच्चरन् हृतं क्षीरं तथा नीरुं शर्क-
मयुं संयुतम् पंचामृतमिंद्रव्यातं प्रमेकं तपलपलम् पलायं गोम-
यं क्षीरं प्रस्यं दधितथा समम् गोमूत्रं प्रस्यमां मस्यादां ज्ञेयं चैव तदर्थ-
कीम् मूलेन मंत्रितं कृत्वा योजयेत् पंचगव्यकम् श्रीतत्तजले तैः

वस्त्रापयेतदनंतरम् तालयेत्पंचगव्येनसंयोजातेनमार्जयेत् ॐ
 संयोजातंप्रपद्यामिसंयोजातायवेनमः भवेभवेऽनादिभवेभजस
 मांभवोद्भवायनमः चन्द्रनागरुगन्धाद्यैर्वामदेवेनघर्षयेत् ॐ
 वामदेवाय नमोऽष्टायनमः श्रेष्ठायनमः रुद्रायनमः काला
 यनमः कलविकरणायनमः बलायनमो बलविकरणायनमो
 बलप्रमथनायनमः सर्वभूतदमनायनमो नमः ३ न्मनायनमः ॥
 सधूपैरूपयेतांच अक्षोरमनुनायुधः अक्षोरेभ्योऽथक्षोरेभ्यो
 क्षोरक्षोरतरेभ्यः सर्वतः सर्वसर्वेभ्यो नमस्तैः स्वरुद्रूपेभ्यः ग
 न्धचन्दनकुंकुमेर्लि... येतत्पुरुषेणाच ॐ तत्पुरुषायवि
 महेमहादेवायधीमहि तन्नोः रुद्रः प्रचोदयात् मंत्रयेच्चततोधी
 रः प्रसेकंच शतं शतम् ईशानमनुनामैरुशतंचैव ततः परम्
 ॐ ईशानः सर्वविद्यानां ईश्वरः सर्वभूतानां ब्रह्माधिपतिर्ब्रह्मणे
 ऽधिपतिः शिवो मेस्तु सदा शिवो मे ततः संस्थापयेत्सालां सार्णां
 दिपीठकेभ्यः पद्माकारेषु चाश्वत्थपत्रेषु स्थापयेच्च वा पीठे वापि
 च संस्थाप्य पूजयेत्स्वीये देवताम् सांणवरणसंयुक्तामुपचारैः
 सुविल्लारैः पक्के ककमयोगेन बीजानां साथकोतमः प्राणपति
 ङ्कां व्रीत अष्टोत्तरशतंततः प्राणसोमसमाहूतं होकारविदुः
 पथकं प्राणवं अक्षमालाधिपतयेतदनंतरम् रुद्रंतं मूलमुच्चा
 र्य पूजयेत्सालिकां क्रमात् तिलेन च तपुकेन शर्कराहोमं प्रकल्प
 येत् होमकर्मण्यशक्तुश्चेद्विष्णुर्नाममाचरेत् तारोऽक्षमालाधि

को पतयेससिद्धादिवदेततः सर्वमंत्रार्थसाधनीति साधयादितयं पुनः
 ६८ सिद्धिप्रकल्पयस्वाहा अभिमंत्रितमालया मूलमंत्रं जपेत्तत्र अष्टोत्त
 68 रशतं ततः अष्टोत्तरशतं वापि जप्त्वा मालां समर्पयेत् शिष्यहस्तं
 ततः सोऽपि जपेदष्टसहस्रकम् अष्टोत्तरशतं वापि जप्त्वा मालां
 च गोपयेत् गुरुभ्यो दक्षिणं दत्वा यथा शक्नात् सायकः गुरोः
 भावे मालायाः संस्कारं स्वयमाचरेत् गुरुं प्रकाशयेद्विद्या न तन्म
 त्रं कदाचन अक्षमालां च मुद्रां च गुरोरपि न दर्शयेत् भूतग्राहसवे
 तालाः सिद्धगन्धर्वचारणाः हरंति प्रकटात् यस्मात्तस्माद् यत्नेन
 गोपयेत् जपामसमये मालां पूजयित्वा त गोपयेत् अशुचिर्न
 स्पृशेन्मालां अशुचौ न प्रकल्पयेत् हस्तात् पतति चेन्माला तज्ज-
 प्यात्तत्र संवृत्तेः प्रायश्चित्तं विधातव्यं जपेन्मंत्रं सहस्रकम् अथवा
 करभ्रष्टे शठृजाते जपेदष्टोत्तरशतम् जीर्णसूत्रे पुनः सूत्रं ग्रथ-
 यित्वा शतं जपेत् छिन्ना भवति चेन्मालां पूजां कृत्वा ततोऽधिकं
 गुह्यं शिष्यानां चैव पूजां कृत्वा तसायकः प्रतिष्ठां पूर्ववत् कृत्वा
 पुनर्जीपं समाचरेत् एवं विधा सर्वमाला सर्वदेवे प्रतिष्ठिता अथा
 मांसं प्रवक्ष्यामि मालां कूलमयी पराम् कृणु गोलाद् वैदेयैः स
 यं भूकृत्तमेतच्च गोरोचना कुंकुमेन अक्षमालां समाचरेत् कर्पूरा
 गुरुकस्तूरी तथा मृगमदेन च अक्षमाला उपस्कृत्य प्रतिष्ठा विधि
 वचरेत् ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि मालां सर्वोत्तमोत्तमाम् यस्य
 विज्ञानमात्रेण मंत्राः सिद्ध्यति तत्तत्तत्तत्तत् अनुलोमविलोमेन मं

उमातर्द्धिभेदतः मंत्रेणंतरितं वर्णं वर्णं तंतरितं मनुम् ऊर्ध्व
 दूर्ध्वं मंथीमालां सर्वमंत्रप्रदीपिनीम् वरमां मेरुसंपलंबये
 नकदाचन एतद्रसं परमं नाख्यं यस्य कस्यचित् अथवा
 अनुलोमविलोमस्थैर्विन्दुयुग्मात्कातैः तमेरुकैः साष्ट
 वर्णैः कृत्या वर्णमालया प्रमेकं वर्णयुग्मं राज्ञाः स्युः दि
 प्रसिद्धिदाः सविन्दुवर्णमुच्चार्य पश्चान्मंत्रं जपेत्सुधीः तमे
 रुं कल्पयित्वा तजपेत्तन्नाभिलंबयेत् तथायंत्रं प्रतिष्ठानं क
 थयामि प्रसंगतः सर्वं रजतं ताम्रं श्रेष्ठं मथ्य मथाय मम्
 ताम्रं लक्ष्मणं प्रोक्तं रोप्ये कोटिगुणं भवेत् सर्वं हर्मनं तं फ
 लदं स्फाटिकेः पित्तया समम् एकतो लंबतस्तोलं समतो ल
 पलं तवा सायकस्य मनोज्ञं वाक्यं पीठे सुसायकः सर्वोक्त
 या तद्द्वयं ससुन्दरं समतो हरम् सुरेवं समुत्तमं तं लेखयित्वा
 विधानतः अथवा प्रतिमां कृत्या निजवेदसंरूपिणीम् प्रतिष्ठां
 चततः ऊर्ध्वं द्युयाशासु प्रमाणतः स्नात्वा संकल्पयेन्मन्त्री
 ततो म्यासादिकं चरेत् पंचगव्यं ततः कृत्वा शिवमंत्रेण शोधितं
 तत्र यंत्रं लिमेन्मन्त्री प्रणवेन समाकृतम् तस्मात्तदुत्तमं तच्च कं
 स्थापयेत्सर्गपटके पंचाम्रं तेन सुस्नातं शीतलेन जलेन च
 वाससा जलमुत्तमं स्थापयेद्देमपीठके पीठं पूजाविधाय यथ
 ऊर्ध्वं यंत्रं च संस्पृशन् प्राणवैद्यं राजाय विमहेतदनंतरम्
 महायंत्राय धीमहि तन्नो यंत्रः प्रचोदयात् गायत्रीमिति संज्ञा

को
६५

पशतमष्टोत्तरतः श्रावात्पूजयेदं वीजीवत्यासपुरःसरम्
उपचारैः षोडशभिर्नानाविधरसाद्यैः नानाविधफलैर्द्रव्यै
र्नानागणविस्तरैः सकल्योक्तविधानेन संपूज्य परमेश्वरीम्
ततो जाप्य सहस्रं त्रुर्घ्यादीं सितसिद्धये वलिदानं ततः कृत्वा
प्रणम्यैव कमुत्तमम् अष्टोत्तरशतं होमं द्युतेन कारयेत् सधीः
गुरवे दत्तिं दद्यात् तथा वशिष्पिने ततः देवतायाः प्रतिष्ठा न मे
वैत कारयेद्बुधः सासादिकं सकल्योक्तं गायत्रीं तत्र संदिशेत्
देवतायाः प्रतिष्ठाने विशेषः कथितो मया ॥

अथ वक्ष्यामि मंत्राणां पुरश्चरणमुत्तमम् भाग्यहीनोऽपि मूर्खः
पियहो धादमरो भवेत् साधयेत् सिद्धिं सकलान्साक्षात् सिद्धी
सरो भवेत् आदौ पुरस्त्रियां कुर्यान्निघमेत यथाविधि ततः सि
द्धमनुर्मन्त्री प्रयोगादौ न चान्यथा पुरश्चरणं संपन्नो मंत्रोद्विफल
दायकः किं होमैः किं जपैः श्वैव किं मंत्रस्यासविस्तरैः वरपायस
र्षमंत्राणां यदि न स्यात् पुरस्त्रिया जीवहीनो यथा देही सर्वक
र्मसन्तप्तः पुरश्चरणहीनोऽपि तथा मंत्रः प्रकीर्तितः पुरस्त्रि
यादि मंत्राणां प्रधानं जीव उच्यते तस्मादादौ पुरश्चर्या कृत्वा साध
क सन्तप्तः प्रयोगं च ततः कुर्यात् साधकः सिद्धिं हेतवे ग्रामे को
शमितं स्थानं नद्यादौ सौख्यं यामतम् नगरात् परतः कोशं कोश
ग्राममथापि वा आहारादिविहारार्थं तावती भूमिमाकुरुते ७
हेतवः समः प्रोक्तो नद्यां शतगुणः स्मृतः पुण्यपारणेतथारामे स

हसगुणउच्यते अयुतं पर्वते पुण्यं लक्ष्मीं रथी जले कोटिर्देवा
 येषां कुर्यान्तं शिवसन्निधौ यत्र वा कुरुचिदेशे लिंगे वै पाश्र्वाभ्यां
 स्वयं भवति लिंगे वा इतरं वा तदतिके प्रयागे सरनद्यां वा वाराणस्यां
 वाराणसे ३ जटे पर्वते वा पिशमशाने गहनान्तरे एकलिंगे शुभगे देव
 तस्य शेषिवातिके एकवृत्तगिरौ वापि वटमूले शिवालये म
 हानि शिपुराश्रय्यो कुर्याद्देवस्थलेषु च दीपवृत्तस्य काष्ठानि दशा
 सुमंत्रितानि वै पूर्वदिक्कमतो वीरः स्थापयेत् कीलकानि च इदं
 मण्डिपमं चैव निरुक्तिं वरुणतथा वापे कवे रमीशानं ब्रह्माण्तो
 ततः परम् सुसदित्प्रपूज्यैव वलिं पञ्चान्निवेदयेत् ईशानशत्रु
 योर्मध्यमूंढतेयं सदा बुधैः वरुणा सरयोर्मध्यमयश्च परिक
 र्यते क्षेत्रे च कीलिते मंत्रीन विद्यैः परिभूयते क्षेत्रपालं गणेशं
 च विधिवत्तत्र पूजयेत् दीपस्थाने च वीरे होयथा विधिः परः सरं
 माण्डलं तत्र कूर्वीत वतर्द्धी रात्मकं ततः शुचिः पूर्वदिने भूत्वा सा
 कः स्थिरमानसः प्रातः स्नात्वा च गायत्रीं सहस्रं प्रयुतो जपेत् हा
 ताः स्नातस्य पादस्य तर्पणार्थं प्रथमं पुतः विप्रान्संतर्पयेत् सम्पु
 भोजतात्सादरादिभिः बहूभिर्वसुभूषाभिः संपूज्य गुरुमात्मा
 नः आरभेच्च जपं पश्चात्तदनुज्ञा परः सरम् आरंभकाले नियतं
 परयोषां प्रपूज्य च दीक्षितां वसुपुष्पाद्यैः संपूज्य कृतान्ते मनः
 पाथसं पिष्टकं चैव नाना रससमन्वितम् डायं दधितथा तर्कं नव
 नीतं सशर्करम् प्लवंगं मोदकं चैव नानाविधं सायनम् नाना

७०
 कौ. विधफलं चैव नानागत्य विलेपनम् चरुं नमनं गताभिः च श्रीकंदं ऊं
 ६३ रुमंतथा आसनं पादुकावस्त्रं तथा चाभरणदिकम् धूपदीपंचकौ
 ७१ धेयं पुष्पमालां तथा पद्मं पंचतंत्रं कृत्वा च शृंगेरे समानये
 त हारदेशे ततो वीरः पूजयेद्धारदेवताम् गणेशं वटुकं चैव देव
 पालं च योगिनीम् चतुर्द्वारेषु संस्पृष्ट्वा पूर्वदिक्कमयोगतः तेभ्यो
 बलिं प्रदद्यात्सायकश्च ततः परम् भूतापसारणं कृत्वा दीपस्थानं
 समाचरेत् नानालंकाररचितो विदितः स नमाश्रितः सकल्लोकैः
 विधायाथ प्रोक्तयेत्तदनंतरम् अर्घ्यादकं न संभाष्य आत्मानं च त
 तः परम् नानालंकारसंयुक्तं अर्घ्यादकविशेषयितम् अमृतौ।
 करणं कृत्वा शक्तिरष्टौ संविनयेत् अष्टकन्यारूपभेदं विलोका
 मर्षं चेष्टितम् ब्राह्मणी हविषा वेषां शृङ्गाचक्रं लभूषणं वेषा
 नापितकन्याचरजकी योगिनी तथा विदग्धाः सर्वजातीनां प्रश
 स्ताः सर्वसिद्धिदाः ब्रह्माण्यष्टशक्तीनां नामभिः कृतं संतकाः
 आसनं प्रथमं दत्त्वा स्थागतं च पुनः पुनः अर्घ्यपाद्यं च पानीयम्
 धूपकं जलं ततः स्नापयेद्गन्धपुष्पाद्यैः केशसंस्कारमाचरेत्
 धूपयित्वा ततः केशान् कौषेयं च निवेदयेत् ततः स्थानान्तरे पी
 ठे आस्तीर्य पादुकापुगम् दत्त्वा तत्र समासीनां नानालंकारभू
 षणैः भूषयित्वा तुल्यं च गन्धमांसं निवेदयेत् तां तां शक्तिं त
 तो ध्यायेद्यथाक्रमं विधानतः हंसारुखं सुवर्णं भिचतुर्वक्त्रं
 विलोचनाम् ब्रह्मरूपां ब्रह्माक्षं दत्त्वा त्रिगुणं करपंकजैः रथ

तीचारुण्यचनटासुकुटमण्डिताम् स्त्रालंकारसमायुक्ताब्रह्मा
 लीसंस्मरेत्सुधीः मोक्षेष्टरीष्टघातुंशुक्लंभेवत्रयान्विताम्
 कपालेउमरुवाणशूलंटेकमभीतिदम् करजैर्दयंतीरत्नना
 लंकारभूषिताम् त्रिनेत्रंऊंकुमनिभाकौमारीशिववाहनाम्
 शक्तिपाशांकुशाभीतिकराचारुविभूषिताम् वैष्णवीगरुडा
 रूढिष्णोममधुमदाकुलाम् चंटाज्जशखकापालवक्राणिक
 रपंकजैः दधानापीतवसनामुक्तामणिविभूषिताम् वराह
 वाहिनीधूम्रावराहसदृशाननाम् फलकाभूषलंचैवत्विङ्ग
 तथापरम् पाणिपंकजविभ्राणवारुभूषणभूषिताम् इन्द्री
 लप्रभामेन्द्रीमेरावतनिषेडुधीम् चन्द्रवक्त्रावदयंतीवज्रश
 खधनुःशरान्नानालंकाररचितामदाभक्त्यानुरागिनीम् भी
 मवक्त्रावतामुष्णामालावलीयुताम् सादृश्यांशवासी
 नामणिमुक्ताविरजिताम् कपालेखेटकंशूलंखड्गंकरपंक
 जैः विभ्राणनीलमेवाभाभावयेद्भक्तवत्सलाम् सिंहास
 नामहालक्ष्मीपीताभारत्नभूषिताम् मातलंगफलाभीति
 मालापद्मविधारिणीम् पवंध्यात्वाकमाद्वीरश्रावदन्त्यादिमु
 द्रया तांताशक्तिसमावाप्तमूर्द्धिगतासांप्रपूजयेत् पुनःपाषा
 दिकंदलासायकःस्थिरमानसः भोक्तृमण्डलमध्येतस्मादि
 स्थानकेततः चर्च्यवोषलेसपेयंभोक्तृभक्ष्यनिवेदयेत् तासां
 समेषुकर्णोपुततःस्तोत्रपठेन्नरः मातर्देविनमस्तेहस्तब्रह्मर

को
६४
७१

पथरेऽनये कृपयाहरविघ्नमेमंत्रसिद्धिप्रयच्छमे मादेशीवरदेदे
विषरमानन्दरूपिणि कृपयाहरविघ्नमेमंत्रसिद्धिप्रयच्छमे
कौमारीसर्वविदेविक्रमार्चितरेवरे कृपयाहरविघ्नमेमंत्र
सिद्धिप्रयच्छमे विसृष्टपथरेदेविविनतासुतवादिनी कृपया
हरविघ्नमेमंत्रसिद्धिप्रयच्छमे वाराहिवरदेदेविदंष्ट्रादृतव
सुन्यरे कृपयाहरविघ्नमेमंत्रसिद्धिप्रयच्छमे शक्ररूपथरेदे
विशकादिसुरशजिते कृपयाहरविघ्नमेमंत्रसिद्धिप्रयच्छमे
तामुण्डेमुण्डमाहासुकवच्चितेविघ्ननाशिनि कृपयाहरविघ्न
मेमंत्रसिद्धिप्रयच्छमे महालक्ष्मिमहोत्साहेक्षोभसंतापना
शिनि कृपयाहरविघ्नमेमंत्रसिद्धिप्रयच्छमे मितिमातृम
येदेविमितिमातृवद्विष्णुते एकेवक्रुविद्येदेविविष्णुरूपे तमाः
स्तुते पततस्तोत्रं पठेद्यस्तु कर्मांभेषु संयतः विदग्धां च
समालोकाय तस्य विघ्नं न जायते क्लीनस्य द्वारदेवः कथिता
स्तव पुत्रक। दीप्ताकाले निमग्नता समये नार्चयेद्यदि तस्य
पूजाफलं संवर्धनीयते यत्तदा तस्मै यदि व्रीडाया सा त्वभोजयेत्
शुश्रूहः स्थित्वा स्तोत्रं पठेत्तावदयावत्तुष्टिः प्रजायते आचम्य
मुखवासादितांबुलंच निवेदयेत् ततो दद्यात् पुनर्मातृगन्धच
न्दनपंकिलम् विन्युक्तस्य दीर्घस्य पकेकांते नियोजयेत् स
सनामवत्तर्प्यं तं स्नानं कुतस्तदनंतरम् मंत्राणिकथितामेव
तासां वीरस्तोत्रं जपेत् यथाशक्ति क्रमाज्ज्ञासमर्प्यास्तुतिं य

वेत्तु विस्मयचनमस्तु त्ववरं प्रार्थयस्व विभवेत्तु अमायदिनागा-
 ळ्ळंतिनिजकन्यानिजानुगा अग्रजावामातलानीमातावातत
 सपत्निका वयसाजातितावापिदीनापिपरमाकला सन्याः ऊ
 लरसेः सर्वा निजादेकारवर्जितैः सर्वाभावेपकतराएजनीया
 प्रयत्नतः संस्कृताः संस्कृतावापिजननीवापिनिष्पत्तिः सर्वा
 भावेपराएजादेवशायेचितोयतः एकश्रेतुलशासुतः
 एजादेस्तत्रनिश्चितम् सर्वत्रैवसुराः एजाः सत्तत्रल्लशिवाद
 यः एकाचेदुयवतीतत्रएजितावावलोकिता सर्वाएवपरा
 देव्यः एजितासायकोतमैः आदावतेचमध्येचलत एतौविशे
 षतः नएजयतिचेत्कांतांतदाविद्वैः द्विलिप्यते सर्वजितम्
 लेनास्तिकाकथापरजन्मनि तस्मात्सर्वप्रयत्नेनयदीच्छे
 दातुमनोदितम् देवीनांकोथसंतोषशमनेविब्रनाशनम्
 सर्वथावप्रयत्नेनएजयेत्तुल्लयोचितम् शक्तिएजांसमाप्ता
 यप्रकृतं वसमाचरेत् सकल्लोकविधातेनदेवीसंएजयेततः
 प्रातरेवततः पश्चाज्जपेत्ताधंदिनावधि अशूननातिरिक्तं चन-
 दिनेवातिलंबयेत् एककालेद्विकालेवात्रिकालेवाथसायकः
 स्नानं कुर्यात् शुद्धतोयैर्हविष्यान्नं प्रभोजयेत् एकग्रामेस्थि
 तोनित्येगत्वावदेततो गुरुम् प्रणमन्तदिशोऽयत्रदेवतावन
 दनेंसदा प्रातरुत्थायएजायां स्नानकालेऽथवापुनः संस्कृ
 ताः संस्कृतावापिदीनजाताः पिवातथा नमस्यासर्वजातीनां

कौ ७२ ६५
 कुलीतानां कुलार्चनी वर्जयेद्गीतवाद्यादिप्रवर्णनित्यदर्शनं
 श्रम्यगगन्धलेपंचप्रथयारणमेव च श्रुतांश्चिद्विज्ञानमृदा
 नसिंयैव स्पृशेत् कवित् सजेदुष्णेदकस्तानमनिवेदितभो
 जनम् नानाचारः प्रकर्तव्यो नाचारणमितस्ततः भूतहिंसा न
 कर्तव्या पशुहिंसा विशेषतः वलिदानं विना देव्या हिंसां सर्वत्र
 वर्जयेत् अस्य मंत्रपुरस्कारं निन्दा चैव विवर्जयेत् उल्मीशी
 कंबुकी नगौ मुक्तकेशोऽप्यनावृतः अपवित्रकरोऽशुद्धः प्रल
 यन्न जपेत् कवित् श्रुतावृतकरो भूत्वा शिरसा वावृतोऽपि वा
 चिन्तायाः कुलचितो वा कुट्टो वा न भवेत् कदा वीरासनशया
 नो वा गच्छन्न विलम्बवा रथ्यायामशिवस्थाने न जपेत्तिमि
 रानये पतितातामं स जानां दर्शने भाषणेऽप्युते हतेऽथो वा
 युगमने जंभणे जपमुत्सृजेत् उत्थाया च मनं कृत्वा प्राणा
 यामवङ्गकम् कृत्वा सम्पूजयेत् क्षेपमथ वा सूर्यदर्शनम्
 सिंयं पशुद्रव्यं चैव तथा च भ्रष्टसायकम् संभाषयेत् कदाचि
 न्न ब्रह्मचर्य्यं समाचरेत् न्यकाले च सततं भार्य्याय नैव वर्ज
 येत् शयीत शुद्धशय्यायां शुचिर्वस्त्रधरः सदा प्रसहं हस्तये
 त् शय्यामेकाकी निर्भयः स्वपेत् तालोकयेद्मशान्स्वेदाग
 मं विना सुधीः नक्तं भोजीद विष्णान्न जपेद्विद्यां दिवा शुचिः
 दिवा साः सर्वथा वीरो ब्रह्मचारी भवेत् सदा देवता ध्यानं संयुक्तो
 गमयेदनिशं बुधः शत्रौ संपूजयेद्देवीं कुलाचारक्रमेण तु पंच

तत्रैष एवैव यथाशक्ति जपं चरेत् परश्चरणकाले तयदि स्यात्।
पीठदर्शनम् तदा तत्र पीठं पूजामनसापि नदीयते प्रसंगात्क
थ्यते पीठं पूजा तत्र विधानतः देवीकूटे महाभागे उद्गीयानेत
था पुनः योगनिद्रा कामरूपे महिषासुरमर्दिनी कात्यायनी का
मभूमौ कामाख्या कामदायिनी ज्ञातव्यरेच पूर्णेशी पूर्णेशौले
वचण्डिका कामरूपे तवेहारे पूजादिकं करवाप्तिनी अथवा
कामरूपस्य दर्शनं यदि भाग्यतः तदा भगादिदेवीनां पूजा तत्र
विधीयते वक्ष्यमाणविधानेन तासां ज्ञात्वा स्वनामकम् मन
नार्थं पुनर्ध्यात्वा स्वयमुच्यत मानसः पूजा समापयेद्दीपस्तद
नुस्मृतिपूर्वकम् पूजाकाले हीनजातास्योपि द्वाप्रयत्नतः
पूजनीया प्रयत्नेन द्वेयं तत्र विवर्त्तयेत् तथा विसृष्टं रंगत्वा य
थावाशं भुरीश्वरः यथा कमलजन्मापियेवाद्यासमुत्वादि
जाः इन्द्राद्या लोकपालाश्च सर्वगन्धर्वकिन्नरा यत्तरत्नपि
णावाद्या गुह्यचारणवारिणः यैर्यथा गोपितं गुप्तं तदुक्तं प्रा।
स्वसम्मतम् यथा शैवेन गोमयः कलाचारः सुदुर्लभः आ
नेन विधिना मंत्री स्वीयसंख्या जपं चरेत् येषां जपे च होमे च सं
ख्या नोक्ता मनीषिभिः तेषामष्टसहस्राणि संख्या कृता जपहो
मयोः यस्मिंश्च निगदे चैव मंत्रे संख्या विधीयते तत्र सर्वत्र मं
त्राणां संख्या वृद्धियुगात् कृता कल्याणैक्यतः कृता संख्या तैता
यां द्विगुणा भवेत् द्वापरे त्रिगुणा प्रोक्ता कलौ संख्या चतुर्गुणा

को

६६

७३

73

नदिव्यवीरयोरेव युगसेवापरिश्रमः पशूनां विद्यते चात्र संख्या
वृद्धिर्गुणकृमात् तेषां पूजात्रिकालं हि रात्रौ नैव कदाचन कश्चि
तं सर्वशास्त्रेषु विधानं तत्र वर्तना वतर्गुणं तत्ताराया विनाशं वा
तमालया पर्वकृत्वा हविष्पाशी जपे हस्तचतुष्टयम् न रास्थि
मालामादाय जपे हस्तमेककम् भावनारहितानां च तद्वा
णं तद्देवतसाम् चतर्गुणजपः प्रोक्तः सिद्धये नामथा भवेत्
सिद्धविद्यातथानात्र युगसेवापरिश्रमः विशेषतः कलियुगे ता
राकाली तथोन्मुखी आसामेव कदानास्त्रियुगसेवाविधिः
सूतः उन्मुख्याः कालिकायाश्च विशेषः कथ्यतेऽथुना दिव
से ब्रह्मचर्येण स्त्रीय संख्या जपंचरेत् रात्रौ मांसासवेर्मतस्यै
र्मुद्राभिर्मैथुनोद्भवैः संसृज्य च महादेवी गन्धपुष्पादिभिस्तथा
जपे दिवसे संजाप्य सायकोमंत्रसिद्धये द्विजन्मनां तसर्वेषां
द्विधा विधिरिहोच्यते श्रुद्राणां ततथा प्रोक्तं रात्रा विष्टमहाक
लम् ततः सर्वैस्सकल्योक्त जपसंख्या समाप्य च ततस्ततद्
शांशेन होमयेद्द्विविधानेन इति श्रीज्ञानानन्दपरमहंसवि
रचिते कोलावलीनिर्णये द्वादशोऽंशः ॥ १२ ॥
अथ होमविधिं वक्ष्ये यथा तत्रानुसारतः आदौ भूमिः परीक्षेत
वास्तुज्ञानविशारदः शाल्यादीन् शोथयेद्यत्नात् अथ वा
पुरुषं खनेत् नवहस्तप्रमाणं वा सप्तहस्तमथापि वा पंच
हस्तप्रमाणं वा चतुरस्रसममितम् विच्छिद्रेत्तत्र चतुर्द्वारं दि

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

अकम् नापयेत् ऊणकोणेषु योनितांतं वित्तमः मुखरत्नो कद
 स्तानां ऊणानां यो निरिरीताम् एकैकांगुलतो योनि ऊणेष्वेतेषु
 वर्द्धयेत् यवद्वयक्रमेणैव यो मयमपि वर्द्धयेत् ऊणानां कल्प
 येदंतर्नाभि मंत्रुजसन्निभाम् ततत ऊणानुक्रमं वा मानमस्य
 निगद्यते मुखरत्नो कदस्तानां नाभिरुत्सेधतावतः नेत्रे
 दांगुलोपेता ऊणेष्वेतेषु वर्द्धयेत् यवद्वयक्रमेणैव नाभिं पृथ
 गुदारयीः योनि ऊणो योनि मंत्र ऊणैर्नाभिं विज्ञयेत् ना
 भितोत्रं विधा कृत्वा मथे ऊर्ध्वीतकर्णिकां वहिरंशद्वये वाष्टौ
 पत्राणि परिकल्पयेत् मुष्टिमात्रमिदं ऊणं शतां द्वै संप्रवक्ष्यते
 शतहोमेऽस्ति मात्रं दस्तमात्रं सदसके कोणसूत्रप्रमाणेन
 ऊर्ध्वीतद्विदस्त ऊणकम् चतुर्दस्तादिके ष्येव कर्त्तव्यमायके
 नव द्विदस्तमयुते लक्षे चतुर्दस्तमुदीरितम् दशालक्षेषु स
 लक्षकोष्ठा मष्टकरं स्रतम् अथवा - एकदस्तमितं ऊणमे
 कलक्षे विधीयते लक्षाणां दशकं यावत् नावर्द्धते न वर्द्धयेत्
 दशदस्तमितं ऊणं कोटिहोमे च दृश्यते सर्वसंपत्करं ऊं
 चतुरस्रमुदाहृतम् पुत्रप्रदं योनि ऊणं अर्द्धचन्द्रशुभप्रदम्
 शत्रुहयकरं असर्वतलं शान्तिकर्म्मणि द्विदमारणयोः ऊं
 संपत्प्रसन्निभम् वृष्टिदं रोगशमनं ऊणमष्टमुदीरितं
 अथवा - योनि ऊणं वाक्प्रदं स्यादाकृतिः करणं भगम् ल
 क्ष्मीप्रदं वर्त्तलं च चन्द्रार्द्धं त्रयं हरेत् वृत्तं त्रिकोण ऊणं दिवे

को

६८

७५

75

चरीसिद्धिदायकम् चतुरस्रं शांतिलक्ष्मीपुष्टिप्रदायकम्
कारणं सर्वसंपत्तेर्यत्तसौभाग्यवर्धनम् स्रुतं सर्वसंपत्तिका
रणयोरुषप्रदम् अष्टासंस्तथाज्ञेयं समीहितफलप्रदम्
गुणानि सर्वकार्याणि चतुरस्रे भवन्ति हि विप्राणां चतुरस्रं
स्वातन्त्र्यावर्तुलमिष्यते वैष्णवानामर्धचन्द्रांभं शूद्राणां अस्वमी
रितम् चतुरस्रं सर्वेषां किंचित्तात्रिकसम्पत्तिः कृणुस्व रूपं
जानीयात् परमं प्रकृतेर्द्वयः प्राच्यां शिरः समाख्यातं बाहू रति
णसौम्ययोः उदरं कृणु मे सुकृतं योनिपादौ तपश्चिमे पश्चिमे कत
मे कृणु निष्ठायास्तु कुरु वीरतः प्रकल्पयेत् सुचंयागे वक्ष्य
माणो न वर्त्मना श्रीफलशिशापाक्षीरणाखीषेकतमं बुधः
गृहीत्वा विभजेत् दक्षमात्रं षट्त्रिंशतां पुनः विंशत्पञ्च भवेत्
दाक्षे वेदी तैरष्टभिर्भवेत् एकं शो नमितं काण्डं सप्तभागमि
तं मुखम् वेदीं अशो न विस्तारः काण्डस्य परिकीर्तितः अग्रं
काण्डं सप्तमानं स्यात् मुखे मार्गं प्रकल्पयेत् कनिष्ठां गुलिमा
नेन सर्पिषो निर्गमाय च वेदीमध्ये विधातव्या भारो नैकेन
कर्णिका विदधीत वहिस्तस्यापकाशेनाभितो वटं तस्य
त्वांतं त्रिभिर्भागैर्द्वयं त्रयं शतो वहिः अशो नैकेन परितो
दलानि परिकल्पयेत् मेखला मुखे वेद्याः स्यात् परितो द्वा
शमानतः दाक्षमूलाग्रयोर्गङ्गा गुणवेदां गुलैः क्रमात् ग
ङ्गा योर्मयमोशोः स्यात् दाक्षस्यानादिरितः स्रुभिर्गङ्गाः पृ

शुभागेवेद्याः कूर्मकृतिर्भवेत् दंसस्पवाहस्तिनोवापत्तिवो
 वासुवंलित्वेत् सुवस्पष्टभागस्यसंशोक्तंलक्षणंस्वः सु
 वस्तुर्विंशतिभिर्भागेर्वारचयेत्सुवम् द्वाविंशत्मादात्मा
 नमंशैरेतस्यकीर्तितम् चतुर्भिर्शैरानाहकधीज्यगदित
 छिः अष्टमेनलिखनेतुपकेमगपदाकृतिः दाउमूला
 ग्रयोर्गाणीभवेत्कंकणभूषिता मूलातसउंगुलंमत्कात्र
 प्रेचैवदिसप्तकम् सुवतथारयेन्मन्त्रीमूलमेवतदर्शयेत्
 सुवस्पविधिनात्वातोयथातत्रविधानतः संस्काराणिवाक्य
 र्यात्तक्राउस्पसाधकोत्तमः अष्टादशाःसःसंस्काराःक्राउ
 नातत्रचोदिताः मूलेनवीक्षणंक्रुत्वाअस्त्रेणप्रोक्षणंमतं
 तेनैवताउंनदंभेष्टर्मणभुक्षणंमतम् अस्त्रेणखननंद्वरेह
 मंत्रेणप्रहरणम् समीकरणमंत्रेणवर्मणसेवनंमतम् क
 टनदेतिमंत्रेणकवचेनतमाङ्गनम् विलोपनंकलारूपं
 कंयनंतदंततरम् विसृष्टीकरणंपश्चात्तद्वयेनाएनंतथा
 शोरेणवक्रुतीकरणंरुदयेनक्रुषोःशुभेः चतुर्थ्यंतत्रेण
 त्वरयादक्षणाटलम् योगोक्रुणानिसंक्रुष्यात्संस्कारैरेभीरी
 रितैः अथवातानिसंक्रुष्याचतुर्भिर्वीक्षणदिभिः तिस्र
 स्तिस्रोतिलिवेहोवाःरुतप्रागुदगग्र्याः प्रागग्र्यांस्ततोदे
 वासुक्रुदेशपुरन्दराः रेखाणामुदगग्र्यां ब्रह्मवैवस्तेन्द
 वः षट्कोणांतर्गतांयोनिंमएत्तवाष्टपत्रकम् वृत्तंदिनि

को
६१
७८

गृहे चैव कुण्डमथ्ये लिखेत्ततः तारेण प्रोक्षणं कृत्वा पूजयेत् पीठदेव
ताः माण्डलेकालवर्द्धिचरुदमेव ततः परम् आधाराशक्तिं कूर्मं च
एथिं वीरत्नदीपकम् मणिगोदं प्रपूज्याथ कल्पवृक्षं ततः स्रुथीः
सुवर्णवेदिकामथ्ये आग्नेयादिषु तत्परम् धर्मज्ञानं च वैराग्यं
प्रेष्य च यथा क्रमात् एर्वादेतां श्रममथ्ये च पुनर्मथ्ये ततो यजेत्
परमानंदकंदं च संविज्ञानं ततः परम् सर्वतत्त्वार्थकाज्ञं च प्रः
कृतिपत्रकं ततः विकारमयकेशरं मातृकामयकर्णिकाम् सूर्य
स्य माण्डलं सोममाण्डलं वर्द्धिमाण्डलम् सप्तर्जस्तमश्चैव आ
त्मानं मंतरात्मनि परमात्मानमभ्यर्च्य ज्ञानात्मानं ततः परम्
नामाद्यक्षरबीजाद्यान् च तर्थाज्ञानं नमोः नितान् प्रणवाद्यन्य
जेदेतान् वर्तुलं भुवनेश्वरीम् वागीश्वरीं च वागीशं यजेद् योगस
रूपकम् पीठाय नमस्तत्काकर्णिकायां प्रपूजयेत् वागीश्वरी
मृतस्नातां नीलेन्द्रीवरसन्निभाम् वागीश्वरेण संयुक्तामुपचा
रैः प्रपूजयेत् मायाबीजे समुच्चार्य वागीश्वरीं च उः पुताम् नमोः
नोः यं महामंत्रो वागीश्वर्याः प्रकीर्तितः वागीश्वरं समंत्रेण
ततो वह्निं समानयेत् सूर्यकांतादिसंभूतं यद्वा श्रोत्रियगोह
जम् तावत्पुत्रीकृत्य कृत्वा दांशं परित्यजेत् वह्निं बीजेन वा
स्त्रेणैव स्यादिति साधकः संकुर्यात्तं यथा त्यागं च तर्हि र्वीक्ष
णदिभिः शौद्र्यं वेदवाग्निभ्यां यत्पेकं स्मरन् रसः योजयेद्
ह्रिबीजेन चैतसं पावके ततः तारेण मंत्रितं मन्त्रीये नुमुद्राम्

तीकृतम् असेणरक्षितं पश्चात्कवेनावगुणितम् अर्चितं त्रिः प
 रिभाष्य ऊह्योपरिदेशिकः प्रदक्षिणं तदा तावन्मंत्रोच्चारणं स
 र्वकम् आत्मनोभिमुखं वह्निं जानुष्टम्भमहीतलः शिववीजा
 थियादेव्यायोमारेवं विनिक्षिपेत् पश्चादेव स्पृष्ट्वा अदद्यात्
 नीयकम् ज्वालिनीं दर्शयित्वा च ज्वालयेन्मनुना मुना वितृपि
 गलहनदहपचयमानुदीर्य च सर्वज्ञाज्ञापयस्वाहं मंत्रोयं स
 मुदीरितः अग्निं प्रज्वलितं वन्दे जातवेदं क्रुताशनम् सुवर्णं व
 र्णममलं समिद्धं विश्वतो मुखम् उपतिष्ठति विधिवत् मनुजाने
 नयावकम् वित्यसेदात्मनो देहे मंत्री निष्काह विभुजः लिङ्गाया
 युषिरो वज्रज्ञानेनेत्रेषु सर्वतः वह्निर्वागीश संयुक्ताः सादि
 यांतां सविन्दवः वह्णेर्मन्त्राः समुदिष्टाः सिद्धानामत्र देशिकैः
 निष्कास्ताः त्रिविधा प्रोक्ताः गुणभेदेषु कर्मसु हिरण्यगगनार
 क्का रुक्माश्वासप्रभामताः वज्ररूपातिरक्ता असात्त्विकोयाग
 कर्मसु पद्मरागा सुवर्णान्वाहतीया भद्रलोहिता लोहितानं
 तं श्वेतायू मिनीचकरालिका राजस्योरसनावहेर्विहिताः का
 म्यकर्मसु विश्वमूर्तिस्फुलिङ्गिभ्यो धर्मवर्णामनोजवा लोहि
 तान्वाकरालाद्या कालीतामस्य ईरिताः पताः सप्त निष्ठु संते
 कुतः कर्मसु मंत्रिभिः सप्त नाम समाभाः सृजिष्वाः कल्पाणरे
 तसः अमर्षपितृगत्यर्घ्ययत्नागपि शावकाः राक्षसाः सप्त नि
 ष्कानामीरितास्त्वयि देवताः वहेरंगमन्त्रास्ते तलाग्रके च व

77

लिप्यसंस्कार्यादीक्षणादिभिः निवध्यवायव्यैः कृत्वा नृद्वय
 तेषु निवेशयेत् इदं तापनमुदिष्टं देशिकैस्तत्र वेदिभिः दीपदर्भ
 युग्ममादौ क्षिप्त्वा नालं क्षिपेत्ततः गृह्णित्वं मंत्रेण पवित्रीकर
 णं त्विदं दीप्तेन दर्भयुग्मेन निवेद्या घंसवर्म्माणं अग्नौ विसर्जये
 दर्भमभिघोतनमीरितम् घृते प्रज्वलिते दर्भान् प्रदर्शय साधकोत्त
 मः जातवेदसि तांश्च स्वे उद्योतनमितीरितम् गृहीत्वा घृतं मं
 गवान् योज्या नग्नौ जलं स्पृशेत् अगुष्ठोपकनिष्ठाभ्यां दर्भौ प्रा
 देशमस्मितौ घृत्वोत्तुनीयादस्त्रेण घृतमुत्तपवनं त्विदम् त
 ठं हृदयं मंत्रेण कृशां वात्मनो मुखम् घृतेन सावनं कुर्यात्
 संस्काराः षडुदीरिताः प्रादेशमात्रं संप्रथिं दर्भयुग्मं घृतांतरे
 निक्षिप्य भागो द्वा कृत्वा पक्षौ शुक्ले तरोः स्मरेत् वामेनाग्नीमि
 राभागे दक्षिणे पिंगलाग्रतः सप्तस्रं मथ्यतो ध्यात्वा कुर्याद्वा
 मं यथाविधिः सुवेण दक्षिणभागादादायां ज्वरदास्यथीः जु
 रुयादग्रये स्वाहा अग्रे दक्षिणलोचने वामतस्तददादाय वामे
 वक्षि विलोचने जु रुयादग्र सोमाय स्वाहा इति रुदामुना मथा
 दाज्यं समादाय वक्षेर्भाल विलोचने जु रुयादग्र सोमाय स्वाहा
 इति रुदामुना मथा दाज्यं समादाय वक्षेर्भाल विलोचने जु रु
 यादग्रिसामाभ्यां स्वाहा इति रुदामुना रुन्मंत्रेण सुवेण जं
 भागादादाय दक्षिणात् जु रुयादग्र ये सिष्टि कृते स्वादेति तन्मु
 खे इति संपातयेद्वाग्रे अज्यं स्वाकृतिं क्रमात् इत्यग्निने उवका

७८ ७८
 ७८
 को एणं ऊर्ध्वा उद्घाटनं सयीः सताराभिर्वाहतिभिरासेन जुहुया
 न पुनः जुहुयादग्निं मंत्रेण विचारान्सायकोत्तमः गर्भाधानादिको
 वरुः क्रियां निर्वर्तयेत् क्रमात् अष्टाभिरासाहुतिः प्रणवेन एथक्
 एथक् गर्भाधानात्सुं सवनं सीमंतोन्नयनं पुनः अनंतरं जात।
 कर्मस्थाना मकरणं तथा उपनिष्क्रमणं पश्चात् अन्नप्राशनमी
 रितम् चूडोपनयने भूयो महानाम्ना महाव्रतम् तथोपनिषदं
 पश्चात् गोदानोद्धारकौ मृतिः शुभेषु सुखिवाहोताः क्रियास्ताहु
 व कर्मसु मरणं ताः समुद्दिष्टा वरुणागमवेदिभिः ततश्च पितरो
 तस्य संप्रत्यात्मनियोजयेत् समिधः पंच जुहुयात् मूलो गृह्यत
 संसृताः मंत्रैर्जिह्वागमुत्तीतां क्रमाद्वरुणं यथाविधिः प्रमेकं जु
 हुयादेवमाहुतिं मंत्रवित्तमः अवदाय सुवेणां चतुः सुविपि
 धायतां सुवेणातिष्ठन् गोदेशिको यतमानसः जुहुयादग्निं मंत्रे
 णवौषडं तेन संपदे विज्ञेष्वरस्य मंत्रेण जुहुयादाहुतीं दश तारं
 रमा तथा मायां कीर्त्तयन् तदनंतरं गंगा पतयेत् वरवरदां ते सर्वप
 रंजनं मेव समानय प्रोच्य वरुणाया ततः परं कथितं विज्ञेराजस्यं
 अराजं सुर्लभं सामान्यं सर्वमं गणामेतदग्निमुत्ततः पीठं समभ्य
 र्च्य देवताया हुताशने अर्चयेद् वरुणां तां देवतामिष्टदायिनीं त
 न्मुखे जुहुयात् मंत्री पंचविंशति संख्यया आसेन मूलं मंत्रेण वक्रै
 की कारणान्निदं वरुणदेवतयोरेक्यमात्मना सह भावयन् मूलं म
 त्रेण जुहुयादाग्निं रेवदणाहुतीः नाडीसंख्यानमुद्दिष्टमेतदागम
 वेदिभिः

नुरुयादंगमुखातां आरुतीनामनुकमात् एकैकमाहुतिं स
 म्यक्सर्पिषादेशिकोत्तमः विमथ्रकैस्तिलैर्मन्त्रीकृतेन यदंश
 शतः मुद्राज्ञेयावर्थायेण पाणिहोमेषु सर्वदा शूकरीकरसंको
 चीदंसीमुक्तकनिष्ठिका कनिष्ठातर्जनीमुक्तामृगीतिकथि
 तात्रिया अभिवारेव प्रष्टो वशं पादौ वयथा क्रमात् वित्ररस्ते
 वयदानं रूयते चक्रताशने दातः प्राणफलं नास्ति होतावन
 रकं व्रजेत एवं ज्ञात्वा विशेषज्ञो होमं ऊर्ध्वात् प्रयत्नतः आजे
 मयुना चैव शर्करावमथुत्रयम् इयैः शूर्वादि तेर्वापि होमये
 तं संस्कृतेऽनले स्वकल्पितदितैर्द्रव्यैः साधको यतमानसः
 अनुक्तेषु हविर्द्रव्ये तिलाजं हविरुच्यते द्विन्नायाः कालिका
 याश्च विशेषस्तम्यतेऽथुना दिवा जपदण्डांशेन मथुत्रय
 संयुतम् तिलमुष्णं फलं चैव हविष्यान्नं वयद्रवेत् एषामे
 कतमं कृत्वा मथुत्रयसंयुतम् कृत्वा संख्यां समाख्याय रा
 त्रिकल्पं समाचरेत् योनि कृण्वे स्थिते सर्पिर्मन्त्री संस्मृतं स्पृश
 तं भृशम् अथ काम्पविधिं वक्ष्ये सर्वशाक्तेषु सिद्धिदम् म
 हिकाजातिमुन्नागैर्हीमाद्राग्यालयो भवेत् फलेर्द्धित्वमशु
 द्धतेस्ततपत्रैर्वा कृताद्भवेत् राजपुत्रस्य राज्ञातिः पंकजेः ।
 श्रियमाप्नुयात् उत्पलेर्ध्वशये हिंश्रुलक्ष्मीपुष्पेस्तथानरः व
 शूकपुष्पेर्ध्वकृतेर्जवोशेः किंशुकोद्भवेः वशाय नुरुयान्म
 त्रीमथुना सदसिष्ठये लवणैर्मथुरोपेतैः स्तुता कर्षति सुन्दरी

को ७५ वंजुलस्यसमिद्धोमान्दष्टिवितनुतेः चिरात् दीराक्तेरमृताव
 णैर्हीमादिवशयेद्वरम् उर्वाभिराधुरामोतिकदं वैर्वषणमा
 म्रुयात् राजीलवणहोमेनशत्रून्मारयतेः चिरात् अन्नेनमथ
 युक्तेनतण्डुलैर्यनमाभुयात् सर्व्वविमथुरोपेतं होमद्रव्यमु
 दाहृतम् नन्यावर्तभवेः पुष्पेर्हीमाद्वाग्मीभवेन्नरः विल्व
 प्रसूनेर्जुह्यादीप्तितां प्रियमाभुयात् पलाशकृस्त्रमेर्ही
 मात्तेजसीजायतेनरः चन्दनागुरुकर्षररोचनाङ्गुमादिभिः
 वषणयजुह्यान्मन्त्रीवशयेदत्तिलंजगात् निर्गुण्डिमूलहो
 मेननिगदान्मुच्यतेनरः निंवतेलान्वितैर्लोणेर्हीमः पात्रुवि
 नाशानः हरिद्राचूर्णसमिश्रैर्लवणैः स्तभयेत्परान् रसव
 द्भिः फलैः पक्वैः पुष्पैः परिमलान्वितैः कृत्वा सम्यगवाप्नोति
 सायकः सर्व्वमीप्सितं मासतीपुष्पहोमेनवाग्मीदुतकविर्भ
 वेत् अथवा वशयेद्वहोमेननरान्नरपतीनपि पशैर्कृत्वाय
 जेतशत्रून् रूर्वाभिः शान्तिमाभुयात् पलाशकृस्त्रमेः पुष्टिधनं
 धामं प्रियं लभेत् शशकस्पतमं सेनमथुनालोलितेन च कृ
 त्वा होममवाप्नोति विभुर्विद्यावरस्त्रियः काकपक्षैः कृते होमे
 विद्वेषतनुतोत्तमो मरीचहोमे र्मरिगिरिपराप्नोति निश्चितम्
 अयतं वटवृक्षोत्थैः संपुष्टैरर्चितैः नले होमं समिद्धैः कृत्वा
 ननाशयन्मापदां कलं अयामार्गसमिद्धिर्वातिलैर्वीकाननोद्भ
 वैः वीदिभिर्जुह्यादीरो वतसरात् प्रीतिमान् भवेत् एव्हीहो

मेनदीर्घायुर्मथुनावतसराद्भवेत् आरवयैः समृद्धिः स्यादासे
 नलभतेष्टियं गोउयेनगवांरुद्धिमाशुयान्नात्रसंशयः काम
 होमंसदाथीरः ऊर्ध्वादयुतसंख्यया लतापुष्पावितंकृत्वापः
 णानांशतकंधुयीः तानिसंमंत्राविधिवदसकृतसाधकोत्तमः
 ततोवैहोमयेतानिसंस्कृतेऽग्नौघणाविधि युगानामयुतंने
 नपूजनंजायतेतथा अनेनक्रमयोगेनघञ्जरेद्रुविसायकः
 नतस्पडलभंकिंचित्त्रिषुलोकेषुविद्यते वीरोभवतिवा
 गमीकः सर्वसिद्धिमुपालभेत् ऊनेदासेनभक्तेनमांसेन
 रुथिरेणच रक्तपुष्पेणसासेनसरक्तेनविशेषतः अमि
 षादिभिरप्येवंशमशानेजुहुयात्सुधीः मांसंरक्ततिलंके
 शंनखंभक्तं चपायसं आंजं चैवविशेषेणजुहुयात्सर्वसि
 द्ध्ये एवंकृतेनसर्वत्रलभतेसिद्धिमुत्तमाम् यतयत्कामय
 तेकामंनतदाप्नोतिनिश्चितम् देववन्मानुषोभूत्वाभुनक्ति
 वरुलंस्त्रात्रम् योनिर्ऋतेऽहिहान्यथावत्साधितेऽत
 ले दविषाचैवभक्तेनमांसेनरुथिरेणच रक्तचन्दनपुष्पे
 णहुस्मेनचविशेषतः शमशानेजुहुयात्मंत्रीशुद्धामिषा
 भिरप्यथ यनेयनेष्वरोभूयादात्तयाचशचीयतिः वलेनपव
 नोभूत्वादेववद्विवरेद्रुवि अथथ्यात्वाचरेहोमंदधिसिद्धान्त
 एतैः सहस्रैकविधानेनसमस्तफलसिद्धये विद्याकाम्येन
 होतयंशर्करायुतपायसैः मलनाशंभवसेवसद्योविद्यावत्

को

७३

८१

८०

७३

देश राजसलायावसेणमथुनासहसर्पिषा अथुतैकंविधानेन
सिद्धयोःष्टोभवंतिदि सद्योमार्जीरमासेनहृतेनमथुनासह
वाणालकेशयुक्तेनसर्वसिद्धिर्भवेत्पुन उर्भगायाभवेद्वा
पसर्वसिद्धिर्नसंशयः रंभापुष्पशालमत्स्यजुहुयान्त्रवि
तमः सर्वसिद्धिमनुप्राप्यतेमोक्षमवाप्नुयात् साहजंवि
त्वमंत्रचजुहुयाचसहस्रकम् लभतेमंजुलावांणिमहाष्ट
म्याविशेषतः पर्वज्ञात्वाप्रकुर्त्तितद्व्यमानमथोच्यते क
र्षमानहृतहोमेशुक्तिमात्रेणयः स्मृतम् पंचगव्यवतत्स
व्यभवेन्मथुतथासमम् उग्यान्मत्स्यदशेदधिप्रसूति
मानकम् लाजाशुष्टिमितंज्ञेयंष्टुकेशुक्तिमेवव गुंडुपला
हमानस्यात्शार्कराधितथासमा मत्स्यमांसंतथाज्ञेयंरु
थिरंशुक्तिमात्रकं ग्रासाहंकरुमानंस्यादित्तृष्टीवधि
स्मृतम् एकैकपत्रमुष्णानितथाशुगानिकल्पयेत् कद
लीफलेनागरंगफलासेकैकशेविडुः मातलंगवतःख
ण्डपनसंदशयाभवेत् अष्टधानारिकेलंचमालरंचविधा
भवेत् कपिसंचविधाज्ञेयंकुर्वीरुकंविधाभवेत् फला
मत्स्याखण्डानिसमिधः स्रग्दशांगुलाः द्वीहयोशुष्टिमानाः
स्रग्दृग्माघयवाअपि तण्डुलाः स्रग्दह्वंचअथवाशुष्टि
सम्पिताः गोयूमाः कलमाश्वेवशुष्टिमानास्तिलास्तथा
शुष्टिमानाः सर्वपाश्र्वलवणंशुक्तिमानकम् मरीचानिचर्वि

शतिगुगुलवदंमितं आमंदतत्समं ज्ञेयं रोचनातत्समाभ
 वेत् वन्दनागुरुकर्पूरकस्तूरीकुंकुमानिव तिनित्तीवीजमा
 नानिसमुद्दिष्टानिदेशिकैः वेश्मनरंस्थितं ध्यायेत्समिद्धो मे
 बुदेशिकः शयानमाज्जहो मे मुनिघस्यः शेषवस्तुषु अस्मा
 तर्जुन्यादृष्टेर्विषयित्सर्वकर्मसु जलतृषित्वा मुत्तुवद्रे
 वीक्षायां सायकोत्तमेः शुभाशुभं तथा ज्ञेयं वद्रे चर्णादिभेद
 तः स्वर्णसिन्धुरवाला कंकुमद्वोरसन्निभः सुवर्णरेत
 मोवर्णः शोभनः परिकीर्तितः भेरीवारिदहस्तीन्द्रधनिष्ठ
 द्रेष्णभावहः नागवपकपुन्नागपाटलाष्टिका निभः प
 येदीवरतिन्दुलसर्पिर्गुगुलसन्निभः पावकस्य शुभोगन्ध
 इमरुस्तत्रवेदिभिः प्रदक्षिणामोर्ध्वकन्याब्जभाः शिखिनः
 शिखाः शुभदाः सायकानां तत्र अथानिष्ठदा भवेत् कुन्दे बु
 यवलोभू मोवद्रेः प्रोक्तः शुभावहः कृष्णवर्णो भवेद्भू मोवितं
 नाशयति ध्रुवम् श्वेतोराष्ट्रदहत्या शुद्धाय सस्वरसन्निभः
 त्वरस्वरसमो वद्रेर्धनिः सर्वविनाशयेत् इति गन्धोक्तमुजो
 होतुः त्वप्रदो भवेत् त्रिन्नाशिखा तथा कुर्यात्कृत्य न परि
 त्तये शुक्रपदिनिभो यमः पारावतसमप्रभः दानिस्तुरगजाती
 नां गवांश्च कुरुतेः विरात् एवं वियेषु दोषेषु प्रायश्चित्ताय सा
 यकः मूलेनामेन नुरुयात्पंचविंशतिमाकृतिं सीयसंख्या
 विधानेन कृत्वा शेषं समाचरेत् सुवाष्णीकृतिं कृत्वा मूलमं

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

सितामिश्रिततोयेन वृहस्पतिसमोभवेत् कर्पूररक्तजलेनैव क
 र्षयेन्न स्रग्नपि रोचनायुततोयेन मुच्यते सर्वदुग्धात् सर्वशा
 खेषु कथितं तर्पणं शुभदायकं उन्मुखाः कालिकायाश्च रात्रिक
 ल्यस्य सायकः तर्पयेन्मदिगभिश्च मत्स्यमोक्षैः समं बुधः ततः
 संपूर्णं संप्रदायां सकल्योक्तप्रमाणतः स्थापयेदात्मरूपतप्ये
 परिवारगणैः सह देवतां च ततः पश्चात्तर्पणं स्पृशं प्रातः
 अभिषेकं प्रकुर्वीत गन्धतोयेः सह सायकः गृहीत्वा गन्धतोयं च
 मुद्रया कुंभं संज्ञया मूलमंत्रं समुच्चार्य ततश्चासुकदेवताम्
 अभिषिचामितत्पश्चात्स्वन्ननुस्तदनंतरम् रसुच्चार्य स्वमू
 र्द्ध्नि च विनयित्वा स्वमंत्रकम् ततः संविंशये देवीसोमावरण
 देवताम् क्षिपेत्तोयं यथा संप्रगणान् संविचेत्ततः परम् अभिषे
 कं स्वीयसंप्रदाया विधाय तदनंतरम् ततन्मंत्रयुतान् विप्रान् भो
 जयेद्देवताधिया विधिवत् पूजयित्वा वभोजयित्वा वसायकः
 ततः देवाप्रियेर्देवैरभिषेकदशां प्रातः स्निग्धायाः कालिका
 याश्च दिवा कल्पस्य सायकः तदशांशान् भोजयेद्विप्रान् तत
 न्मंत्रयुतान् सखीः हेतुमांसं वमत्सं च वर्बणं च प्रदापयेत्
 ब्राह्मणान् देवताबुद्ध्या भोजयित्वा वसायकः सिद्धमंत्री भवेत्
 सोपि नात्र कार्या विचारणा जपहोमस्तर्पणं च अभिषेको विप्रभो
 जनम् पंचांगेयं च कथिता परस्त्रियास्तु सिद्धये अथवा जप
 होमस्तर्पणं च अभिषेकोऽप्यवमर्षणम् सूर्यार्च्यं जलपानं च प्र

को

७५

८२

७५

८२

माणं चैव पूजनम् ब्राह्मणानां भोजनं च दशंगो यं पुरश्चियाम्
तत्तत्कर्म दशंगो न कुर्याद्दोषादिकं बुधः अथ मर्षादिने शार्ङ्ग
कृत्वा पूर्वविधानतः । अथ दशंगो न जलपात्रं समाचरेत् आ
त्मानं देवतारूपं विभावयत मानसः दक्षहस्ते जलं नीत्वा मूलांते
मुक्तदेवता पादयामिनमः पश्चात्सर्वकैस्तत्पिवेततः तत्सं
ख्यां च समाप्याथ मूलांते स्वीये देवताम् नमामीति नमस्कुर्याज
लपान दशंगशतः पूजनं च ततः कुर्यात्तथा विधि विधानतः विप्रा
णां भोजनं कुर्यात्तनमस्कार दशंगशतः विप्राराधनमात्रेण व्यंगं
सांगं भवेद्दयतः अथ वा तदिने कुर्यात्तत्तजप दशंगशतः द्विजा
दीनां च वर्णानां विधिः प्रोक्तः शुभावहः अथ अपि होमकर्म
ग्रशक्ता नो द्विगुणो जप रितः इतरेषां च वर्णानां त्रिगुणदिस
मीरितः ऊत्रापि यदि हीनं स्यादशकस्य गकर्मणि तत्तदेषो व
कार्याणि दशपुंस्येन कारयेत् ततः संपूजयेद्भक्त्या संभावैर्वि
विधेर्गुरुम् दक्षिणां गुरवे दद्यात्तमंत्राणां च विप्रद्वये गुरवे गुरु
पुत्राय तत्तत्पत्न्यै वा प्रदापयेत् तत्तदभावतो मंत्री कृत्वा यजु
लायवा दत्वा च सायकं श्रेष्ठो महा पूजां समाचरेत् तत्तत्क
ल्प समाचारात्तमंत्रसिद्धिः प्रजायते इति ज्ञानात्तद्विरचिते को
लावली निर्णये त्रयोदशोऽहोऽहः । ३ ॥ अथ वा तत्प्रका
रणं पुरश्चरणा मिष्यते प्रमशाने तत्पुरश्चर्या कथिता भुवि दुर्लभा
वैस्त्ववेगाणामेव च शो वै चैवान्यमंत्रके शक्तिं चैव विशेषेण सा

ध्येतसाधकोतमः भौमवारेतमिष्टायांयामेयातेवभाविनि अष्ट
 म्याचवतर्दशपापद्वयोर्भयोरपि कृष्णपक्षेविशेषेणसाधयेद
 नयादितम् सामिष्टान्नं गुडं छागं सुरापिष्टकपायसम् नानाफ
 लंचनैवेद्यं स्वकल्पोक्तेनसाधितम् पुष्पादिकंसमानीयसह
 द्रिःशस्त्रपाणिभिः समानगणसंयत्नैः साधकोवीतभीःसंयं
 भीतश्चेत्साधकस्तत्रचतुर्दिशिचसाधकाः नोचेत्संयंसा
 धकोसौभैरवःपरिकीर्तितः वस्त्रालंकारभूषाद्यैर्भूषितःपूर्व
 सम्पुत्रः चितायाःपश्चिमेभागेउपविश्यस्थिरःशुचिः अस्त्रांतम्
 लभंत्रेणप्रोक्षेणयागभूमिषु गुरुपादरेजोय्यात्वा वामपादपर
 सरः गणेशं वटुकं चैव योगिनीमातृकां तथा विधिवत्सज
 यित्वा त्र्यष्टां जलिः पटेदिमं येचात्रसंस्थिता देवाराक्षसाश्च
 भयानकाः पिशाचयक्षसिद्धाश्च गन्धर्वास्त्रासांगणाः योगि
 योमातरोभूताः सर्वाश्च देवराः स्त्रियः सिद्धिदाता भवं तत्र त
 थाचममरुदकाः प्रणम्येति चितामध्ये पृष्ठां जलित्रयं दत्तेत्
 श्मशानाधिपतिं पश्चात् भैरवं कालभैरवम् महाकालं यजेद्
 यत्नात् पूर्वदिदिक् चतुष्टये पाद्यादिभिश्च मंत्रजो वलिं पश्चा
 न्निवेदयेत् प्रणवैर्ब्रह्मबीजं तश्मशानाधिपतं तत्परम् इमं मते
 सामिष्टान्नं वलिं गृह्णादयं वदेत् गृह्णाण्ययं हयं विघ्ननिवारण
 ततः कुरु सिद्धिमेव प्रयच्छांते साहांते च वलिं दिशेत् उप्येतवा
 सृजेद्वापि पंचगव्येन वा तथा भैरवभयानकात् पूर्वमायावीजं

को पदेत्सुधीः पूर्ववद्वलिमुद्रमदक्षिणेवलिमादरेत् हूमंतेकाल
 ७६ शाङ्गोतेभैरवेतिततः परम् प्रमशानाधिपतये पूर्वपश्चिमेवलिमा
 ८३ हरेत् हूमंतेचमहाकालपूर्ववउतरेहरेत् चित्तमध्येततोदत्ताव
 ७८ लित्रयमनुतमम् कालरात्रिमहाकालिकालिकेद्योरनिःसने
 गृहाणोमं वलिं मातर्हृदिसिद्धिमनुतमाम् कालिकाये वलिं द
 त्वाभूतनाथायदापयेत् हूमंतेभूतनाथाते प्रमशानाधिप
 मपि प्रणवाद्येन मनुनादापयेद्वलिमुतमम् कूर्चसर्वगणना
 थाधिपतये चततो वदेत् प्रमशानमस्तके चैव वलिं पूर्ववदाह
 रेत् ताराद्येन वलिं दत्वा पंचगव्येन चैव हि अस्थिसंशोक्षणां कृ
 तातत्र पीठे मनुं यसेत् भूर्जवावटपत्रे वा पीतवस्त्रेऽथ वा पु
 नः लिखित्वा स्त्रीयमंत्रं च स्थापयेदामनोपरि पीठमास्तीर्य
 तस्मिन् चैव हवीरासनः सुधीः कूर्चवीजद्वयं पश्चात्मायायु
 गं समुद्धरेत् कालिकेद्योरदंष्ट्रे वप्रचण्डे च एतानाधिके दानवा
 न्दारेये सत्कादनेति हितं यततः शवशरीरे महाविघ्नं वेदय
 हितं यततः छिदान्तथर्मशस्त्रातो वीरादनमनुर्मतः श्रुतेन
 मंत्रितं लोहं दशदिक्षु विनिःक्षिपेत् तन्मध्ये भैरवो देवानविघ्नैः
 परिभूयते यदि प्रमादवशेनैव सायको भयविकूलः अर्कं नु
 सितवाङ्मालमूले निर्मितवर्तिकां प्रदीपं गर्तं संस्थाप्य अस्रु
 मंत्रेण सायकः अस्रुप्रसृजयेत् तत्र प्रदीपं संरक्षयेत्ततः हतेत।
 स्मिन् महादीपे विघ्नैश्च परिभूयते स्वसक्तोक्तविधिना भू

तपुहादिकंचरेत् षोडशतारकं वापि विमलस्यैजयेत्ततः नाना
विद्याप्रभेदेन षोडशचक्रया भवेत् तारकः सर्वशक्तेषु कथ्य
तेन उवर्त्मना विमलसेना नृकास्थाने मातृकां तारसंघटाम् मा
तृकापुटितं तारं तारकः परिकीर्तितः विधिवत् पूजयित्वा च
निजे देवीं सुसायकः मंत्रध्यानपरो भूत्वा जपेन मंत्रमननयथीः
एकाक्षरं यदि भवेत् तदिकं सदस्यं ततो जपेत् सक्षरे वाष्टमाह
संयक्षरे त्रयुताहं अतः परं तमंत्रजोगनां तस्य सदस्यकम्
अथवा निशायां वा समारभ्य उदयांतं समाचरेत् जपे दोषव
लिंदयात् पश्चादपि वलिंदरेत् जपे तेन पमथ्ये वा देहि देहीति
भाषिते तदापि वलिंदयात् महिषं द्वागमेव वा वलिदान
विधानं हि वक्ष्ये हंसिद्धिहेतवे तरुणं सन्तरं कृष्णं तातादि।
दोषवर्जितम् स्वयं पूज्यं भूत्वा वलिमुत्तरवक्रकम् समा
तीयस्वामेव प्रोक्षयेत् तदनंतरम् अर्घ्यादकेन वीरेन्द्रेण रा
थमनुनामुना वाराहीयमुना गंगा करतोया सरस्वती का
वेरी वल्गुभागावसिन्धु मेरु वसागराः प्रजस्त्राने महेशानि
सान्निध्यमिदं कल्पय ॐ पशुपाशविनाशाय देमकूटस्थिता
यच परायपरमेष्ठिने हूं कारय वमूर्तये संयोद्धां विधायाथ
वलिं संपूजयेत्ततः ब्रह्मरन्ध्रे च ब्रह्माणं मस्य के मेदिनी तथा
कार्णयोश्च तथा काशी ग्रीवायां सर्वतो मुखम् शोभीषिने उयो।
विस्मयदने परिपूज्य वल्लभा देहजये चंद्रशंकरं दक्षिणगणतः

८४ को वामगणिते तथा वक्रिं ग्रीवायां समवर्तिनम् केषां ग्रेने मूर्तिं मध्ये भुवो
 ८५ स्थापि प्रचेतसम् नासामूले च स्रनस्कृत्यैव धने श्वरम् हृदः
 ८६ ये सर्पराजेन्द्रं पूजयित्वा पठेदिसम् इतो मथापापयुतं मलमूत्रव
 शायुतम् तं वलिं नहि गृह्णाति देवता च कदाचन श्रेयो धाम दिवा
 दीना वलीनामथ पूजनात् कारो मेध्यत्वमायाति रक्तं गृह्णाति
 वैशिवा भूषयेद्रक्तमालेन सिन्दूरेण विशेषतः तं निरीक्ष्य पठेद्दी
 रो निजदेवसूर्यकम् छागं वलिरूपेण मम भाग्यादुपस्थितः
 प्राणमामिततः सर्वरूपिणं वलिरूपिणम् चण्डिका प्रीतिदाने
 नदत्तरा पठिनाशिनी चामुण्डा वलिरूपा यवलेतभ्यं नमोः
 स्तुते यत्तार्थं वलयः सृष्टः स्वयमेव स्वयं भुवा अतस्त्वाद्यात
 यिष्मामितस्माद्यत्ते वयोवयः ततो वाग्भवमाया च कमला
 तदनंतरम् इत्युच्चार्य वलेर्मूर्तिं पृष्ठां जलित्तयं क्षिपेत् शि
 वबुद्ध्या तं संस्पृश्य उत्सृज्य च ततः परम् ततः संपूजयेत् त्वं गृ
 हीत्वा तं पठेद्बुधः कृष्णपिता कर्णालिं वकालरात्रि सूर्यपिणम्
 उग्ररक्तास्य नयनं रक्तमाल्यानुलेपनम् रक्तांबरधरं चैव पा
 शदं कुंठं विनम् पिवमानं च रुधिरं भुजानं रुक्मं सहतिम् र
 ति ध्यात्वा स्वसंपूजनमस्तु कृपयात्प्रयत्नतः आशी विषसमः
 त्वं गल्लीक्ष्णधारोदरासदः श्रीगर्भो विजयश्चैव धर्मपाल
 नमोः स्तुते पुटां जलं विधायाथ पठेदमुं मनुवयः रसनां च
 वण्डिकायाः सुरलोकप्रसाधकः मायायुर्मिततः प्रोच्य काली

कालीततोवदेत् वज्रेश्वरिपदस्योत्तेलोरदाडाचडे. युता रुद
 यंचपडित्वाचडोत्तुगायनमोयजेत् विंशमायायुगंकालिय
 ग्मविकटशब्दतः देष्टव्यं त्रयं पश्चात् फेत्कारिणिचत्वाद
 य ह्यंछेदययुगं च सर्वं दुष्टं च मारय ह्यमजं च त्रुगोनस्त्रि।
 त्रिह्यं किलिह्यम् चिकिह्यं च पिवह्यं च रुधिरं चैतद्युगस्ततः
 चिकिह्यं कालियुगं च नमजं च त्रुगमुत्तो
 त्यसायकोत्तमः ज्ञेता सर्वं भुवि भूत्वा वलिमुत्तरवक्रकम्
 श्रां हं फडिति मंत्रेण छेदयित्वा ततः परम् रुधिरं जलोसेत्यव
 शर्करामधुसंयुतम् गन्धपुष्पाब्जितं कृत्वा उत्तरजेनं त्रुमृच
 रन् प्रणवं वाग्भवं मायां लक्ष्मीं कोशिकिशब्दतः रुधिरेण
 ततः पश्चादाप्यायतां ततः परम् निवेद्य रुधिरं वीरः शिरोद
 यात्सदीपकम् नदित्तवीक्षणं कार्यं न च वयस्य समागमः
 जलादिस्पर्शार्त्तागजागोदंष्ट्रिणास्तथा पक्षिकीटपिशा
 चानां यद्दामनसि संस्थितम् तत्सर्वं समवृद्धात्तुभयं सर्वं
 वर्जयेत् साधनं च समाप्याथ दक्षिणां गुरवे ददेत् एतादृशं
 जले वैवर्गं वा निःक्षिपेत् ततः सम्यक् सिद्धे कर्मत्रस्य नासा
 थं विद्यते क्वचित् वक्रमंत्रतः प्रसः काकया शिवयवसः
 स्रुलाते परस्पर्यागोकार्यं न वा मया अथवा सर्वसि
 द्विप्रदं साक्षं सर्वदेवनमस्कृतम् सर्वपापहरं चैव सर्वरोग
 विनाशनम् नाम त्रसि द्विप्रदं चैव वीरसाधनं वर्जितम् महा

को
७५

४९

वल्लोमहावृद्धिर्महासाहासिकः शुचिः महासेच्छादयावांश्च सर्व
भूतहिते रतः तेषां कृते प्रवक्ष्यामि वीरसाधनमुत्तमम् नास्ति तपर
तं किंचित्सत्वरं सिद्धिदायकम् सर्वसिद्धिर्भवमेव अहोरात्रैः क
लौ युगे द्वापरे तच्च मासेन त्रेतायां हायनेन च कृते च दशभिर्वर्षैः
सप्तमे सिद्धिर्न संशयः षटीव हेनवस्त्रचमूलेन परिधापयेत् तद्वा
सेच पुनर्ब्रह्ममूलेनांगविलेपनम् कृतोत्पीशाश्चमूलेन सिन्धु
रेणार्द्धचन्द्रकम् रष्टदेवं गुरुं न त्वारात्रौ प्रहरमध्यतः कार्प्या च
साधकैः सार्द्धं हृदि मंत्रं परा मृषन् अक्षयो भुक्तभोक्षितयदि
स्याद्दीरसाधकः दिव्यो बलिपशुस्तत्र भुक्ता साधनमाचरेत् स
द्वाकृदिवसे वीरो नातो पवारं संयुतः मत्स्यमांसयुतं भक्तं गु
डं द्रागं च पिष्टकम् परमान्नं सुरांचैव भासभक्तवलितया
तिलं कृणुं सर्वपंचदीपंचैव स्रूपकम् पलातवं गकर्षरजा
नीत्वा दिरमाद्रकम् तादृलं पटसूत्रं च पलाजिनकदंबकम्
चमकं यज्ञकाष्ठं च सप्रोदेशप्रमाणकम् पंचगव्यं सकल्योक्तं
पूजाद्वयं तथैव च यष्टिविहंश्चलविहंश्च उगविहंश्च पायो मृतं
रज्जुवहं सर्पदंष्ट्राणां लंवातिभूतकम् तरुणं सुन्दरं पूरं र
णेन हंसमुज्ज्वलम् पलायनविष्णुं च समुत्तिरेण वर्तिनम्
न स्रयं चातयेद्विद्वान्मंत्राणां तत्र वर्जयेत् सेच्छामृतं द्विवर्षं
च वृहं स्त्रियं द्विजं तथा अनातरमृतं कृष्टिसमरात्रौ द्विगंतया
अंगहीनं च संतप्तं स्रुवाकाय तमं परम् गृहीत्वा मूलमंत्रेण

पूजास्थाने समानयेत् श्रृंगारेन दीतीरे सर्वतो निर्जने तथा वि
 त्त्वमूलेशमशाने वा तत् समीपे वनस्थले दीपस्थानं समाश्रित्य
 भूमौ वीरार्दनं लिखेत् वीरार्दनं किते भूमौ माया मोहो न विद्यते
 गुरुपूजादिकं सर्वं पूर्वाकृतमतमाचरेत् ये चात्रेतादि मंत्रेण भू
 मोघं जलं लिखेत् अत्रोपस्थितो रक्षा वै सदर्शनं वा पुनः मा
 या स्फुरद्द्वयं भूयः प्रस्फुरद्वितयं पुनः क्षोरक्षोरतरेत्येतत् तत्र
 पपदंततः चटयुगं तदंतं च प्रचटद्वितयं पुनः कद्वयं वम
 द्दंतं ततो वद्वयुगं ततः स्नातयद्वितयं वर्म फंडं तो क्षोरको म
 नुः हाला हलं समुद्रम सहस्रारसरूपकम् वर्मां स्नातं महा
 मंत्रं सदर्शनं च प्रकीर्तितम् प्रणवाद्यस्त्रमंत्रेण प्रोक्षितं पूजये
 ततः प्रणवं कृच्च वीजं च मृतकायनमश्न्य कट् पुष्पांजलिं वा
 यंदत्वा प्रणमेत् स्पर्शं पूर्वं कम् अतीव परमानन्दशिवा नन्द
 ऊलेश्वर आनन्दभैरवाकारदेवीपर्यंकर्षाकर वीरो हं तं प्र
 पद्यामि सन्निष्टदेविकां चिने प्रणम्यानेन मनुना क्षालयेत्
 दनंतरम् प्रणवं शब्दं वीजं च मृतकायनमस्ततः ३३ चार्थ्य
 गत्य तोयेः प्रक्षाल्य शवमुत्तमम् रक्तयुक्तो यदि भवेत् मक्षणे
 तत्फलसायकम् सुभूषैर्हृषयेत् च लेपयेद् गत्य चन्दनेः ३
 पवारं सदक्षे तस्यापयित्वा ससायकः अधिकारि विशेषेण
 स्रज्या तत्र पूजयेत् गृहीत्वा तत्र दातव्यं सर्वं नैव च संस्पृशेत्
 रक्षां दिक्षु प्रकल्प्याथ वीरार्दनं मनुस्मरन् मृदासने ततो वीरे

को
८८

४६

वीरसनपरिग्रहः भूतशुद्धादिकंकृत्वासासज्जालप्रविशसेत्
आत्मरक्षाविधायाद्यश्वोरेणसमाहितः ॐ उर्गी उर्गी रक्षिणीति
वह्निजायाततः परम् अनेनमनुनावीरः सर्वपातदित्तिः क्षिपेत्
ॐ तिलोसिमोमदैवतो सर्वेषां रक्षिकारकः पितृणां स्वर्गदाता
तं मर्त्यानां ममरक्षकः भूतप्रेतपिशाचानां विघ्नेशुशान्तिकार
कः इति क्षिप्यातिलान्तवचनं भागं शवादितः इति संस्कारं
कृत्वा शवमात्मपुरो नयेत् कुशशय्यापरिस्तीर्य तत्र संस्थाप
येत् शवम् पलादिना सह वीरसंज्ञां कृतं तस्य वक्रके निःक्षिप्य
वततः कुर्याच्छवं पश्चादधोमुखम् स्थापयित्वा च तत्र पृष्ठं च
ननेन विलेपयेत् बाहुमूलादिकं कृतं चतुरस्रं विभाज्य च म
ध्ये पञ्च चतुर्द्वारं दलाष्टकं समन्वितम् तत्र चैलेयमजिनं कंब
लांतरितं यसेत् शमशानाधिपतीनां च वलिंदद्याच्च सर्ववत् निः
क्षिपेदशकाष्टानि पूर्वदिशदिक्षु च क्षिप्वा संस्मरेत् तत्र अस्त्रा
दिदण्डदेवताः विषमिन्द्रपदं लिख्य स्वराधिपतयेत् ततः ३ संवत्
लिंगं गृह्णायुग्मं गृह्णापययुगंततः विघ्ननिवारणं कृत्वा सिद्धिं
प्रयच्छद्वयम् अनेनमनुना पूर्ववलिंदद्याच्च सामिषम् स्व
स्वनामादिकं कृत्वा पूर्ववद्वलिमुद्धरेत् शवाधिष्ठानभूतेभ्यो
वलिं च सूर्यासह चतः षष्टियोगिनीभ्यो राकिनीभ्योऽपि संदि
शेत् हारदेशे ततो वीरः कुर्यात् उत्तरसायकम् समानगुणं स
पन्नं तां त्रिकं विजितेन्द्रियम् अभिषेकविधिं ज्ञात्वा देववीरवि

शारदम् संस्थाप्यासनमभ्यर्च्य संमंत्रातेंद्रीपदंततः फडिसने
 नमंत्रेण ततश्चावाहनं विशेषतः ऊषान्पादतले दत्त्वा शवके
 शान्प्रशुचं दृढं निवद्य कुटिकां कृतसंकल्पसायकः त
 उदेवीं संपूज्य उपचारैः सविस्तरैः उद्यायं संपुले स्थित्वा
 पठेद्भक्तियोग्यं ॐ वशो मे भव देवेश ममायुः कपदंततः
 सिद्धिं देहि महाभाग कृताः सस्रप्रदाभवः अनेन मनुनामंती
 अभिलप्य कृतां जलिः ॐ भीमभीरुभयाभावभयलोचन
 भावुक आदिमा देव देवेश शवानामधिपायिप ॥ इति पा
 दतले तस्य त्रिकोणं चक्रमुद्धरेत् तथोत्थातं न शक्नोति शवः
 मृनिश्चलो भवेत् अथ वामूलं मंत्रं च संस्मरन् सायकोत्तमः
 पटसूत्रेण वधीयात् शवपादद्वयंततः उपविश्य पुनस्तस्य
 वाहूनिः सार्ष्ण्यार्षयोः हस्तयोः ऊषामास्तीर्य पादौ तत्र नि
 धाय येत् ॐ ह्योत संपुटौ कृत्वा स्थिरचित्तः स्थिरेन्द्रियः सदा
 देवीं हृदि ध्यात्वा मोनीत यतमाचरेत् ततो ह्येवाविपर्ष्यंतं य
 दि किंचित्प्रलक्षयेत् जय उर्गमनुनां र्चते नैव स र्षपात्तुं क्षियेत्
 पूर्ववन्निलमुत्क्षिप्य गत्वा सप्तपदान् य देवी तत्रापि संपूज्य
 प्रजपेन्मनुमुत्तमम् निर्भयः प्रजपेद्देविसिद्धिं बालभतेनरः
 पूर्वोक्तक्रमयोगेन अक्षमालां विभागतः बलासनाभ्यं नास्ति
 भये जाते वदेततः यत्प्रार्थयसि देवेशि दातव्यं ऊं जरादिकं
 दिनांतरे प्रदातव्यं सनामकथयस्व मे इत्युक्तां संस्कृतेनैव निर्भ

को यस्तु पुनर्जयेत् पुनश्चेन्मयुर्वक्तिवक्तव्यमयुर्वततः ततः स
 ८५ संकारयित्वा वरं त्रपार्थयेत्ततः यदि स तं न करोति वरं स्व न प्रय
 ८० च्छति तदा पुनर्जयेद्दीमान्पकाग्रमानसं यथा नवरूपं विना
 तत्र देवोऽपि न हि स र्पति यत्ततस्तेन बोद्धव्यं न देवो देवयोनिः
 जः माता मातृस्वसा वापि मातृहानीतथैव च आगत्य विज्ञेयं
 हस्ते मायया च्छाया विग्रहम् उतिष्ठ वत्स ते कार्यं सर्वं ज्ञातं न सं
 शयः प्रभातसमये जातस्तत्पिता कोशातेष्टदे प्रायो विमत
 सरालोकाराजानो दण्डधारिणः कदाचित् केन वा दृष्टस्तदा
 निष्ठा भविष्यति इत्यादिविविधैर्वाक्यैर्न वजापं परितो जेतु मृ
 ताः पितृगणास्तत्र हरदेशनिवासिनः वा न्यवास्तत्र चार्थाति
 देवरूपयथास्ततः स्त्रीपुत्रसेवकां दीष्टगृहीत्वानीयते परैः
 रुदंति पुत्रकाः सर्वे भ्रातरोऽनुजसेवकाः निजकांतागसंस्प
 र्णावस्त्राद्याभरणादिकम् गृहीत्वानीयते पतिपालकैस्तद्व्य
 यजेत् दिवसे यत्र वांशकासैव तत्र प्रजायते यदि न क्षम्यते
 तत्र तदा किं वा न लभ्यते स्त्रीरूपधारिणी देवी द्विजरूपधरः
 पुमान् वरं गृह्णीति शब्दे वै त्रिरात्रं ते वरं लभेत् साधुना सा
 धुना वापि योषि चैव हरदायिनी तदा वीरपतेस्तस्य किं न सिद्ध्य
 ति भूतले निष्ठापपुरुषे चैव सत्कृती ने च संस्कृता अंसं स
 कृतवरं देवी पापयुक्ते न संशयः संमुखे संमुखे वापि संस
 कृतं वक्ति चापरम् सेवदेवी न सन्देहः सदेवो भैरवः स यम्

नचदेवो भवेच्चैव मायारचितविग्रहः नवरयेडं रतत्र न किंचित्प्र
वदेत क्वचित् साचेतं संसृतमात्मानं वक्ति वा यत्कमीदृशम् नो
चेतस्यैकोलिकोत्पादं ग्रहं निवन्धनम् अथवा उत्कटं किं
चित् ज्योतिर्वीनीललोहितम् शब्दो वा जायते सम्प्रगम्यतं वा
पिलभ्यते विचार्यतद्गृहीतव्यमेवंदिक्परिकीर्तितम्
देवकृपास्तव कृत्यान् रास्त्वकृतबुद्धयः अवर्ण्यतत्र भेतव्यं
नतत्र प्रसयः क्वचित् भेदावदुकाश्चैव कलशास्त्रपरायणाः
पुनच्छास्त्रप्रसंगेन कृत्वा कुटिलविग्रहाः पुत्रो भूत्वा हरेद्विंश
नारी भूत्वा विमोहयेत् तस्मात्तत्र भवन्तो वा विचारेयतामा
चरेत् सत्येकृते वरं लब्ध्वा संप्रजे च जयादिकम् फलं जा
तमिति ज्ञात्वा कुटिकामोचयेत्ततः अथ ये र्याचितान् प्र
नरकुंजरशूकरान् दत्तापिष्टमयानेव कर्तव्यं समुपोषणं
परोक्षिणितममाचर्य पंचगव्यं पिवेत्ततः ब्राह्मणान् भोज
येत्तत्र पंचविंशतिं सख्यकान् पंचपंचविंशतिनात्वा क्रमाच्चैव
दशावधि ततः स्नात्वा च मुक्ताच निवसेत्तमे स्थले यदि न
स्याद्विप्रभोज्यं तदनिर्द्धनतां व्रजेत् तेन चेन्निर्द्धनत्वं स्यात्तदा
देवः प्रकृष्यति त्रिंशत्पञ्चाशत्तान् नवरान् च गोपयेत् शय्या
यां यदि गच्छेत्तदा व्याधिं विनिर्दिशेत् गीतं कृत्वा च वधिरो
निष्ठः क्षर्त्तुं सदर्शनात् यदि वक्ति दिने वा क्वं तदा समूकतां
व्रजेत् पंचदशादिनां तादृदेहे देवस्य संस्थितिः गोब्राह्मण

को
८८

नानिन्दावनकुर्याच्च कदाचन देवगोब्राह्मणादींश्च प्रसहं संस्पृशेत्
शेतश्चिः प्रतिनिष्क्रियातेतवित्त्वपशदिकं पिवेत् ततः स्नात्वा
चंगागयां प्राप्तोऽशवासः ततः शतत्रयद्वंद्वं देवानां तर्पणं जलेः
स्नानं तर्पणं च नृणां देवस्य तर्पणम् इत्यनेन विधानेन सिद्धिं
प्राप्नोति साधकः इदमुक्त्वा वरान् भोगान् श्रुतेयाति हरेः पदम् अ
सांगं सांगमेव वा निष्फलं सफलं च वा कृत्वा साधनमेवैतत्तथा
क्तेः प्रियतरस्तसः शवाभावेशमशाने वा कार्या वेदी रस्यथ ना
इति श्रीज्ञानानन्दपरमहंसविरचिते कौलावलीनिर्णये चतुर्द
शोऽष्टासः ॥ १४ ॥ नृणां शीघ्रफलावाप्तौ प्रकारोत्तरमुच्यते
चतुष्पाथे चतुर्दश पुरुषं हृदयं खनेत् जीवितं ब्रह्मस्यैव
दीपं प्रज्वालयेत् सधीः मध्ये तथा खने देवं तत्र महासंभ
वेत् सर्वोक्तेन च मार्गेण तत्र संस्कारमाचरेत् महाकालादिदे
वेभ्यो बलिं सर्व्ववदाहरेत् कल्पोक्तपूजां संपूज्य जघेत् प्रयतमा
नसः दिग्वासाश्च जघेत् त्रिमयुतं सर्व्वदेवतम् जघाते च बलिं
दत्त्वा दक्षिणं विभवावधि सर्व्वसिद्धिर्भवेद्विद्वान् सर्व्वदेवनम
स्कृतः अथवा सर्व्ववह्नीरयात्रां कृत्वा साधकः साधकैः स
ह सामं ग्रीष्मायां विविधां तथा स्थाने पूर्व्वोदिते वीरः शवं चै
व समानयेत् वस्त्रं त्रिमनुना हस्तप्रमाणं चतुरस्रकम् लिप्
वित्वा मण्डलं तत्र तेनैव स्थापयेत् च्छवम् ततो यागपुगास्त्रादि
युगलं तदनंतरं समकार्य्यं कुरु साहाय्यं स्यात्ततः परं

इत्यात्मानं शवं चैव वेष्टयित्वा च सायकः रेखात्रयं प्रकृष्य तव लिं
 श्चान्निवेदयेत् डाकिनीं हाकिनीं चैव शाकिनीं भोषि संदिशेत् सः
 मांसमथु संयुक्तं पूर्वपश्चिमयोगतः वामदेवारदत्तावैरक्तदत्ता
 पदापयेत् तेजसे च वलित्रयं चृतं पिष्टं सशर्करम् दक्षिणोरुद्र
 कालाय वज्रनाभाय संदिशेत् सपिष्टकं चृतान्नं च यत्र पिष्टं
 च दापयेत् उत्तरस्यां च देकाय दत्त्वा च वलि रूपिणे गुडोदना
 पायसं च वलिनिवेद्य सायकः ततः संपूजयेद् देवीं सकल्योक्त
 विधानतः अस्रमंत्रेण संस्थाप्य शवं तैलहरिद्रया उद्धर्त न ततः
 कृत्वा स्नापयित्वा तसायकः संमार्ज्ज्वा ससातत्र महाप्रेतास
 नं यजेत् जीवन्मांसं विधायाथ पाद्यादिभिः प्रपूजयेत् मूले
 न कुंटिकां वद्वापमं पूर्ववदालिखेत् आसनं पूर्ववत् रक्षित्वा
 मूलमुच्चार्य सायकः अश्वारोहणरूपेण स्थित्वा मंत्रं जपेत्
 स्रयीः अनन्यमानसो भूत्वा यावत् स्थितिः प्रजायते भीतश्चे
 तसायकस्तत्र गुरुपादयुगं स्मरेत् गुरुपादप्रसादेन माहिंसं
 तिनहिंसकाः इति चितं स्थिरीकृत्य जपेत् मंत्रं मनस्यधीः देवा
 ताद्यदि वा मेवैवागच्छति कदाचन संभाषणे च कार्या वै नदा
 तमप्रियंवदः ह्रकारेणैव तां कुर्यात् सदस्ते सायकोत्तमः ग
 त्वा च दक्षिणे सापिटे हि देहीति भाषते तदापि च वलिं दत्त्वा अश
 कौमनसाथवा लब्धाभीष्टं निजं वीरोगुरवे दक्षिणां ददेत् शवा
 दि कंजले दित्वा गृहं गच्छेत् यथा सखम् अथवा वटमूलेशं

को
ट

८९

नीलातत्रदेवीप्रपूज्य च सखातत्रमर्जुनस्य अयुतं सायकोतमः स
र्वसिद्धीश्वरो वीरो भवेन्नात्र विकल्पनम् अथवा विल्वमूले निज
कोटिशावमारोपयत्ततः नृसिंहमुद्रया वीर्यजयेन्मातृयासुधीः
सहस्रं तत्र जप्त्वा वै सर्वसिद्धीश्वरो भवेत् जानुमध्ये करौ कृत्वा चि
तुकोष्ठो समावृतौ हस्तौ च भूमिं संलघ्नौ कं पमानः पुनः पुनः
मुखं विवृतं कं कुर्यात् तले लिहानं च जिह्वा नारसिंही भवेन्नु
दा सर्वसिद्धिप्रदायका सहस्रं तत्र जप्त्वा वै सर्वसिद्धीश्वरो भवेत्
अथवा ऊं कुमाग्रु कस्तूरी रोचना च न चन्दनम् कर्पूरं पद्मरागं
च केशरं हरिचन्दनम् एकत्र साधितं कृत्वा प्रत्येकं साधयेन्नरः
विद्युदग्निघृतं वैवने जातं च न्द्रभूषितम् वीजं प्रत्येकं दद्यान्नामि
लितानां च सायकः मूलमंत्रं च मंत्रतो जपेत्साग्रं सहस्रकम्
स्यंतिलकमात्रेण राजानं वशमानयेत् जिह्वाग्रे रुधिरं वीरश्चा
काशे स्वयमाहरेत् तेनैव गुटिकां कृत्वा तत्र कालीं प्रपूजयेत्
नीलां नीलपताकां च लोला जिह्वा कपालिका जिह्वाग्रे रुधि
रं गृह्णाच्चामुण्डे घोरा निःसृजे वलिं गृह्णाच्च वरं देहि रुधिरं गगने
मले कालिका लिप्रवण्डो गे ततोऽस्त्रं कवचं ततः कालिकेयं स
माख्याता वीराणां हितकाम्यया कूर्चयुग्मं तु नीलायाः कथितं
मंत्रमुत्तमम् विद्यद्भृशुरं चैव वलमिन्द्रवीरतिः तद्वा एव
समायुक्तं ततो नीलपदं ततः पताकेर्दुफडं ततः स्यात्पूर्वकूटम्
जुर्मतः संतप्तं यमहाविद्या कथिता सुरदुर्लभा जयश्रीधरणी

देवीपताकेवरणस्थले तेननीलपताकेयंसंयोज्यानीलसाध
 ने श्रीशक्तिस्मरवीजानितदंतेहूमितिस्मरेत् गुरुं सर्गा न्वितं प
 शादीर्घकवचमुद्धरेत् उग्रचंडेपदं पञ्चानमोः नेरुतग्रामकं
 ममपात्रपदस्यातेततोमत्पदं वदेत् ह्रीं क्लीं सः इत्येते श्रीश
 क्तिस्मरवीजानितदंते रात्रिमेदेहिसंभाष्य भृगुं सर्गा न्वितं व
 देत् क्लीं कारं च ततो नूपातकामं मायारमांततः एकचत्वार
 िंशदर्शमनुः प्रोक्तो भुवादिकः उग्रचण्डामहाविद्यालोल
 जिह्वेतिकीर्तिता साचविद्यामहाताराकराला इतिकीर्ति
 ता प्रणवपूर्वमुद्धृत्य तारेत्तारे च तथा ततः स्वाहेति मंत्रोऽ
 र्यदृष्टाक्षर उदीरितः कथिता च महातारा सर्वसिद्धिप्रदा
 यिका यमिगमंत्रितं चैव मूले नैव सहस्रकम् ललाटे तिल
 कं कृत्वा साधको वीतभीः स्वयम् महाहृमी नवम्यां तसंयोगे
 पुरतः स्थितः ह्वागमहिषमेघाणां च तर्दिक्षु शवान्क्षिपेत्
 कवचं मुण्डपञ्चदीपादिभिरलंकृतम् मध्ये कवचमा
 स्तीर्य तत्र गन्धर्वरूपयुक् तां हूलसूत्रं च अजनां वितलो
 वनम् कृत्वा तारं मनुजस्य सर्वसिद्धीश्वरो भवेत् अथ पूर्व
 दिने स्थाने च तस्याथे विशेषतः कुर्वेद्विषयिष्ठदिवापंचवात
 रुणं यदि सममाहममासीयं गर्भजं यदि वा शवम् चाण्डालं
 वाभिभूतं तन्शीघ्रसिद्धिफलप्रदम् आनीय स्यापयेदादौ न्या
 सजालं समाचरेत् प्रेतमंत्रं समाहित्वा गन्धपुष्पादिभिस्तथा

को.
९०

अभ्यर्चयामानंदत्तारत्नामात्मनिकारयेत् ततः शवास्थेविधिबदेव
ताप्यायनंततः ततो जप्ता सर्वमंत्रसर्वसिद्धीश्वरो भवेत् तारं शतं मृत
कायनमोऽन्तमंत्रमुच्चरन् शवस्त्रपनमंत्रोयं शवासनमनुततः मूला
नेभुवने प्रीणात्कंडं तोमंत्रैरितः अथवा करं कांवी समादाय मुण्ड
मालाविभूषितः तेनैव तिलकं कृत्वा ततः द्रुमविभूषितः श्मशाने वा
सकृजप्ता सर्वसिद्धीश्वरो भवेत् अथवा मत्तमानीय वीरेन्द्रो निःदि
येत् पितृकाने तत्र सकृज्जपित्वा तदेवतामेलनं जपेत् तत्र तन्नामा
हो देवं महादेवी च साधकः तद्रुमतिलकं कृत्वा सयं वीरे श्वरो भवेत् अ
थवा निशायां मृतहृत्के उन्मत्ता नन्दभैरवः दिवा सावित्री भस्मभू
षणो मुक्तकेशकः कपाली खड्गहस्तश्च जपेन्मातृकया यदि तदा
तस्य महासिद्धिर्जायते सहस्रजापतः अथवा राकिनी योगिनी वा
पि अमावाभूतनागनाम् तत्राप्यानीय संपूज्य गजातक सहस्रकम्
जप्ता च साधकश्चेष्टः सर्वसिद्धीश्वरो भवेत् महापावाः प्रशस्ताः स्युः
प्रधानशवसाधने ह्यदाः प्रयोगकर्तृणां प्रशस्ताः सर्वसिद्धिदाः स
र्वेषां जीवहीनानां जन्तूनां नीलसाधने ब्राह्मणं गोमयं सक्ता साध
येद्दीर्घसाधनम् पवंनीलकमंचैव कथितं च शुभावहम् न कस्मै
चित्प्रवक्तव्यमंत्रसिद्धेश्च कारणम् अथवा कुजे वा शनिवारे वा न
रमुण्डं समाहितम् पंचगव्येन मितितं वन्दनाद्यैर्विशेषतः नि
दिप्यभूमौ हस्तादिमानतः कानने वरे तत्र तदिवसे रात्रौ सहस्रं य
दि मानवः पकाकी प्रजपेन्मंत्रं स भवेत्कल्पपादयः अथवा शवमा

नृपतस्तारितेनेवपरिवस्य च तदिनाजदिनंयावतावदष्टोत्तरंशानं
 सभवेत्सर्वसिद्धीशोनात्रकार्याविचारणा अथवाविजनेरएषे
 अष्टिशायासुनोनरः उदयास्तदिवाजप्तासर्वसिद्धीशरोभवेत्
 अथवा अष्टम्याचवत्तर्दृष्टापक्षयोरुभयोरपि सूर्यादयात्स
 मारभ्यावत्सूर्यादयात्तस्मात्तावजप्तानिरांतकःसर्वसिद्धी
 शरोभवेत् अथवा ग्रहणेचन्द्रसूर्यस्पृष्टिःपूर्वमुपोषितः न
 द्यासमुद्रगामित्यानाभिमात्रस्थितेऽभसि यथाशुद्धोदकेस्नाना
 शुचौदेशेसमाहितः ग्रासादिमुक्तिपर्यंतंजपंऊर्ध्वादनमयीः
 अनंतरंदशांशोनक्रमाद्धोमादिकंचरेत् तदंतेमहंतीसृजोऊ
 र्ध्वाद्वाह्मणभोजनम् ततश्चमंत्रसिद्धिस्तुगुरुंसंस्पृश्यभोजयेत्
 सूर्यग्रहणकालादिनामःकालःप्रशस्यते तत्रयत्नयत्कृतं
 कर्मअनंतफलदंभवेत् अथवा शरत्कालेचतुर्थ्यादिनव
 म्यंतविशेषतः भक्तिःपूजयित्वाचरात्रोतावत्सहस्रकम् ज
 पेदेकाकीविजनेकेवलंतिमिरालये अष्टम्यादिनवम्यंतमुप
 वासपरोभवेत् सभवेत्सर्वसिद्धीशोनात्रकार्याविचारणा
 अथवा अष्टमीसन्धिवेलायामष्टोत्तरलताग्रहम् प्रविश्यमंत्र
 विधिवत्ताःसमभ्यर्चयत्ततः सकलौक्तविधानेनपूजयित्वाच
 सायकः केवलंकामभावेनजपेदष्टोत्तरंशानम् तासांचपत्रम्
 लेनउल्कासंगृह्यकार्णिके महासिद्धिर्भवेत्सद्योततादर्शानपू
 जनात् अथवा कृत्वाकृष्टिलतागारेतिवित्तयंत्रमेवच प्रसज्य

को

१५

११

तत्र संस्कारं कृत्वा तस्य निवेदयेत् किंचिज्ज्ञानमनुनीत्वा देवता-
भावनम् । तं विस्मृत्य नमस्कृत्य संयतः प्रातः स्त्रीभ्यो
वल्लिंदत्तामंत्रसिद्धिर्न संशयः । अथ वा गुरुमात्रीयदेवभावेन पूजये-
त् वस्त्रालंकारहेमाद्यैः सन्तोष्य गुरुमेव च तत्सुतं तत्सुतां चैव
पत्नीं चैव विशेषतः पूजयित्वा मंत्रं जप्त्वा संयं सिद्धीश्वरो भवेत्
सहस्रारे गुरोः पादपद्मं ध्यात्वा प्रपूज्य च केवलं देवता वृद्धा जप्त्वा
सिद्धीश्वरो भवेत् गुरवे दक्षिणं दद्यात् यथा विभवविस्तारैः गुरोर-
नुज्ञा मात्रेण उष्टं मंत्रोपि सिद्ध्यति गुरुं विलंघ्य शास्त्रैः स्मिन्नायि-
कारी स्वरैरपि पञ्चावतंत्रमंत्राणां प्रयोगः क्रियते यदि गुरुवक्त्रं
विना चैव सिद्धिर्हानिः प्रजायते पतंतंत्रं च मंत्रं च पुत्रेभ्योऽपि न
दर्शयेत् अथवा प्रेतराजस्य भवनं याति निश्चितम् इति श्रीज्ञाना-
नन्दपरमहंसविरचिते कोलावलीनिर्णये पंचदशोऽध्यायः १५
अथ वक्ष्ये कुमारीणां पूजांतंत्रविधानतः माहादिकं हि विफलं
कुमारीपूजनं विना परिपूर्णफलं नैव जीवहीनं यथा वयुः य-
था यथा देवतायाः पूजनं वा यथा गुरोः तथैव हि कुलीनानां कु-
मार्याः पूजनं भवेत् यथा शास्त्रादिवितरेत् कुमार्यो यद्वयदीप्ति-
तम् अशकं शक्यमेव हि दानाभावे फलासयः पुष्पं कुमार्यैः
यदंतं तन्मेरुसदृशं मत्तं दत्तमस्य यत् किंचिद्रूपभोज्यादि-
कं तथा अल्पमप्यथा तस्य हीनं वरुणां भवेत् कुमारीपूज-
ना चैव कुमारीभोजनादपि कुमारीवन्दनादेव कुमारीसदृशो

भवेत् कुमारिका भवेद्देवी शिवोपि च कुमारिका कुमारी योगि
 नी साक्षात् कुमारी सर्वदेवता यस्याः पूजनमात्रेण त्रैलोक्यपूज
 नं भवेत् सुकुमारी महादेवी त्रिधामूर्तिर्व्यवस्थिता पराचैवा
 पराचैव तृतीयावपरापरा यत्र कालेन किंचित्स्थानं देवसुर
 महोरगाः त्रैलोक्यलयमानं च तदा जाता कुमारिका आद्यस
 ऐश्वर्याशक्तिः प्रसन्ना सा तत्र त्रिधा तिलतिलात्सा जाता स
 दृष्टिर्गामभार्यावे भूर्भुवोऽमूर्तिरूपा सा एका पूज्या कुमारिका
 एकी कृत्स्नविभिन्नेषु सप्ताष्टनवधा पुनः नित्यक्रमेण देवेषु
 पूजयेद्विधिपूर्वकम् अष्टोत्तरं शतं वापि एका कर्माप्रपूजये
 त् पूजिता प्रतिगृह्यते निर्गच्छेत्सर्वमानिताः असुराश्च तथा
 नागा ये च उष्ट्रग्राह्या अपि भूतवेताल गन्धर्व राक्षसी यक्षरा
 क्षसाः क्रूराश्च देवताः सर्वे भूर्भुवोश्चैव मेरवाः पृथिव्यादीनि
 सर्वाणि ब्रह्माण्डसचराचरम् ब्रह्माविस्मरुदश्च ईश्वरश्च
 सदाशिवः ते तृष्टाः सर्वत्रष्टाश्च यस्तु कर्माप्रपूजयेत् कुमा
 री पूजनाच्चैव कोटी पूजाफलं लभेत् इति विज्ञानं पूजिता
 स्ताः तथा शिवमहोत्सुकटम् व्याधयः सर्वरिष्टानि पलायंते न
 संशयः गृहायक्षाः दायंयांति भूतवेतालपन्थाः असुरा गुह्य
 काः प्रेता योगिनी गुह्यराक्षसी महाभयानि दुर्भिक्ष उतपातानि
 सहस्रशः उः सममपमृत्युश्च अमेये ये समुद्रवाः कुमारी पूज
 नादेव ततस्तत्प्रभवति च अणिमादीनि सिद्धानि पातालगुहिका

को
१२

92

जनाः चतुर्दशवेतालं भवेत् कुमारिका च नात लक्षणं यत्नं
तासां वक्ष्येः दंतं च वर्त्मना द्वितीयवत्सरा दंतं च वत्सरा दष्टमादि
कम् तावत् कुमारि विज्ञेयं मंत्रं च फलप्रदा अथ वा षोडशा
द्व्यंतं वा वत्सरा न जायते ताभ्यः पुष्पफलं वा पिङ्गं च दनया
यस्य कालप्रियं च नैवेद्यं बालभावविशेषितम् ताभिः प्रियः
कालोपेक्षो घेतसाय कोत्तमः एकवर्षा भवेत् सन्या
द्विवर्षा च सरस्वती त्रिवर्षा च त्रिधामूर्तिश्च चतुर्वर्षा च कालिका
सुभगा पंचवर्षा च षड्वर्षा च उमा भवेत् सप्तभिर्मालिनी सा
त्वादष्टवर्षा च रुद्रिका नवभिः कालं संकर्षा दशभिश्चापरा
जिता एकादशेति रुद्राणी द्वादशा द्वातमे रवी त्रयोदशेति महा
लक्ष्मीर्द्विसप्ताधी दनायिका द्वादशा पंचदशभिः षोडशेति वाचि
कामता एवंक्रमेण पूज्या तया वत्सरा न विद्यते प्रतिपदा
दिदर्शान्तं वृद्धिभेदेन पूजयेत् महापर्वसंस्मृत्युविशेषाश्च
पवित्रकम् महानवम्यां वीरेन्द्रः कुमारि संप्रपूजयेत् पि
गलां पूजयेद्यस्तु षोडशेति शैवभक्तिमान् पूजयित्वा भक्तिभा
वे सर्वसंपत्तिमालभेत् पूजयेत् कुलविद्यां च चैका बालकभै
रवीम् एवं प्रणवयोगेन चैतन्यतनुमञ्जयेत् वाणीमायात
द्यालक्ष्मीर्माया रूचिं हयंततः एते च प्रणवाः ज्ञेयाः कुमार्याः
परिपूजने एकादशसूत्रेणाब्जो भृगुविन्दु नु संयुतः चैतम
बीजं कथितं सायकानां समृद्धिदम् एवं द्वाभ्यां त्रिभिश्चैव सत्ता

धानवथाशुनः नित्यक्रमेण नियतं पूजयेद्विधिपूर्वकम् वागभ
 वेन जलं देयं मायया पादशौचकम् लक्ष्म्या चार्घ्यं प्रदद्यात् कूर्चं
 वीजेन चन्दनम् शक्तिवीजेन पुष्पाणि पुष्पं घृहे न दाययेत् वाग
 भवेन परदोभं मायया च गुणाष्टकम् श्रीवीजेन श्रियोलाभोद्गी
 वीजेनारिसंक्षयः भैरवेण च वीजेन खड्गं त्वमनुगच्छति न्या
 सादिकं प्रकृष्टीतं आदौ स्वीयक्रमेण तु क्रमार्थ्यगेततः यथा
 त्विशेषमासमुत्तमम् पैंकीं श्रीं कौं हौंः कुलकुमारिके रुद्र
 याय नमः पैं दें डीं श्रीं कौं यै स्वाहा शिरसे स्वाहा पैं कौं सै शि
 रो ध्ये वषट् पैं कुलवागीश्वरवागीश्वरी कवचाय कुं क्लीं
 स्वाय फट् पैं सिद्धिजयाय पूर्ववक्त्राय नमः पैं पैं जयाय उत्त
 रवक्त्राय नमः कैं क्लीं श्रीं कृत्तिके पश्चिमवक्त्राय नमः कैं का
 लिके दक्षिणवक्त्राय नमः वर्णमासं षडंगं च क्रमार्थ्यगे प्रविम
 सेत् वागभवेन परदोभः मायया च गुणाष्टकम् श्रीवीजेन श्रि
 योलाभोद्गी वीजेनारिसंक्षयः भैरवेण च वीजेन खड्गं त्वम
 नुगच्छति प्रष्टोत्तरशतं वापि पृकां कर्मा प्रपूजयेत् पाद्यमर्घ्यं पु
 नर्धुपं कुं कुं चन्दनादिकम् भक्तिभावेन संस्पृश्य तस्मै राज्ञं निवेद
 येत् तरुणो ह्यसवान्भूत्वा स्वयमच्युतमानसः बालामलंकृ
 तां यत्नं न चिन्तयेत् सैष्टदेवताम् यथा शक्तिर्जयेत् तपश्चात् प्रष्टो
 त्तरशतादिकम् प्रदक्षिणं त्र्यं कुर्यादादिमध्ये शुभं भवेत् ततस्तं
 देवताबुद्धानमस्तु नमः विमर्शयेत् पश्चाच्च दक्षिणा देयान् जतस

को

१२

१३

लीमौक्तिकैः कृमारीएजनांचैवकोटिएजाफलंलभेत् कृमारीएः
जनेचैवजातिमात्रंनचिन्तयेत् श्रेष्ठकृतसंपन्नानानाजातिसमु
द्रवाः नानादोषोद्भवावापिगुणलावणसंयुताः सर्वथैवकृत्नीना
नाष्ट्यास्ताः शुभदायिकाः यथायथातत्प्रियकृतसर्वसिद्धीश्च
रोभवेत् महाभयेसमुत्पन्नेकमकांचप्रएजयेत् तत्क्षणाल
भतेमोक्षसंसंभनसंशयः ब्रह्माविस्मयश्चरुदृष्टश्चसदाशि
वः तेतृष्टः सर्वतृष्टाश्चयस्तकमांप्रएजयेत् विवाहयेत्सूर्यक
मात्रहस्तादिनश्नति गोहंसास्त्रिवधंचैवसर्वपापंप्रणश्यति
मातरःपितरश्चैवभ्रातरश्चैवसर्वतः येतयेत्पुनःसर्वकामादा
नंप्रकल्पयेत् भक्तिभुक्तिफलंतेषांसौभाग्यसर्वसंपदः रुद्रलो
केवसेनिसंविनेत्रोभगवान्हरिः षष्टिकोटिसहस्राणिवाश्चमेध
फलंलभेत् कृमारीकल्पमाख्यातंअथवात्यतमंचरेत् सन्यादि
नवकंसावसमानीयप्रएज्यच सर्ववृद्धिधिवत्वीरोनवबालक
मानयेत् वटुकंयंववर्षवनववर्षगणेशरम् गत्युष्माक्षताक
त्येस्तथाविभवविस्तरैः अभ्यर्च्यदेवताबुद्ध्यापदार्थैःपरितोषये
त् स्वकार्यफलसिद्ध्यर्थंवित्तणाढ्यविवर्जितः नवरात्रंयजेदेको
तरुदृष्टाक्रमेणत नवरात्रकृतांएजामहादेवैसमर्पयेत् तां
लंददिणांदत्वाकृमारीस्तानविवर्जयेत् एवंनवकृमारीणाम
र्चनंप्रतिवत्सरम् यःकरोतिहिगुणात्मादेवताप्रीतिमाप्नुया
त् मनोःभिलषितंप्राप्यनिवसेत्तवसान्निध्यो अथवायौवनारूढाः

प्रमदानवशोभनाः पूजयेद्विधिवद्भक्त्या नवरात्रिपुनर्वसुवित् रुहो
 त्वागगनारत्नामहोत्सवकाकरालिकाम् रुक्माज्ञानाकिर्णारुणीवा
 दुर्कचगणेश्वरम् सर्ववक्तृपूजायै प्रपद्येः परितोषयेत् प्रौढो
 लासेन संयुक्ताः सन्तष्टाः यदि चेत्कदा सायकस्तीर्थमासायनि
 वसेत्तृणिवसन्नियो पर्वयः पूजयेद्देवी प्रतिवर्षयति व्रतः वरमा
 सेवाविमोसेवामासेमासेः यवात्रयः तिस्रोवापंचवासमपूजा
 येदेवताधिया सर्वेष्वर्थसमृद्धयसंभवेत्तृणिवयाप्रियः अथ
 वायप्रकारेण कथ्यते मिथुनाच्चनम् तलायावापि मेघेवासर्व
 संकांतिशुभशम् गौरीशिवोरमाविस्सर्त्तणीसरसिजासनौ
 शवीशोरोहिणी चन्द्रोस्वाहाग्रीवप्रभारवी भद्रकालीवीरभद्रौ
 मेरवीभेरवावपि समानीयप्रयत्नेन पूजयेत्सर्ववर्त्मना त्रितारा
 दिनमोः तेन तत्तन्नाम्नाविधानतः वागीजंशक्तिवीजं च त्रितारं
 श्रीवीजं च त्रितारकं गन्धपुष्पादिभिः पूज्यास्ततोद्योः परितोषयेत्
 प्रौढोलासेन युक्तानि कूर्चीतमेषु नानि च पर्वकृतेन सन्देहस्त
 णामिथुनदेवताः अनुगृह्णाति ते देवाः प्रयच्छन्ति मनोरथम् प्र
 ति वर्षतयः कुर्यात्तमभक्त्या च मिथुनाच्चनम् शिवालोकेश्वनि
 वसेत्सर्वेष्वर्थसमन्वितः अथ वा भृगुवारे यजेद्दयत्नात्तका
 तामारुह्योवनो सर्वलक्षणसंपन्नामनुकूलामनोरथाम्
 कलाकलाष्टमां वैवामं त्राहूय वपुषिणो अभ्यंगस्नानशुद्धांगी
 स्वासने चोपवेशयेत् आत्मानं गन्धपुष्पाद्यैरलंकुर्यात्ससाय

कौ

१४

१५

कः आवाहदेवतांतस्यायेजेन्मासक्रमेणदि कृत्वाक्रमार्चनंभूष
दीपवकदलीपकम् प्रदर्शयेदेवताबुद्ध्यापदार्थैः सउसन्नितैः मासा
दिभक्ष्यभोज्याद्येस्तोषयेद्रक्तिभावतः प्रोद्धोलासेनसहितंपश्य
अप्रजमेननुम् यौवनोलाससहितःसंयततथ्यानततपरः नि
र्विकारेणचित्तेनअष्टोत्तरसहस्रकम् जपादिकंसमाप्याथतथा
सदनिशंनयेत् त्रिसप्तपंचनवसहस्रवारेषुयःसदा पूजयेद्वि
थिनाचैवतस्यपूर्णनगाणते चतुःपीठार्चनफलम् अथामंसं
प्रवक्ष्यामिसमयाचारमुत्तमम् येनदीनानसिद्धिर्निमज्जाःकोटि
सहस्रशः मानवःकुलशास्त्राणांकुलाचार्यानुचारिणाम् उदार
चित्तःसर्वत्रैवैसवाचारतत्परः परनिन्दासहिष्णुःस्वातु उय
काररतःसदा पर्वतेविपिनेचैवनिर्जनेशूयमाण्डपे चतुष्पथेक
लाशूमेयदिदेवाद्गतिर्भवेत् क्षाण्ध्यात्वामनुनमानत्वागच्छेद्
यथासुखम् गृह्वीक्ष्यमहाकांलीनमस्कुर्वादलक्षितम् दोमं
कंरीतथावीक्ष्यजंजूकीयमहतिकाम् ऊरुरंदोणकाकंतकृष्णमा
जीरमेवच कृष्णसारंतथायात्रावउगितंसिंहमेवच कृशोदरि
महावातेपुक्तकेशीवलिप्रिये कुलाचारप्रसन्नासेनमस्तेर्षाक
रप्रिये प्रमशानेचषिवांष्टृष्टुप्रदक्षिणामनुव्रजन् प्रणम्यातेनम
नुनामंरीसुखमवामुयात् चोरदंष्ट्रेकठोरादिकिटिशृनिनादि
नि चोरचोरवास्फालेनमस्तेचित्तिवासिनि रक्तवस्त्रारक्तपुष्पावि
लोक्यविपुलाविकाम् प्रणम्यदाउवद्रूमाविमंमंत्रमुदीरयेत् व

शुकप्रसन्नसंकाशेविपुरेभयनाशिनि भाग्योदयेसमुत्पन्नेनम
 सेवर्णिनि कृष्णवसंतथापुष्पराजानंराजपुत्रकम हसप्रथश
 स्त्राणिफलकान्वीरपुरुषान महिषकुलेदेवंवदष्टामदिषमदि
 तीम् प्रणम्यजयदुर्गावानचविज्ञैर्नलिप्यते जयदेविजगद्धात्रिवि
 पुण्येविदेवते भक्तेभ्योवरदेदेविमदिषन्निनमोः स्तुते मद्यभांउ
 समालोक्यमतस्ममांसवरस्त्रियम् दृष्टुचभैरवीदेवीप्रणम्यविम
 षन्मनुं चोरविज्रविनाशायकुलाचारसमृद्धये नमामिवरदेदेवि
 पुण्यमालाविभूषिते रक्तधारासमाकीर्णवदनेत्वांनमाम्यहम्
 सर्वविघ्नहरेदेविनमस्तेहरवल्लभे पद्मादर्शनमात्रेणयदिनैवप्र
 कृष्यते शक्तिमंत्रपुरस्कृतसप्तसिद्धिर्नजायते एतेषामारण्येष्टार
 हिंसनंवाभयादिभिः क्रियतेयदिपाणामादेवीभक्तः कथंभवेत् प्र
 थानवंशसंभूताप्रथानकुलसायने शक्तिप्रसन्नतथासखीदेव्यं
 योषितोयतः लब्धासिद्धिसमयोगात्शक्तिनीहिंसनंयदि अथवा
 दानवानांचमद्रुक्तांविशेषतः वटुकानांभैरवाणांतस्यसिद्धिर्न
 जायते ग्रामेवानगरेवापिहरेवाचतरेपिच पंदृष्टुयुवतीनारी
 कलाकुशलसंयुता भावैकभिन्नरूपावकंदृष्टुवलोकते उभ्या
 प्यचभुजमूलस्वरसनंदिप्यतेपुनः चेलांचलपरीवर्तदर्शिताय
 मनालिका कण्ठयनभावकक्ताशिथिलीकृतवाससा दर्शिता
 स्तनपर्यंतभूभागपुनरावृता स्वतन्त्रादयुगात्पादपतितापु
 नरुथिता सखिभिर्द्याजमासाद्यकर्णकर्णिमनोहरम् इत्यादिभा

को
१५

१९

वभावितं दृष्ट्वा सायक सतमः तस्या निजमनोदारी हरिः शेषविधा
यच तत्र स्थित्वा पुनः क्षोभं कुर्यात् कामरुचिः वृद्धां वा पुर्वं तीवा
पिवालां वा सुन्दरीं तथा विदग्धां वा महाभ्रंष्टां कृतस्मितां वा पिहीनं जा
भौवैकमिन्न हृदयां तात्वा वीरवरोत्तमः संभोगेन विनोपेक्षान कुर्यात्
च कदाचन आलस्येन भयेनापि अशक्त्वा वा यदि तज्जेत् कृत्वा भव
ति सा तस्य शापं दद्यात् सदा रुणम् मृते च न रंक गत्वानात् क्लेशयु
तो भवेत् निष्कृतिर्नास्ति तस्येव यावदावदुत्तारकम् फलपुष्पचतां
ब्रूलं अन्नपानादिकं चरेत् महादेव्ये विना दत्त्वा न भोक्तुं कदाचन न
तिव्रतायां भार्यायां तथैव मृतसंगमे न मसू कुर्यात् प्रयत्नेन च रि
कां सायकोत्तमः शान्तिकं योष्टिकं वापि तथेष्टां कर्मणि यदा क
र्यात्तदा न त्वा देवीयात्रा समाचरेत् तौर्ध्वविकं यदा यत्ने देवानां गीत
मेव वा तत्रेदेव्ये निवेद्यैव कर्तव्यं च प्रपूजनम् व्यायामेन विना देवसभा
यां वापि पर्वते शो वा दुर्गमे वापि यदि गच्छति सायकः तत्र स्थित्वा म
हादेवीं प्रणम्यैव इति भावतः तर्पणदौ प्रकुर्वीत तृप्यतां ब्रह्मभैरव
आवाहनेन स्वपितृन् वैभैरवानिति कीर्तयेत् तृप्यतां भैरवीमाता पिता
भैरव तृप्यताम् आदौ च त्रिपुरांश्चैव तर्पणे त्रिपुरां यजेत् ज्योतिष्ठा
माश्वमेधादौ यत्र यं यं प्रपूजयेत् प्रणम्य शिरसा धीरो भैरवी चिन्तयेत्
कृत्वा स्रियो दृष्ट्वा तथैव कत्र पुवत्पतिमनोहरा ताभ्यस्त्रिपुरभैरवाः
प्रीतये चन्दनादिकम् दद्यात् तत्तत्प्रियद्रव्यं मनसा चिन्तयन् चण्डिका भै
रवी प्रतिगृह्णाति भैरवो हं प्रतिगृहे कल्याणमायणे श्रीमत्त्रिपुरा

याः प्रहजन्तम् भेरवायददामाघदेवीविपुरभैरवीम् एवंवदेत्प्र-
 दोनेतकमकायाः प्रहजन्ते कथितः समयाचारः सायकस्यस्यसि
 ह्ये यागाशक्तोभवेद्यस्ततस्पांर्यलित्यतेस्तवः श्रीदेवुवाच वि-
 पुरविपुरेशीवसुन्दरीविपुरवासिनी श्रीमालिनीचसिद्धार्थाम्
 हाविपुरसुन्दरी प्रकटाख्यातथागुमातथागुमतगमरा संप्रदा-
 यकुलाकौलरहस्यातिरहस्याग परापररहस्याचतथाकामेश्वरी।
 शुभा भगमालिनीनित्यकृष्णामेरुण्डरश्मिवासिनी महाविशेष-
 रीहतीत्तरिताकुलसुन्दरी नित्यानीलपताकाचविजयासर्वमंग-
 ला ज्जालाशुमालिनीचित्रावशिनीशुभगातथा विमलाग्रहणा।
 देवीजयिनीकुलभैरवी सर्वेश्वरीतथाकौलीवागीशीसर्वका-
 मिनी सिद्धेश्वरीतथाचोग्राउर्गामहिषमर्दिनी स्वभावतीशूलि-
 नीचमातंगीसुरसुन्दरी महाकालीमहेशाचचित्ररूपामहोद-
 री प्राणवाद्यातथेकाक्षीचैकपादामहाकुशा रामाशिवातथाजे-
 ष्टासुद्रपाचारुभाषिणी त्रिवण्डविपुराणोरीगौरीविन्ध्यनि-
 वासिनी दोभिणीनादिनीमदाललितावक्ररूपिका सर्वसंपत्-
 करीतारामवतीविष्णुवासिनी त्रोटेश्वरीमहाविद्याकथितस्त-
 वभैरवः देवदेवमहादेवशृणुष्वेकमनास्वयम् मनुसुन्दः कुवेर-
 श्चमन्मथस्तदनंतरम् तोयामुद्राशुनिर्मन्दीशकृष्णन्दः शिवा-
 स्तथा कोयभट्टारकश्चैवपंचमीवप्रकीर्तिता उर्ध्वासाम्याससूर्यो-
 चवशिष्टपराशरः शैवोवर्द्धिर्ममश्चैवनेऋतोवरुणस्तथा वायु

को विष्णुः सद्यं भुवः भैरवो गणकस्तथा अनिरुद्धो भरुणो दक्षिणा ।
 १८ मूर्तिरेव च गणपः कलपश्चैव वाणी गंगा सरस्वती यात्री शेषः प्रम
 तश्च उन्मत्तः कलभैरवः क्षेत्रपालो हनूमन्मदक्षो गरुडपवच शुं
 कोदरः प्रह्लादश्च रामो रावणपवच काण्वपः कोतसंक्रंभो च य
 मदग्निर्भृगुस्तथा वृहस्पतिर्यदुष्मेष्टो दत्तात्रेयो युधिष्ठिरः अ
 रुनो भीमसेनश्च द्रोणार्ज्यो वृषाकपिः दुर्घ्याधनस्तथा कृ
 ण्णीसीता चरुक्मिणी तथा सत्यभामा द्रौपदी च उर्वशी च तिलो
 त्तमा पुष्पदंतो महाशुद्धो वाणकारश्च मन्त्रः कैलासः क्षीरसि
 न्धुश्च उदधिर्हिमंवास्तथा नारदश्च महावीरः कथिता ब्रह्मराथि
 का महाविद्याप्रसादेन स्वस्वकर्मसमन्विताः पतेष्वावत्सना
 मानि नित्यविद्योपसेविनाम् प्रातः कालेषु चिर्भूत्वा यः पठेत् प्रय
 तात्तमना पूजयं वा शुचिर्भूत्वा प्रसीदामि कलप्रिये अशुचिर्वीनि
 रालं वामालं वा च कुलांतिके निजपूजाफलं तत्सददामि वरमी
 शितम् चक्रसंकेतकंचैव गुरुसंकेतकं तथा मंत्रसंकेतकंचैव
 नामसंकेतकं तथा समयाचारसंकेतमकृत्वा यो ब्रवते जप
 पूजा च न हो मोः भिचाराय प्रकल्पते पंचस्तोत्रं पठित्वा तसंकेत
 मानयेदु वम् अथ वक्ष्यामि शाक्तानां नैमित्तार्चनमुत्तमम् अथ वै
 शाखमासस्य शुक्लप्रतिपदि सायकः ब्राह्मणमुहूर्ते उपवासात् न
 सन्ध्यामुपास्य च मनो जैरदसि स्थाने पूर्वाभिमुखमास्थितः म
 त्स्यमांसादिविधिवद्भक्ष्यं भोज्यं समन्वितम् अर्घ्यानि वेद्यतत्तपोषं

णात्मासहस्रिवेततः योवनोष्णससहितोनिर्विकल्पेनचेतसाः
 ध्यायन्मात्रेदेवीमष्टोत्तरसहस्रकम् जप्त्वासमर्प्यतत्स
 जादेवतांचसमुद्धरेत् एवंशुक्लप्रतिपदंसमारभ्यदिनेदिने ऊ
 र्याजपार्चनंरुस्रवतर्दश्यंतमविके अमावस्यादिनेधीरःसृज
 येद्भक्तकोलिकान् त्रिसप्तनवपंचवावितशाखविवर्जितः एवं
 योमासमात्रेवैरुर्ध्वातसूर्योदयार्चनम् देवतातस्यसंतुष्टाद
 दातिफलमीक्षितम् यत्किंचिदुदितेसूर्येमात्रेलेखेष्टदेवतां
 ध्यात्वासावरणंसम्यक्प्रजयेत्तद्विधानतः शौर्यैरुपचारैस्तु
 वरुणजाग्रतःसरम् कुलदीपान्प्रदत्वाचसाधकोभावतत्परः
 मध्याह्नेऽजयेद्वापिसायाह्नेवापिऽजयेत् सततफलमवामो
 तियोगिनीनांप्रियोभवेत् कान्तितालभतेसिद्धिदेववत्विच
 रेद्भुवि अथवा माघशुक्लप्रतिपदिदिवावसानकेबुधः स्वात्मा
 शुक्लावरधरःसायंसन्ध्यामुपास्यच सूर्यार्चनोक्तमार्गेणसर्व
 द्रव्यसमन्वितः योवनोष्णससहितस्रग्दृष्ट्यादेवतांस्मरन् देवीं
 संपूज्यविधिवत्चन्द्रमण्डलवासिनीम् चन्द्रास्तोदयपर्यंतंजपे
 न्मंत्रमनम्यथीः एवंप्रतिदिनंशुक्लचतुर्दश्यंतमर्चयेत् पौर्णिमा
 स्याद्यथाशक्त्वाऽजयेत्शक्तिकोलिकान् एवंयःकुरुतेभक्त्या
 शुक्लपक्षार्चनंसदा सर्वपापविशुद्धात्मासर्वैश्वर्यसमन्वितः
 सर्वलोकैकसंपूज्यःशिववद्विवरेद्भुवि शुक्लपक्षार्चनंयत्नतश्च
 त्वपदोसितेतरे यःकरोतिविधानेनसर्वात्कामान्समश्नुते

कौ

१७

११

इह मुक्ताविलान्भोगान्देववत्प्रियदर्शनः योगिनीवीरमिलनं
लभते नात्र संशयः अथ कार्तिकमासस्य शुक्लप्रतिपदि भुवम् स्ना
त्वा च मधुसुहात्मा मासान्कृत्वा पुरोदितान् प्रसूते जीवलोके
तमुदितात्मा महानिधिं सूर्यार्चनेनोक्तविधिना सर्वद्रव्यसमन्वि
तः आसेनातामिकांगुष्ठे वर्ति प्रज्वाल्य साधकः पंचवर्णीरुजः।
श्वित्रं वस्त्रपत्रसरोरुहम् मधुसंपूर्णकलसेकांशपपात्रे मनोदरे
दीपं संस्थाप्य पुरत उत्तराभिमुखस्थितः दीपे सावराणां देवीध्यात्वा
विधिवदर्थयेत् यौवलासमसहितो दीपस्थो देवतां स्मरन् अ
ष्टोत्तरसहस्रं तजपेन्मंत्रमनम्यथीः एवं सर्वयेऽष्टवर्तुर्दे
वप्रतमं बिके अमावस्यादिने शक्त्या पूजयेत् शक्तिकोलिकान्
एवं कृते महादेवी प्रीता भवति सर्वदा सर्वकामसमृद्धात्मा सर्वै
ष्यर्थसमन्वितः सर्वलोकैकसम्मानः सर्वयेच्च यथा सुखम् इ
ति ज्ञानानन्दपरमहंसविरचिते कौलावलीनिर्णये षोडशोऽष्टा
सः ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि कुलदीक्षां सुसिद्धये अदीक्षित
कुले यो हि साधनं समुपाचरेत् समहापातकीभूत्वा रौरवं नरकं
व्रजेत् अदीक्षितकुलासंगात् सिद्धिदानिः प्रजायते तत्कथा।
अवर्णं चेत् स्यात् तत्तत्पागमनं यदि सकुलीनः कथं चेत् पूजये
त् परमेश्वरीम् दीक्षितान् च योषां चेत् कथं स्यात् कुलपूजनम्
यत् कुले कुलदीक्षा न स्यात् पापी सपवदि कुलपूजनं चेत्
कुलमंत्राः परां मुखाः परयोषा यदि स्याच्च स्वयंत स्यात् गुरुर्भवेत्

निजकान्तसमाधीयसशीलां सयशसिनीम् ऊलभक्तं गुरुं प्रा
 र्थ्यदीक्षयेत् ऊलदीक्षया शिवस्य सर्वदेशिकाः गणेशो गणाय
 मञ्जुगणदीक्षाप्रभुर्धतः सरः सौरास्तथा चैव विसृज्य सपराय।
 णः ऊलीनः सर्वमंत्राणामधिकारी भवेत् सदा ततः सृष्टिदि
 तां ऊर्ध्वीत ऊलं गुरुः प्रयत्नतः दीक्षाया ऊलपूजायां शिष्यत्वे
 यदि वा गुरौ लज्जापरं ऊलं तत्र विद्यापितत्र निदिता अथ स्नात्
 दृष्टिपातेन तस्य विद्याप्यधोमुखी निमीलनात् ततो विद्यासाय
 कं मारयेद् ऊलं वम् पार्श्वलोकनेनैव व्याधिरिदं पीडिता
 वत्तर्दिगालोकनेन उच्चाटनगतो भवेत् एतादृशं ऊलं चैव यदि
 ऊर्ध्वीत कथंचन तदा ऊलं गुरुं प्रार्थ्य कारयेद् दीक्षितं ततः प
 तादृशं ऊलं स्यात् प्रयोगः फलदो न हि इत्यादि शिदया चैव शि
 क्षिता ऊलजासती आनन्दरससंपूर्णा हृदया लोललोचना मा
 लालंकारशोभाञ्जारक्तवस्त्रविभूषणा तां हृतस्वितमुखी सिं
 हरांजनसंयुता गुरुवक्त्रात् प्रयोगार्थं सोत्सका सायकाप्रिया
 देवी वाहं उपदेशं देवदेव समाचर एवमुक्ते ऊले चैव वीरो हं एता
 पार्श्वेति इत्युक्ता सर्वेष्टगारवेशाब्जः स्थिरमानसः यथा ब्राह्म
 दिकाः प्राक्तीः पूर्वमंत्रेण सेवयेत् तद्गोत्रे देयं मंत्रं स्यात् सजालं
 प्रविन्य सेत् निजमुद्गीवदाचार्यतद्भालपटले लिखेत् ऊल।
 चकं त्रिधा वेष्ट्य तत्र कामकलां लिखेत् तन्मध्ये देयं मंत्रेण दर्भि
 कं नाम वां लिखेत् तत्र देवीं समावाहयथा तां तां प्रपूजयेत्

को

५८

१४

ततस्तत्पुत्रिकाकर्णोऽभिच्छन्दः समन्वितम् मूलमंत्रविधाया
माकथयित्वा सकर्णके नाम कुर्यात्ततस्तस्याकांतासायकः
सतमः मातृपितृकृतं नाम वर्जयित्वा वेदेततः श्रुत्वा प्रभृतिपुत्रि
वैकुण्ठपूजाध्वनेरता सकलज्ञा समादाय लज्जालस्य विवज्जिता
यथोपदिष्टं गुरुणा सामरस्यं समाचरेत्तन्मुखांशु रोहिण्या प्र
णमेदावदुवि शहिनाथकुलाचारपक्षिणीपद्मनाथक स्तुत्या
दांभोरुहच्छायां देहिमूर्द्धिण्यशोधनम् विधिना स्तवनं कृत्वा
गुरवे दक्षिणां ददेत् सर्वसंगुर्वेदघाततर्ह्युवाच यन्वित दः
क्षिणां च यथाशक्त्या प्रदत्ता गुरवे स्तुतीः स्तुत्वा नत्वा यथाशा
क्त्या सकल्योक्तं समाचरेत् उपदिष्टा यदा देवितदा देवी तत्पुत्रिका
पूजा ही च यदा देवी तदा माता न संशयः सर्वथा पितृपुत्राभ्यां
गुणयोगेन दृश्यते तत्कृते पापबुद्ध्या वै उभो नरकगामिनो
बुद्धके चान्मशास्त्रज्ञे पश्यामेतथैव च न कर्तव्यं न कर्तव्यं न
ववाच्यं कदाचन एवं कृते गुरोः शिष्ये मम शापो भविष्यति
सां गवराणां पूजा दीयदानक्षयते कुलम् तदा मूर्द्धिणां गुरुं ध्या
त्वा कुलाम्तरं सेनते तर्पयित्वा कुलं ध्यात्वा जपेन्मंत्रं निरा
कुलः नियमः पुरुषे ज्ञेयो न यो धितिकदाचन नम्यो सो यो धि
तां चापि न ध्यानेन च पूजनम् रात्रौ घटं गमाचर्य जपं कुर्यात्
तस्मादितम् सर्वविद्याप्रयोगं ततः कुर्यात्तत्स सायकः
प्रथातः कुलपुष्पस्य विधानं कथ्यतेऽयुना यत्प्राप्य कुलं दे

वेनलभते वाञ्छितं मदत्त मृतकाले मदादेवी सुप्रसन्नमध्यवर्ति
 नी अमृतं वर्धते सा त्रिदिनं पृथिवीतले तदिने तत्र वीरेन्द्रो यदि वि
 द्यां समुच्चरेत् पूर्णमेव भवेत्तस्य सफलं च मनोरथम् तस्मात्तस्यैव
 प्रयत्नेन कलंकीक्षजपं कुरु आनीय प्रमदां विद्यां सुतासां चारु
 हासिनीम् सर्वदा नन्दरूपदयां चृणालाज्ञा विवर्जिताम् गुरु
 भक्तां सुवेषां च देवता पूजने रताम् स्वकांतां परकांतां वा संस्था
 प्यत्कलिकोपरि त्वासजालं प्रविश्य सायकोऽस्य मानसः
 तस्मात्तु मदनागारे पूजयेत् परमेश्वरीम् स्वयमक्षोभितो भूत्वा
 स्वयं त्रुसुमंलभेत् शिवहीना यदा शक्तिः सर्गादौ वर्धते दि
 यत् तदेव परमं द्रव्यं स्वयं भुक्तुं समाख्यकम् तद्रूपं प्राप्तिमात्रे
 ण न किं न सिद्ध्यति भूतले स्वयं भुक्तुं स मद्रव्यं त्रैलोक्यवाति उत्त
 मम् स्वेच्छा कृतमतीशक्तिः साक्षादेवी मदेश्वरी तस्याः पुष्पं सा
 यके न रक्षणीयं प्रयत्नतः वस्त्रालंकारपुष्पैश्च शक्तिं च परिपूज
 येत् दीक्षिता वा यथा काले पुष्पं भवति नित्यशः कलपुष्पं तदे
 व स्यात् सर्वसिद्धिप्रदायकम् कृणोद्भवं च गोलोत्पन्नं पूर्ववदपि
 तं मया कृणोद्भवं सिद्धिप्रदं प्रकारांतरमुच्यते यथा योग्यं समा
 नीय शक्तिं पूर्वदितां शुभाम् स्वकल्पोक्तं समाख्य सायको नि
 तमानसः चर्च्य बोध्यं निवेद्याथ वस्त्रालंकरणदिकम् पूजयेद्
 क्षतैः शुद्धैः तस्मात्तदनमन्दिरम् भावयेत् कामभावेन ॥
 शुद्धमंत्रोपयेत् नैव मथयेत्तदनालयम् मथ्यमाने पितृसंदिग्धा

को यतेन नमुतमम् गृह्णीयात्तत्प्रयत्नेन द्रव्यं कृत्वा इव शुभम् पत
 १८ त्रपंचकम् पतच्चतुष्टयं द्रव्यं मंत्रसिद्धेश्च कारणम् पतेषां द्रव्यमध्ये
 त्रसंयं भुक्तं मम हत् क्वचित्गन्धर्वराजेन लभ्यते वानवा पुनः
 १९ लब्धा तत्र परं द्रव्यं लाक्षारससमन्वितम् कस्तूरीं कृत्वा चैव चन्द
 नेन समिधितम् रक्तेन चन्दनेनापि वंटी कृत्वा त्रगोपयेत् ए
 वीकृतं मतो वीरो विशेषार्थमत्र राजकम् लिखित्वा पूजयेत् इत्या
 यांतिष्ठिं प्राप्य साधकः सुप्तादिदोषदृष्टाये मंत्राविद्याश्च कीर्तिताः
 प्रबुद्धास्तत्प्रयोगेन यावत्सा पुनरागता द्वितायां यागते चैव दृ
 ष्णा जाता कलावती तिथिक्रमेण सा देवी योगिमास्याफलप्रदा
 तत्र प्रयोगमात्रेण कृत्वा पक्षे विशेषतः क्षीणानि पूर्णानि यातिया
 वत्सातिथिरागता ततः प्रयोगविद्यानां मंत्रादीनां च कारयेत् एवं
 यथा प्रबुद्धा सा नैव तादृक् कदाचन संयं भुक्तं सैः पूजाप्रसदं यः
 समाचरेत् योगिभ्यश्च ग्रहायोगादसा देवताश्रये राजानश्च
 स्त्रियः सर्वानि संवर्षा भवंति हि पतानततायागान् मधुमतीसि
 द्विमालभेत् प्रसेकेन लभेत् सिद्धिं कृत्वा माघे र्यथाविधि श्रवणे
 वशात्कानां कामपूजनमुत्तमम् रक्तपुष्पैर्धजे देवी समस्त रश्मिं स
 युतम् विधिवद्विहिते ध्ये कृत्वा चारेण रात्रिके मासमात्रेण वी
 राणां महापातककोटयः जन्मांतरकृताः सर्वनाशमायांति नि
 श्चितम् लक्ष्मीस्तस्य गृहे वरणा सुस्थिरा भवति भुवम् जवापुष्पैश्च
 कराजं पूजयेन् मासमात्रकम् कृत्वा चारेण रात्रौ च मंत्रिणां भक्ति

भावतः ब्रह्महत्यादिपापं सर्वजन्मकृतानपि नाशयेन्नात्र संदेहो
 धनवान्जायते नरः केतकीतरुणैः पत्रैः पूर्ववत् पूजयेच्छिवाम् म
 हापातकसंघांश्च मासमात्रेण नाशयेत् सौभाग्यमण्डलं तस्य जाय
 ते नात्र संशयः शतपत्रैर्मनोरमैः पूजयेन्मासमात्रकम् पूर्ववत्
 परमेशानि सर्वपापं विनाशयेत् चंपकैः समनोरमैः पूजयेत् स
 र्ववच्छिवाम् मासमात्रेण हंसेव पातकान् पूर्वजन्मजान् सौभाग्य
 वालभेन्मन्त्रीभगवताः प्रसादतः श्वेतपद्मे महादेवीं पूजयेत् इति भा
 वतः पूर्ववत् नाशयेत् पापान् त्रिंशन्नमस्कृतानपि मासमात्रेण
 सकलान् मोक्षस्तस्य करे स्थितः वन्यकुरुसुमेदेवीं मासमात्रेण
 पूजनात् त्रैलोक्यवशांतस्य सर्वपापं प्रणाशयेत् विल्वपत्रैश्च
 जलजैः संदेव परिपूजयेत् पूर्ववत् परमेशांती मासमात्रं न संशयः
 समृद्धिमान् भवेत् सोऽपि सर्वपापहरः सुदा मलिकामालतीजातीक
 न्देश्च शतपत्रकैः श्वेतोत्पलैः प्रसूतेऽथ पूजयेन्मासमात्रकम् क
 लाचारकमेणो वपातकान् शतजन्मजान् ब्रह्महत्यादिजनितान्
 नाशयेन्नात्र संशयः मुक्तिस्तस्य करे संपवाचागिरः समो भुवि अ
 गस्त्यवालवन्धुकजवारक्तोत्पलैः समम् पूर्वकमेणं संपूज्य मास
 मात्रं प्रयत्तयीः पातकान् नाशयेन्मन्त्रीसाक्षात् कामसमो भवेत्
 चंपकैः पाटलैर्देवीं वक्रद्वैर्नागकेशरैः कलारैः सित्थुवारैश्च पू
 जयेत् पूर्ववत् कृमान् सौभाग्यमण्डलं तस्य मासमात्रेण निश्चितं
 महापातकमुक्तो वा यदि देवीं प्रपूजयेत् शमीदूर्वां कुरास्य पल्लवै

को
५५

११

रथवार्कजैः मासेनदंतिकलघंसप्तजन्मकृतंश्रवम् अथातःसर्व
विद्यानांलिखितेसिद्धिकारणम् ब्राह्मणपुत्रैःसांर्हसायकःस्थि
रधीःशुचिः चतुष्पथेवानद्यांवावटमूलेविष्णुलके प्रेतभूमौविल
मूलेदेवाराजवेषमनि सिन्दूरेणलितेनंत्रविपुलसाध्यदर्भितं
ततःसंपूज्यविधिवत्कुलकुलरसेनच तर्पयित्वातदंतःस्थःप्रजये
न्निशिचारतः ततोत्तमप्रमाणेनसिद्धिस्तावत्भवन्तिहि अथरा
त्रौप्राण्यगेदेउद्यानेवासरालये आनीयकुलजोदेवीमूलमंत्रेण
दीक्षयेत् ततःपूर्वोक्तरूपेणकुललोभंसमाचरेत् रत्नपूजाविधा
नंहिकथयामिविशेषतः पुष्पाणि रचयेद्दीरोमाणिक्यचटि
तानिव तैस्तुपूजाप्रकर्तव्याचक्रराजस्यपूर्ववत् नानापुष्पैः
सुगन्धैश्चकर्पूरलोदचर्चितैः एकविंशतिरात्रेणविंशत्याधरणी
मुजाम् दासभूतास्तवन्मवमदारोगांश्च नाशयेत् सूर्यवत्का
तिमान्मन्त्रीजायतेनात्रसंशयः पुक्तारत्नंरजितानिस्वर्णपुष्पा
णिसाधकैः तैस्तुपूजाप्रकर्तव्यातानारत्नैश्चपूर्ववत् एकविंश
तिरात्रेणराजपत्नीवर्णीभवेत् कलाकांतियुतोवीरोजायतेशुभ
गःदितौ प्रवालचटितस्वर्णपुष्पैस्तुवज्रभिर्घजेत् पूर्ववत्प
रमेशांनीकुलाचारक्रमेणत पुष्पैश्चवज्रभिर्घोरःसप्ताहात्तस
निश्चितम् क्रूरस्तस्यसवशागाःवेरिवर्गश्चशोषयेत् एकविंश
तिरात्रेणनानापुष्पैःकमादुयजेत् विबुधास्तस्यवशागावेरीभव
तिवाप्तया पद्मरागमहारत्ननिर्मितैः स्वर्णसंयुतैः कुसुमैश्च

ये च कंठिसमाहातसु निश्चितम् स्रगस्तस्य वशः सर्ववृहस्पति
 समो भवेत् स्रवर्णरचितैः पुष्पैर्बज्रकेशरवर्जितैः एकविंशतिरा
 त्रेण मोहयेज्जगतीमिमाम् देवो देव्या वशास्तस्य जायते नावसंशयः
 रुद्रनीलमयैः सर्णपुष्पैश्च कंसमर्चयेत् एकविंशतिरात्रेण तथा
 नीलेश्वरीरजैः वेरिणो ज्ञाशमायातिशेषावस्था भवंति हि गोमे
 दचटितैः पुष्पैः सर्णपुष्पैर्धजेदुधः किंशुकैः ऊन्यपुष्पैश्च सर्वव
 त्परमेश्वरीम् समाहातवेरिणो वषणाद्यातस्तेषु प्रजायते वि
 समाहातमहापापसंवर्धनाशयेततः सर्णरत्नमयैः पुष्पैर्नवै
 रेव प्रयज्यते तदा षमेयदशकं फलं भवति निश्चितम् कथाया
 स्तावत् वषणादिभवंते वनसंशयः वेदार्थचटितैः पुष्पैः यजये
 च्चक्रमुत्तमम् सर्वपादादिभिर्ध्यायेत् लोकं संभयेत् तदा एतत् प
 कविंशतिभिर्ध्यायेत् महापापहरो भवेत् निर्मात्य भूतेः ऊसमेरु
 ष्विष्टैः परमेश्वरीम् ताना रत्नमयैः सर्णपुष्पैर्ध्यायेत् शिवाय जेत
 ततो देवाश्च मुनयः पन्नगारात्सादयः सर्ववश्या भवंते वविसा
 माहातसंशयः जन्मकोटिभवं पापनाशयेन्नावसंशयः सर्णव
 र्णमयैः पुष्पैर्मासमेकं प्रयज्येत् तदा षमेयदशकं फलं भव
 तिसर्वदा सर्णरत्नानि पुष्पाणि यदि न स्पृशेत् दाष्टुं एव दत्त
 सपुष्पैश्च पूजा कार्या ससाधकैः यद्यद्पुष्पं यत्र यत्र देयं तत्र म
 हात्मना तत्र तत्रैव दातव्यं यदा तव्यं सखिच्छया श्लंकारस्वरूपे
 ण प्रयज्येच्चक्रनाथिका केवलं योनिपुष्पैस्तु त्रैलोक्यं संभयेत् भूषणं

को

१०

१५

मासमात्रेण पापानि सप्तजन्मभवात्पि नाशयेन्मोदयेत्सर्वान्सा
मुद्रवलयांथराम् अथेदांतीप्रवक्ष्यामि विप्रराजीजसायनम् शु
क्लावरथरोधीरः शुक्लगन्धादिभूषितः शुक्लालंकाररचितः शु
क्लमात्यन्वितः शुचिः शुक्लगोवत्नवारीतः शुक्लासनपरिग्रहः
पूजयेत्शुक्लपुष्पैस्तनैर्वैद्यैर्वल्लैस्तथा पिष्टकंपायसंउग्यं
अन्नं वक्रविधं तथा शर्करामोदकं चैव नानाफलसमन्वितम्
कृतसंकल्पवीरेन्द्रः साययेद्वाग्भवाक्षरम् वाग्भवाद्यं जपेद्वि
द्यावागीशीसंस्मरेद्दुधः कर्पूरध्वजं शुभ्रां पुष्पाभरणभूषितां
असंतं शुभ्रवसनो वज्रमौक्तिकभूषणम् शुक्लाफलसमुद्भूतज
पमालालसत्कराम् पुस्तकं वरदानं च दधंती अभयप्रदाम्
एवं ध्यात्वा प्रहृष्टैव वागीशीसायकोत्तमः मूलादिवत्सर्यान्ते
सर्वतपीपुषरश्मिनीम् तस्मात्तज्ज्योतिर्मयीं ध्यायेत्तज्जिह्वाग्रे
मृतरूपिणीम् विभाव्य प्रजपेन्मंत्रं पुरश्चरणसंख्यकम् ततश्च
नष्टदयोगाम्यो मूर्त्तिः तिपातकी जज्ञेः पियः पदं स्पृष्टो ल
क्षणं वक्रलक्षणः शब्दो मूर्त्तिः त्रिभुजयोगतप्रज्ञो विनष्टधीः सोः
पिसंजायते वाग्मी वाचस्पतिरिवापरः सत्पाणिश्च यद्यप्य
जातापि विगतप्रभा सतर्कपदवाक्यार्थशृङ्खलंकारसारवित्
सुकुमारपदसंस्कारः स्फीतालंकारपूर्वकैः पादगुल्फैर्महा
कायकर्त्ता सोऽपि प्रजायते वेदवेदांगवेदांतसिद्धान्तज्ञानपारंगः
ज्योतिःशास्त्रज्ञ इति हासमीमांसास्मृतिसारवित् पुराणरसवादा

दिगारुशनेकर्मत्रवित् पातालशास्त्रविज्ञानभूतमंत्रार्थतत्त्ववित्
 विवित्रवित्रकर्मणिशिष्टानेकविचक्षणः सर्वभाषातज्ञानी
 समस्तलिपिकर्मवित् नानाशास्त्रादिशिष्टादिविताभरणविष्क
 तः सर्ववाङ्मयवक्ताचसर्वज्ञोभुविजायते अथकामकला
 शक्तः साधकोरक्तमन्दिरे नानोपहारवलिभिः कुंकुमादिभिरर्च
 येत मूलादित्रयलरन्ध्रातस्फुरतदीप्तिस्वरूपिणी वन्द्यककुस
 माकारकांतिभूषणभूषिताम् रत्नकोदण्डपुष्पेषुवराभयल
 सत्कंश उदीप्तकांतिसिन्धुरभालविनयनाविताम् एवंसंचि
 त्पवीरेन्द्रः हजयेत्परमेश्वरीम् यथोक्तसंख्यं सजप्यकामरा
 जं ससाधकः चिन्तयेत्परमेश्वरीं त्रैलोक्यमोदयेत्क्षणत
 राजानोवशमायांति यन्त्रगाराक्षसाः सुराः कन्दर्पश्चवीरेन्द्रो
 योषितां मानहारकः मनश्चिन्तितयोषितदासीवद्वशागाभवे
 त तद्दृष्टवशागानारीसुरीवाप्यथवासुरी विद्याथरीकिन्नरी
 वायस्मीनागागनाथवा प्रवण्डतरभूपालकन्यकासिद्धक
 न्यका जलन्मदनडुष्प्रेक्षादिवासंतसमानसा क्लिप्ताप्रचलि
 तांगीसाविमूढामदविकृता निवेदितार्थसर्वत्रावशागतस्य
 जायते उज्ज्वलदिनसंकाशाकालार्ककिरणरुणा चिन्ततां
 योषितां योनौ क्षोभयति च तत्क्षणत सेवसिन्धुरवर्णाभासुद
 येर्चितासती सम्मोहान्मदनारोपयित्वा कर्षकरी तथा निघो
 जिताथवा मूर्च्छिणवर्धनीरक्तविन्दुभिः धारणासंप्रयोगेण करो

107
 कौ. निवर्णं न गत आकर्षयेत्तदाशीर्त्रं भांवापि निलोतमाम् रक्तवा-
 ११ णीस्त्रियं ध्यात्वा तदीय सदसात्ततः तस्यामूर्द्धिणस्त्रेद्विधां सवतः
 पीयूषवर्षिणीम् ध्यायन् संमोहयेन्नारीं मदनात्तप्तमानसाम् द-
 णमोत्रेण वीरेन्द्रसैलोकं वशमानयेत् एतत्कामकलाध्याना
 त्पंचकामरवापरः स्त्रीं स्त्रीं स्त्रीं कृततः संतुक्रमेण परिपोषि-
 ताः यंत्रविदध्यात्कामस्तु मन्त्रात्तर्गतं भवेत् कन्दर्पसंघ-
 टं कृत्वा कोणगर्भमतस्ततः मकरध्वजसंज्ञितं सर्वमेतत्सुसा-
 यकः मीनकेतुगतं कुर्यात्तमोहयेज्जगतीमिमाम् त्रैलोक्य-
 मोहनं नाम प्रयोगेयं प्रदर्शितः ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि प्रा-
 क्रिबीजस्य साधनम् सृष्टिं संहारपर्यन्तं शरीरे विंशत्येव
 राम सवतपीयूषधाराभिर्बन्धं तां विषद्वारिणीम् हेमप्रभां भा-
 समानां विद्युत्तप्तसमप्रभाम् स्फुरच्चन्द्रकलापूर्णकपालं च
 रदाभयो ज्ञानमुद्रां च दयतीं साक्षादमृतरूपिणीम् एवं ध्यात्वा
 जपेन्मन्त्री हेमाभैरुपचारकैः पूर्वसंख्यं जपेद्दीजं नानाविधं वि-
 नाशयेत् एतस्य स्मरणं हीरो नीलकण्ठत्वमागतः चैनतेय
 समो मन्त्री विषभावं विनाशयेत् नागादर्शनमोत्रेण जडीभ-
 वं तितनुदण्डात् भूतप्रेतपिशाचांश्च नाशयेन्नात्र संशयः
 चतुर्थिरुदकान् सर्वान् यमरागांश्च नाशयेत् उष्ट्रमाथि य-
 दाश्वेव डाकिनीरूपिका गणाः यदोराक्षसं वेतालस्त्रिनेत्र
 वदृश्यते अथवा येन विधेयं परिपूर्णं विचिंसते नाभिमण्ड-

लक्ष्मणमुखात्तलमध्याः पद्मरागमणिसुखचिन्तना
 तसाथकस्यच तस्याष्टगुणमैश्वर्यमविराजसंप्रवर्तते तत्र
 मस्मरणात्मंत्रीयोगीनीनांभवेत्प्रियः मातृचक्रंतस्यकाये
 तेनसांईसुखीभवेत् पुत्रवान्धनवान्वीरोमंत्रध्यातानसं
 शयः विलिख्यचक्राजंतपरिपूर्णप्रयोजयेत् प्रयच्छतिमहा
 देवीविचरीसिद्धिमुत्तमाम् चतुःषष्टिभुताः कोट्योगिनीनां
 महोजसाम् चक्रमेतत्समासाद्यस्थितास्तानात्रसंशयः स
 र्वविद्यांजयेत्सर्ववर्णाभवंतिनिश्चितम् लोभयेत्सर्गभूर्त्तो
 कपातालतलवासिनी लोभयेत्सेववीरेन्द्रामहाविद्याप्रसादः
 तः वाग्भवीकपतित्वाचकामातकामसमोभवेत् शिवं
 शक्तिवीजेनत्रिकूटं सर्वमालभेत् सर्वसिद्धिर्भवसेवकद्वय
 स्यजापतः इति श्रीज्ञानानन्दपरमहंसविरचितेकोलावलीनि
 र्णये सप्तदशोऽंशः १० ॥ अथ वक्ष्ये चमंडाणां शिवासि
 द्विप्रदायिका यस्याविज्ञानमात्रेण दिप्रविद्या प्रसीदति मू
 लरन्ध्रे तु या शक्तिर्भुजगाकाररूपिणी तत्र यश्च भ्रमावर्तो प्रा
 णश्च ते बुधेः नीवारयुक्तविधिना कूजंती सततोऽस्थिताः
 गच्छन्ती अक्षरन्ध्रेऽपि प्रविशन्ति स्वकेतने यातायातक्रमेणैव
 ऊर्ध्वा तत्र मनो लयम् तेन मंत्रशिवाज्ञाना सर्वमंत्रप्रदीपि
 का तमः पूर्णगुदे यद्दत्तं किंचित् प्रतिभासते शिवाहीना
 स्तथा मंत्रा न सिद्ध्यति कदाचन शिवापदेशः सर्वत्र गोप्यः

को साधकेनच विनानेननसिद्धांतिकल्पकोटिशतेरपि चतुर्विधा।
 १०२ तयासृष्टिर्घस्योनोप्रजायते पुनःप्रलीयतेतस्याकाल्पाग्रा-
 दिशिवांतिकां योनिमुद्रापरालेषावद्वस्तस्याःप्रकीर्तितः तस्या
 १०२ स्तवंयमात्रेणतन्नास्तियन्नसाधयेत् अमथाजप्यतेयस्तत्रम
 थाकुरुतेतयः तामौसिद्धतिमंत्रश्चसत्सत्पुनःपुनः छि
 न्नारुहाश्रयेमंत्राःकीलितास्तभिताश्रये दग्धाःसंश्रिताहीना
 मलिनास्ततिरक्ताः भेदिताभ्रमसंयुक्ताःशक्ताःसंमूर्च्छिताश्च
 ये वृद्धावालास्तथासक्ताःप्रोद्धायेवनगर्हिताः श्रिपक्षस्थि
 तायेचनिर्वर्ध्याःसत्त्ववर्जिताः अशकेनविहीनाप्रखण्डाः
 शतयाकृताः विधिनानेनसंयुक्ताःप्रवदंत्यचिरेणत सिद्धिमोक्ष
 प्रदाःसर्वसाधकेननियोजिताः यद्युच्चार्यतेमंत्रोवर्णरूपं
 शुभावहम् तत्रतत्सिद्धासनायासाद्योनिमुद्रानिवन्धनात् दी
 दयित्वाविधातेनअभिरक्षसहस्रधा ततोर्थिकारीतंत्रैःस्मि
 न्मवेत्साधकसत्तमः ब्रह्महमासहस्राणित्रैलोक्यमपिद्यातये
 त् तामौलिपतिपापेनयोनिमुद्रानिवन्धनात् नतस्यापपुण्ये
 स्तकृतैर्दोषैर्नलिप्यते कृत्वापापसहस्राणिअसंख्यातानिसर्व
 दा ददत्सुचारमात्रेणयोनिमुद्रानिवन्धनात् दुष्टमंत्राश्चसिद्धा
 तिमंत्राश्चासेतकिंपुनः स्थानस्यावरदामंत्राध्यानस्याश्रफल।
 प्रदा स्थानध्यानविनिर्मुक्ताःससिद्धाअपिदेविणः सिद्धतिमे
 नतत्सुधानंकश्यामिविशेषतः सकलनिष्फलसूक्ष्मतया

सकलनिष्फलम् कलाभिन्नकलातीतषोढास्थानं शिवो ब्रवीत्
 सकलं ब्रह्म तस्यैव तदेकं विद्विनिष्फलम् मानं संसृज्यतामानं
 हतस्य सकलनिष्फलम् विदुः स्थितं कलाभिन्नकलातीतं तदेकं
 नः कलां गच्छति नीमैव नादशक्तिः शिवो दिता पशुस्थानं गतामं
 ज्ञाः स्थानस्थाः परिकीर्तिताः देवतां हृदि संविश्य मंत्रजा पञ्चजा
 यते ध्यानस्थाश्चैव ते मंत्रा विज्ञेयाः साधकेन वा अथवा तारसं
 पुटितो वापि दुष्टमंत्रोपि सिद्ध्यति यस्य यत्र दृढा भक्तिर्जायते स त
 तं यदि तस्य सिद्धिर्भवेत्तत्रो यथोक्तजपमात्रतः अथातः सर्ववि
 धानां लिख्यते सिद्धिकारणम् ब्राह्मण्यष्टकुलेः सार्धं साधकः
 स्थिरधीः शुचिः चतुष्टये वा नद्यां वा वटमूले विष्णुलके प्रेतभूमौ
 विलम्बमूले हरे वा राजवेश्मनि सिन्धूरेण लिखेद्द्वयं विपुलं सा
 ध्यदर्भितम् तत्र संस्पृश्य विधिवत्कुलं कुलसेन च तर्पयित्वा तं दे
 तः स्थः प्रजपेत्त्रिंशद्वारतः ततो लक्षप्रमाणेन सिद्धिप्रदा भवति
 हि अथवा रात्रौ पुण्यगोहरे चैव अथ नेवा सरालये आनीय कुलजां
 देवीं मूलमंत्रेण दीक्षयेत् ततः पूर्वोक्तरूपेण कुलक्षोभं समाच
 रेत् एवं कृतेन सिद्धिश्चेत्तमूलमंत्रं समभ्यसेत् पीठानां परमं पी
 ठं कामरूपं महाफलम् अत्र या कियते पूजा सकृद्वा साधकेन च
 विहाय सर्वपीठानि तस्य देहे वलेच्छिवा तथा शतगुणं प्रोक्तं का
 माख्या योनिमात्रलम् यत्र कोटिगणैः सार्धं माया वसति मर्दिनी
 यत्र पीठं ब्रह्मणो वक्त्रं गुप्तं सर्वसखा वरम् यतो देवा अदेवा अमु

को नयश्चैवभावजाः सर्वेष्वपि विभवं तत्र तेन गुप्तं महाकुलम् द्विविधं
 १३ चैव तत्तत्पीठं गुप्तं यत्कंसदापणो व्यक्तात् गुप्तं महापुण्ड्रं उपायसाध
 केनैव यत्कंसं सर्वं देवेश लभ्यते कुलसुन्दरैः तत्रापि लक्ष्मणेन नमि
 १०३ द्विर्भवति निश्चितम् अथ वा मप्रकारेण कथ्यते साधनं महत् आ
 नीय देवी तद्गुणैः व्यापकां तं प्रविश्य सेतु उपचारैः षोडशभिः
 स्नांसं पूज्य विधातः प्रथमं साधकश्चेष्टो देवीकूटस्थमस्तके
 मंत्रं विलिख्य यथोक्तं पूजयेत् कुलवर्त्मना प्रथमे पीठे देवी च पू
 जयेत् गन्धपुष्पकैः महाभागात् ततो मूलदेवीमावरणैः सह ल
 द्दौकं तत्र जप्तात् उड्डीयान्ततो विप्रोत् तत्र पीठे योगनिद्रां पूज
 यित्वा ततो यजेत् निजेष्टदेवतां तत्र जपेत् लक्ष्मणसमाहितः कामरू
 पं ततो गत्वा तत्र कामायनीं यजेत् पूजयित्वा ततो देवीं जपेत् लक्ष्म
 णसमाहितः ततो जालंधरे गत्वा पूर्णेशीं प्रथमं यजेत् तत्रापि लक्ष्म
 णान्तं तत्र जप्तां मंत्रं समाहितः ततः पूर्णगिरिं गत्वा यजेत् चण्डीं स
 माहितः पूजयित्वा महादेवीं जपेत् लक्ष्मणमनमयीः सिन्धूरविन्दू पी
 ठे च कामाख्यां प्रथमं यजेत् ततः प्राप्ते महादेवीं यजेत् दिक्करवा
 सिनीम् पंचपीठेष्वंशीं जप्ता पूजयेत् दिष्टदेवताम् सप्तपीठे सप्त
 लक्षं जप्ता गत्रो समाहितः सत्यापूर्ध्वं ततः पृच्छेत् महादेवीकु
 लोत्तमम् तवेष्टदेवतां वाहं दृष्ट्वा षड्वरमुत्तमम् ततः प्राणम्य दे
 वं शीघ्रं याह्वरमुत्तमम् अद्यैव नैव सा देवी पुनः पूर्वाकृमा च
 रेत् अक्षोभितः कुलाचारः परिवर्ष्यापरो भवेत् अथ वा सर्वपी

देवयजेन्मदिषमर्दिनीम् ततः प्रसन्नाभवति सैव कलवरीया
 ततो जप्ता मूलमंत्रं सर्वसिद्धीश्वरो भवेत् ततो ध्यात्वा महेदोमा
 त्कांतरं संस्कृतम् सर्ववत् विविधान्मस्य तेनैव मस्य मातृकाम्
 प्रकारादिहकारांतमेकैकक्रमयोगतः पंचांगं च पुनः कृत्वा पंच
 ध्यात्वा पंचकं चरेत् मूर्द्धादिचरणान्तं च तस्मान्मूर्द्धावसानकम् मू
 लेन मनुनामं त्रीकृत्वा संचिंतयेत् ततः ध्यायेत् कालीमहादेव्यु
 द्दरागमदो नमुखीम् दक्षिणे चक्रवर्त्तुगोचरां पृथुलं तथैव च
 वामे शंखं तथा चर्मथनुस्तर्जनमेव च विभ्रंती तीव्रवाणं च महि
 षे त्रिनिषेडुषीम् पीतांबरधरां देवीं पीतौन्नतं च हृदयाम् जटा
 मुकुटशोभां पितृभूमिं सखावहाम् एवं ध्यात्वा महादेवीं मा
 नसैरुपचारैः पूजयेद्दिधि वद्भ्यां स्वकीयं हृदि पंकजे ततः सो
 दं विभाषाथ पुष्पं निक्षिप्य मस्तके चटस्थाय नमस्कारं भूषीठम्
 जावसानकम् कृत्वा च सर्ववर्द्धीरः सदा शिवं यजेत् ततः पूर्वोक्त
 विधिना चैव ध्यात्वा च परदेवताम् यंत्रमध्ये समावाप्तमूलेन
 परिकल्पिताम् आवाहनादिकं चैव सर्ववत्समाचरेत् संसृज्य
 च महादेवीं पूजयेत् तदनंतरम् देव्या वामे यजेत् पश्चात् पूर्वोक्तं
 च पुनः कलम् शाक्तं जप्ता च गुर्वीदीनं नारदं च ततो यजेत् अष्ट
 पत्रे यजेद्देवीं उर्गाद्या दीर्घपूर्विका उर्गा च प्रथमा ज्ञेया द्वितीया च
 त्रिवर्णिनी आर्या चैव तृतीया च चतुर्थी कनकप्रभा कृतिका पंच
 मी प्रोक्ता षष्ठी चैव अभयप्रदा काली सुरागिणी चैव जप्ता पूर्वोदि

को

१४

104

तक्रमात् आशुथानिदलाग्रेषुयादिभिःकमतोयजेत् ब्राह्मणायाश्चततः
पश्चात्लोकपालास्तोवदिः तदस्त्राणिवदिर्ज्ञातर्षयित्वाविधान
तः ततःसंज्ञयेदेवीपूर्ववत्साथकोत्तमः तर्षयित्वामहोदेवीमंत्र
जापसमाचरेत् श्रीभैरवउवाच मातर्महोदयमर्दिम्याःसंकेतकथ
यस्तनः कुलाचारस्यसंसिद्धौभुक्तिमुक्तिसिद्धये देयुवाच स
ष्टिस्थितिविनाशानामादिभूतासनातनी नकस्मेचित्प्रवक्तव्या
कथितासिद्धिकारिणी अतंतगुरुभक्तायशुद्धायदिकथ्यते तदष्ट
वर्गादातयं । नापिसाधनम् साधारणीप्राणविद्याल्लेखासिद्धि
विचरा एतत्पूर्वस्थितादेवीसुरसिद्धिविधायिनी विशेषतःक
लियुगोमहासिद्धौवदायिनी गुरुणाकुलनाथानामहाशाय
प्रदायिनी तस्माद्यत्नेन ॥ गोप्तव्येयंनवादरी अष्टलक्षजपेन
मंत्रतदंशंशंक्रुतेततः पुरश्चरणाष्टलक्षबोद्धव्यसाथकेनच य
थाशक्तिर्जपकृत्वासमाप्याथस्तुतिंयठेत् इतिस्त्वेनसंस्तुता
शेषपूर्ववदाचरेत् विसर्जनंविधायाथप्रयोगंवततश्चरेत् एतत्
विद्यामहाविद्यानेदयायस्यकस्यचित् यदिभाष्यवशात्तस्याकुलदे
वीकृतोत्तमेः दीक्षिताकुलजाभिस्तुसिद्धिदासेवनामथा । अथा
तःसंप्रवक्ष्यामिरूतीयजनमुत्तमम् शाक्तोवावैस्सबोवापिशैवो
वाप्यसृजकः यस्मात्तुत्तिर्प्रभवेत्सिद्धिर्नामथाजन्मकोटिभिः
मंत्रस्यसिद्धिकामस्तुतूतीयजनमाचरेत् किंजपमासविधिना
ध्यानपूजादिविस्तारैः यावद्रूतीनपूज्येततावत्सिद्धिर्भवेत्कृतः

गत्यर्धवत्प्रयवान्भूतायोनौसंप्रज्यसाधकः इदमुत्रसखीभूतादेवी
 पुत्रोभवेत्तदितौ त्रिकोणेषुत्रयोदेवाजलविस्त्रमदेषराः योनिम।
 ध्येयजेन्निमंचण्डिकां कुरुदेवताम् तत्रविद्याजगद्धात्रीकुरुलामतेः
 कुरुलक्रमात् सभवेत्साधकश्चेष्टः शिवतत्त्वोभवेन्नरः तत्रयाकि
 यतेप्रज्याजपवातर्पणं पुनः तदनंतफलं कर्तुं भवमेव न संशयः
 पुवतीयोनिमास्थाय सर्वसिद्धिर्भवेद्दयतः तस्माद्देवोषितां योनौ
 पूजयेत्साधकोत्तमः सर्वलंकारसंयुक्तोरक्तवस्त्रविभूषितः प
 रमानन्दतोरत्रोपंचतत्वेन संयजेत् सकल्लोकं प्रकृवीतयासादिकं
 ससाधकः मस्तकं गजदन्तस्य देमरूपादिनिर्मितम् अर्घ्यपात्रे
 प्रतिष्ठानां कार्यदेतजलेन च विष्णुद्वैतौ मरचितां हनिकां नात्र
 योजयेत् पुष्पासकार्यमप्येव उपर्युपरि पूजयेत् मातृकं पूज
 येदादौ रुद्रं कालाग्निसंयुतम् आधारशक्तिं कूर्मं च तथा नंत वराह
 कम् पृथिवी च तथा कन्दनालं वसुदलं तथा केशराणि च संक्षु
 कर्णिकायां यजेततः धर्मज्ञानं च वैराग्यं चैश्वर्यं च क्रमादयजेत्
 अर्ध्वान् पूजयेदेतान् साधकः सिद्धिहेतवे आत्मातरात्मपरमज्ञा।
 नात्मानक्रमेण च पूजयित्वा ततश्चैव गुरुस्नानं समर्चयेत् अद्वैता
 वारसंपन्नां गुरुभक्तां दृढव्रताम् सदनुष्ठाननिरतां सात्त्विकीभक्ति
 संयुताम् कुर्यात्तयैश्वर्यमरहितान् अमायां भक्तवत्सलाम् चातुर्या
 दार्यदादिष्णकरुणादिगुणान्विताम् रूपयोवनसंपन्नां शीलसौ
 भाग्यशालिनीम् मनोवृद्धीतविष्णुसांयद्वा संकेतमागताम् अथ

को वाततत्तणायातामदनानलतापिताम् विलिप्तारक्तवस्त्रेणरक्तग
 १५ न्यविभूषिताम् सुगन्धिरक्तकृष्णसर्वाभरणराजिताम् सुभूषे
 १०९ रूपांतातन्वीहूतिकर्मणियोजयेत् एवंभूतांयजेद्यस्तप्रसून
 तलिकोपरि तस्मिन्नात्रैककल्पोक्तं तस्मात्तलंविधायच षोडशे
 रुपवारैस्तु पूजयेत्स्थिरमानसः जप्त्वाचरुनिकामध्येप्रसूनैश्च
 सुगन्धिभिः वन्दनायुरुकर्षकस्तूरीकुंकुमादिभिः समाकीर्ण
 सुपथ्यैकेषजयेत्कुलनायिकाम् पूजयित्वा सदाभक्त्यास्थिरचि
 त्तःस्थिरेन्द्रियः बटुकंगणपंडुर्गोक्षेत्रपालंतथैवच पूर्वादिक्रमतो
 मंत्रीपूजयेत्सिद्धिहेतवे त्रिकोणोपूजयेत्मूर्ध्नि कामेष्णीतस्य
 मध्यगो गणेशं च कुलाध्यक्षं तंडुर्गं लक्ष्मीं सरस्वतीम् त्रिकोणो
 पूजयित्वा तव संतं मदनं तथा स्तनयोः पूजयेत्पश्चात्मुखितस्याः
 कलाधरम् दक्षपादादिमूर्द्धंतं वाममूर्द्धादिकं तथा पूजयेत्साय
 कश्रेष्ठः कलावैकामसोमयोः श्रद्धाप्रीतिरतिश्रेयवृत्तिः कांतिर्म
 नोरमा विमलामोदिनी चौरामदनोत्मादिनी सदा मोदिनी दी
 पनी चैव शोषणी चैव शंकरा रंजनी च क्रमेणैव षोडशी प्रियदर्श
 ना षोडशस्वरसंयुक्ताः पताः कामकलायजेत् पूषारमाचसुमना
 रतिः प्रीतिस्तथा श्रुतिः मृद्धिः सोम्यामरीचिस्तथा चैवाशुमालि
 नी अगिरापावनी चैव ब्राह्मणसंपूर्णमण्डला तथा तस्य मृते चैव
 कलाः सोमस्य षोडश स्वैरैव प्रपूज्यादि सर्वकामार्थसिद्धये तथा
 स्तमदनागरे पूजयेद्भगमालिनीम् वाग्भवं भगशब्दादौ भगोभा

गिनितिवित् भगोदेविभगंतेवभगमालेभगावदे भगगुलेभ
 गयोनिभगरूपिणितत्परम् नित्यक्लिनेभगप्रतेस्वरूपेसर्व
 मालिवित् भगानिमेसालयातेवरदेः यसमालिवित् रेतसो
 क्तिनेक्लिनेभवेततः क्लेदयदावयमोचोसर्वसत्त्वान्भगेश
 रि भगरूपेसर्वाणिचभगानिमे । भगतत्परम् क्तिनेक्लिने
 भवेत्पश्चात्क्लेदयमोचभगवित्तेकक्षमक्षोभयसर्वतः
 सत्त्वान्भगेशरि दूयात्वाग्भवंस्त्रैजसादिकम् वाकचजवह्नौ
 तेततःपरम् स्त्रैसोस्त्रैदंपदांतेचस्त्रैकंक्लवततोवदेत् सर्वाणि
 भगानिमेवशमानयचोदरेत् वधुमायाचभुवनेंशीततश्चभ
 गमालिनी भगमालांचनित्यांचडे पुतांमनुमुदरेत् भगमा
 लांसदाविद्यां प्रजयित्वाचसायकः सर्वानन्दमयेमध्येचक्रा
 जंसमर्चयेत् पूर्वपश्चिमयोगेननिजविद्यांप्रजयेत् तत्राय
 वाहनंतास्त्रिजीवमांसतथैवच विधिवत्प्रजनं कृत्वास्तलि
 गेतदन्तर्गत् तारंचभुवनेणांतीविप्रशयास्वयंततः नमःशि
 वायविद्येयंदशार्णपरिकीर्तिता अनेनमनुनामंतीसलिंगेप
 रिप्रजयेत् यजेतत्पुरुषाद्योरसद्योवामेशसंज्ञकान् निवृत्ति
 श्रप्रतिष्ठाचविद्याणांतिस्ततःपरम् प्रांमतीतांचसंप्रज्यसंज्ञा
 वराण्यजेत् समग्रविद्यामुच्चार्यतत्रिकोणेप्रजयेत् पुष्पधू
 पादिकंदत्तानिर्द्विकल्पमनाः स्वयम् सर्वसंदोभिणीमुद्रां व
 द्वायोनिंविचारयेत् मध्यमेमध्यमो कृत्वाकनिष्ठां गुह्योधिने

को

१५

१०८

तर्जमोदणवत्कृतमध्यमोपर्यन्तमिके पञ्चातपरमामुद्रास
ध्वंसतोभणीमता दोभयेदथवा मञ्जीगजरुत्ताम्यमुद्रया अथो
मुखदक्षणाणिनिधायगुष्ठके समे निःक्षिपेदंगुलीः सर्वागज-
तण्डकृतिर्यथा गजरुत्तामहामुद्राकथितासिद्धिदायका उच्च
रेद्वगमालाचद्राविणीवीजमुच्चरन् अक्षयमनयोर्योगे महावि-
न्दुः प्रजायते रजोमध्ये रजः साक्षात्संविदेवनसंशयः प्रकृतिः
परमेशानीवीजपुरुष उच्यते शिवशक्तिसमायोगो योगपवन
संशयः पीतकारो ब्रह्मरूपतवचनं स्तवनं भवेत् आलिंगनं
वक्त्ररूपी कर्णैश्चुवनं भवेत् नावदतक्षतादीनि पुष्पमालादि
पूजनम् लीलादिकं रूपदीपकचमर्दं शिवास्त्रनम् मेषु नैतर्पणं
विद्विर्वीर्यपातो विसर्जनम् कुलद्रव्येन संश्राव्य शिवशक्तिम
यो भवेत् वीर्यामृतं परब्रह्म कृते द्वाकृमुखां बुजे कृते त्रिगुण
संपन्ने श्रीविन्दु निलये परे परापरविभागेन कृत्वा नो विषयः
जितः विविक्तकृतसनपरो जायते गुरुतत्पराः प्रकृतं च समाप्या
थ गृहीत्वा द्रव्यमुत्तमम् तर्पयित्वा महोदं वीणाकृते दक्षिणां ददेत्
सुवस्त्राभरणैश्च शक्तिं च परितोषयेत् त्रिविधं त्रिपुरायाश्च क
थितं पूजनं महत् अतपवमहाप्राज्ञो निर्विकल्पः सदा भवेत् त
दासु विस्तरैस्तैः सर्वाणि परिशोधयेत् निर्विकल्पतया गोत्र-
यत्ते दोषो न विद्यते अश्वमेधादियत्तादौ वाजिहत्या कथं भवेत्
फलं दीर्यं चैव मयुर्मैरेयमैक्षरम् पैष्टी भवथा मभवतथा च

कविनिर्मितम् हकारनिर्मिते चैव विविधं वस्तुभेदतः मादकं
 धर्मसंख्येदं उहमा ऊर्मनीषिणः ज्ञानेन संस्कृते तत्तमहापातः
 कनाशानम् ब्रह्मदत्तासुरापातस्वर्गस्त्रेयादिपातकान् नाशये
 तत्सृजनाच्चैव निर्विकल्पः समन्त्रवित् विचारयेत्सदा सर्वसत्के
 लससायकैः पयःपिवती ह देवा गवां नामंति शोणितम् मीनं
 नमुजते हस्तविधवा तत्कथं पयः पिवन्ति संसर्ग उष्ट्रयथा न्यद
 पिवस्तु जलं जलचरं विद्धि चटुर्णां समालयम् स्थापितं देवि
 सप्ताहं जलं जीवसमन्वितम् अनामिषं नास्ति किंचित् सर्वस्वी
 रादिकं तथा शमी वृक्षे यथा वह्निः सदा तिष्ठति नित्यशः सर्वभू
 तेषु विज्ञानं तथा ज्ञेयं ससायकैः काष्ठादिचर्षणैश्चैव प्रकटो व
 द्भिरुच्यते तत्काष्ठं दह्यते तेन यथा ब्रह्ममयं जगत् पापघण
 विनिर्मुक्तं ज्ञानमेत उदाहृतम् यज्ञयुक्तं सनात्स्य अयथा पा
 तकं भवेत् मादकं वस्तु सकलं वर्जयेत्तवणादिकम् धर्माय
 र्मपरिज्ञानात् संस्काराश्च पवित्रता विष्णुस्त्रीरजोवापि अय
 च्छसकलं तथा प्रविचारयेन्मन्त्रवित् आतिरेकं संशयः स्त्रीर
 जः परमं द्रव्यं देहस्येन प्रजायते कथितं भूषणं तेन प्राप्यते प
 रमं पदम् पुरुषस्य तवीजं तद्विन्दुरित्यभिधीयते विन्दुस्थं पर
 मं द्रव्यं योगोऽयं शिवरूपतः शिवतत्त्वेन वा स्यादि भूषणं नास्ति
 वेतदा पृथिव्या पस्ततो वायु राकाशं चन्द्रसूर्यको पतैः स्थित
 शरीरं तदुक्तं शोणितं संभवम् पितृ तस्त्रीणि जायते मजास्थि

को

१५

१०७

स्नायुरेवव मातृतस्त्रीणि जायते तत्र मासशोणिता निच घाट्को
 धिकमिदं प्रोक्तं शरीरं परमर्षिभिः मूलशुद्धिः सर्वशुद्धिरिति मायः
 प्रवर्तते शरीरं यदि शुद्धं स्यात् तदा तत्र नरवर्णम् सर्वथा नैव दोषो
 स्तितथा शुक्लेषु निश्चितम् ततः पवित्रं देहस्य कारणं केन दृश्यते
 ज्ञानमार्गेण सकलं निर्विकल्पं नरवर्णम् सविकल्पो यदि भवे
 त्थाप्यभाग जायते नरः अन्नब्रह्ममयं विद्धि तेन यस्मात्संभवः
 ताना जीवमयं तत्तु गुरीषं केन उच्यते नानाविधा हि सततं देवताः
 सलिले स्थिताः तेनोदके न यज्ज्ञातं मूत्रं केन दृश्यते गोमूत्रं प्रा
 शनं विप्रैर्गोमयं च भक्षणम् मले मूत्रे च यो दोषो भ्रान्तिरेव न सं
 शयः पवित्रं सकलं चैव वा सनायस्य कृतसिता ततो विचार्य म
 तिमान् सायकस्तर्कशोधितः मायामूलमिदं सर्वं ततो ज्ञातमि
 दं जगत् एतत्पूजकद्रव्यं च मिथ्यैव परमार्थतः तस्मात्सर्वप्रय
 तेन ज्ञानमार्गेण शोधयेत् सर्वब्रह्ममयं विद्धि सतर्कणसमा
 यकः प्रकृतिं च समाप्णाथ गृह्णीयाद्रव्यमुत्तमम् तर्पयित्वा
 महादेवीं शक्त्या यदक्षिणां ददेत् त्रिविधं त्रिपुरायास्तु कथितं ए
 जने मद्गत् वक्ष्ये सर्वशक्त्या नानाहतीयजनमुत्तमम् पीठपूजा
 विधिं कृत्वा पूर्ववत्सायकोत्तमः संस्थाप्य तत्र शक्तिं च पूर्ववदपि
 पूजयेत् भक्तिभावेन संपूज्य तामिकां च यथोदिताम् पूजयेच्च त
 तस्तस्मात्पंचकामान् समाहितः मायां कामं तथा पूर्वज्ञेयं च य
 थाकृमात् कामवीजं च कन्दर्पं मन्त्रं च ततः परम् मकरकेत

नैवेद्यमनोभवं च उ. पुनश्च प्रणवादिनमोः त्वेव क्रमेण गन्धः
 पुष्पकेः अर्चयित्वा च तर्पित्वा पूजयेत्तदनंतरम् घटकं भैरवं.
 चैव उर्गा च क्षेत्रपालकम् तस्यामूर्तिं त्रिकोणं च यत्र माला
 ह्यसायकः मस्येतासनं मध्ये बालामेव प्रपूजयेत् मौलौ
 गणेशं केशाग्रैः कलाध्वजं ललाटे उर्गां भुवोस्तथा लक्ष्मीं
 सनायां सरस्वतीम् स्नद्वये वसंतं च मदनं चैव पूजयेत् पुनरे
 सथानिधिं पृष्ट्वैश्वी जानंतरोयितः दक्षिणं शं समाश्रित्य
 शिरश्चरणवधि पूजाः कामकलास्तथाः सायकं गोपुसं
 शः अष्टाप्रीतिस्तथा तृष्टिर्भूतिस्तदनंतरम् भूतिः कान्तिस्ततो
 तावविमलामोदिनी तथा मोक्षामनोभवकरी प्रमदामोदिनी
 तथा दीपनी शोषणी चैव वंशकरी तथा पुनः रंजनी चैव काम
 स्पकला सरविराजिताः ततश्चन्द्रकलाः पूजाया शिरश्चरण
 वधि पूषावसास्तमनाचरतिः प्रीतिर्भूतिस्तथा अद्विष्टसो
 म्यामरीचिर्वरुमायाततः परम् मदिराशशिनी व्याघातथा
 संशर्णमण्डला तृष्टिस्तथामृता चैव पूजाश्चन्द्रकलाः
 पूजयेन्मदनागारे रक्तचन्दनभूषिते भगमालामनुप्रोक्ष्य पूज
 येत्तदनंतरम् वागभवं भुवनेंशीचकमलावाग्भवं ततः जुं
 स्तु चैव ततः क्रिन्नेसर्वाणीति ततो वदेत् भगनीति ततः पश्चा
 त्त्वशमानयतत्परम् स्त्रीं स्त्रीं क्लेदिनी वीजं क्लीं क्लीं च ततः
 परम् भगमालिमेतमः सारा पूजयेच्चक्रमयोगे पूजयित्वा त

को

१८

108

तत्र कर्तुं निजदेवी ततो यजेत विधिवत् पूजयित्वा च गत्येः पुष्पैस्त
थाहतेः पूषेर्दीपैश्च नैवेद्ये विविधैः कृतसायकः विधाय वन्दनं
चैव तदुच्छिष्टं संप्रहरेत् अर्चयेद्गन्धपुष्पाद्यैः सृष्टिं रतदन्तरं
मूत्रमंत्रं समुच्चार्य प्रणवं भुवनेश्वरीम् नमः शब्दततः पश्चात्पि
वायेति ततो वदेत् यजेत तत्पुरुषाद्यो रसद्यो जातेः श्वानपि नि
वृत्तिश्च प्रतिष्ठावविद्या च तदनंतरम् शक्तिं प्रशां सतीता च म
उं गा च ततः परम् समग्रविद्यामुच्चार्य त्रिकोणं चैव पूजयेत् अथ
यूतेः श्वरी कृत्वा कामाख्या समयाग्रि वज्रश्वरी कालिका च त
थादिक्करवा सिनी महाबाणेश्वरी तारा पूजयेत् तत्र सायकः त
दनुत्तं ततो लब्ध्वा भुक्तांतां हलमुत्तमम् सृष्टिं वतत्र निःक्षिप्य ग
जहस्ताम्बुदया प्रजयेत् सोभरहितस्याष्टोत्तरसहस्रकम् प्रा
तमष्टोत्तरं वापि अक्षोभस्थिरमानसः जपते तज्जपेदेत्ये समर्थ
तदनंतरम् हृत्वा मनोभवसुखैः पूजयेत् सचिं रवे सेत् गलच्च
न्द्रे वं तस्मात् गृहीत्वा तर्पयेच्छिवम् स्तुत्वा प्रदक्षिणी कृत्य वि
सर्जयेदन्तरम् विसर्जनं विधाया यथा किंच परितोषयेत् विधि
वत् प्रदक्षिणां दत्त्वा अन्नपातादिभिस्तथा पंचयजनमात्रेण मंत्रसि
द्धिर्न संशयः अथात्मतंसं प्रवक्ष्यामि हृतीयागमनुत्तमम् संप्रा
प्य दिवं सर्वदेवी च विधिवत् भगे पूजयित्वा जपेत् मंत्रममुत्तमं
तयं तथा तस्य लक्ष्मी महाविद्या भवेच्च भुवि दुर्लभा अथवा अ
ष्टमी तिथिमासाद्य पक्षयोः रुभयोरपि आर्म अविधिवत् योर्नि

तत्रैव योगिनीयजेत पश्चात्संपूज्य देवैः श्रीमूलमंत्रचसायकः
षट्सदसंदिवा रात्रौ जप्ता मंत्रमनस्यथीः संप्राप्य सदंती विद्याः
देवीपुत्रो भवेत्तु वि तथा च संप्रवक्ष्यामि प्रकारं तत्तु तमम्
यो नो संपूजयेद्देवी सर्वतः त्वनिवादिणीम् भगव्यैर्भगमा मंत्र
भगे भगवन्तीततः ततो वेत्तु भते सिद्धि मंत्रस्य लक्ष्मानतः द्वि
लक्ष्मण महावामी त्रिलक्ष्मण महाकविः वेदलक्ष्मण वेदस्य सा
यकः पारगो भवेत् वाक् सिद्धि स्रभवेत्तत्तस्य पंचलक्ष प्रमाणतः
रसलक्ष्मैर्भवेत्तस्य श्रुतिमादिगुण एकम् सप्तलक्ष्मणी वीरेन्द्रो
जीवनमुक्ते भवेन्नरः अत ऊर्ध्वं न जातमि शिवपुत्र संप्रायः
अथ वा विधिवच्छक्तिमासाद्य सायकः स्थिरमानसः संपूज्य वि
धिवत्तु भक्त्या यो नो मूलमन्त्रे जतः रात्रौ जागरां कृत्वा हविष्या
श्रीजितेन्द्रियः यो निष्पृष्टा जपेन्मंत्रमेकाकी लक्ष्मानतः जा
यते मंत्रसिद्धिस्तु नात्र कार्या विचारणा सर्वसिद्धिः को तस्य स
त्सं सत्सु निश्चितम् अथ वा विष्णुवैद्येव मासांतपक्षयोरपि अ
ष्टम्या च चतुर्दश्या च नृसूर्यग्रहे तथा एमणाने वा यथा याज्ञागु
रोर्वा शिवसन्निधौ लतामाती ययत्तेन यो नो वक्तुं यथा विधि
निर्वनं च प्रकृती तं कुरुमागुरु च नृनैः मंत्रस्य प्रलिते तस्या मावा
स्तपरमेश्वरीम् संपूज्य विदिवत्तु भक्त्या सायकः स्थिरमानसः ज
पेन्मंत्रं दिवा रात्रौ योषितां यो निदेशतः लक्ष्मैर्कं तर्ह्येवा दशा
भिर्होममाचरेत् पूजां च विधिवत्कृत्वा यथा विभव विसरैः प

को रितोष्मगुरुपश्चात्तमंत्रसिद्धिश्च जायते महावाग्मी भवेत्तसोः
 १५ पियनवानराजवल्लभः लक्ष्मीस्तस्य सदा गोदेवाणी वक्त्रे सुनिश्चि
 १०९ तम् भुवि शक्तिः समो वीरो जीवन्मुक्तः प्रजायते अथ वा मप्रका
 रेण हृत्तीयजनमुत्तमम् तत्र तां स्थापयेद्वृत्ती पूजयेच्च यथाविधि
 वस्त्रालंकरणं चैव दत्वा तस्मै यथोचितम् थापयित्वा रक्तवस्त्रं द
 ती कुर्यात्तत्सलक्षणम् पञ्चभूमौ समाहित्वा षट्कोणात्
 गतं लिखेत् तस्मात्परिगतां नारीं निर्जने भूषणान्विताम् तत्तस्मात्
 न्यस्य ध्यायेत्ततो पद्मारविस्तरैः देवीरूपेण संभाव्य पूजयेत्तां य
 थाविधि तस्यागात्रे न्यसेन्मंत्रं पंचकामानुक्रमेण तु स्वकले
 कक्रमेणैव न्यासजालं प्रविन्यसेत् दीक्षयित्वा तन्मूलेन देवी
 बुद्ध्या यजेततः योनौ वा पूजयेद्देवीयस्मादुयोनिमयी शिवाम् यो
 नौ कामेश्वरी चैव नाभौ वेत्तु संरीततः हस्तकस्तनमध्येषु पूज
 येत्परदेवताम् योनिं सदा दत्तां कृत्वा जपेद्विंशतः परम्
 प्रयुतं च जपं कृत्वा सर्वसिद्धीश्वरो भवेत् अथवा शक्तिमानीय
 विधिवत् पूजयेद्दुयोनिमण्डले संपूज्य निजदेवीं च साधुयां सपवि
 कराम् भगिनीं भगजिह्वां च भगस्यां भगमाहिनीम् भगदंतां भ
 गांदीं च भगवर्णां भगवत्वां भगस्तनीं भगांगीं च भगस्यां भगस
 पिणीम् भगोभगवतीं तस्याः संपूज्य भगमालया वाग्भवं काम
 बीजं च कमलाबीजमेव च इति बीजत्रयं दत्वा उच्यते अथ नमो नि
 काः पूजयित्वा ततः पश्चात् मूलमंत्रं जपेत्ततः पचायुतजपं कृ

त्वासर्वसिद्धिपरायणः सर्वशास्त्रार्थवेत्तावसर्गः सर्ववितप्रभुः
 इदानीं कथ्यते तृतीयागस्य महिमा भूशम् योषितां योनिमास्थाय
 सर्वसिद्धिर्न संशयः पतन्मृज्जनमवाधाः सर्वतंत्रेषु गोपितम् इत्थं
 मृजाविधिं कृत्वा सर्वसिद्धियुतो भवेत् लभते विमलावाणी कवीना
 मग्राणि भवेत् पेश्य मण्डलं प्राप्य वशीकृत्य तज्जगत्त्रयम् सिद्ध
 गयश्च देवैश्च किन्तु रैर्दानवेस्तथा राक्षसैर्मजेर्नितं पूज्यो भव
 तिसाधकः सर्वेषां वलभः सोऽपि योगिनीनां सुतुल्यः श्रुते च
 मते देवासाक्षात्स्मरहोपमः चन्दनाश्रुगन्धार्घ्यैर्लताः संपूज्य
 यत्नतः सर्वपापविनिर्मुक्तो भवेत् कल्पायुतं भुवि वसुलंकार
 मां लेशतोषयेत् यदि कामिनीम् श्रुतं लक्ष्मि यमा मोति सगच्छे
 त्पार्श्वतीयदम् मत्स्यमांसदधिद्वौद्रपिष्टकैः पायसादिभिः भो
 भोजयेत् पुर्वतीयस्तु स भवेत् पृथिवीपतिः कायेन मनसा वाचा
 सुन्दरीयश्च तोषयेत् स भवेत् साधकश्चेष्टो मातृणां च भवेत् प्रियः
 बालिका यदि पश्येच्च निर्जने च दिगंबरीम् तदा तदा प्रपूजेत् देवीम्
 ध्यात्वा यथाविधि बालिकां वा स्त्रियेनापि यदि पश्येत् दिगंबरीम्
 नमस्कृत्य प्रयत्नेन सदा तां तोषयेत् सखीः स च सर्वप्रियो भूत्वा
 वामीपककविर्भवेत् पतन्मृज्जनमवाधाः सर्वभूतानां तंत्राणां गोपितं भुवि
 ज्ञात्वा गुरुमुखात् सर्वं शिबत्वं लभेन्नरः निर्विकल्पस्तु मं
 उक्तो भवेत् वेसाधकः सदा काम्येनैमित्तिकं ज्ञात्वा चरितुं कां प
 रित्यजेत् दीक्षितस्याधिकाराय नान्यस्यैव कदाचन पुस्तके

को लिखितं दृष्ट्वा स्वयं ज्ञात्वा करोति यः ब्रह्महत्यासुरापातस्वर्गलोभेयाः
 ११ दिपातकैः लिप्यन्ते नात्र सदेहो नरके निपतन्मसौ गोमयं प्रयत्ने
 ११० नयदीच्छेत् शुभमात्मना अथवा नरकं याति सप्त सप्त न संशयः
 अथामृतं प्रवक्ष्यामि मंत्रसिद्धेस्तु कारणम् मंत्रसिद्धिर्भवेद्द्वये
 न पुरश्चर्यादिभिर्विना गोपितं कोटितं त्रेषु चेदांगी प्रकटीकृतं
 एतत्प्रकाशनालोके महाहानिः पदे पदे एतज्ज्ञात्वा विशेषज्ञो
 गोपयेत्प्रीतये मम शिवशिखिसितभानुं पंचमासस्य रात्रिं द्वि
 तीयमिदमसंख्यं बीजमुग्रप्रभायाः क्षणमपि त्वममीषामण्डला
 तर्विभावं क्षययति इह दृष्ट्वा नृवादि राट् जायते सः सजयति रि
 पुवर्गान् वादि राजान् विवादे लब्धयति रमणीनां चित्तचोरश्चि
 रायुः कवयति कविराजैरप्यदृष्टं मथिपतिरपि देयाः
 किं पुनः सिद्धिर्माणाः कुलपुत्रस्य योमो मंत्रवर्णान्विलिख्य
 निविलनिगमवर्णान् सप्तमदोषादिदृष्ट्वा न विदितगुरुकुलात्
 व्रीणावाप्तविधिज्ञो मनुष्यदितपुटीयान् संलिवेतां विधारे विग
 तमयविवादधातजालः सधीरः परपदकरलग्नः साधयेत्पूजातः
 चेताः इत्यादि अथ सर्वत्र जतव्यं अष्टोत्तरसहस्रकम् अथवा
 अमृतत्रयसंयोगात् उष्ट्रमंत्रोऽपि सिध्यति एवं भूतलिपिश्चैव ह
 लेखामोहिनीत्रयम् अमृतेन पुटीकृतं योमंत्रं भजते चिरात्
 क्रमोत्क्रमाच्च तावृत्तात् सप्तसिद्धो भवेन्ननुः पंचरुखाः सांग
 वर्णो मेराग्निजलं यथा अथ माघे द्वितीयं वचनं मध्यमं क्रमात्

पंचवर्गाक्षराणि स्रंवांतं श्रेते नुभिः सह एवामृतलिपिः प्रोक्ता
 एविंशदक्षरैः अथवा १२ अक्षर्यादिभिर्मंत्रोयदिसिद्धिभवेन्नहि त
 दावसायकश्रेष्ठः प्रकारांतरमुच्यते एवं वा नुष्ठिते मंत्रेयदिसिद्धि
 न जायते उपायास्तत्र कर्तव्याः सप्तशंकरभाषिताः द्वावर्णवोचनं
 वृषं पीडनं पोषणं शोषणम् दहनं तं क्रमात् कुर्यात्ततः सिद्धो भ
 वेद्भ्रुवम् वारुणेनैव वीजेन गृथं नकारयेत् नमः नमः तं नमः
 त्रमालिख्य शिङ्गकक्षं कुरुमेः उदीरोचनायाभिर्मंत्रं संगृथि
 तं लिखेत् दीराज्यमथुताया नामध्ये तं लिखितं लिपेत् पूजनात्त
 पनाहो मातृदावितः सिद्धिदो मनुः द्वावितोपिन सिद्धिश्चेत्तवोय
 नंतस्य कारयेत् सारस्वतेन वीजेन संप्रदीकृतं तं जपेत् एवं
 कृतेन सिद्धिश्चेत्तवशी कुर्यात्ततः परम् आरक्तचन्दनं कुरुं हरिः
 दामदं शिला एतेस्तु मंत्रमालिख्य मूर्त्तपत्रे सुशोभने धार्य
 कंठेन चेतुः सिद्धिः पीडनंतस्य कारयेत् अथ रोतयोगेन पादाः
 निपरिजप्यते ध्येयं तदेव तां तद्वत्तदयोत्तररूपिणिम् विद्यामा
 दोचउग्रेन लिखित्वा कम्पवांश्चिणा तथाभूतेन मंत्रेण होमं का
 र्यं दिने दिने पीडितो लज्जया विष्टः सिद्धः स्यादथ पोषयेत् काला
 यास्त्रितयं वीजमायं ते तस्य योजयेत् गोक्षीरमथुना लिख्य विद्या
 पाणो विधारयेत् पोषितो यं भवेत् सिद्धो न चेतुः कर्त्तव्यं शोषणम्
 द्वाभ्यां च वायुवीजाभ्यां मंत्रं कुर्यात् विदर्भितम् एषा विद्या गतेया
 र्या लिखि शवभस्मना पोषितोपिन सिद्धिश्चेद्दहनीयो ग्निवीजतः

को आग्नेयेन तवीजेन मंत्रस्यैकैकमक्षरम् आद्यंतमथ कुंठं च योजये
 ॥॥ दाहकर्मणि कण्ठे ब्रह्मवृक्षस्य तैलेन मंत्रमालिख्य धारयेत् तथा
 ॥॥ राणात कण्ठे देशोत्ततः सिद्धो भवेन्ननुः एवं क्रमेण कुर्वीत परश्च
 राणमुत्तमम् इति ज्ञानानन्दपरमहंसविरचिते कौलावलीनि।
 णिये अष्टादशोऽहसः ॥ १८ ॥ अथ वक्षे सिद्धिचिह्नसायकस्य
 यथा भवेत् सकस्मात्संलभेत् गन्धधूपस्य कृत्स्नमस्य वा सदा
 वाप्रियसंभाषालभ्यते योषितामपि स्वप्ने वृषगजाशं वा यद्द्वारो।
 हति सायकः सिद्धिं मंत्रो भवेत् सोऽपि नात्र कार्या विचारणा स्वप्ने
 जायते वनिता वृन्दैः संमिलनं निशि गजादिष्वलंष्टु गेषु विहा
 रो राजदर्शनम् राज्ञा तद्योगनातां च दर्शनं नृसंगीतयोः श्रेयगो
 रंतथा मंत्रं प्रासादं च मनोरमम् रथं वातरिणं वापि स्वप्ने द्वावार
 ये त्रयः सम्यक् सिद्धिर्भवेत् सपिबः सोऽपि न संशयः धर्तृचप्र
 तिमां चैव राजानं रुधिरं तथा रुधिरालेपनं स्वर्गो मदिरालेपनं
 तथा मदिरालोकनं मांसं स्त्रियं वा चारुं हासिनीम् स्त्रिभिर्वा वे
 दितो यस्तु स्वप्ने भवति सायकः मंत्रसिद्धिर्भवेत् सप्तमे वन
 संशयः गोमांसं वापि चाप्यभक्ष्येद्योऽपि मांसकम् लभेद्वा
 भक्ष्येद्वापि स्पर्शयेद्वा कदाचन देवतानरगन्धर्वनारीणां दर्श
 नं भवेत् चरगोरुणितं वापि रत्नोजमुखं पंकजम् पतेष्वातफलं
 चैव परं गुर्वादिर्कं गुरुम् तेषां प्रसादः स्नेहं च वात्सल्यं प्रियदर्शनं
 सिद्धिचिह्नं भविष्येद्यदि न व्यपते मनः यदि भाग्यवशाच्चैव कुल

दृष्टिस्तु जायते श्रवार्थकं भवेत्तस्य सर्वसिद्धिः करोष्यता अकाल
 पनसंचैव दर्शनं भक्षणं तथा अगम्यागमनं चैव गुरोः संदर्शनं त
 था परमान्न भक्षणं च शोणितं च विशेषतः दिव्यान्नं वापि भुक्त्वा वा
 सिद्धो भवति सायकः सायकं द्रव्यं पंच देवतां वा प्राणयति त्व
 र्गं वा फलकं वापि अमृतं वापि पुस्तिकां सिद्धिदं शंखं चैव वसना
 भरणदिकम् रक्तमाख्यं रक्तपुष्पं स्वप्ने प्राप्नोति सायकः सिद्धः सो
 पि भवेत्समं संप्राप्तो नास्ति निश्चितम् गजं वा तरंगं वापि शिवलिंगं
 च येषति पीठादिगमनं तत्र देवता दर्शनं तथा उद्यानं काननं वापि
 भूदेवयति दर्शनम् बालकं भिक्षुकं चैव फलादीनां तल्लोपम्
 पशुपक्षिफलादीनां विश्वासः प्रियदर्शनः मनसा भाविते कार्ये
 शंखादिधनिरुत्सवः वेणुवीणाखं गीतं विवित्र दर्शनं तथा अ
 स्नातजनसंवादनं दृष्टव्यं तथा अकस्मात्भावसिद्धिस्तु अल
 क्षितजनस्तुतिः तद्द्रव्यमहती एजासुकृती च कृतस्तुतिः अट्ट
 शास्त्रविज्ञानं तेजस्वीजनवल्लभः मंत्रलाभस्तथा स्वप्ने गुरोः उ
 दितस्तथा पत्नीनां सायकानां च उत्कटोत्कटदर्शनम् असु
 गन्धिः सुगन्धिश्च द्वापुष्पोद्भवस्तथा स्वप्ने चैव पराशरी परा
 रणकर्मणि इति विज्ञाय वीरेन्द्रः प्रयोगं च समाचरेत् अथ निश्चि
 तं दद्यात्सिद्ध्यर्थं करणि च कृत्वा सर्वाभटं स्वप्ने प्रहारस्तेन मेलनं
 मेषुनं परतारीभिर्विनाशो मरणं तथा राज्यतो भवद्भिर्वा युजन्त
 भिर्बुधदर्शनम् गुरोरादोषं संपत्तिर्जनूनां वापि सायनम् अस

को मन्त्रार्चनप्रदासदेवार्चननिन्दनम् असिद्धार्थकृतेतत्रसिद्धार्थजप
 ११२ माचरेत् गोपेशं वटुकं पञ्चातसेत्रेशं योगिनीस्तथा पूजयेद्वात्रिसप्त
 ११२ येवल्लिचैव सदर्पयेत् कुमारं वटुकं भद्रं लक्ष्मीं स्वचारुनायकम् सप्त
 किंपवत्सेत्रेशं योगिनीयोगिभिः सह पूजयित्वा विधानेन वल्लिपञ्चा
 निवेदयेत् ततः सिद्धो भवेत् नमो निर्विघ्ने नमस्तु निश्चितम् अथातः
 संप्रवक्ष्यामि काम्यप्रयोगमुत्तमम् रजोवर्षा समा लोका जन्मले
 खेष्टदेवताम् पूजयित्वा मन्त्राद्यैर्विदिनं प्रजपेन्मनुम् लक्ष्मीं
 फलं चैव लभते सायकोत्तमः वेतालपाठका सिद्धिं विरुग सिद्धिं त
 थैव च अजन्तिलकं चैव प्राप्नोति दो भवर्जितः अथवा कृत्वा गा
 र्गुष्मिताया दृष्टुं योजयेत् नरः अथुतैक प्रमाणेन सायकः स्थिर
 मानसः केवलं गुप्तभावेन सत विद्यानिधिर्भवेत् संस्कृताः प्राकृता
 श्चैव लौकिका वैदिकास्तथा वषामाद्याति ते सर्वे सायकस्य नचा
 न्यथा अथवा मुक्तकेशाश्च भुवि मुक्तासु संयुतः प्रजाप्य चायुतः
 प्रातः पूतदेव फलं लभेत् अथवा नशा परलतां पश्यन् अयुतं य
 स्तसायकः प्रजपेत् रयो भवेत् सद्यो विद्यायाः बलभः सुखम् तस्य द
 शानमात्रेण वा दिनः कृत्वा तां गताः गच्छन्त्य मयी वाणी सभायां
 तस्य जायते तस्य वाक्परिचया ज्ञेयं भवति वाग्मिनः तन्नाम्ना
 सुधियः सर्वे प्राणमन्ति मुदा बिताः रविर्भुक्ताश्च वा पूर्वकृमो एव
 फलं लभेत् अथवा धनकामस्तु महेदं शर्मका मुक्तः बृहस्पति
 समो यस्तु भवितुं कामयेन्नरः अष्टोत्तरशतं जप्त्वा कृत्वा लभते अतः

त्ववित मेष्टुनयः करोमेव सत सर्वफलं लभेत् अथवा हस्तमारे
 व्यष्टिरथीः सतमानसः कवित्वं लभते सोपि अमृतं च गच्छति
 पृथ्वीमृत्युमन्तीवीक्ष्य स हं सद्यदि नित्यः तदा वा दीप्तसिंहोते
 ततः दितितलं विशेषतः अथवा महाचीनदुमेदेवीध्यात्वा देवीप्र
 पूजयेत् तद्दुमोद्भवप्रघ्नेण पूजयेत् इति भावतः स भवेत् कुल
 देवश्च कुलदुमगतः शुचिः अथवा ब्रह्मरोम्भूलपद्मेदेवीध्या
 त्वा यथाविधि तत्सुधाधारसारेण तर्पयेत् मातृकानने अथ
 वा पद्मेष्टुनया विल्वं जनेशित्वं तथा वामरं विविधं च
 तिलपुष्पसरोवरम् त्रिसूतवीक्ष्य जप्त्वा वृणोत प्राः शुद्धभावतः
 मुखप्रसादं सवचः सुलोचनं सुरासकम् सुवेणुं सभंगं गन्धं
 सजनें सुखमेव च लभते च यथासंख्यं साधकः स्थिरमानसः
 अथवा महाचीनदुमलतावेष्टितेन च यत्फलम् तस्यापि षोडशं
 शेन फलं नाहंति तेषां शवा सनाधिकफलं लता गृहप्रवेशनं
 अथवा लतारतेषु जसं महापातकमुक्तये धनार्थी प्रजपेदि
 यां परयोषितसमागमे अथवा लताभावे समुत्सार्य स्वमुक्तं
 साधकोत्तमः अक्षयं प्रजपेत् नमं च यस्मै कामार्थसिद्धये इति चीन
 क्रमेणैव ताराशीघ्रफलप्रदा गुरुवाक्यक्रमेणैव त्रिपुराभुक्तिमुक्ति
 दा महाचीनक्रमेणैव कालिकाफलदायिनी सप्तसप्ततिमहाया
 श्रीविद्याकथिताभुवि तासान्नसमताज्ञेया गुप्तसाधनसाधने
 चत्वारिंशत्प्रकारायाभैरवीविदिताभुवि तासान्नसमताज्ञेया गु

कौ

॥३

॥३

ससाधनसाधने यायाविद्यामहाचण्डास्तासामेवविधिर्मतः स
हाचीनक्रमेणैवलिखितमस्मात्सिद्धिदा सर्वायाचण्डिकाविद्या
तासांचैवविधिःस्मृतः यथाकालीतथातारायथावालातथोन्
मुखी यथाकालीतथादुर्गायथादुर्गातथाजटा यथासोत्रिपु
रावालातथात्रिपुरभैरवी सुन्दरीचतथाज्ञेयामर्दिनीचतथा
परा अम्बायामहाविद्यातथाभवतिनिश्चितम् मनुष्यत्रपृथ
क्भावासाधनेनैकताभवेत् एतत्तत्रचमंत्रवष्टोत्रेभ्योपिनदर्श
येत् अन्यथाप्रेतराजस्यभवनंयातिनिश्चितम् अथातःसंप्रव
क्ष्यामिकाम्पसाधनमुत्तमम् संयोज्यमूलमंत्रोत्तमोत्तमक्रमे
णमातृकाम् आमंत्रयेत्ततःपश्चात्पंचविंशतिसंख्याया प्रा
तरेवजलंधीरोभावयेन्मातृकालयम् तदंबुषानतोमंत्रीवाग
मीदुतकविर्भवेत् त्रिमासान्नात्रसन्देहःषण्मासात्वाक्पतिर्भ
वेत् काम्यकर्त्तामहावाग्मीभवेच्छनिधरोनरः अष्टमात्सर्वमं
त्राणामारगोविष्वजितः सर्वज्ञतालभेद्दीरोनात्रकार्यावि
चारण द्विवर्षादष्टसिद्धिष्विवर्षात्तत्त्रिंशोभवेत् अथवा प्रदी
पकालिकाकारंजिह्वायामूलमंत्रकम् देवतांशुक्लवर्णचवि
भावयोजपेन्मनुम् त्रिमासाहृतोमंत्रीएवैवत्फलमामुयात्
ततत्प्रकारभेदेनतत्तत्फलमवामुयात् प्रातरेवहिजसव्य
मष्टोत्तरसहस्रकम् अथवागप्रकारस्तुवक्ष्यामिंतत्रवर्त्मना व
लिदानादिकंसर्वविधायपूर्ववत्तुयः श्रमशानालयमागत्यमु

कृकेणोदिगंवरः जयेद्युतसंख्यं सर्वकामार्थसिद्धये अथवा
 महावीरनुमलतामजाभिर्बिप्रपुत्रकम् सहस्रदेवीमभ्यर्च्यम्
 शानेसायकोतमः अथवा स्वगात्ररुधिराकैश्च विल्वपत्रैः सह
 स्रष्टः श्मशानेऽभ्यर्च्य देवीतवागीशसमतां व्रजेत् अथवा ॥
 श्मशाने शयनो वीरः श्वासनगतः शुचिः असकृत् प्रजपेत् नमं
 त्रं सर्वसिद्धिर्भवेत्ततः कविर्वाग्मीथिनीदत्तः सर्वयोषित्प्रियः ॥
 सखी जायते नात्र सन्देहश्चाष्टिकासायकः स्वयम् अथवा स
 इविट्चोरभूतानि देवीध्यात्वा विनाशयेत् नाभिमात्रे जले स
 यित्वा देवीमर्कगतां स्मरन् अष्टोत्तरशतं जप्त्वा सायकोतमते श्रि
 यम् अथवा रेतोयुक्तेन पुष्पेण अर्कस्येह सहस्रशः श्मशाने
 भ्यर्च्य देवीत सर्वसिद्धिस्तु विन्दति धनवान् वलवान् वाग्मी
 सर्वयोषित्प्रियो भवेत् सखी स्यान्नात्र सन्देहो महाकालव
 चो यथा अथवा श्मशाने योषितंगच्छन् भगो मंत्रं प्रकल्पयेत्
 रक्तचन्दनदिग्पांगारकपुष्पैरलंकृतम् भगो ह्यज्ञां प्रकुर्वीत ज
 वापुष्पैर्विशेषतः मंत्रं प्रोच्चारयेत् तत्र भगो लिंगप्रवेशने ऊर्ध्व
 गोले द्रुवेः पुष्पैः स्वयं भुज्जुमेन च स्नयित्वा तत्र देवी यो वै
 ध्यायेच्च देवताम् तत्र गत्वा लभेत् सिद्धिं यदि मानभयं व्रजेत् अ
 यथा अष्टम्यां च चतुर्दश्यां स्नयित्वा यथाविधि अर्घ्यं दत्त्वा ततः
 पश्चात् जवापुष्पं च वर्चराम् चन्दनं चार्कं च समं तथा श्वेतापरानि
 ता अर्घ्यं दत्त्वा विशेषेण देवीमर्कगतां स्मरन् अष्टोत्तरशतं जाप्यं

को यावज्जीवनसंख्यया आत्मासिद्धिमवाप्नोति संप्रसप्तं संप्रसप्तमे अथ
 ११४ वा प्रातस्तान्नरतोमंतीनितमष्टोत्तरंशतम् जपेत्तस्मात्सुसिद्धेति
 ११५ यनयामादिसंपदः अनेनविधिनामंतीग्रहक्षुद्ररिपूजयेत् अ
 योच्यतेपदाद्यातंदेवस्तत्रविधानतः सकल्योक्तंविधायाथसा
 थकोविजेतेन्द्रियः सर्वद्वयसमायुक्तदेवताध्यानतत्परः वि
 बोदेजपकालेवायत्किंचितकुलसायने तत्रादौचक्रमादि
 त्वसिन्धूरजसासुतम् रात्रौप्रपूजयेत्तर्गेदेस्थित्वापदामिकां।
 पराम् जप्तायुतप्रमाणेनतथातन्मंत्रयेत्ततः पदिमातर्जगः
 द्वात्रिंशच्चारेचराणाकुले शुभाशुभमयेरात्रेकथयस्वजगत्प
 ते एवंनिमंत्रयित्वातत्सप्तवारान्संयतः भक्तिभावेनसंस्तु
 त्वादत्ताचवलिमुत्तमम् ततोवीक्षेच्चक्रांजसायकःस्थिरमान
 सः पदाद्यातंसमालोक्यज्ञातव्यंतत्शुभाशुभम् सायकाभिमु
 खंविद्भूतभेदेर्यदिचैकतः समस्यदक्षिणास्यापिशुभंभवतिनि
 श्चितम् विपरीतफलंदद्यात्विपरीतसुनिश्चितम् पदमथेषु
 भारेखाशुभदाशुभयोगतः विपरीतफलंतत्विपरीतंननिश्चि
 तम् त्वंदक्षुद्रफलंप्रोक्तंदीर्घदीर्घफलप्रदम् भैरवउवाच कामा
 उपाडुकादद्यात्कथयस्वममाग्रतः देव्युवाच पाडुकां पूजयाम्य
 यथाघंतमण्डितांप्रभो कथंतेकथयिष्यामितवस्त्रेहादिद्रोच
 ते सर्वभूतेमहाशक्तिःपादोग्रेयास्थितायतः अतस्तोचरणोप
 ज्योसर्वत्रभूतिमिज्जता आघंतर्हितादेवीपाडुकादिसंप्रपिणी

योषितां योनिमास्थाय सर्वसिद्धिप्रदायिनी स्वतंत्रेयं महाविद्या न
 प्रकाशकदाचन संहारकमयोगेन देवीसंहाररूपिणी सृष्टि
 क्रमेण देवेशि महासृष्टिप्रवर्तिनी स्थितिक्रमेण सा देवी स्थिति
 तत्त्वप्रवर्तिनी ब्रह्माविस्तृष्टरूपा सा महादेवस्वरूपिणी आद्ये
 मधुमतीसिद्धिः संहारकमयोगतः अन्ते दोत्रेण सिद्धिः स्यात्तत्रो
 वेगात् सर्वयोनयः समदोषे महा मोक्षददाति परमाकृता पाद
 कायरमाविद्या सभाक्षरसमन्विता पूर्ता विना महाविद्या नैव।
 सर्वफलप्रदा कथितेयं महाविद्या यत्नात् गोप्या सदैव हि त
 वस्तेहा महादेव कथितं च सुदुर्लभम् एतत्तत्र चर्मत्रयप्रयो
 गं च ततः परम् अतिभक्ताय पुत्राय प्राणदाय न दर्शयेत् अथ
 ध्यायेत् राजस्य भवनं याति निश्चितम् इति ज्ञानानन्दपरमहंस
 विरचिते कौलावली निर्णये कुनविशोलासः ५ ॥
 अथातः संप्रवक्ष्यामि षट्कर्मविधिमुत्तमम् शान्तिवर्णसंभ
 नानि विद्वेषोच्चाटनेततः मारणं कर्म षट्कं च तेष्वां लक्षणमु
 च्यते रोगकुसाग्रहादीनां निरासः शान्तिरीरिता वर्षजनानां स
 र्वेषां विधेयत्वमुदाहृतम् प्रवृत्तिरोधसर्वेषां स्तम्भनं तदुदा
 हृतम् स्निग्धानां द्वेषजननं मिथो विद्वेषणं मर्त सद्धिघासि
 द्विकालादीन् ज्ञात्वा कर्माणि साधयेत् पूर्वोक्तं वत्सि मंत्रेण व
 लिंदया च तस्यै रात्रौ वैव प्रयोगादो शिवायेव स सिद्धये दि
 क्कालदेवतां दीप्त्वा ज्ञात्वा कर्माणि साधयेत् जलशान्तिविधौ

को
१५

शस्तवशेषवद्विरुदीरितः स्तभनेष्टधिवीशस्तविहेषेयोमकी
नितम् उच्चाटनेस्ततोवायुर्भूयोग्रिर्माशोमतः स्वर्गवियत
वरुतकृष्णोक्तोनिर्विषदपयः पंचभूतक्रमेणैव रूपमेतउदीरि
तम् दिवस्तत् षड्विन्दुलाञ्छितमातरिष्ठनः त्रिको
णंस्वस्तिकोपेतंवरुतैर्द्वन्द्वसंयुतम् अंभोजमंभसोभूमेस्त
रसंभवन्नकम् तत्तत्भूतसमाभानिमाउलानिविडुर्बुधाः व
र्णैःस्वैरंजितामूरः ससनामृतामपि भूतानामुदयंद्वयोःपिबु
धःसंलक्षयेत्पक्षयोस्तत्रादौवस्योदयंनिशितधीर्ज्ञानस्य
दाउमृषिदेवेयःस्पृष्टवारिणोऽकृतवरुस्याद्विगतेनूदयंति
र्घ्यंक्रसंस्पृष्टिमारुतस्यपरितःष्टुमरुर्द्धमनीम् वश्यस्त
भनयोःप्रशस्तउदयोभूमेर्जलस्योदयःशस्तःशान्तिकपौष्टिका
दिप्रभुमेष्ट्रायवद्विःपुनः शत्रोर्म्माराणदारणादिकरणेष्ट
च्चाटनोच्छेदनेकृर्णतशान्तिकनिर्विषीकरणयोच्छात्मादिता
श्चादयः तत्तद्भूतोदयेसम्पगततत्तत्तमंउलंसंयुते पंचंक्रुर्घ्या
तस्येवनयागुणिकयाहरिद्रया दृश्यमचिन्तागारविषैरथक
मेणत प्रीतांशुसलिलक्षोणीयोमवायुदविर्भुजाम् वर्णैःस्र
र्मत्रवीजानिषट्कर्मस्यथाक्रमः वशपादौलेखनीरुद्धीआक
र्षशिखिप्रच्छिन्ना विहेषोच्चाटनेकाकपक्षिणपिचमारणं
रतिर्बालीरमांमेष्ट्रुर्गकालीयथाक्रमात् षट्कर्मदेवताः
प्रोक्ताःकस्मादोताःप्रजयेत् पंचमीचठितीयाचचतुर्थीसप्त

मीतथा बुधेत्परविसंयुक्ताशान्तिकर्मणि पूजिता गुरुचन्द्रयुताष
 ष्टीचतुर्थीचतुयोदशी नवमीपौष्टिकेशस्ताम्रष्टमीनवमीतथा
 दशमेकादशीचैवभानुशुक्रदिनेतथा आकर्षणेत्वमावस्यानवा
 मीप्रतिपत्तथा पौर्णमासीमन्दभानुशुक्राविष्टेष्टकर्मणि कृष्ण
 चतुर्दशीतद्दष्टमीमन्दवारकाः उच्चाटनेतिथिःशस्ताप्रदोषोच
 विशेषतः चतुर्दश्याष्टमीकृष्णतमावस्यातथेवच मन्दारार्कदि
 नोपेताशस्तामारणकर्मणि बुधचन्द्रदिनोपेतापंचमीदशमी
 तथा पौर्णमासीचविज्ञेयातिथिस्तंभनकर्मणि शुभग्रहोदयीक
 र्यात्शुभानिवशुभोदये रोइकर्मणिरिक्ताकर्मसुयोगेचमार
 णम् ईशचन्द्रेन्दुनिश्रुतिवायुवीनादिशोभताः सूर्यादयंसमा
 रभ्यचटिकादशकंकमात मृतवःसुर्वसंताद्यामहोरात्रदिनेदिने
 वसन्तग्रीष्मवर्षाव्यशरहेमंतशेथिराः हेमंतःशान्तिकेप्रोक्तोवसं
 तोवशकर्मणि शिशिरःस्तंभनेज्ञेयोविष्टेष्टग्रीष्मईरितः प्रावृ
 उच्चाटनेज्ञेयःशरत्मारणकर्मणि गोमेषयोःशान्तिकेचयात्र
 स्पष्टिगुणितोपिवा वश्येचस्तंभनेशस्तागजवर्मणिद्वेषके उच्चाट
 नेभलकस्यमेषस्यमारणेतथा महिषाश्वयोर्वावर्मणिसाधयेत्
 सायकोतमः पद्याव्यसक्तिकभूयोविकटंकुंकुटंभनः वज्रंभद्र
 कमिमाकुरासतानिमणिषिणः अंगुष्ठौचनिवभीयाद्वस्ताभ्यां
 तक्रमेणत ऊर्ध्वरूपरिवीरन्दः कृत्वापादतलेउभे पद्यासनंभवेदेत
 त्सर्वेषामेव पूजितम् पूजाजपविधानेन अंगुष्ठयारणं चरेत् जा

116

आहुसभस्यप्रकीर्तिता षट्कर्मदेवतावर्णः कथितास्तयथाकृमात
 यद्विदेवतायत्रतद्वर्णचोपहारणम् पुष्पैवेवतथाज्ञेयसायकानां सु
 सिद्धये मंत्राणांतरितान्कुर्यान्माराणनियथाविधि प्रथमं च विदमं
 वसं पुटं रोधनं तथा योगः पलव रमेते विमासाः षट्पु कर्मसु यो
 गांतांतरितान्कृत्वासायवर्णनयथाविधि ग्रथं नतद्विजात्रीयात्
 प्रशंसं शान्तिकर्मणि मंत्राणद्वयमध्यस्य सायनामाहं रलितेन
 विदर्भपवविज्ञेयो मंत्रिभिर्ब्रह्म कर्मणि शायवते च मंत्रस्य सा-
 न्नासः संपुटः स्मृतः पवः स्नातस्तंभेन प्रास्तुत्सक्तो मंत्रवेदिभिः
 नाम्नश्चाद्यतमध्येषु मंत्रः स्नादोयनं मतम् विद्वेषस्य विधानेन
 प्रशक्तो मास उ त्तमः मंत्रस्यांते भवेन्नामयोगः प्रोच्चाटने मतः
 श्रुतेनाम्नो भवेन्मंत्रः पलवो मारणे स्मृतः मुक्ताभिः स्फाटिकैश्चैपि
 समा योज्यात्सूत्रकैः शान्तिकर्मणि मिश्रं वा जपेन्मंत्रस्य सिद्धये
 प्रवालरक्तमणिभिर्ब्रह्मपयोष्टिक योजयेत् मंत्रतत्त्वांगमणिभि
 र्जपेदाकृष्टकर्मणि सायकैः प्रास्तुत्प्रोत्तैस्तुरंगदशतो द्वैः
 अक्षमालां समालोक्य विद्वेषोच्चाटने जपेत् मृतस्य पुष्टं नृपस्य द
 प्रोत्तैर्गर्दभस्य च कृत्वाक्षमालां जप्तं मंत्रां मारणमिच्छता सामा
 न्या कथिता माला विशेषाः पूर्वसूचिताः अनामिका मध्यभागे-
 मालां संस्थाप्य सायकः शान्तिक संभवशेषेषु वृद्धाग्रेण प्रचालयेत्
 तर्जनीं गुह्ययोगेन विद्वेषोच्चाटयोजयेत् कनिष्ठां गुह्ययोगेन मारणे
 जप ईरितः मातृकया वा कुर्याद्यथा तंत्रविधानतः सर्वेषु च प्र

को ११७ योगेषु दिवा सरसं जपंचयेत् अथ वा मप्रकारेण कण्ठे सायनं महत्
 महाचीनदुमेवीजं लिखित्वा ऊं ऊं मेन च तत्पार्श्वे सायं मालिखता
 उयेदृष्टिदृष्टिभिः तत्र गच्छति कामार्तीयत्रदेशे सहजकः अथवा गो
 रोचनादिभिर्द्वयोः स्वीयचन्द्रे समाहितेन अतीव सुन्दरी रम्या तन्मध्ये
 प्रतिमां शुभाम् जलंतीनामसहितां कामवीजविदर्भिताम् चिन्तयेत्
 ततो देवीं योजनानां सरसतः अट्टष्टष्टी सा शक्तिं श्रुतमायाति उली
 भा राजकमाथवा वंगी भयलजा विवर्जिताः आयाति सायकं सम्पद
 मंत्रमूलासती शुभा अथवा चक्रमध्यगता भूत्वा सायकं चिन्तयेद्
 यदा उद्यतसूर्यसरसा भवतामानमरुणा तथा सायं मण्डपानि भूत
 चिन्तयेत् सायकोत्तमः अनेन क्रमयोगेन युवा कन्दर्प रूपवान् सर्व
 मोभाग्यसुभागः सर्वलोकवशंकरः सर्वरक्तोपचारस्तुमुद्रा निदि
 तविग्रहः चक्रं प्रपूजयेद्यस्तु यस्या नाम विदर्भितम् स भवेदासवत्
 समर्थने शो वापि वा कपतिः अथवा चक्रमध्यगतं कृतवानामयस्या
 स्तुयोषितः अट्टष्टा वासती वापि योनिमुद्राय रोवथः दृढा दानयतेषी
 द्वयक्षिणी राजकमकाम् नागिनी मासरां वापि गार्थर्वी वा सुरांगना
 विद्याथरी दिव्यरूपा मृषिकं तरिमुस्त्रियः मदनोद्भवसंतापं स्फुरन्
 च न सुसतीम् कामवाणप्रभिन्नातः करणं लोलचक्षुषीम् महा
 कामकलायानात् सायकस्थिरमानसः लोभयेत् स्वर्गभूली कणा
 तालतलयोषितः अथवा रोचना भागमेकं तभागमेकं त ऊं ऊं मम्
 अथ भागद्वयं चैव चन्द्रे नैर्मर्दयेत् समम् एकत्र तिलकं कुर्यात् त्रिलोक

वशकारकम् अष्टोत्तरशतादृशमंत्रयित्वा वर्णनयेत् राजानं नगरं ग
मे उच्यते सायकैरेव नियतं तत्सर्वं तस्य वशपगम् अथवा
योनिपुष्पैर्लिङ्गपुष्पैर्मिश्रीकृत्य च सायकः अजलित्रयद्वारेन राजा
नं वशमानयेत् अथवा रक्षसस्थानके मंत्रीलिविशेचनया भुवि
चारुचंगारवेषाणां सर्वाभरणभूषिताम् प्रतिमां सुन्दरीरम्यां वि
लिख्य सुमनोहराम् तद्भालगलद्वजाभियेनिमण्डलयोधिताम्
यस्यानाममहाविद्यामं कुशांतर्दिदभितम् कामवह्निसमाहृतं
अथरोत्तरसंयुतम् विन्दुनादकलाक्रांतमं कुशंपरिकीर्तितम् स
र्वसन्धिषु देहसाकामवीजं समालिखेत् स्वरांतं पृथिवीसंस्थ
तिविन्दुसमन्वितम् कथितं कामवीजं च सर्वसिद्धिप्रदायकम् नी
लदाडिमपुष्पाभंचिन्तयेद्देहसन्धिषु तदाशाभिषुत्वोभूत्वा स्वयं देवी
स्वरूपकः मुद्रांतुहोभिणीवद्वामंत्रमष्टशतं जपेत् नियोज्यमदना
गारेचलसूर्यनरात्मके ततोऽप्यधिकसर्वांगीकामवाणेः सपीडिता
अतस्मान्नामसांप्रेमभ्रममाणमदालसाम् एवमाकर्षयेन्नारीयो
जनानां शतैरपि अथवा ईशानेः कुशमासाद्य तत्र यंत्रं विलिख्य च
अष्टमीरात्रिमारभ्य चतुर्दशं समापयेत् अष्टोत्तरशतं मर्त्यमंत्रयि
त्वा स्वयं यतः तान्मूलहरितपुष्पोमुक्तकेशोजितेन्द्रियः मदिरापूर्ण
नयनः परयोधितसमायुतः गन्धचन्दनपुष्पैस्तु दिग्वासाः कुलभूष
णः यन्नाम्नादभितं यंत्रं पूजयेद्दीरसायकः सासमायातिकामार्ता
यत्र देवः स पूजकः अथ चेदात्रिसमये सकलं तूलिकोपरि वामभागे

को

१५

118

समासीनरक्तवस्त्रविभूषितम् गन्धपुष्पैर्भूषणीयैर्वर्णितं समनो-
 दारम् सर्वसंगारवेशाब्जस्फुरच्चकितलोचनम् चक्रद्वन्द्वजिता-
 मित्रविशालकरिङ्गभकम् ललाटे मन्त्रमालित्वासाध्यनामविद-
 र्भितम् तत्संकेतमुज्जमारोप्यभङ्गाधृतकुचाचलः तावूलपूरि-
 तमूखः कुलंतदभिसंहितम् कुलाकुलजपंकृत्वासमानयतितत्-
 त्वात् यन्नाम्नालिवित्तं यन्त्रं तां च नयतितत्तत्त्वात् शतयोज-
 नवासस्यान्तदीपवतमध्यगाम् द्वीपांतरसहस्रेषुरदितानि गता-
 दिभिः पयोधरक्षय्यमध्यांचं च लोत्तपललोचनाम् नितवर्विव-
 विधकस्फुरज्जनमाउलाम् सायकाकृष्टदयाविवरांतः प्रस-
 र्पिणीम् कवाटलोदसन्नदृष्टिकाविवरांतरे सायकांतः समा-
 सीनां देवताभिवचारिणीम् एवमाकृष्टिसिद्धिप्रेतसायकः कोहि-
 कोभवेत् केनापि व्यपदेशेन समासायवलिकलात् रात्रौ वीरवरो-
 वापि देवो वा सायकोत्तमः निजकुलं समादाय तत्कुलस्थान-
 विलिख्य मालिनीं देवीमारक्तवसनो ज्वलाम् निजवामोरुमध्ये
 तन्निजमन्त्रविदर्भितम् मणिना साध्यनामानं विलिख्य तस्मै मथतः
 स्वयंकामकलारूपस्तत्रावासमहेश्वरीम् कामराजेन संपुक्तां दे-
 वीध्यात्वाससायकः पूजयित्वा ततो जप्यमष्टोत्तरसहस्रकम् य-
 न्नाम्ना दीयते चैव सावर्ष्यप्रतिपद्यते पतद्विधानयोगेन प्रभवन्ति
 हि देवताः योगिमोः शरसश्चापिकेपरे नरकिंकराः स्वयं दिव्य-
 रोवापि किंवायं वीरसायकः इति चेत् ज्ञेयते लोके सदा भूषो भ

विष्णुति तस्माद्यत्नाद्गोपितं न प्रकाशं कदाचन अनया कृ
 ष्टिकर्मज्ञ इति चेत् प्रतिपद्यते निमिषे हानिस्तदा तस्य
 प्रजायते यदि स मावन्ती विद्या सायकः स्थिरमानसः रात्रौ च दिव
 सेवापि जपेदष्टोत्तरं शतम् जप्त्वा विद्म पथितस्य न विद्य
 ते अतिशयेन कर्तव्यं वीरेण कुलसायनम् निःसंगेन सदा कुर्या
 त्कुलाकुलं वितोषतः कुलगोहप्रवेशार्थं रात्रौ यामगते बुधः
 जलमध्ये चतुर्म्मार्गं आरामे वा प्रमथानके शूल्यागारे तथा विल्व
 मूले वा जनवर्जिते अष्टोत्तरसहस्रं तद्योजत्वा गच्छति श्रवम् त
 स्म विद्म न जायते सायने सर्वथा पुनः अथ वा सर्वकार्येषु जा
 त्वा वाष्टसहस्रकम् गच्छेद्यदिसदाधीरस्तदा विद्म न जायते
 न च विद्म ततस्तत्र तत्र तत्र जयांतरम् गमन्तं तस्य जायते तस्य वि
 द्म न वर्तते अथ वा मातृकां सर्वं लिखित्वा चक्रवास्ततः भूर्ज
 पत्रे सर्गापत्रे रात्रौ पश्यतामपत्रके सायनामान्वितं कृत्वा थार
 ये ह्यमवाकुके सोऽवध्यः सर्वजन्तूनां व्याघ्रादीनां विशेषतः अ
 थ वा मातृकायुक्तां ससंज्ञां चक्रमण्डिताम् कर्पूरं कुमायैश्च अ
 जरामरतो लभेत् अनेन विधिनानेन रोचना गुरुचन्दनैः विद
 भितं च नाम्ना त्रयस्मिन् कस्मिन्नुपस्थितम् स्थावरं जंगमं वापि
 सकलं जलमाउलम् वशीकुर्यान् महावीरः
 निःक्रान्तं न संशयः कामराजेन वीजेन महाकामकलात्मनाम् प
 के कांतरितं कृत्वा सायनामाक्षरं लिखेत् वहिरस्या लिखेदेवं वेष्ट

कौ

११५

११९

येनमात्रकाक्षरैः हेममध्यगतं कृत्वाथारयेत्तवामकेभुजे शिवा
यामथवावसेशरीरेयत्रकुत्रवा करोतिदासभूतदित्रैलोक्यसच
रावरम् समोदयतिराजानंवाजिनंउष्ट्रंऊजरम् चोगानदस्सन्त
थाचैवतथामंताभिवारकम् वक्रवज्राणिवेतालंउर्मराक्षसंत
था भूतप्रेतपिशाचाश्चथारिताचक्ररूपिणी येनवीरेणतत्सर्वं
सकृर्घ्यादासवदृशम् तन्मयेचगातांष्ट्वीसशैलवनकाननां
वतःसमुद्रपर्यन्तांज्वलंतीचिन्तयेत्ततः षण्मासध्यानयोगेनजा
यतेमदनोपमः दृष्ट्वाकर्षयतेलोकं दृष्ट्वेवकुरुतेवशम् दृष्ट्वां
दोभयेन्नारींदृष्ट्वेवापहरेद्विषम् ... दृष्ट्वाकर्षतिवागीशंदृष्ट्वास
र्वविलोचनम् दृष्ट्वाचतुर्विधसीलानाशयेद्विषमज्वरान् पत
न्प्रहजन्गणत्रौचक्रंसिन्दरमिच्छितम् करोतिमहदाकर्षंहर
स्यायाश्चयोषितः मध्येदित्तविदित्वेवंपदादेवीप्रहजयेत्तदि
कपतिकमयोगेनतदासर्वजगत्रयम् भूक्तपत्रविलिखेवरोच
नागुरुंऊंऊंमेः तन्मयेनगरंदेशंमण्डलंखण्डमेववा स्वनामद
र्भितंकृत्वायदिभूमौनिथापयेत्त चक्रमेतन्महाभागोप्रः दोभ
नमुत्तमम् थारयेद्वामहस्तेनकंठेवाभुजमूलके शिवायामथ
वावस्तेथारयेद्वयत्रकुत्रवा रोचनाऊंऊंमाऊंऊंबलाक्षालककंसं
युतम् अर्कदीरेणसंयुक्तंयुस्तरकरसंतथा कस्तूरीद्रवसंयुक्तं
पकीकृतततःपरम् चक्रमेतत्समालिख्ययस्मान्नाससायकः
तस्याच्चगजव्याधिरिपुसर्गविषादिकम् चौरग्रहजलारिपृणा

किनीशकिनीभयम् भयनविद्यतेऊपरमंवाभिचारकम् नि
 संसाधयेदेवीकालमृत्युविनाशयेत् नशक्तोहिसित्तस्यो
 मेकमपिसर्वथा अथवामध्यगंदेवीत्रिकोणोदरगांतथा
 अथस्तानामसंयुक्तारोचनांकुक्रमान्विताम् निधाययेच्चस
 माहातदासवत्किंकरोभवेत् अथवा तावूलयूपमुदकं प
 त्रं पुष्पफलदधि उग्रं चृतं दंतपत्रं वस्त्रकर्पूरमेव वा कस्तूरी
 चुसुणं चैलालवंगजातिपत्रकम् फलवावस्तयच्चापतसक
 लं वा कदाचन अष्टोत्तरशतं जप्त्वा यस्मै कस्मै प्रयच्छति सा
 वश्या जायते संपन्ना उकार्थविचारणा स्त्रियश्च सकला वश्या
 दासी भूता भवति हि दृढा कर्षणमेतत्तु कथितं नामथा भवेत्
 अथवा पीतद्रव्येण संलिख्य धारयेदिन्द्रदिग्गतम् नाम्ना सर्व
 गभूतोपि मूको भवति तत्तद्वत्तत्तु सहस्रवदनश्चापि मूको भ
 वति निश्चितम् अथवा महानीलरसेनापि नाम संयोज्य सर्वव
 त् दक्षिणभिमुखो वक्रो दग्धा मारयतेऽचिरात् महिषाश्चुरी
 वा भ्रां गोमूत्रैर्नाम चांकितम् कृत्वा शरावमध्यस्थं विद्धिष्ठं स
 र्वजन्तुषु पुत्रोचनयानामकाकपदेण संलिखितं नीलकर्म
 टके सम्यक् नीलसूत्रेण वेष्टयेत् लंबमानस्तदा काशोपरमुच्चा
 टनं भवेत् उग्रताहारोचनाभिर्महानीलरसेन च लिखित्वा
 धारयेच्चक्रं सर्ववर्णान् वशं नयेत् अनेनैव विधानेन जलमध्ये
 विनियोजयेत् सो भाग्यमत्तलं प्राप्य स्नानपानान्नसंशयः पतन्

को मध्यगतांष्ट्रंवीनागरीवासरांगानाम् सप्तादातद्दोभयेन्द्रितंजा
 १२० लमालांविचिन्त्यताम् अथवा लिखित्वापीतवर्णेनस्वीयचक्रंय
 दार्चयेत् पूर्वाशाभिमुखोभूत्वास्लभयेत्सर्ववादिनः सिद्धरेण
 लिखेच्चक्रं पूजयेत्उत्तरामुखः यदत्रदासोवशागोलोकोभवतिस
 र्वदा चक्रंगौरिकयालिख्यपूजयेत्पश्चिमासुखः सर्वगताव
 श्पकरीमोहकारीसदाभवेत् दक्षिणाभिमुखोभूत्वा नित्यं चक्रं
 पदार्चयेत् यस्यनाम्नातस्यनित्यंमहाहानिस्तजायते चक्रवर्ति
 मुखोभूत्वागौसंपूजयेत्सुधीः स्लभविद्वेषणव्याधि शत्रूच्चा
 टनकारकम् रोचनालिसितंचक्रं दुग्धमध्येवशाकरम् द्दिप्तं
 गोमूत्रमध्येतश्चाटनकारकम् तैलस्यचक्राजस्तविद्वे
 षणकरं परम् ज्वलत्ज्वलनमध्यस्थं सर्वशत्रुविनाशनम् प
 कायुतंजपं कुर्यात्प्रयोगेषु चसाधकः त्रिकोणं कृत्वा उमासायस
 म्पकशास्त्रविधानतः तस्मिन् द्दोमं प्रकुर्वीत संस्कृते द्दयवाहने
 प्रक्षाल्य गव्यदुग्धेन संशोध्य लवणं सुधीः चूर्णितं जुहुयात्सुग्री
 सप्तादातवशयेज्जनान् दधि मध्याजसंसिक्तैः सैव वै जुहुयात्
 पुनः वशयेत्सकलान् देवान् गन्धर्वान् किं सपत्निकान् विष्टुं
 लवणग्रस्य विभक्तं पंचयाप्य क यस्य नाम्ना सवशः स्यादनेने
 वनसंशयः शुद्धलवणमादाय जुहुयात्सुधुगान्वितम् जलं पंचा
 शतं दद्यात्क्षणं नयति वाञ्छितम् दक्षिणाया विशेषं च कथयामि
 विशेषतः कूर्चलज्जाद्वयं चांते मायावीजं तथैव च योजयित्वा

जपेद्विद्यामयुतं वशमानयेत् नागयज्ञोपवीतां च वन्दार्द्धकृतम्
सकाम जटाजूटसमायुक्तं महाकालसमीपगाम् अष्टोत्तरशतांम्
महर्षिद्रव्येण सायकैः तेनैव तिलकं कृत्वा वशयेज्जगतीमिमाम्
अथवा शताभिर्मन्त्रितं कृत्वा रोचना तिलकेन तु राजानं सायक
श्रेष्ठो वशमानयति द्वाणात् आयेचैकं तवीजानां तथैवांते च एक
कम् दक्षिणे कालिके चेति सायं संयोज्य मंत्रवित् सादांतं मंत्र
मुच्चार्य भवेदाकर्षणं महत् लोहितांगुलिहस्ता च एकपूलथ
गतया महाकालाय आसीनं ध्यात्वा चाकर्षणं चरेत् स्थावरं जं
गमं चैव पातालतलं गतया आकर्षयति मंत्रतः किमन्यत्र भुवि
योषितः शेषं च वशवत् कुर्यात् उच्चाटनमथोच्यते पिंगादीं
कृत्वा वां च कर्त्री त्वर्पयारिणिम् ध्यात्वा चोच्चाटयेच्च नृप
चैव जपमाचरेत् अंते च दृढं दत्त्वा प्रजपेत्तनुमुत्तमम् कपिला
द्विभुजां कर्त्री कपालसम्यदक्षिणाम् उच्यतां सन्नतां ध्यायेत् सा
यकोरिषमारणो विशेषः कथितः कात्यायनामात्मा मथ वक्ष्यते
उच्चाटयति पिंगादीं सद्रावयति केकरा विद्रावयति मुक्ताम्
संज्ञायति चूर्णिता विद्रोभयति सद्गन्धं संपादयति सन्नता सं
कोचयति विव्रता प्रवृद्धावा प्रवोथयेत् यं यं भावं जनां ध्यायेत् तत्र
तत्र स्मरेदपि अत्र सर्वत्र कर्तव्यं भावमात्रं स्पष्टि कृतम् उच्चाटना
दिसर्वत्र मेषु नांते समाचरेत् युस्तस्य काष्ठयोगेन चिता वक्षोचमंत्रा
वित् उल्लूकका कपदौ श्वहोमाच्छूनं विनाशयेत् उच्चाटनांथं श

को

१२१

121

त्रुणाहोमं ऊर्ध्वाक्षं मंत्रवित पूर्वोक्तेन विधानेन चिताकाष्टकृताया
ने उलूककाकपक्ष्माणां कृताहोमं विनिर्दिशेत् विद्वेषणविधाने
न अग्नौ मकलहान्वितम् उलूकपक्षहोमेन गर्भपातो भवेत्स्त्रियः
सहस्रेण प्रमाणेन ऊर्ध्वाहोमं यथाविधि श्मशानागारमादाय मं
गले वासरे निशि कृत्वा वस्त्रेण संवेष्य वस्त्रायात्तरक्तं तत्र भिः प्रा
ताभिर्मंत्रितं तच्च निदिपे दरि मन्दिरे समादाभ्यन्तरे तस्य अत्र व
मुच्चाटनं भवेत् महावीनदुमरसेनाक्तं पिण्डं विधाय च यन्त्राया
दीयते तस्य सोचिरान्मृत्युमर्हति अथवा नरास्थिनिहिते नर्म
त्रेक्षारयुक्तहरिद्रया सहस्रं परिमंजयनिशायां विवासे दि
पते यस्य गोहेतु तस्य मृत्युस्त्रिमासतः क्षेत्रे तशस्त्रहानिः स्यात्
जवहानिस्तुरंगमे यत्र हानिर्यत्रागरेणाममथ्येत तत्क्षयः
द्वेषाद्वेषकयोर्ताम्रितयोर्द्वेषो महात् भवेत् अथवा मंत्रकृत्वा
तीयादिप्रजपेद्यावदष्टमीम् पुत्रलीः पंच ऊर्ध्वीतसांगोपांगः
शुभाः समाः एकामथक्रमेण स्यादमापिष्टमयी तथा चक्रिह
स्तमदाया स्यादमामथुमयी तथा लवणं पंच संभूतं वर्णितं उग
यशोयितम् प्रोक्षयेच्च तथा क्षीरदध्यात्पमथुभिः कृमात् पुत्राज्य
मथुभिः सम्पृक् मिश्रिते तां बुनाततः ऊर्ध्वीतपुत्रलीसौम्या सखा
वयवशोभिताम् रक्तवस्त्रयंत्रां पुष्टां पुत्रलीदारुणा कृतिम् अष्टौ
मुखी कृते तत्कृते विष्टजामासनादयः मृन्मयी प्रतिमा पाददेशे म
स्ये तथा तमनः मधुच्छिष्टमयी योमि कृत्वा तस्योर्ध्वं प्रलंबयेत् लव

लोभकृतां यथा तत्प्रतिमां संस्पृशन् जपेत् निजमंत्रं यथा मायमष्टौ
 तस्मिन् सकम् अग्निमादाय संदीप्य साध्य नक्षत्रदा रुभिः तस्मिन्
 भस्त्रं मंत्रोक्तं देवतां रूप्यपत्रके कृशीतराजिह्वाभिर्दत्तां च प्रण
 मेत् सखीः मंत्रैरेतैः प्रयोगादावन्ते च यतमानसः त्वयानन्दन
 मित्रं निष्पाद्या दयवाहनं हविषामंत्रदत्तेन तत्सो भवमया सह
 जातवेदो महादेव तत्सजां वृन्दप्रभं स्नाहापते विष्णुभक्तलवणं
 दहशत्रुहन् ओं उर्गे सर्वविषयसिग्रस्तं शुक्तं त्वया जगत महादे
 वि नमस्तुभ्यं वरदे वरदा भव तमो मयि महादेवि महादेवस्य सु
 ब्रते क्रियामे पुरुषं कृत्वा वशमानय देहि मे ओं उर्गे उर्गे उर्गादि
 उर्गा संरोधना कृते शास्त्रचक्रधरे देवि उष्ट्रशत्रुभयं करि नमस्ते
 दह मे शत्रुं वशमानय चण्डिके शाकं भरि महादेवि शरणं मे भवा
 न्ने भद्रकालि भवाभीतिभद्रसिद्धिप्रदायिनी सपत्नान् मेहन
 दनदहतापयशोषय प्राणासि शक्तिरुद्राद्यैरुत्कृष्टमोत्कृष्ट
 वामय महादेवि महाकालि रक्षास्थानक्षतां विके साध्यं संस्तु
 सनिर्घर्षं पुतली सायकोत्तम। मूलमंत्रं समुच्चार्य जुहुयादेधि
 तेऽनले प्रथमोदक्षपादश्च तत्करस्तदनंतरम् शिवहृतीयमाख्या
 तं वामहस्ततः परम् मथ्याश्चैवं वमः स्यादर्थोऽंशः षष्ठैरितः
 सप्तमो वामभागः स्यादेवं भागक्रमः स्मृतः सप्तसप्तविभागो वा
 प्राज्ञेष्वेषु यथाविधि कृतैव मर्चयेदग्निं प्रणमेत् एतव ततः यज
 मातो धनेर्यामैः प्रीणयेद्गुरुमात्मनः अनेन मनुना मंत्री वशायेद

को

१२२

२२

सुगन्सुगन् किंपुनर्मनुजानभूषणसद्योपास्यविमोहितः मा
रणेपूर्वतप्रोक्तं पुत्रलीनाचतृष्टयम् निवेशयेत्तयथापूर्वसाधके
द्रोयथाविधि अथरावक्ष्यमाणेनविधानेनप्रकल्पयेत् वरादेया
वारतविटतिलकुमेश्वरामठैः वलकीर्ण
सिद्धान् वामाञ्जिरेणजः स्तुतिचुतेनसंयिष्टैः पूर्वोक्ततवाणाः
चित्तेः विधायपुत्रलीः सम्यक्प्रणस्यापनमाचरेत् जपपूजादि
कंकुर्यात्प्रागुक्तवत्सनासुधीः ततः पूर्वोदितेमार्गशत्रौप्रज्व
लितेः नेचे दुर्गावाभद्रकालीवासमाराधयथाविधि धारयेत्
त्रिषिंतशस्त्रसम्यहस्तेनसाधकः वामपादं समारुह्यदक्षिणां
अवमानसम् द्वित्वाद्वित्वाकृतेनमंत्रीनिराहारोजितेन्द्रियः
कृष्णहंसीसमारभ्यपावतकृत्स्नवतर्दशी अनेनैवविधानेनहो
मंकुर्यात्विचक्षणः द्विसप्ताहप्रयोगेनमारयेत्त्रिषुमात्रमनः
कुरेयोगेग्रहेसर्पेर्तर्ज्यांसंस्पर्शान्जयेत् स्तुत्वाशूलधरादेवीं
देवांश्चतत्क्षणाजयेत् दर्भितंसाध्यतामानसमुद्दिष्टचसंलि
खित कलालमृत्तिकायास्तुप्रतिमायांरुदित्यसेत् कृतप्राणप्र
तिष्ठांतां प्रजितांकुसमादिभिः विधायार्घ्यंजयेन्मंत्रमष्टोत्तरसह
स्रकम् सखांसं पूर्णमात्रेणवशमायातिवाञ्छितः अभ्यर्च्य
ततःपश्चात्तीक्ष्णतैलेनमंत्रवित् कृत्वायुधंविधायोग्रेतीक्ष्ण
व्रतापुनः तेषुसंपातयेत्भूपःस्पृष्ट्वात्पुनर्जयेत् वेधयेत्
परसेनायांसंक्षान्नादिशोदशः शत्रुयान्त्रहंसंक्षायं पलायन

परायणः जपित्वासिद्धं ज्ञानं ऊर्ध्वं वा नितोदरे निक्षिपेत् शत्रुसे-
 नायां शृङ्खलं ज्वरमारीमहारोगैः पीडितः सैमनायकः प-
 रस्मरविरोधेन गच्छेद्दिगंतचेष्टया शिलां संस्तभने मंत्री करैकसु-
 रं संभवेः साध्यपादरजोयुक्तो होमादुच्चाटयेद्दिष्टं करेस्वरमयीं-
 कृत्वा प्रतिमामतिशोभनाम् सप्तप्रतिष्ठितप्राणां छेदयेद्दंशः प्र-
 काकोलूकवसायुक्तमष्टोत्तरसदसकम् कृत्वा देवतर्देष्यात्
 श्मशाने दह्यवाहने जुहुयाज्जायते शत्रुधर्मो गंददिनत्रयात् उन्म-
 त्तममिथां होमात् मन्त्राः स्युः शत्रवः क्षणान् उलूककाकयोः पक्ष-
 सवसारक्तसंयुतम् जुहुयात्त्रिशिकां तापेशत्रुः कालातिथिर्भवे-
 त् शत्रोः प्रतिकृतिं मंत्री प्रतिष्ठितसमीरणान् ज्वराकांतो भवेत्
 छीघ्रं दग्धं सेकान् सखिनयेत् तर्जनीं त्रिशिं वदोर्भाधारयंतं भयं
 करीम् रक्ताध्यात्वारवेर्ध्वे प्रजयेदयुतं मनुम् मारयेदविवादेन रि-
 पून् वन्धुसमन्वितान् त्रिगुणैश्च शंक्रुहं सिंहस्थारविमण्डले
 ध्यात्वा मंत्रं जपेत् मंत्री र्ध्वं वत्नाशयेदरीन् वायवाण्यं भीमां सिंह-
 दंष्ट्रां जलनोपमाम् सृजंती वाणनिवहान्धारयंती न तादृशाम्
 ध्यात्वा जपेत्त्रिजं मंत्रं युतं जलमध्यतः रिपुवपस्तेनां वशीकृत्य
 उच्चाटयेद्दध्रुवम् प्रेतपिण्डं समादाय गोलकं कारयेत्ततः साध्यनामां
 कितं कृत्वा शत्रु पुत्रलीम् जीवंतं अनिधायैव चिताग्नौ प्र-
 क्षिपेत्ततः पृकायुतजपं कृत्वा त्रिशूनाम्भारणं भवेत् र्ध्वं वत् पुत्रली
 कृत्वा जप्ता वर्धवर्त्मना महाज्वाला भवेत्तस्य तत्रताम्रशलाकया

को १२३ गुह्यद्वारे प्रविश्य समाह्वयनमरणरिपोः अथवा कृत्वा लिख्यमुत्तरे-
 ति सावेरिणसाथकोत्तमः तस्मात्कालाग्रिमयेव प्रक्षिप्य दहनं च
 रेत प्रातरेव विभाषा यजपेद्युतं सत्यकम् विसमाह्वययोगेन रि-
 पुर्यातियमालयम् भूर्तिपत्रे स्वर्णपत्रे निवपत्रे विलिख्य च पूजां कृ-
 त्वा देहं दग्धो तदा शत्रुनिहंतनम् वरुणपत्रे रिपोर्विद्यां लिखित्वा यत्र
 केऽमले पुटान्तं मंत्रमुद्भाष्य पठेत् कृत्वा विदर्भं च सहस्रजनम्
 भिज्ज्वा विद्यानदिफलप्रदा पञ्चाभावे कृत्वा पात्रे रक्तचन्दननिर्मि-
 तम् वरुणपत्रे पुटं कृत्वा दद्यात् दग्धा विचिन्त्य च वामहस्ते
 न चेतुःसंस्थान्नात्र संशयः पद्मपत्रे यस्मिन् पुटीकृत्य च दीपनेः
 मृगमये निक्षिपेत् तोये तद्ब्रह्मो भविष्यति वाङ्माया कमलावीजं
 दीपनं परिकीर्तितम् मृतपात्रे तन्मूर्तं लिख्य मृदा तीर्थपुटी कृ-
 तम् जले च निक्षिपेत् संतुष्टं पुनर्नवदती पितः यन्मन्त्रं मन्त्रं ध्यात्वा
 बोदितं शशीयथा कारयेत् दत्तवृक्षेणाप्येतद्वायुयंपंचकम् शांखे
 उग्रार्यागानि शार्ङ्गकोमोदकीकृत्वा पंचगव्येषु निक्षिप्य तानि
 स्पृष्ट्वा जपेत् मन्त्रम् अवतानं पंचनिखने दत्तपूर्वोदितः कृत्वा अ-
 वटेषु च पूर्णेषु पंचगव्येन सायकः अथ राणि प्रजप्तानि पंचघोषा-
 पुरःसरम् निवसेत् तस्मिन् मथ्यादि पूजां कृत्वा यथाविधि बालुका-
 मिः समाह्वयं मृद्भिः कुर्यात् समततः बलिं च विकिरेत् तत्र तेषां मंत्रो-
 यथा कृत्वा दिक्पतिभ्यो बलिं दत्त्वा ब्राह्मणान् भोजयेत् ततः दीनां
 स्वरूपणादींश्च तोषयेद्भोजनादिभिः गुरुवेदक्षिणं दद्यात् यथावि-

त्राउसारतः यत्रेयंविहितारक्षादेशेवानगरेपिवा ग्रामेगोहेतथाक्षेत्रे
 वंष्टेतेसंपदःसदा अमृतपातादयोदोषाभूतप्रेतादिसंयुताः अभि
 वारकृताःकुरमरिपुत्रेराद्यपइवाः नेतंतंतंदिशंभीत्यातर्जितादे।
 वनाक्षया यस्माच्चकथितंयंयंषट्कर्मविधिमुत्तमम् गोमयंवप
 यत्नेननामयानरकंज्जेत इतिश्रीज्ञानानन्दविरचितेकोलावली
 यनिर्णयेविंशोऽहः १ ॥ अथातःसंप्रवक्ष्यामिप्रवेशपरपु
 रस्यच दिवासागणिताशेषविक्रमःकुलकोलिकः यांविनापरपु
 रावेशाविवायंतेप्रसर्पणम् यत्किंचित्कुलसिद्धिस्तुजायतेनम
 नागपि तस्मांकांलीयजेत्यज्ञातध्यानंतस्याःप्रवक्षते ध्यायेत्का
 लीकरालास्यासदंष्ट्राभीमलोचनाम् स्फुरन्मरकतश्रेणीकृतकां
 र्चीदिगंवरीम् वीरासनसमासीनामहाकालोपरिस्थिताम् शुक्तिमू
 लसमाकीर्णस्रक्कांलीवाउनादिनीम् शुण्डमालागलद्रुक्वर्चितं
 पीवरसूनीम् मदिरामोदितास्फालकंपिताविलमेदिनीम् कामेव
 उगमुण्डावाउधारिणीदक्षिणेकरे वराभयपुतांघोरवदनांलोला
 जिह्विकाम् शक्रनपदिसंयुक्तवालचन्द्रविभूषिताम् शिवाभिर्घो
 ररावाभिःसेवितांप्रलयोदिताम् चण्डासचण्डनादचण्डस्फोटेश
 भैरवैः गृहीत्वानरकंकालंजयशत्रुपरायणैः सेविताशेषसिद्धोद्य
 सेवितैसेवितांसदा पूर्वचकालिकांथावासायकंस्थिरमानसः
 यंत्रंरूप्याततःपश्चादुपस्थातंत्रंप्रमाणतः कुलपुण्यंसमादायतेनयं
 त्रंसमालिखेत् योनिर्द्वयंततःरूप्यात्कोणषट्कंततःपरम् ततश्चा

को

१२४

दृढं लभूतादिषु

अथाजतसिद्धिः साधककृत्समाज्ञारमेकधा तेन चातयेत् ऊजे।
चतस्रश्चेरात्रो निखने नम्रितं ततः तत्र मोचां समारोपयावत्पत्रं प्र
जायते तावदुक्ताहविषान्न प्रतिरात्रं जपेद्ब्रती अष्टोत्तरसहस्रं त
पकाकीदीपवर्जितः उत्पन्नं पत्रमा लोकाच्छिन्नानि स्मिदमानयेत्
तत्र भुक्ताहविषाणीतदिनीतदिनीतटे तदानीय सल्लतसंगः द्वा
लयेन मंत्रमुच्चरन् ततश्चोतोभिर्भुवं चैव यदस्मि प्रतिगच्छति तदा
नीययेत्तत्र कालिका कथितं यत्र राजं चतस्र
ये साधकोत्तमः स्फे स्फे किटि किटि द्वन्द्वलिखेच्च एतन्नुततः प
त्रे मदिषमर्दिमानव वंर्षलिखततः तद्वासे जयउर्गा व्याश्मशाने
भैरवीततः लिखित्वा पूजयेद्वात्रो भद्रकाली समाहितः भैरवोऽस्म
भिः प्रोक्त उल्लिखन् देवता कालिका दक्षिणे देवी चतुर्धनफल
प्रदा पूर्ववत्तवीजशक्तिश्च वीजेन मुक्तिकल्पना प्रणवंचामवीजं
तत्र उदीर्घं सरभाजितम् ऊर्ध्वतः षडंगविद्यां समूलं एव एतदेव
वा श्रृंगलीषु च विन्यस्य तथा साधकसत्तमः वर्णमांसं प्रकुर्वीत तत
स्तत्र विद्याततः पंचधा परिभागेन मातृकार्णैः पृथक् पृथक् हृदये
हस्तयोः पादयुगले विन्यसेत्ततः कृत्वा तमातृकायां सतत्र श्रीं कं
ठोच्चेत् श्रवरीषमभिः प्रोक्तोऽनुष्टुप् चन्दस्तदेवता अर्द्धनारीष
रः शेषो मातृकावत् कार्यां संप्रकुर्वीत श्रृंगमांसततः
परम् नमः शिवाय श्रावस्मणे मारुतयुगांततः हंसवादिनिशब्दोत्ते

रत्नयुग्मततोवदेत् पद्महस्तेपदस्यातेरत्नरत्नपदं लिखेत् दीर्घः
 त्रयांशितामायाप्रेतवीजं तथा वदेत् मंजीवनिततः पश्चात् जतिपुके
 नमः शिवाय ईमादेश्वरिमां रत्नद्वयम् दृष्टमवादिनिरत्नः
 दक्षशूलरूपकम् हस्ते रत्नद्वयं प्रोक्ष्य मायाः पूर्ववदालिखेत् ईमध्ये
 च वर्गात् पुनर्मायाप्रेतमनुम् ऊर्ध्वकेशिनिशङ्कते जतिपुके नमः स्यसे
 त् नमः शिवाय संलिख्य ऊं कौमारिमां लिखेत् रत्नयुग्मतमपूरवादि
 निरत्नचद्वयम् शक्तिहस्ते पदा रत्नयुग्ममाया सिधान्विताः ऊं मध्ये
 च वर्गात् मायाः पूर्ववदालिखेत् ह्रौः जालिनिशङ्कते शिविनिचतः
 तोमसेत् पुनः पंचादंरी प्रोक्ष्य ऊं वैष्णवी ततो वदेत् मां रत्नरत्नगरुड
 वादिनिचरत्नद्वयम् त्रिगुहस्ते पदं प्रोक्ष्य रत्नयुग्मततो वदेत् पुनर्मा
 या तथा लेखा ऊं ऊं मध्ये पवर्गकम् माया त्रयं तथा प्रोक्ष्य प्रेतमंत्रततः
 परम् तारकादिणशङ्कते जतिपुके नमः संलिखेत् पंचतारं च वाग्वी
 जं रं द्या एव ततो लिखेत् मां रत्नयुगलं पश्चात् देवरेतपदं ततः वादि
 निरत्नद्वयं वज्रहस्ते रत्नद्वयं वदेत् पुनर्माया तथा लेखा विन्दुसर्ग
 तेरेततः यदि क्षांतं समुच्चार्य मायाः पूर्ववदालिखेत् प्रेतवीजमरि
 चिपदं विमसेत् करयुग्मके पभिर्मंत्रैः षडंगानि विमसे ज्ञातिभिः
 सह नमः शिवाय सं प्रोक्ष्य ऊं चामु एततः परम् रत्नयुग्मचैवताल
 वादिनिरत्नचद्वयम् कपालचपलाहस्ते रत्नयुग्मततो वदेत् पंचा
 शतमात्रकां पश्चात् विन्दुयुक्तां समुच्चरेत् पुनर्मायाप्रेतमंत्रत्रैलो
 कं सर्वसंपदम् रत्नाभ्यो वरिजायां च उच्चार्य व्यापकं मसेत् ध्यायेद्

को
१२५

125

वंततः पश्चाद्वनारीश्वरं भुवम् सिन्धुरकांचनसमो भयमर्द्धनारीश्व
रंगिरिसुतारविभूषितांगीं पाशाभयाक्षवलयस्त्रजटंगाहस्तमेवं
विन्यसेत् सकलवांछितसर्वसिद्धे इति ज्ञात्वा न्यसेत् पश्चात्पके
काक्षरयोगतः श्राद्धोपचाक्षरं दत्त्वा पश्चात्तमेष्टुन देवता मातुः
कोरुस्थले चैव चतुर्थीतानमोनिताः श्रीकंठानतसूक्ष्मो ववि
मूर्तिरमरेश्वरः श्रद्धीशोभारभूतिश्च प्रतिष्ठीशस्तथा परः स्या
एहरोकिाटीशश्च भौतिकेशश्च संतकः सद्योजातेश्वरश्चैव च
नुग्रहेश्वरस्तथा शक्रेश्वरमहासेनोकोथीशस्तदनंतरम् चण्डे
श्वरस्तथा चैव पंचातकशिवोत्तमो एकहृद्देशकूर्मेशोपकनेत्र
श्च तन्मुखः श्रजेश्वरश्च सद्यः सोमेशलांगलीश्वरो दारुकेशो
र्द्धनारीशोऽमाकांतेश्वरस्ततः श्राद्धाढीश्वरदाक्षिशो अद्रिमीने
श्वरो तथा मेघेशो लोहितः पश्चात्शिखीशश्चागलेशको द्विरंडे
शो महाकालो नारीश्वरस्ततः परम् भुजगेशः पिण्णकीशः खड्गो
श्वरवकेश्वरो श्वेतेश्वरश्च भुव्नीशो नकुलीशः शिवोत्तमः संवर्त
केश्वरः पश्चात्वर्णानामूर्तयः स्मृताः पूर्णदरीचविरजाशास्त्रली
चतुष्पापरा लोलादीवकुलागीचदीर्घचोणाततः परम् दीर्घमुखी
तथा चैव गोमुखी दीर्घजिह्विका ऊर्ध्वदरी तथा चैव तथाई केशि
नीततः विकृतास्पा तथा ज्ञेया ज्वाला मुखीततः परम् उत्कमुखी चि
त्रमुखी विद्यामुखीततः परम् महाकाली सरस्वत्यो सर्वसिद्धिरंत
रम् गौरीत्रैलोक्यविद्ये च मंत्रशक्त्यात्मशक्तिके भूतमाता लंबोदरी

प्रमाचप्राविणीतथा नगरीवेचरीचैवमंजरीरूपिणीतथा वायवी
 दोभकारिणेणोसदजाचततःपरम् महालक्ष्मीस्ततःपश्चात्तथापि
 नीतदंनंतरम् महामायाचविजेयवर्णीनांशक्तयः क्रमात् तच्च
 मांसततः कुर्यात् मूलान्तेक्रमतः सुधीः आत्मतत्त्वाय ह्यन्तंम
 सकादिरुदंतकम् रुदादिनाभिपर्यंतं शिवतत्त्वहृदंतकम् ३५
 तित्यस्यततः पश्चात् मूलमुच्चार्य सायकः पंचधासप्तथावापिनव
 थावापकंचरेत् अयंकालीभवेद्दीरस्त्वमुनायासमात्रतः कूर्मी
 त्वमुद्रयापुष्पगृहीत्वा पूर्ववदुधः वामहस्तस्य तर्जनीवागमांशु
 ह्येनयोजयेत् उन्नतं दक्षिणगुह्यमालम्ब्य मध्यनामिकाम् अंगुली
 योजयेत् एष्टे दक्षिणस्य करस्य च ध्यात्वा देवीयजेत् पश्चात् स्वकी
 यहृदि पंकजे मानसैरुपचारैस्तु सादं संविनयेत्ततः पुष्पदत्तास
 मूर्द्धिणचक्रं भूष्यामतादिकम् समाप्य चततः पश्चात् पीठं पूजा समा
 चरेत् सुधारिणं वरत्नदीपं ज्वलपितृवनंततः कल्पवृक्षं रत्नपीठं ना
 नामणिगणं तथा नानालंकरणं चैव दैवतान् विविधांस्तथा नाना
 मुनिगणं दिक्षु शवमुण्डादितादिका संग्रहस्थिताः पूजामासादि
 मोदिताः शिवाः उपर्युपरि संपूज्य मध्यदेशे ततः परम् दलमूले य
 जेत् पश्चात् पूर्वदिक्क्रमयोगतः लक्ष्मीसरस्वती चैव रतिं प्रीतिं तथैव
 व कीर्तिं शान्तिं तथा पुष्टिं पुष्टिं च पीठदेवताः ह्योः कारं समुच्चार्य स
 दाशिवपदंततः महाप्रेतपदं पश्चात् सनायनमश्मपि पंचमथ्ये प्रपू
 ज्यैव सायकस्तदंनंतरम् महाकालं यजेत् पश्चात् ततो यजेत् सनात

को

१२६

128

नीम पूर्ववद्विधिनावीरोयंमध्येसमानयेत् आवाहनादिकंकृतोदे
 व्यामुद्राप्रदर्शयेत् त्रितयोनिं तथा त्रुंगं वा भयमेव च परयोनिं
 ततः पश्चात्षण्मद्राः परिकीर्तितः अथः कृतोदक्षदस्तप्रस्तो वरमु
 दिका उद्दीकृतो वामदस्तप्रस्तोः भयमुदिका षडंगं पूजयित्वा च गु
 रुवृन्दततः सृष्टीः पूर्ववत् पूजयेद्देवीं संतर्प्य च ततः परम् दीर्घं
 कं बीजमासामाघेदत्वा यजेत् क्रमात् ततस्तत्प्रतिचक्रेषु देवीमा
 वाहयेदुधः काली कपालिनी कृष्णा कुरु कृष्णा विरोधिनीम् विप्रचि
 त्रां कोणषट्के त्रिकोणोत्तमं चातरे उग्रामुग्रप्रभादीनां तस्य मध्ये
 त्रिकोणके मांजामुद्रां ततो मित्तां संपूज्य तर्पयेत्ततः नामांघ्रतवी
 जमांसां धुवाद्येन च सायकः देवीमावाहयेदष्टदले पूर्वदिने बुधः
 ब्राह्मी नारायणी शैवी वामुद्रा चक्रमारिका अपराजिता च वाराही ना
 रसिंही तथा पुनः आवास पूजयित्वा च तर्पयेत्तदनंतरम् देव्या वामे वि
 पश्चात् आवाहयेत्तगुरुं ततः महादेवीं महादेवसिं पुरोदिव्यसायकः
 ब्रह्मजः पूर्णदेवश्च चल्चित्तश्च लावलः कुमारः क्रोधतश्चैव वरदः
 स्मरदीपनः मायामायावर्ती चैव प्रोक्ताः सिद्धौ च सायकाः विमलः
 कृशश्चैव भीमसेनः ससायकः मीनो गोरक्षकश्चैव भोजदेवः प्रकी
 र्तितः मूलदेवो रतिदेवो विघ्नेश्वर रुताशनः समरानन्द संतोषो मान
 वोद्याः प्रकीर्तितः आनन्दनाथ शंखोत्ता गुरवः सर्वसिद्धिदाः स्त्रियो
 पि गुरुतृपाश्चैव दंताः परिकीर्तिताः वाग्भवाद्यं गुरोर्नाम पाठुका भो
 नमोः तत्कम् एवं संपूज्य विधिवत् तर्पयेद्विधिपूर्वकम् त्रिष्वपूजा प्र

कर्तव्यासर्वासाधिकाः भैरवान्वतरसेषुग्रावात्पूजयेततः
असितांगरुक्तेवचण्डक्रोधतथापुनः उन्मत्तभैरवंचैवकपालीभो
षण्ततः संहारचततःपश्चात्समावाप्तयथाक्रमान् रुखाष्टकं
बीजयुक्तं पुतचनमोन्वितम् संपूज्यभक्तिभावेनतर्पयेत्साधः।
कोतमः गणेशवटुकंक्षेत्रयोगिनीद्वारदेशकम् पूर्वादिक्रमः।
तोजस्वातर्पयेत्तदनंतरम् ततःपुनर्मूलदेवीमुद्रातर्पणपूजनैः
अर्चयित्वाजपंरुद्र्यान्मंत्रोद्धारश्चकथ्यते देवुवाच **एतत्पुत्रम्**।
हाविद्यांश्राकर्षणकंरीशिवाम् मंत्रायनमात्रेणदेवानाकर्षये
न्नरः ब्रह्मासरस्वतीगुप्तेदेवतामुखसंयुतः इन्द्रावात्समायुक्तं
कालीमंत्रमुदीरितम् एकंवाह्निगुणंवापित्रिगुणंवापिभैरवज
प्ताकर्षयतिस्वेरंश्यावरंजगमादिकम् यतद्विद्यामहाकालीगु
ह्याद्गुह्यतरास्मृता मंत्रराजमिदं प्रोक्तं दुर्लभं पापघ्नं तसाम् सु
लभं सकृत्ताभक्तासाधकानांमहात्मनाम् त्रिगुणात्विशेषे
ण सर्वशास्त्रप्रबोधिनी अनयासदृशीविद्यानहिसारस्वतप्रदा
श्राकर्षणवशीकारमारणोच्चाटनंतथा शान्तिपुष्ट्यादिकर्माणि
साधयेदनयाचिरात् किंवक्तव्यंमयाद्यापिवर्णितंनैवशक्यते
जिह्वाकोटिसहस्रेस्तवक्रकोटिशतैरपि वरुणैःशैलंजलंस्तंभं
गतिस्तंभंविवस्वतः दिवारविद्यमयंचकरोत्तस्याःप्रसादतः अ
नयासदृशीविद्याअनयासदृशोजपः अनयासदृशंतर्जनभूतं
नमविष्मति ध्यानपूजादिकंसर्वमारणंचपुरश्चरम् सर्ववकथि

को तं पूर्ववथा तं प्रमाणतः रक्तैराकर्षणे पुष्पैः पीतैः स्तम्भन कर्मणि
 १५० मारणे कृत्स्न पुष्पैस्तु पूजयेद्देवदत्तानाम् सुमानि दायिता मता विद्वा
 १२७ वणकरा परा समस्तदोषजालेन प्रार्थिता कुलसुन्दरी निशाचा
 रं दिवाचारं संध्याचारं तपःपलवम् दर्भेण वीरयोगं च भावसंयोगा
 मेव च ज्ञानाप्रबोधयेद्दीरो गुरु रत्रैव कारणम् क्षयार्तः क्षीयण
 नेन यथा तस्मै पि जायते पुष्पदर्शनमात्रेण गन्धर्वस्तुर्पितो यथा
 गुरुदेवैकमात्रेण मंत्रसिद्धिर्घथा भवेत् महापद्मवनध्यानात् यथा
 यासिद्धीश्वरो भवेत् त्रिपुराध्यानमात्रेण भुक्तिमुक्तिर्घथा भवेत्
 महाविद्याप्रसादेन यथा सिद्धीश्वरो भवेत् कुलपुष्पप्रसादेन तथा
 प्रीतिस्तु जायते युवतीध्यानमात्रेण यथा कुलपतिर्भवेत् गंगा
 स्मरणमात्रेण निष्पापो जायते यथा यथा कर्षणमात्रेण शिवपदप्र
 जायते कामाख्यायोनिपूजायां यथा तृष्टोस्मिभैरव योषिचिन्तन
 मात्रेण तथेयं वरदायिनी तस्मात् सर्वप्रयत्नेन दीक्षयेन्निजको
 लिकीम् प्रकृतं च ततः कुर्यात् न पंचशक्तिः सृष्टीः जपं समर्प्य
 सवनं कुर्यात् तत्र विधानतः ईश्वर उवाच वीरं तत्रे कर्तुं मय्यमात
 सरपररहितं सेन्द्रा माक्षि मुक्तं वीजं ते मातरे तत्रिपुरहरवधूविः कृ
 तं येन पति तेषां गयानि पयानि च सुखं कुर्यात् उलसंते ववाचः स्व
 ष्वर्न्द्यां तथाराधरुचिरुचिरे सर्वसिद्धिं गतानाम् इति ते कथि
 तं स्तोत्रं सर्वसिद्धिप्रवर्तकम् पतञ्जालादक्षिणायामं व्रतं जानंति चा
 मथा इति स्तुतवानमस्तु तव लिङ्गान्नततः परम् मांसं रक्तं तिलं

सांभसप्रपंचाक्षतं दधि पकीकृतमचकौवेय्यां संस्थाप्योत्सृजते
 दुधः विषमाधारमावीजं मूलदेवीचक्रे सुताम् वद्विजायां तमंत्रेण
 नेरुत्सांस्थापयेत्ततः नमस्कारादिकं सर्वशेषं पूर्ववदाचरेत् एवं
 ज्ञात्वा जपेत्तत्र दविष्वाशीदिवाशुचिः लक्षशत्रोत्तथा लक्षमशुचि
 स्तत्परायणः लक्षद्वयं च बोद्धव्यं परस्परं कर्मणि इत्युक्तं वि
 धिं कृत्वा साधकः स्थिरमात्रसः ततोऽष्टशतमांशं असिद्धार्थं मे
 तं संभवम् कालीमंत्रेण साध्यादिग्रथितेनैव सर्वथा विसृज्य देवी
 लक्ष्म्ये स्थापयित्वा चतुष्पथे वरालंकाररचितो विशेषतः परपुरं त
 ततः देवीं ध्यात्वा द्वारदेशेन मस्कृत्य ऊर्ले गुरुम् सिद्धार्थं वामदक्ष
 स्तेन गृहीत्वा मंत्रमुच्चरन् यच्च द्वारिनिगडकलौ दर्शकं समावृत्तं
 भित्वा तत्र विशेषेण हीरोनिःशंकः क्षोभवर्जितः दृष्टिमां देववत् सोऽपि
 विद्म्येत स्रेष्ठया ततः अथ गौरीयागारे कालिकागारसन्नियो
 देवतायतने वापि अंजनं चितलोचनाम् ध्यात्वा स्वमावतीं विद्यां प्र
 विशेषतः काममात्रं यम् यदि कोऽपि समायाति न भयं तत्र चिन्तयेत्
 केयुरमिति वक्तुं मे वरं च वीरपुरुषाः वक्तुं गृहीतं स्मर्त्तव्या नशास्त्रा
 पुरपालकाः तत्र तद्रक्षिणी कृतपितरौ परमास्पदम् पूजयेन्मंत्र
 मातिव्यनिजमंत्रं जपेत्ततः देवीकोठउड्डीयाने कामरूपे तत्र तटे
 जालं धरेत्ततः पूर्णयज्ञभूमे ततः परम् पशुविषमस्य च काणि पूज
 यित्वा प्राणम्य च अष्टधा दशधा वापि पंचधापि सहस्रकम् जप्त्वा पी
 ठं समाधाय तत्रागारं ततो विशेषतः विमलं भूमिमास्थाय तत्र सिद्धा

को संनततः वडापीठं पुरस्कृत्य सप्रणमेत् पीठं संमुखः आगतासिमहा
 १२८ भागे सिद्धयोनिमभीष्टदे कूलपूजाप्रयच्छामि उपचारं प्रयच्छ मे
 १२९ पुत्रांतामस्तके कृत्वा ततः सागरमीक्षते फलं पुष्पं तथा गन्धं नैवे
 धं पुनराहरेत् तदुक्तावचितं सर्वतत्रैवोपसृतं ततः समादाय तथा
 पूजां कृत्वा गच्छेत् यथेच्छया शालित एतुलमास्थाय मन्त्रं स्पृश्यान्नि
 चैव हि हृतं मधु तथा वाद्यं कृत्वा तत्रैव लभ्यते स्थापयित्वा च तस्या
 त्रेपरमीकृतसायकः निजेष्टदेवतां ध्यात्वा निवेद्य शास्त्रवर्त्मना
 दां स्थित्वा हि मित्रावतस्या द्वैकलशाक्तये निवेदयेत् स्वयं वा द्वै
 भक्तयित्वा पुरस्कृतः यदितत्तत् सजेत्तत् शास्त्रात् तत् स्तोत्रे विमर्जयेत्
 ततः पीठं समादाय भूमिमाजी नष्टं कम् पितः समीपे संस्थाप्य
 तत्र विना परो भवेत् तत्रापि कथ्यते सारः प्रकारः परमास्पदः निद्रावे
 शयतो देवनिशाचोरेण सायकः कामरूपं प्रविशाय कामाख्यायोनि
 मण्डलम् पुरस्कृत्य कृतद्रव्यं लिखित्वा फलमुत्तमम् साध्यसायकं
 नाम्ना च दर्भितं विपुलं गितम् कामस्थं काममध्यस्थं कामेन च
 पुटीकृतम् तत्र ध्यात्वा मन्त्रं जप्त्वा पीठानि चावलोक्य च मातृपीठे
 पितृमुखं स्थापयित्वा विधानतः प्रदक्षिणक्रमेणैव निःसरे चैव
 सायकः खंडवा स्वयमेव वा कामिनीवात
 दंष्ट्रं वा तद्व्योमं वा तदधिषेत् पौराणनाशं द्रव्यं वा प्रचक्षतस्तथा
 पि वा हिताय दिनियत् सायकः तेन प्रकारं वा
 तर्क्य अभिचारे कृतक्षतिः कियते यदि तुष्टे न तदा नृपतिनिष्ठिते

अभिचारात्कलहोभोवद्वैवाभिभूयते
 साथयेतपोरवासिनम् सद्यश्चोरेणवातेष्वाकलाभेनचनिश्चितम्
 प्रविश्यविभ्रजुंर्वतिसुभाट्टाष्टागंगनाम् सद्योहानिंशरदोभं
 यतहानिंवल्लहानिंजुंर्वतिविद्यदेतकम् एतत्
 कारणात्तयदिसाथकाः तृणहानिर्यदाभूयात्तदा
 नशपतिचक्रवम् तस्मात्सर्वप्रयत्नेन रक्षा प्रयत्ने
 न कीलकानिततः वज्रशक्तिं तथादांतावज्जगतांशतथा
 ऊष्णम् गदाशूलं तथा मध्ये सर्वनिक्षिप्य साथयेत् ततः स्वयं
 पीतनाचपूजाकार्यविशेषतः पिष्टकं मोदकं चैव कदलं
 पायसं तथा भक्तं लाजं दशनं च नारिकेलफलं तथा विस्मवे
 परमान्नं च गणेशाय पिष्टकम् मोदकं नारिकेलं च कदली
 फलमेव च क्षेत्रे शायकृत्सङ्गांगदत्तावीरमनुततः जप्त्वा लो
 हं समादाय क्षिपेत्तदा सुदित्तं च महायज्ञेभिर्भिक्षैश्च यथाशक्ता
 दिभिः सैनैः विज्ञमाचर्यते तद्वत्कृत्वा परिस्निग्धं तम् शाय
 नागारके तत्र पर्यङ्कं च निदापयेत् कुण्डे वितस्ति विस्तारमाया विस्त्वा
 रमेव च कृत्वा तत्र त्रयं राजन् प्रजयेन्निशि चारतः निजदेवी ततः
 पश्चात् विद्यहानिश्च जायते इति ज्ञानानन्दपरमहंसविरचिते कौ
 लावलीनिर्णयेष्कविंशोऽहसः २१ ॥ अभिमन्त्रसदृशं
 त्रकालीमन्त्रेण यत्नतः चन्दनाग्रकस्तूरीमिश्रितं चास्थिचर्षितं
 कृत्वा तिलकमादाय सर्वजहानि सायकः सिद्धं जनो भवेन्मन्त्री तत्र

को १२९ कार्याविचारणा अथवा मप्रकारेण लुकी विद्या प्रचक्षते भोमवारे
 निशीथे च चतुष्पथगतो नरः दिग्वासा मुक्त केशश्च मकारपंचकेः
 सह स्वकल्पोक्तविधानेन संप्रजनिजदेवताम् मासभक्तवल्लिंद।
 घातसदृशमीनशोधितम् अष्टोत्तरसहस्रं जन्मास्तत्वावसायकः
 सोदर्शतो भवसाशुषामासाभ्यासयोगतः अथ वक्ष्ये च वेतालमि
 द्विसंज्ञातमनमम् विल्ववृक्षोऽवकांष्ट्रमशाने साधकोत्तमः
 भोमवारे मध्यरात्रौ गत्वा कलघुगात्विता त्वनित्वाकाष्ट्रलंतैवेन
 पेक्षद्विषमर्दिनीम् सहस्रहोमयेहीरस्तत्रैव पितृकानने का।
 छमुह्यते नैव दण्डपादुकचिह्नितम् कृत्वा उर्गाष्टमीशत्रौ प्रम।
 शाने निःक्षिपेत्ततः तस्योपरि शिखं कृत्वा निजदेवी प्रपूज्य च श
 वासनगतो वीरो जपेदष्टसहस्रकम् ततो मातृवल्लिंदघातकाष्ट्र
 मर्मत्रये ततः स्फं स्फं दण्डमहाभागयोगिनी हृदयप्रिय मम सह
 स्तस्थितो देवममांसापरिपालय पवमामं अवेतालं यत्र यत्र प्रपू
 ज्यते तत्र चूर्णविद्यायाश्च पुनरायाति कौलिकम् गच्छ गच्छ महा
 भाग पादुके वरवर्णिनि मत्पादस्पर्शमात्रेण सयाति शतयोजने
 पवमामं अपादुकां दद्यात्पादतले ततः यत्रेच्छा वर्तते तस्य तत्र ग
 च्छेदयथासखम् अथ वक्ष्ये त्वङ्गसिद्धिं साधकानौहिताय च अष्ट
 लोहं समादाय पंचाशदंगुलं मतम् कृत्वा तत्र मूलमंत्रं लिखित्वा प्र
 जपेन्मनुम् पूर्वसंख्यं पूर्वमंत्रं जप्त्वा च तदनंतरम् तत्सहस्रं ततो
 कृत्वा मंहाशवकलेवरे त्वनित्वा जीववृक्षोऽग्रे वहाशुकं तकारयेत्

कृताष्टम्यामर्द्धरात्रे चितामये समाहितः प्रीतिं सर्वसमामंश्रुनेतपित
 वेनेततः मयुरत्रयसंयुक्तं विल्वपत्रेण संयुतम् पाददिमूर्ध्वपर्यंतं हो।
 मांते वलिमाहरेत् वल्यंते सामहामायादेवी महिषमर्दिनी आयातिर
 वपूर्णस्यावरहस्ताहसोन्मुखी गृध्रवदतिशयेन खड्गमुत्तोल्यधार
 येत् चोरदंष्ट्रे महाकालिकरवालसूत्रपिणि कांईकुंक्रुकल्याणि
 विपत्तादपि विस्तरत् ततपवंसमामंश्रयमुदिशति पेन्नरः चिता
 चित्वा पुनश्चिन्तागतोष्णकृष्णते पुनः फेत्कारिणामहासिद्धिं वा
 द्यामिंतं ववर्त्तन्ता कृतमीनं कृतद्वयं कृतमथ्यं कृतेश्वरं कृतस्थाने
 समानीय दत्त्वा देव्ये प्रयत्नतः विधिवत् पूजनं कृत्वा सायकः स्थिरमा
 नसः अष्टोत्तरसहस्रं सततं जप्ता भूमितले स्थितः भूमौ फुत्तकारमात्रे
 ण विवर्द्धत तत्र जायते शतयोजनदूरे वायव्यमाध्यस्थितिर्भवेत् अत्रै
 व गमनं तस्य भूतलं तः प्रसरिणः पवं विवरमध्ये च गवाक्षैरपि सा
 यकः कायसंकोचमासाद्य गच्छत्यविकलोनरः त्वेव रात्रिं महा
 सिद्धिं प्रवक्ष्ये ह मतः परम् यदि कांते चतुर्भागे सिन्धूरजसालिवे
 त स्त्रीयचक्रं मातृकार्णैः संवेष्ट्यैव मथ्यतः पूजयेत् रात्रि समये
 कृत्वा चारुक्रमेण तत्तद्वाणतसायकं प्रष्टोत्वेव रोभवति ध्रुवम्
 एवं धर्मासयोगेन सिद्धो भवति सायकः अथ षडंगदेवता उंका
 रस्फाटिकश्यामा नीलकृष्णारुणार्द्धीश वरहामयधारिणः प्रथा
 नतवर्नस्त्रियः अथ सकलीकरणदिमुद्रा देवतांगेः षडंगः स्नातृस
 कलीकरणं भवेत् अंजलार्घ्यवत् कृत्वा परमीकरणं भवेत् अमृती

को १३ २९ करणेदेविमुद्रास्पादनुरूपिणी अथवडंगमुद्रा तत्रविप्रर्षिणा रुद
 यमध्यमानामातर्जनीभिः स्मृतंशिवः मध्यमातर्जनीभ्यां स्पादं गुष्ठे
 नशिवास्मृता दशभिः कवचं प्रोक्तं तिसृभिर्नेत्रमीरितम् प्रोक्तं गुली
 भ्यां मंत्रं स्पाततस्तालत्रयं शिवे दिशस्तेनैव वधीयात् छोटिकाभिः
 संमततः अथ कालिकाकल्पम् शिव उवाच संकटे राजभुवनेका
 रागारेषु वन्यने स्मरणात् कालिकादेवी सर्ववन्धविमोचिनी चित्स
 रूपामहाकाली विस्रुपामहेश्वरी ब्राह्मणी देवगन्धर्वसेविता शिवो
 दिनी ब्रह्मविस्रुप्रसूतेयं शिवमायात्मिका परा साधकस्य क्षणं तथा
 नात्प्रमत्तसुरवन्दिता प्रभावं कालिकादेव्या वक्तुं न शक्यते प्रिये
 शतकोटिमुखेनापि पंचास्येव कथं प्रिये अस्माकं जननी देवी भ
 ळास्वदेहगामिनी आदो माता तथा गुप्ता मागुरीत्यभिधीयते मम
 मायाज्यसाहाय्यं मेमेव सिद्धिदायिनी मम प्रभूत्वमापन्ना मम मा
 ता यशस्विनी तथा विना जगद्वा त्रिस्मन्दितं नैव शक्यते इत्युक्तः
 शं करोमो हान् मूर्च्छितः पुनरुद्गतः शिवदेहान् चोपररूपो भैर
 वः समजी जनन् जातोऽसौ शं करो देव्याः पादपद्मं समाश्रितः आ
 लिंगपद्मं धृतीतेन रूपेण वपुरुष्यते केवलध्यातव्यो गेन सर्वसिद्धि
 मुपा लभेत् संप्रजलक्षमात्रं तज्ज्ञा त्रिदशतारिणीम् प्रयो प्रभः
 वादेवी प्रसन्ना भक्तवत्सला अर्कपद्मसदं स्रेण पूजिता वरदा
 यिनी सदसं परिजपेत् तत्सव्यायं रविवासरे धनवान् काम
 भोगेण भवेत् सर्वजनप्रियः सदसं परिजपेत् विपुला कविता

लभेत् महदेष्यमामोतिथर्मपत्नीरतोनिशि रक्तपुष्पशोतेना
पिमणिते कृजवासरे ब्रह्मपुष्पशोतेनापिमणिते कृजवासरे
ब्रह्मपुष्पशोतेनापिरक्तचन्दनवर्चितम् संप्रजराजसम्मानं कृ
जवारेनिशार्द्धके धर्मक्षेत्रे यमपुष्पैः सहस्रैः परिरजयेत् रवौ
वारेत्रयोदश्यादविष्वाशीजितेन्द्रियः सहस्रपरिजयेत् विष्णु
लोकवित्तं लभेत् महदेष्यमामोतिथर्मपत्नीरतोनिशि र
क्तपुष्पशोतेनापिमणिते कृजवासरे पुत्रदातानिशाभागे धर्म
पत्नीसहायवान् संजयेन्निजशय्यायां रक्षितान्तरे
दीर्घमायुर्दशकरं पुत्रं संलभतेः चिरात् रोचनाप्रस्यमात्रं तं
त्रेणानेन मंत्रितम् शतमष्टोत्तरं मंत्रधारयेत्तिलकं यदि राजा
नोपि हिंसा संवभंजेते किं परे जनाः परनारीरतो ये वा जपंति य
श्चिमाश्रुताः सहस्रकालिका मंत्रं धत्वा स्नेहं भवंति हि चतु
ष्टये सहस्रार्द्धमुक्तकेशो दिगंबरः अष्टवारं जपेद्द्वयोपितस्य
प्रीता च कालिका अचलं कमलं लब्ध्वा सखिं प्राप्नोति भूतले
कर्षरूपरितमुखो निजनारी समागमे जपेत्तु कालिका ध्याना
दष्टाधिकं प्रातर्निशि सप्रीता कालिका सखे दर्शनं प्रददाति च
मत्स्याशी नित्यमांसाशी रात्रौ यश्चिमादिशुः सुखः शतमष्टोत्तरं
रं कृत्वा योजयेद्दृष्टात्रकम् सत्पत्न्यं पुनः सत्पत्न्यं च कर्षमव
लभः अर्कारणे जपेद्वाचवर्मणि प्रतिवासरम् अष्टो दिनानि
लभेत् कर्त्याशी लशुणान्विताम् अर्कवृक्षस्य मूले त्रयोजपेत्त्रि

को दिने निशि सहस्राष्ट्रप्रमाणेन यनदेन समो भवेत् सहस्रपरिजये
 १३१ तनिशायां मंगले निशि चतुषथे महारोगान्मुक्तो रोगी भवेद्भुवं
 १३१ मंगलिंगस्य संयोगी पश्चिमाभिमुखी जनः तस्य दारिद्र्यं संयासक
 रोति जपमस्तके निजरासाभिगमने प्रत्तात्पमंगलिंगकम् तज्ज
 लंताम्रपात्रेषु संस्थाप्य तर्पणं चरेत् मूलमंत्रेण देवेषां लभते मह
 तीश्रियम् प्रथमचरितस्य ब्रह्मऋषिर्गणेश्वरी च्छन्दो महाकाली
 देवता नन्दाशक्तीरक्तदन्तिका वीजमग्निस्तत्त्वं महाकाली प्रीत्य
 र्थं जपे विनियोगः मध्यमचरितस्य विष्णुऋषिर्महालक्ष्मीर्दे
 वतानुष्टुप्छन्दः शाकंभरीशक्ति उर्गा वीजं सूर्यस्तत्त्वं महा
 लक्ष्मी प्रीत्यर्थं जपे विनियोगः उत्तरचरितस्य रुद्रऋषिः सरस्
 ती देवता उल्लिख्य च्छन्दो भीमाशक्तिर्भीमरी वीजं वायुस्तत्त्वं स
 रस्वती प्रीत्यर्थं जपे विनियोगः आसां ध्यानं नाभौ दशवक्त्रा दश
 भुजा दशपादां जनप्रभा विशालयाराजमाना त्रिंशद्वो वनमाल
 या प्रस्फुरत कलंदंष्ट्राभा भीमरूपा भयंकरी खड्गबाणगदा
 शूलशंखचक्रभूषणभूत परिवर्तकाम्बुकं प्रीतिं निश्चोतदुधि
 रंदयो मधुकैटभयोर्दुष्टैषा सातामसी शिवा श्वेताननानिल
 भुजा सश्वेतस्तनमण्डला रक्तमथ्येरक्तदेहा नीलजंघोरुजानु
 का चित्रानुलेपनाकांता सर्वसौभाग्यशालिनी अष्टादशभु
 जा पूज्या सा सहस्रभुजारणे आयुधात्मवत्सते दक्षिणाधः क
 रकमात्र अक्षमालांतमुषले बाणसिंङ्गलिङ्गागदाम् चक्रं त्रिशू

लंपरं शंखविटकपाशकम् शान्तदंतचर्मपाशानपात्रं
 कमण्डलुम् अलंकृतभुजामेभिरायुधैः परमेश्वरीम् स्मर्त्त
 व्यास्तुतिकालादौ महिषासुरमर्दिनी इमेघाराजसीमूर्तिः
 सर्वदेवमयीमता एवं ध्यात्वा नरो निःस्पृह भूतेष्वितमात्मनः
 ललाटे गोरीदेहात् ससुतपन्नाया सत्त्वैकगुणाश्रया साक्षात्
 सरस्वतीप्रोक्तां शुभासुरनिवर्दिणीं द्यौचाष्टभुजावाणामूषः
 लंशूलचक्रकम् शंखचण्डालांगलचकार्मुकंचतथापरम्
 ध्येया सास्तुतिकालादौ वधे शुभनिशुभयोः अथ मंत्रोद्धारः
 वाराही तंत्रे तारवांणीत तोलजा वक्रिजाया ततः परम् पुन
 स्तारं च वाराही चण्डी मंत्रः समीरितः ॐ ऐं ह्रीं स्वाहा ॐ एवं
 मृषि ब्रह्मो ध्यानं मंत्रं च ज्ञात्वा चण्डी पाठः कर्तव्यः ॥
 अथातः संप्रवक्ष्यामि अव्यूतकर्मशृणु चतुर्थीश्रमिणां मध्ये
 अव्यूताश्रमो मदान केवलं कलयोगेन तस्मै मोक्षः प्रजायते
 यदि न स्यात्तदा चैव शृणु यत्कथयामि ते ज्ञानभावे च संपन्नैः
 प्रार्थय निजकौलिकम् तदा ज्ञया विमुक्तः स्यात्तां संप्रपूज्य
 तरे ऊणलीशक्तिविवरे तदा योगं समभ्यसेत् निर्द्वन्द्वे निरङ्का
 रः शुद्धनाडी मृदासने समासीनः खड्गः
 संयमने रतः बह्वप्यासनाद्योगी योगं युजीत यत्नतः उर्वीरु
 परिवीरेन्द्रकृत्वा पादतले उभे अंगुष्ठौ तनिवधीया हस्ताभ्यां
 त्रकमेणात् पद्मासनं भवेदेतत् सर्वेषामेव पूजितम् गुदातश्च

को
१२२

७३२

गुलाहर्ममयोमेढ्रात्रद्यंगुलात् पकांगुलततन्मध्येदेहमयं
प्रकीर्तितम् कन्दमस्तिशरीरेस्मिन्प्राणपुण्यप्रचोदितः तं
तुं प्रजमयस्थो घघाभमतिस्मृतिकः जीवस्तुमूलचक्रेस्मि
नश्चयः प्राणश्चरमसौ प्राणरूढो भवे जीवः सर्वदेहेषु सर्वदा
अथ शङ्खः समुत्पन्नाः सहस्राणां हि सप्ततिः मेरुदण्डवदिः
पार्श्वे चन्द्रसूर्यात्मिके शुभे इडाचपिंगलाचैव वामदक्षिणा
तः स्थिते कन्दमध्ये दृयोर्मध्ये सप्तसप्ततिष्ठिता एष्टमा
ध्यागता सा तसहस्रमूर्द्धिण्यवस्थिता मज्जीभूता तवजा व्याज
तंती विषयारिणी मुक्तिमार्गे सदा गुप्तमेष्टमूर्द्धिण्यवस्थिता
तस्याश्चांतर्गता नाडी चित्रा व्यायोगिवहभा पंचवर्णे चलादे
वी पंचभूतनिवासिनी पंचदेवैर्गुता देवी पंचतत्त्वप्रकाशिनी
प्रयित्वा तविच्छिन्ना चित्रा सा ग्रंथिरूपिणी तथैव ग्रंथितं सर्वं
पश्य पश्य पंचकम् तस्यामध्ये ब्रह्म नाडी मृणालतंत
रूपिणी ब्रह्मरन्ध्रतन्मध्ये हरवक्त्रा तसदा शिवम् गुदमेष्टा
तरे ग्रंथिं सप्तसप्ततिरुत्तमा आधारे च गुदस्थाने पंकजं च वत
दलम् सुवर्णं भवादिशांतं हेमवर्णं सुशोभनम् कलिकारूप
कंपंशृथिवीपद्मिनी युतम् तरुणारुणं संकाशं शूलखट्वाङ्गको
ततः वामे खड्गं सराङ्गं भद्रयानामुग्रदंष्ट्रिणीम् दुग्धाभांसम्
थितं ध्यायेत्ता किं नीलोवनत्रयाम् कर्णिकायां स्थिता योनिः
कामाख्या योनिवहभा अणानां विरि कन्दर्पसाधारे च विकोणके

सर्वभुलिङ्गस्तन्मयेष्विमाभिर्भुविभवेत् वत्सुकप्रसङ्गं काशं।
सूर्यकोटिसमप्रभम् भ्रमंतं योनिमध्ये च शिशिरे शशभृतसंभं
तस्मै चैकान्तलीशक्तिरष्टधा कृत्वा कृतिः अष्टप्रकृतिरूपा सा
नाभेस्तिष्ठत्यगयोगता अथो वज्रस्थिता देवी उर्ध्वपूजा तशोभना
अकारादिक्षकारांता ऊणलीमभिधीयते सा च विद्युत्ताकारा
मृणालतंतसन्निभा परिस्फुरति सर्वात्मा सप्तादिसदृशा कृतिः
ब्रह्मद्वारभुविनिर्गम्यते नानृत्यतिष्ठति येन मार्गो गतं ब्रह्म
द्वारं निरामयम् भुवि नश्चासंप्रविष्टा ब्रह्मरत्नं भुवि तदा मस्त
के मणिवद्भिन्नसर्वभुलिङ्गवेष्टिनी नामः पञ्चाद्वितीयो लिङ्गशरीरे
परमस्य च मूलाधारे कामरूपपीठं परमदुर्लभम् अथो वज्राणि
पद्मानि मूलादीनि पञ्चाक्रमात् तस्मात्तद्युगलादूर्ध्वमथो मेढ्रा
तद्युगलात् पश्चाद्युगलं तन्मध्ये वत्सुकसंवि कोणकम् एवं ध्या
त्वा च वीरेन्द्रः स्थिरचित्तः स्थिरेन्द्रियः शङ्खचयेद्गुह्यमलं विबु
कं हृदयोपरि नवद्वाराणि संयम्य कृत्वा मातृव्या सुना शब्द
वीजेन तां देवीं दृष्ट्वा विभ्रामयेत्ततः वायुनाभिं घट्टं कुर्ध्वं कं
तकारयेत् उद्घाटयेत् कवाटं यथा कुंचिकया दृढम् उल्लासो
ज्वलकारस्य पिवाधाति समुत्प्लवा मूलचक्रे ततो भित्त्वा ब्रह्मद्वारं
द्विभेदयेत् ऊर्ध्वं भित्त्वा तल्लिङ्गे वेदतं प्रकरं ततः मूलाधारे
संततं यानयोगात् स्तम्भो भावतु मुतिर्दुर्लभा भूमिमाणात्
विचरन्तं क्रमेण नृणां मेते सदृशाः संभवन्ति कांतिप्रकर्षो व

को

१३३

133

प्रोद्यतामयक्तिप्रदीप्तिरिवाननस्य लघुत्वमंगस्यनिजे
द्विधाणां पङ्क्तमरोगपमदीनचेताः मूलादिपद्मघटकं च का
लिकासदृशं शुभम् अधिष्ठातृमहापद्मलिंगमूले वसुध्वदं
वयस्कपुष्पसंकाशं सदाजनसमन्वितम् सिन्धुप्रस्फुरद्व
र्णैर्वादितां तैश्चमण्डितम् मूलं वज्रं तथा पद्मं उर्मरुकर
पंकजैः दधानां श्यामवर्णां च राकिंणीवितया न्विताम् वक्ता
पुरसिपादाग्रां चिन्तयेत्तत्र सायकः विचिन्तयिष्यति चित्तेन अधि
ष्ठातृप्रभेदयेत् इह वेति विधायमानं संविधिं चाप्युत शाल
जालमुच्चैः श्रवधूतजगामयः समन्तः सुचिरं जीवति वीतम्
सुः वपुषोः अचिभाजनस्य सञ्चतपरमशुद्धिमिदं ततोतिष्ठ
साम शरदं तु जपेन वश्यदोष्टं बद्धाञ्जलतां च शीतं रश्मि
..... समदत्ताभ्यां चिन्तयेत्सायकोत्तमः पद्ममध्ये स्थितं
शुद्धं प्रदीपं च दर्शात्तुलम् तन्मध्ये चिन्तयेद्देवं ब्रह्माण्डं स वा
हनम् रक्तवर्णं चतुर्भुजं दधन्तं च त्रिलोचनम् चिन्तयेत्तु
स्वप्ने च अक्षमालाकमण्डलम् ब्रह्मसत्त्वात्तमाकारं स्थितं ना
मेरुधः सदा नाभौ नीलनिभं पद्मं मणिपूरं दशारकम् विद्युत्तु
जस्फुरद्वर्णैर्वादितां तैश्चमण्डितम् वह्निना संयुतं तत्र लाकि
नीमां सधातुगाम् मानसं संविभाषाश्रमे दयेत्तदन्तरं स्था
ने स्मिन्निदितात्मनः सकृत्तिनः पातालसिद्धिं पराम् एव गम्या
प्रतिमस्य सायनमपि स्यादीक्षितं च चित्तो हृदयभूमि विमर्जनं

परप्रवेशकः प्रवेष्टुं जरा हानिश्चाविलडुः खरोगशामनकालस्य वा
वचकम् अनाहतं हृदि ध्यायेत् पिंगां भट्टादृशच्छदम् दुतस्वर्णं
प्रभावर्णैः कादिं ठोतैश्च मण्डितम् रणे वा निश्चितं सततमवधाय
तु परमो यदि कुट्टो रोगी चलयति समस्तं विभुवनम् न च ब्रह्मा वि
सृजन् च दरिदरो नैव त्वमपि स्तदीयं सामर्थ्यं शमयितुं मले नैव
गाणयः विद्युत्कोटिप्रभं चक्रं भुवोर्मध्ये मनोन्ततिः छिदं लज्ज
लवर्णं भ्यां शुभाभ्यां परिमण्डितम् विन्दुयुक्तं सर्ववर्णं सर्वपद्मे
शुचि नयेत् योनिमध्ये स्थितं लिंगमितरं तरुणारुणम् जालं
धरं मदापीठं हाकिनी तत्र चिन्तयेत् विन्दुस्थं हाकिनीं प्रक्रमे
दो मञ्जास्वरूपिणीम् अक्षमालां चतुर्मुखं कपालं प्रस्तकं तथा वा
पं मुद्रादयानां च शुक्लानि त्रयानि ताम् पद्ममध्येऽन्तरात्मानं प्र
भातुं पदिकाणाम् ओंकारं ज्योतिषं कल्पप्रदीपां भजगन्मयम्
वाल्मीक्यप्रतिकाशां सदा विन्दुमदक्षरम् ततः सन्दोभं एव हारिण्या
त्वापद्यं सुशोभनम् ध्यानयोगनिरतस्य जायते रश्मिजनमकृत
कर्मणां स्मृतिः तत्र विन्दुनिलये च हरतो दर्शनं प्रवणयो निर्गलं
वा मुद्रां निजगुरुमुखे नैव गमिता मिदृश्या नैव हानिदित निजचि
त्तोत्तरवरः तदा भ्यासात् पश्यत्यमरतिलयानं तरविलोमगुप्ते
लीविस्मोरपि पदमुदुतामपि पतिम् भेदात्तपद्यत्कंप्रस्फुटं चो
द्धवक्रकम् भवत्येव न सन्देहोऽप्यस्यात्सायकस्य च तर्ह्येवाहं
चन्द्रे च तानुमात्रं लभुतमम् मकारविन्दुरप्येता तर्ह्येव दमएतलं

कौ
१३४

134

विन्दोरोपरिनांदहिष्ठस्फटिकसन्निभम् चेतसांसंप्रपश्यति ना
दांतेष्टमभधजम् शुद्धस्फटिकसंकाशंकपर्दशशिभूषणम् व्या
घ्राद्यंगस्ततन्मध्येप्रयोमुखसशक्तिके मेदःस्याकामिनीतत्रपी
ताभासतरुपिणिम् अभयंरुमरुंशूलपाशचकरंपंकजैः दया
नेचारुहंपचनाताभरणभूषितम् तत्रैवांगुष्ठमात्मानं प्रदीपका
लिकोपमम् तत्रसंचिन्तयेदेविनारायणनिरंजनम् शुद्धस्फ
टिकसंकाशाणीलक्ष्मीविभूषितम् वेनतेयसमाहंशंखच
क्रगदाधरम् पीतांबरधरंशान्तवनमालाविभूषितम् सुणिशै
लंमहापीठतत्रैवपरिचिन्तयेत् प्रभेदयेत्ततःपश्चात्साधकः
स्थिरमानसः पतस्मिन्सततंनिविष्टमनसःस्थानेविलाश
स्थिताः स्वभ्यस्यद्रुतरूपकांतिकलितादिवास्त्रियोयोगिनः ज्ञानं
वाप्रतिमंत्रिकालविषयंक्षोभःपुरस्मृतिर्हरादेवचलमथोत्त
गतिःस्याद्योगिनीमेलनम् विष्णुद्वेषोऽशारं चधूम्राभंकटेदे
शके तरुणारुणसंकाशैःस्वरैश्चपरिमण्डितम् आकाशसहि
तंपद्मशकिनीपरिचिन्तयेत् अस्थिसंस्थाचतुर्वर्कमंचवक्रात्रि
लोचनाम् पाशांकुशौघसंकंचजानमुद्रांचथारिणिम् दंष्ट्रिणि
मुग्ररूपांचसदामधुमताकुलाम् ध्यात्वैवंचकराजंतभेदयेत्
साधकोत्तमः स्थानेत्रसंयुतमनामनु स्थितवान्
दर्शीविगतारिरोगः जत्वाजवामंजुलनीलकेशःक्षितोचिरंजीव
तिवीतमृतः स्थानेहस्तपरीतंचवरदामयपाणिनम् प्रसन्नवद

नृणां तं सर्पयज्ञोपवीतकम् नादोपरिमहादेवंप्रपतिज्ञानचक्षुषः ना
 यत्प्रपणामितत्रैव्यंतरेष्टमभयजम् अर्द्धनारीश्वरं देवं नानामणिवि
 भूषितम् चन्द्रद्वंद्विनयनं वराभयकरं शुभम् पुरत्रयविनिष्क्रांतो
 यत्र वायुः प्रलीयते तत्र संस्थमनः कृत्वा तच्छानमीश्वरं विदुः विभा
 यसायकः श्रेष्ठो भेदयेत्तदनेतरम् शंखिनीनालं संस्थाप्य व्याप्तिष्णु
 र्यं विभर्तियः अमृतोदधिं संकाशं शतयोजनविस्तृतम् वन्दनो
 ध्यानमध्यस्थं वेदिकां ततदंतरे तन्मध्ये स्फटिकं ध्यायेत्पश्चिमा
 तलं मंजुजम् श्वंतममृतं निम्नं देव्यंगेकमलांतरे सहस्रारपद्मं वि
 सर्गादथ स्तादयो वक्रमारा किंजल्कपुंजम् ऊरुगेन हीनसि
 ष्ठं गस्तदंभः स्फुरद्भिमज्जालः स्रथांशुः समास्ते तदंतर्गतं बलर
 न्ध्रं स्रष्टुं यदाधारभूतं स्रष्टुं न्नाखराज्याः तदेतत्पदं दिव्यमसत्त
 त्पदं स्रष्टुं रयगम्यं सुगोप्यं प्रयत्नात् एतत्कैलासं सत्तपरमकुल
 पदं यत्रास्ते देवदेवो भवभयतिमिरंधं सहस्रो महेशः
 भूतानामादिभूतो विषयसरसिता संततामंतरंगे सौधांधारां वि
 भुंक्तमभिनवफलदो योगिनां योगगम्यः स्थानस्यास्पृशानमात्रेण
 पुंसां संसारे स्मिन् संभवो नैव भूयः भूतग्रामं संतताभ्यासयोगात्
 कैर्त्तस्याच्चेत्तस्य शक्तिः समग्रा स्थाने परे हंसनिवासभूते कैलास
 नाम्नीहनिविष्टचेताः योगी गतमायि वयः कृतायि वायुश्चिरं जी
 वति वीतमृत्युः स्थानेऽस्मिन् तद्यदृष्टिभावरहितानिमोदितायो
 मुखी बालादित्यनिभप्रकाशशशभूतसास्ते कलाषोडशी बाला

को यस्य लिखितं तस्य शतधा वै केन भागेन सूक्ष्मत्वात् सदृशीति
 १३५ रत्नरगलतपीयूषधाराधरा पतस्याः परितः स्थिता भगवती भूताधि
 दैवादिव पाणिर्द्वाला कलार्द्धचन्द्रकटिलासाधोऽशांतगता
 १३५ बालाग्रस्य सहस्रधा विदलितैर्नैकेन भागेन वा सूक्ष्मत्वात् सदृशीः
 त्रिलोकजननी यद्वा सा प्रभा निर्वीणा त्वकलापदोपरि
 परानिर्वीणाशक्तिः स्थिता कोट्यादित्यसमप्रभाति गहनावाला
 ग्रभागस्य वा कोऽंशेन समागम तनी नित्योदितानिर्मला
 निमानन्दच्छलारुण निरालंबना पतस्याः परतः परात्प
 रतरं निर्वीणाशक्तेः पदम् माप्रमेयममलं नित्योदि
 तं निष्क्रियम् तद्विलोः पदमित्युशंति स्रधियः केचित् परं ब्रह्मणः
 केविहंसपदं निरंजनपदं केचिन्निरालंबनम् श्रोत्रोष्णोष्णशक्तिं
 कमलजनिलयादात्मनाशकमेषु स्थानेषु जावसानेषु वदितानि
 हृदयप्रित्तयित्वाक्रमेण नीत्वा त्विगमुकुलमहाप
 ग्रसंस्कारस्थाः ध्यायेच्चैतन्मूपा मभिमतफलसंप्राप्तये शक्ति
 मायम् साक्षात्साक्षात्संभंगगनगतमहापद्मसंघस्य दंसात् पीत्वा
 दिव्यामृतोच्चैः नरपिचविशेन मध्यदेशं कुलस्य चक्रेचक्रक्रमेणा
 मृतरसशुषिरेस्तपयेदेवतास्ताः शक्तिमायाः समस्ताः कमलजय
 दशांतपियेतज्जालीनां ऊर्गली ऊर्गलाकारान्कीभूतानि वा
 सिनी उवाच पिंगला चैव सप्तमनिलयं व्रजेत् शक्तिं भैरवं संयोगा
 दमृतानन्दमानयेत् वन्द्यमार्गेण वायुं च पिवेत्तच्च शोभेः शोभेः ऊं

भकं वयथाशक्त्यसूर्यमार्गणरेचयेत् सूर्यमार्गपिवेदांघ्रचन्द्रा
 मार्गणरेचयेत् मूल्यचप्रतिविंवचन्द्रसदृशं सूर्यमतिमूल्यं परं स
 र्वव्याप्यतमोमयस्तति प्रकाशं परम् दृष्ट्वा दृष्ट्वा वि
 नाशमेदसकलं मोतिर्मयं सर्वतोऽप्यात्मा तच्च पदं तसाथकवरेः
 दूरीकृताश्चांतकाः एवमभ्यासमानस्य अहमहनि निश्चयम् ज
 गमरणतः त्वद्यैर्मुच्यते भवसागरात् चतुर्विधा तथा सृष्टिर्धर्म
 योनौ प्रजायते पुनः प्रलीयते यस्यां कालाग्मादिशिवांतकम्
 योनिमुद्रापरारिषावत्यस्तस्याः प्रकीर्तितः तस्मात्तव्यमात्रेण
 तन्नास्तियन्नसाधयेत् अमथाजप्यते यस्तु अमथा कुरुते तयः
 नासौ तत्फलपात्रं च सत्सत्पन्नसंशयः क्षिप्त्वा तथा श्रये मंत्राः
 कीलिताः स्तभिताश्च ये दग्धाः संत्रासिताहीना मलिनाश्चतिरस्कृ
 ताः मेदिता भ्रमसंयुक्ताः सुप्ताः संमुर्च्छिताश्च ये वृद्धा बालास्तथा
 पौष्ठास्तथा यौवनगर्विताः अरिपक्षे स्थिता ये च निर्द्विष्टाः सत
 वर्जिताः अशोकेन विहीनाश्च खण्डाः शतयाकृताः विधिनाने
 न संयुक्ताः प्रभवं सचिरेण त सिद्धिमोक्षप्रदाः सर्वसाधकेन नियो
 जिताः यद्युत्तरेते मंत्री वणिहं पशुभाशुभम् एतत्सिद्धे ससन्दे
 हो योनिमुद्रा निवत्यन्तात् दीक्षयित्वा विधानेन अभिषिच्य सहस्र
 या ततोऽधिकारी भवति तत्रेऽस्मिन् साधकोत्तमः ब्रह्मरूपसह
 साणि त्रैलोक्यमपि चातयेत् नासौ लिप्यति पापेन योनिमुद्रा नि
 वत्यन्तात् तस्मादभ्यासनं निरुक्तं कर्तव्यं पापकांक्षिभिः अभ्यासाज्जा

को यतेसिद्धिरभ्यासान्मोक्षमाप्नुयात् संवित्तलभतेभ्यासान्योगभ्या
 १२६ सात्प्रवर्तते मंत्राणांसिद्धिरभ्यासान्तथासुखयोभवेत् पत्न।
 १३६ त्रेदंविजानातिनायातिपरमंयदम् तदाष्टयात्तुजीवोसौवर्दिर्घा
 तिदिनेदिने दिनेशांशुलिमानेनतर्हर्ह्वोपवासतः द्विगुणरति
 कालेचत्रिगुणभोजनादृदिः अतर्हर्ह्वदेहायुसिगुणयदिदेव
 तम् स्मृतंयत्तेततःप्राणःशरीरंपरिमुचति शरीरसमतांतीत्या
 स्मृतंवासायकोत्तमः कुम्भयित्वाअथोवाधुंऊरुलीमुत्तवर्त्मनि
 योजयित्वाततोजीवं गमागमंकारयि।
 त्वासिद्धोभवतिनायरः पीयतेखाद्यतेवैषियत्ततत्सर्वकुंउ
 लीमुवे ऊत्वासिद्धिमवाप्नोतिनचवत्येनवाध्यते भिक्षाका
 र्यानचस्वार्थऊरुल्याःप्रकृतेपुनः रेमातर्देहिमेभिक्षाऊरुलीत
 प्थामहम् अवधूताश्रमेस्थित्वाभैरवानन्दतत्परः भैरवोहंनवा
 न्मोसिनचामोमतपरः क्वचित् तत्रमंत्रार्चनंसर्वमयिजातनचा
 न्यथा शिवोहंभैरवानन्दोमतोहंकुलनायकः रक्तमाल्यावर
 थरोहेतुपुरुःसदाभवेत् पवंभिक्षाव्रजनभिक्षुर्भैरवानन्दतत्
 परः येनकेनापिवेशोनयेनकेनाप्यलक्षितः यत्रऊवाश्रमेतिष्ठ
 न्ऊलयोगीश्वरःसदा उन्मत्तमूकजडवत्विरलेलोकमध्य
 गे क्वचिच्छिष्टः क्वचित्प्रष्टः क्वचित्भूतपिशाचवत् नानावे
 शयरोयोगीविचरेत्तमहीतले सर्वस्पर्शायथावायुर्यथाका
 शश्चसर्वशः सर्वभक्षायथावह्निस्तथायोगीसदाशुचिः तथा

स्नेहगुहानादियोगीहस्तगंतशुचि दीयतेनचपापेनवध्यतेन
 वजनमना यद्वन्मत्रवल्लोपेतः कीडनसर्वैर्नदृश्यते तथाज्ञानपरो
 योगीकीडन्निद्रियपन्नगोः एजयतिमहादेवीकृतांगकृष्टिमात्रतः
 गत्यंघ्र्यचतांमूलंनैवेद्यंयत्रयद्भवेत् मनसातत्समुत्सृज्यवा
 सतःकृतवारिणा आत्ममेवसमायोज्यदेवीरूपकृतेष्वरः नक्षत्रा
 नापितन्नामननिष्ठातत्रतादिकम् पूर्णोद्भेदवश्चादेनिष्ठातन्दो
 ऽमवयः निरंजनस्वरूपोद्भेदनिर्विकारोऽहंप्रभुः सर्वशास्त्राभियु
 क्तोद्भेदसर्वमंत्रार्थधारणः अस्मत्परतरेदेशेनजातो नजनिष्यति
 आनन्दरूपवान्भूत्वा सर्वेषां प्रियकारकः नयोगी नभोगी नवा
 त्मानका दीनवीरो नधीरो नवासायकेन्द्रः सदानन्दपूर्णोत्तर
 ण्णविवेकी विराज्ञातभूतो द्वितीयो मदेशः श्रुतौ कृतात्लेऽसृग्ग
 लेमुण्डमालाकरेणानपात्रंमुवेहन्तहाला परिसक्तकर्मालयस्य
 स्तयर्म्माविरक्तो बभूवो द्वितीयो मदेशः वामेवामारमणकृशाला
 दक्षिणेपातपात्रंमध्येतास्तमरीचि सहितंशूकरः
 स्यापिमांसं स्वत्येवीणाललितसुभगासद्गुणानांप्रपंचः कौलो
 यर्मः परमगहनो योगिनामप्यगम्यः ॥ इति श्रीज्ञानानन्द
 परमहंसविरचिते कौलावलीनिर्णये द्वाविंशोऽध्यायः २२
 कौलावलीतंत्रसंपूर्णम् समाप्तम् शुभम्स्तु ॥
 वेङ्कटसंवत् १६६६ मध्ये काश्मीरे लिख्यम्

137

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

